

४४
२(८)

अथ

प्रत्यक्षवर्णनानामाणिः ।

४४
२(८)

मथुरानाथोन्वयारव्यासमुहूर्तः ।

pratyakshyakhandchintamani

689

४४
२८८

अथ

॥ प्रत्यक्षचिंतामणिटीकामूलमधु ॥
॥ सनाथीप्रारम्भः ॥

~~४४~~
~~२८८~~

४४
२८८

न्यायबुद्धिस्तसेतुं हेतुं श्रीराममखिलसंपत्तेः तातं त्रिभुवनगीतं तर्कालंकारमादरात्तया १

प्रबचि०

१

श्रीमहागणपतये नमः श्रीभगवत्सैनमः कुंचिताधरपुटेन पूरपन्वंशिकां प्रचलदंगुलिंपंक्तिः मोहपन्नखिलवामलोचनाः
पुंतुकोपिनवनीरदछविः १ श्रीमतामथुरानाघतर्कवागीशधीमता विशदीकृत्यदर्शयते ॥ प्रसृत्यसमशिफटिकाः २ निर्विघ्न
प्रारोक्षिततत्त्वचिंतामणिनामयं यस्मात्सिकामनया कृतं महादेवनमस्काररूपमंगलं शिष्यशिष्यार्थमाहो निवध्याति गु
णातीत इति तस्मै नमः तस्मै कस्मै इत्येष्टा पामाह गुणातीत इति यो गुणातीतोऽपि समवायसंबंधेन गुणसामान्याभावा
वानपि ईशः अप्रतिहतैः अप्रतिहतत्वं अविसंवादित्वं अपिः सर्वत्र विशेषाभासस्वरूपाय निर्गुणस्य दुष्टाविरोधात्
गुणपदस्य सांख्यमतसिद्धसत्त्वरजस्तमो लक्षणगुणपरतया विरोधपरिहारसंभवाद् विरोधाभासत्वं सत्त्वादप्यत्र मायनये
सृष्टिस्थितिप्रलयोत्पादकं अदृष्टभेदादेवेति नाप्रसिद्धिर्गुणातीतोऽपि त्रिगुणसचिवः स्वं निष्प्रज्ञानेष्टा कृतिसहकारेण
कार्प्यमात्रदेतुः स्वनिष्ठत्वप्रवेशाद् विरोधाः एवं यो गुणातीतोऽपीत्यस्य सर्वज्ञानपः अस्ति स्यदाभिधेयसकैतस्यै सरूपः च
यो ज्ञानेष्टा प्रपत्ताः अस्य अविनाशिनो पञ्चतन्मयः तदात्मकः केचित्तु अकारः अकारमकाररूपवरात्रियद्यदितः आंका
रपदाभिधेयः सकैतसंबंधेन आंकाररूपशब्दानिति पावत् गुणातीतपदेन संबंधसामान्यावच्छिन्नगुणसामान्या

अपरममः २

अ३

राम०

१

माना ५

२७

दइसंतेनाइह अस्मिंलोके। मनुष्यलोकइतिपावतखलु। अवश्यं। सकलशिष्टैकवाक्यतया। मंगलस्यसमाप्तिहेतुत्वेनसंकलशिशु
संमततया। एतेनभ्रममूलकतानिराकृताआरंभसमपर्वसमयेतत्समाप्तिकामाः अभिमतकर्मसमाप्तिकामाः ननुअभिमत
समाप्तिहेतुतापामंगलवृत्तित्वेकिमानंनतावत्प्रत्यक्षं पश्यपुरुषस्यप्रमतकर्तृकसमाप्तिस्थितेऐहिकमंगलविरहनिश्चयोमंग
लेलोकावगतकारणेनसमाप्तिप्रत्यक्षमथासिद्धत्वग्रहश्चविद्यमानस्तेनपुरुषेणतदानीमंगलवृत्तितयातस्याप्रत्यक्षतोनिश्चेतु
मशक्यत्वात्अतएवनानुदपितादशपुरुषविशेषेनतदानीतस्यानुमादिनापिग्रहापसंभवादित्यतआहतत्रपद्यपीतितत्रआ
चरेससम्पद्योनिमित्तत्वंतच्चप्रयोजकत्वंअन्यपञ्चास्यकारणातापोतथाचतदाचारप्रयोजकीभूतासमाप्तिकारणातापद्यपिता
दशपुरुषविशेषेणतदशकालविशेषेणमंगलस्याचव्यतिरेकगम्येतिपोत्तनाएतेनात्रमंगलवृत्तिसमाप्तिकारणातात्वेनपश्यत्वे
तादशकारणातापांसिद्ध्याविदासभावःअसिद्धयामाश्रयासिद्धिःनचमंगलवृत्तिकारणातात्वेनपश्यताननुसमाप्तंतर्भावसमा
प्त्यन्यपत्यतिरेकगम्यत्वाभावश्चाधःकारणातात्वेचकारणयदप्रवृत्तिनिमित्तत्वंतेनकारणात्वस्यकार्प्यभेदेनविभिन्नतयाप्रकृतका
रणातात्वेनपश्यत्वेआश्रयासिद्धिःकारणातांतरत्वेनपश्यत्वेवाधोतरमितिदोषस्यानावकाशइतिवाच्यंतत्रेसस्यानन्यथापत्तेःमंग

ना ५

प्र० वि०

३

प्रकारक

भा

निर

ने ४

लवृत्तिकारणात्तादाशाचारविषयत्वासिद्धेति द्वेषां प्रत्युक्तं समाप्तिकारणात्तात्वेन पक्षत्वात्तादशापुरुषविशेषस्य तादृ-
शकालविशेषमंगलान्वयपक्षतिरेकागम्यताभावस्य च साध्यत्वात्तमंगलान्वयपक्षतिरेकगम्यत्वं च मंगलान्वयपक्षतिरेकसहचा-
रज्ञानजन्ममंगललवृत्तिताप्रसङ्गनिष्पन्नविषयत्वं तथा च समाप्तिकारणात्तामंगलान्वयपक्षतिरेकसहचारज्ञानजन्मतत्काली-
नतत्पुरुषीपमंगललवृत्तिताप्रसङ्गनिष्पन्नविषयत्वंति फलितं अखंडभावस्य साध्यत्वात्तज्ज्ञानमंगलान्वयपक्षतिरेकसहचारज्ञानजन्मतत्काली-
नसहचारज्ञानापेक्षान्वयनिर्णयशक्तौनेपि व्यापकताग्रहे सहचारग्रहस्य हेतुत्वाद्दूमादिद्वितया प्रियहेतुत्वान्वयसहचार-
ग्रहहेतुत्वेन च व्यवस्थापितत्वात्त एवान्वयोऽत्र सहचारधीः अतिरेकश्च अभिचारज्ञानमतिरेकं च तदुभयजन्मतादृश-
त्यस्यैव पक्षिणे योनेर्नर्णयस्यैव पक्षिणे अतिरेकसहचारज्ञानवदन्यसहचारज्ञानस्याप्यहेतुत्वात्तत्राहुः तदितरया वरकारणा-
सत्त्वे तत्तत्त्वेऽवश्यं कार्यं तदभावे च कार्यभावं सन्त्यतिरेकसहचारग्रहो विशिष्टकारणात्तासाक्षात्कारहेतुः तथैवान्वयपक्षति-
रेकान्तत्वं शब्देन व्यवस्थानिर्णयान्वयो हेतुभाववतिकाप्यन्यपक्षान्वयपक्षान्वयमिति पावतत्तद्वतिरेकजन्मतादृशमि

स्व

ला

राम०

३

दपिनस्यादिसपिबोधं ननु गणेशस्तव पाठादिजन्मा पूर्वमंगलजन्मा पूर्वपोर्नविकल्पेन कारणात्वं किंतु तस्मिन् रतिमा रतिमापे
 नैवागणेशस्तव पाठमंगलयोरनुष्ठानं तत्र मंगलनाशपविघ्नस्थलीपां स्थलीपसमाप्तिद्वयानुसङ्गभूपो जातीयविघ्नसत्तात्
 स्वहामंगलजन्मा पूर्वस्यात्तनाशपजातीयविघ्नस्थलीपसमाप्तिवत्कार्यतावच्छेदकगणेशस्तव पाठमङ्गलजन्मा पूर्वस्य भूतपा
 ठादिनाशपजातीयविघ्नस्थलीपसमाप्तिवत् ननु मंगलजन्मनाशपजातीयविघ्नस्थलीपेतरमाप्तिवत् अतएव उभयोरनुष्ठानोपि द्ववि
 तफलदशेन नानुपपन्नमित्युच्येत किंचेति प्रधानत्वे अर्वाहस्याप्रिरूपप्रधानफलजनकत्वे तस्मिन् समपीति सर्वजातीयेषु
 कैकमंगलेषु कृतेषु पीत्यर्थः तदभावात् समाप्तेरभावात् तथा च तत्र सभाष्यापत्तिरिति भावः न च मंगलानंतरं सन्नविघ्नमशतिव
 वंधाच्च समाप्तेरपरतिवाच्यां मंगलजन्मादृष्ट्यविघ्नप्रतिबंधकतया मंगलानंतरं समाप्तिपर्यंतं विघ्नान्तरोत्पत्तेरसंभवादिति
 हृदयं प्रचितमिति वक्तुं तं जातीयमंगलमित्यर्थः फलसत्तात् फलोदयात् प्रचितस्यैव हेतुतः फलानुदयः स्यादिति भावः अथ तत्
 चित्तात् फलानुदयप्रसंगमुद्धरति नोभयमिति उभयं प्रचितमप्रचितं च अननुगमादिति पत्र सर्वजातीयेषां पीनि वक्तुं तत्
 यत्ने कृतेपिशं विंलवक्तुं विघ्नपुष्टकैकमंगलेषु कृतेषु तिनसमाप्तिस्तस्थलीपाप्रचितनमस्कादिवा हन्तस्याप्रचितमंगलानि

लेत३

त्वर्थः मंगलकार्यं पश्य हसं आरब्धकर्म समाप्ताविति आरब्धकर्म जन्तु इति जनकमिसर्थः नांगनोपधापका नवाप्रधानमिति २

समाप्तावि

चतुरादिस्थाः स्तेपित्रयाणां सत्त्वादिति वैयंग्यस्य आत्मातपातध्वनिवित्तादेः संख्यानात्मकत्वेन तद्वृत्तिवित्तादेरप्यनुगुण
त्वादिभाभावः नांगनवाप्रधानमिति आरब्धकर्म जन्म समाप्तिजनकं नवात्तजन्म तु दुस्तितिजनकमिनेवा आरब्धकर्म जन्म आरब्धकर्म
मतेरूपसंस्थापकमिसर्थः अहेतुत्वादिति मंगलेतदुभयस्वरूपयोग्यत्वे स्पेवाभावादिसर्थः प्रधानमिति आरब्धकर्म जन्म
पलांतरजनकमिसर्थः तदेव फलांतरमाह विद्ये सदति ननु तस्य मंगलफले किं मानमिति तत्राह आह - रक्षा कर्म निष्पत्ति
इति निर्वोहः समाप्तिः प्रतिवर्धत्वं सप्तम्यर्थः अन्वयस्य विप्रश्ननेनामाभूत्तामावर्ततां पद्याभ्युते विप्रश्नभावस्येव उदे ३७
श्यत्वत्वाभावात् इति कर्मभावात् इत्युदिश्य अनुष्ठानादिति तत्र शिष्टप्रवृत्तेरित्यर्थः तथ्यान्वमंगलं विप्रध्वंसजनकं विप्रध्वंसोदे
श्यकशिष्टप्रवृत्तिविषयत्वादित्यनुमानमेव मानं शिष्टत्वं भ्रामाजन्मत्वं न चेदमप्रयोजकं तदुद्देश्यकप्रवृत्तेतस्याधनताज्ञानस्य
हेतुत्वादिति भावः कोचिन्नुश्रुतिका मनवेति पद्याभ्युतमूलानुसंधेधान्मंगलं विप्रध्वंसजनकं विप्रध्वंसकामनाजन्म शिष्टप्रवृत्तिविषय ३८
त्वादिसनुमानं मानमाहुः तदुसदिप्रध्वंसस्वर्गो मयोद्देश्यकसमूहासंवनफलकामनासहकृतस्वर्गसाधनतामात्रविषयकप्र
माज्ञानप्रवृत्तिविषये पागे होय भिचारापत्तेरिति व्येपं हेतुं तन्माह विप्रध्वंसं पशति न था च मंगलं विप्रध्वंसजनकं विप्रध्वंस

प्र० चि०
३८

नो५

ति

नकलेसतिविद्युज्ज्ञानवतामेवशिष्टपटुनिविषयत्वादिसुनुर्मनामितिभावःहेतुंतरमप्याहविज्ञाभावस्येतिआकांक्षितत्वा
तमंगलगोचरकामनायाःफलत्वेनोद्देश्यत्वात्तथाचमंगलंविघ्नध्वंसजनकविघ्नध्वंसोद्देश्यकशिष्टकामनाविषयत्वादि
तनुमेपंशिष्टत्वंध्रमाजन्तत्वंनचेदमप्येयोजकंतदुद्देश्यककामनांपतितत्साधनताज्ञानस्यहेतुत्वादितिभावःनन्वेवंनिर्विघ्नं
समाप्यसमाप्तमित्युद्देश्यापिमंगलेशिष्टपटुनेःसमाप्तेरपिफलत्वमावश्यकंतदुद्देश्यकप्रवृत्तौतत्साधनताज्ञानस्यहे
तुत्वादिसतआहपदिचेतिइकामनयास्तुद्दिश्यतदाचरणंतत्रशिष्टपटुनिजागृहीतविशेषणामापेननागृहीतविशेषणाबु
द्धिर्विशेष्येचोपजापतरतिन्यायेनमवन्तेपिघ्नध्वंसस्यतत्रोद्देश्यतायाश्चैवशक्यतेतिशेषःइत्यत्र।इत्याकारकोद्देश्यताशक्तिपा
गादिगोचरप्रवृत्तौस्वर्गइवास्ववृत्तिलोपतस्मितस्वर्गइवास्ववृत्तिलोपतस्मितस्वर्गपूर्वविद्याभावएवविद्याभावएवप्रलंसा
मासुवहितपूर्वत्वोपतस्मितविघ्नध्वंसएवतादृशप्रवृत्ताबुद्देश्यःउभयतोऽप्यभिचारादितिशरीरनिष्ठसंबंधेनात्मनिष्ठसंबंधे
नचमंगलस्यसमाप्तिरितिरेक्यभिचारादित्यर्थःमंदगलस्यशुविनाशिततयाचिरकालानंतरभाविषमाप्यवहितपूर्वत
दनवस्थानातनचविघ्नध्वंसद्वारातस्यहेतुत्वान्नव्यभिचारइतिवाच्यंतथासतिजन्मांतरपग्रंथसमाप्तिमुद्दिश्यापितत्रशि
यति

राम०
३८

कार्य

स्य
सृष्टवृत्तिप्रसंगस्योक्तत्वात्तनचतज्जामविघ्नधंसस्यस्वोत्पादवच्छेदकत्वसंबंधेनशरीरनिष्ठतपाहेतुत्वान्नापमतिप्रसंग
इतिवाच्यं तर्हि न न्यविघ्नधंसस्यप्रमत्तानुष्ठितसमाप्त्येवव्यभिचारानविघ्नस्थलीपत्वस्योक्तक्रमेणकार्यजावच्छेद
कत्वासंभवादितिभावः एतच्चोपलक्षणसमाप्तित्वस्यविघ्नधंसत्वापेक्षयागुरुत्वात्अनुगतत्वंदुर्वचत्वात्विघ्नधंसत्वंतस्य
विजातीयादृष्टधंसत्वमेववेजासंचप्रापश्चितादिनाशपादव्यावृत्तिर्नैतादिनाशपादवच्छेदकत्वाद्दृष्टनिष्ठाजातिवि
शेषः नन्वादिभेदेनकारणभेदस्यैवतएवअवनानाविधमंगलाचरणांनानविधविद्युविघ्नशंकया नष्टैवमेकनमस्कार
दितएवतत्पूर्वोत्पन्नतन्नाशजातीयसकलविघ्ननाशपक्षिरितिवाच्यंइष्टत्वात्एकजातीयनामंगलाचरणांपूर्वमंगलसंज्ञा
गर्वैगुरस्यशक्यमाकिंवासमाप्तोमंगलस्यहेतुत्वोपि विघ्नधंसप्रतिहेतुत्वमावश्यकंतथावाच्यकत्वात्तदेवास्तुकिंसमाप्तिहेतु
त्वेनजनचव्यापारेणव्यापारिणोनामस्यासिद्धिरितिवाच्यंविधुस्यप्रतिबंधकत्वात्तदसंताभावस्यैकसमाप्तिहेतुत्वेनविघ्नधं
सेव्यापारत्वस्यैवासिद्धेः विघ्नधंसस्यापिसमाप्तोप्यद्वारांत्वकत्तनेचमहत्त्वापत्तेः समाप्तो विघ्नधंसतत्सामाप्तता
भावमंगलानात्रपाताकारणत्वस्यविघ्नधंसप्रतिमंगलकारणत्वस्यचकल्पनीयत्वादिस्यपिबोधकंविनुडभयतोअभिप्राय
॥२॥

प्र० वि०
३५

दिसस्य अनयतो मतिरेकतश्च मंगलस्य समाप्तिं प्रति अभिचारित्वादिसर्थाः श्लाघाः नन्वेवं समाप्तिः किं हेतुत्वात्प्रादिसत आ
ह समाप्तिस्तिति आचार्यानुयायिनः विप्रध्वंसमिव समाप्तिर्मे जायता मितिसमाप्तिमुद्दिश्यापिमंगलेशिष्टप्रवृत्तेः वि
ध्वंसवत् समाप्तिरपि मंगलफलं न च समाप्तिमुद्दिश्य मंगलाचरणमेवोद्दिशति वाच्यं असंख्यसंसारमणिकुन्मतेषु
वश्यं केनचित्तामुद्दिश्य मंगलानुष्ठानात् न च तामुद्दिश्य मंगलाचरणं मंगले समाप्तिमाधनतश्च जन्मलाघवात्तथैव क
ल्पनादिति वाच्यं तर्हि विप्रध्वंसमुद्दिश्य मंगलाचरणमपि भ्रमजन्मलाघवादिति त्रिष्यलमेव मंगलाचरणमिति जितं च
वीकैः पदितस्तदाचारस्य भ्रमाजन्मत्वं तज्जनकविप्रध्वंसजनकताज्ञानस्य भ्रमे तत्त्वं चानुभवसिद्धमिति गौरवं प्राप्तात्किं
तत्सप्रवृत्ते पितुर्मनचमंगलं न साक्षात् समाप्तिहेतुरस्य रत्वात् न वा विप्रध्वंसराविघ्नात्पताभावस्यैव समाप्तिहेतुत्वात् अ
संताभावस्तनद्वातैः अजन्मत्वात् इत्यनापत्ता विप्रध्वंसजनकत्वमेव तस्येति वाच्यं समाप्तिहेतुतायां प्रमाणासिद्धयामना
पत्त्याः पूर्वस्यैव द्वारत्वकल्पनात् विप्रध्वंससंबन्धेनैव साक्षाद् हेतुत्वस्यापि सुवचत्वाच्च अन्यथैव भिचारस्य चानुपपन्नं
यद्वैवा निराकारिष्यमानत्वात् न चैवं जन्मात्सी पश्य समाप्तिमुद्दिश्यापिमंगलेशिष्टप्रवृत्तिप्रसंगश्चेति वाच्यं इत्युक्ता

सि३

राम०

३५

तत्र संसारे मणिमतेष्वप्यवश्यं जन्मांतरं पश्यंथसमाप्तिमुद्दिश्य केन विमंगला चरणात् तस्मिन्मज्जन्ते मानाभावात्
 न च तथापि समाप्तित्वे कस्मिन्नुगतस्याभावात् कार्यतावच्छेदकं दुर्वचमिति वाच्यं कारणत्वे प्रमाणासिद्धे अनापत्ता अत्र नुगतस्मैव न
 कार्यतावच्छेदकत्वात् न चैवं चेष्टसत्वेपि समाप्तिमुदापत्तिरनाहो संसारे अंतर्जन्मांतरोत्पन्नविध्वंससंबंधे नैव संसृतस्य स
 दिति वाच्यं विद्वत्समतिबंधकतया तत्सामान्याभावस्यापि हेतुत्वात् केवलमाचारानुगोधेव मंगलस्य हेतुत्वकल्पनादिसाहचर्ये
 दसत्तथासति यदुद्दिश्य पतत्रिपते तस्मैव तद्धेतुता चेत्संबन्धनादेरपि स्वर्गादिहेतुता पत्तेः तवापि तज्जनकीभूतज्ञानस्य
 आमात्वमादापविवादसंभवादिति दिक् ननु मंगले सुतिमं ब्रह्ममाख्यनुदयः तत्र ह्यतेपि सोममंजले विद्युध्वंसानुदयादन्यपय
 भिचार इत्यत आह प्रचितेति प्रत्येकमिति सुतिनाशपनां सर्वेषां स्फुटितो नाशः नसादिनाश्यानां नसादितो नाशो भवसेवेत्यर्थः
 स्वातः सिद्धविज्ञासत्वस्य लेचमंगलस्य संगतमेव नास्ति विद्वत्स्य पंगत्वात् मंगलकर्तृविज्ञासत्वे मानाभावाच्चेति भावः
 अत इति फलनिश्चयात् सकलां गतिं यतो जलावश्यं भावनिश्चयात् तदेव हेतुमंगले प्रवृत्तिरिषो जता प्रवृत्तिः निष्पन्न
 त्रिः प्राचीने विद्वद्भ्यस्तत्त्वादिति शचीन विद्वानां भूषो जातीयत्वादित्यर्थः तथा च पञ्चमंगलं तं दनाश्रय जातीयसत्त्वादिति प्र

करतिर

तत्र संसारे मरणे नमतेष्वप्यवश्यं जन्म तरीयग्रंथसमाप्तिमुद्दिश्य केनचित्मंगलाचरणेन तस्मिन्मज्जन्मत्वे मानाभावात्
 न च तथापि समाहितस्य कस्मिन्नुगतस्याभावात् कार्यतावच्छेदकं दुर्वचमिति कथं कारणत्वे प्रमाणासिद्धे अनापत्त्या अनुगतस्यैव न
 कार्यतावच्छेदकत्वात् न चैवं चेद्यस्यैव पि स माप्नुयादापत्तिरनादौ संसारे अततो जन्मांतरोत्पन्नविध्वंससंबन्धेनैव संसृतस्य स
 दिति वाच्यं विवृणुष्वप्यतिबंधकतया तत्तत्सामान्याभावस्यापि हेतुत्वात् केवलमाचारानुगोधेव मंगलस्य हेतुत्वकल्पनादित्याहुः त
 दसत्तथासति यदुद्दिश्य पत्रं प्रपते तस्यैव तद्धेतुता चेत्संबन्धनादेरपि स्वर्गादिहेतुत्वापत्तेः तवापि तज्जनकीभूतज्ञानस्य
 प्रामात्यमादापविवादसंभवादिति दिक् ननु मंगलस्यैव तस्मिन्नुदयः तत्र ह्येते पि सौममंगले विध्वंसानुदयादन्यथा
 भिचार इत्यत आह प्रचितेति प्रत्येकमिति सुतिनाशपनां सर्वेषां कृतितो नाशः नसादिनाश्यानां नसादितो नाशो भवमेवेत्यर्थः
 स्वातः सिद्धविज्ञासत्वस्य लेचमंगलस्य सागत्यमेव नास्ति विप्रस्याप्यंगत्वात् मंगलकर्तृविज्ञासत्वे मानाभावाच्चेति भावः
 अत इति फलनिश्चयात् सकलांगनिष्पत्तौ फलावश्यभावनिश्चयात् त्वेदि के मंगले प्रवृत्तिरिषो जता प्रवृत्तिः तिष्ठ पप्र
 त्तिः प्राचीने विप्रभयस्त्वादिति शौचीन विप्रानां भूषो जातीयत्वादित्यर्थः तथा च पन्ममंगलं तं दनाश्रयाती पसत्त्वादिति प

६२ तिर

प्र० वि०
४०

२

या०

लितं ननु पञ्चसर्वजातीयानेव मंगलानि कृतानि तत्र समाप्तमावो न स्यादित्यत आह चिन्मंगलानन्तरं तिपापोसोक्तकारणा
नां यत्र बाधः तत्राह चिन्मंगलानन्तरं तिपापोसोक्तकारणा
शितेति मंगलनाशयजातीयविघ्ननाशप्रत्यर्थः ननु पञ्चाविघ्नानां मंगलाचरणेऽपि फलं एव ज्ञेयं बाधादिप्रापश्चित्तेऽपि स्या
दित्यत आह न चेति न हीत्यर्थः प्रापश्चित्तेन ज्ञेयं बाधादिप्रापश्चित्तेन शङ्कितविघ्ननाशः शङ्कितदुरितनाशविघ्नसंशयेदु
तसंशये कामेनोपाधिकर्तव्यत्वे विघ्नध्वंसाकामनाधीनपटुतिविषयत्वेनियतमनुष्ठानमिति यस्य विघ्नज्ञानं न क्षित्तस्या
नुष्ठानं न स्यादित्यर्थः अत्रेष्टापत्तिमाह आरब्धकारणोति आरब्धकर्मकारणकसमाप्त्यर्थः प्रतिबंधकभावोपापत्तेन तत्प्रतिबंध
कध्वंसोपापत्तज्ञानेन अवश्यं तदनुष्ठानादिति विघ्नज्ञानवतैव अवश्यं तदनुष्ठानादित्यर्थः ननु मंगलस्य समाप्तावजनकत्वे
पञ्चमंगलं न कृतं तत्र विघ्नध्वंसो मास्तसमाप्तिस्तस्या देवेत्यत आह तेन विनेति प्रतिबंधकभावेऽस्य प्रतिबंधकभावोपापत्ति
बंधकीभूतविघ्नसत्वे कर्मानुसन्नेः कर्मसमाप्तेः न चेति प्रधानत्वे विघ्नध्वंसमात्रजनकत्वे समाप्तावनकत्व इति यावत् अमुदा
पिकर्तव्यकर्मचिकीर्षाकालातिरिक्तकालेऽपि तत्करणमिति पूजनकस्यादिति शेषः निपतसमपेतितादृशचिकीर्षाकालनिपतेत्येकमर्थमस्य

४१

४२

४३

राम०

४०

२ प्रतिबंधकभावे असंमर्गे तिपाठेऽयमेवार्थः

पेतिकर्तृकर्मविकीर्षाकार्त्तस्यार्थः दर्शयिष्ये समापेदं विकीर्षासमपेतया च मंगलेन विघ्नध्वंसजनने कर्तृकर्म प्रतिकंधकी
 भूतविघ्नध्वंसस्योच्चैरेष्टादिजननक्रमेण मंगलजननद्वारा कर्तृकर्मविकीर्षापंगममथा सुमापेः पलत्वेपि भ्रांसापलांतरका
 मनयामराकृतामंगलाद्विघ्नध्वंसोत्पत्तेर्द्वारत्वादिति भावः ननु भवन्मते मंगलस्य विघ्नध्वंसद्वारा समापजनकत्वेपि जन्य
 विघ्नध्वंसस्य प्रतिबंधकामो वतापा समापिकारणमस्यैव तस्य कारणत्वं च किं तस्य तच्छेदकत्वसंबंधेन पलीभूत समापि
 कर्तृशरीरनिष्ठतया विशेषणता विशेषसंबंधेन तादृशात्मनिष्ठजपावाच्येनास्तिकादिशरीरकर्मकर्तृका समाप्तौ व्यभिचा
 रः असेज्जकत्वमयेत्यकारणतत्कारणवत्कारणसाधारणप्रयोजकत्वस्य लघुतया दर्शयिष्ये प्रयोजकताज्ञानस्यैव तदुद्देश्यं तत्
 कप्रवृत्तौ हेतुत्वमपेज्जमातरीपयथ समाधिमुद्दिष्टापिमंगलेशिष्टप्रवृत्तापत्तिरित्युक्तं आह विघ्नसंसर्गभावश्चेति समवाय
 संसर्गावच्छिन्नतत्तद्विजातीयविघ्नसामान्याभावकूटश्रेयार्थः तथा च मंगलवत्तज्जमाध्वंसोपिन समाप्तिहेतुरित्यर्थः स्वतः सि
 द्धविघ्नकारणाभावप्रपुक्तः क्वचिदिति यत्र मंगलेन विघ्ननाशे सति समाप्तिस्तत्रैवार्थः मंगलसाध्यः मंगलाधीनः अतएवेति प
 तः स्वोत्पत्तवच्छेदकत्वसंबंधेन शरीरनिष्ठतया विघ्नध्वंसो न हेतुरपि तु विघ्नसंताभाववत्त्वं हेतुरतएवेत्यर्थमंगलं चिना

विघ्ननाश
 ३

प्र० चि०
४९

पिरेहिकमंगलं विनापिनचैवं विप्रध्वंसे कथं कामना सुखसुदुःखाभावत्वेष्टा प्रतिश्रुसाधनता ज्ञानस्य हेतुत्वात् विघ्रासंताभावस्यैव
समाप्तिरूपेष्टसाधनत्वेन विप्रध्वंसस्येष्टसाधनत्वादिति वाच्यं सुखत्वदुःखाभावत्वेष्टसाधनत्वप्रकारकज्ञानचयत्रद्वेषंतदभावः
त्वप्रकारकज्ञानस्यापि पृथगिष्टा हेतुतया विघ्रेष्टसत्त्वेन विघ्राभावत्वप्रकारकज्ञानादेर्विप्रध्वंसे कामनोत्पत्तेः अन्यथा प्रापश्चि व
तादिजन्मपापनाशेपिकामनाप्यपत्तिः नच विघ्रेष्टेष्ट एव कथं स्यात् सुखाभावदुःखत्वा प्रकारकत्वेन द्वेषं प्रति प्रतिश्रुसाधनता ज्ञान
स्य हेतुत्वादिति वाच्यं पदमीव विघ्राभावेष्टसाधनत्वप्रकारकज्ञानस्यापि पृथक् द्वेषहेतुतया समाप्तिरूपेष्टसाधनता विघ्रासंता
भावेष्टसाधनत्वेन विघ्रात्वप्रकारकज्ञानादेव तत्र द्वेषोत्पत्तेः अन्यथा राहायिनु सत्रप्रतिबंधके मणौषानुपपत्तेः अतएव समाप्तिकामना
पिपरयचारमंगलाचारप्रयोजकेति भावः नचान्यवसाय इति किंप्रतिमंगलापे कर्तव्याने कीदृशं वामंगलं कर्तव्यमित्यत्र नियामका
भाव इत्यर्थः यावद्विघ्राशंकपावज्जतीयविघ्राशंकं तदाचारं तुजावजातीयमंगलाचारान् अतएवेति पत्रः शंकितविघ्रावातराण्यं
मंगलकुरणमत एवेत्यर्थः तर्ह्येकया परका लेपत कर्तव्यं तत्प्रतिबंधकी भूतविघ्रातरो मन्त्रिशंकपामं ध्येयीति न चारध्वकर्मविकीर्षा
कालसंगतपाकथं तदनुष्ठानात् संकितविघ्रानाश इति वाच्यं त्वपरकालकर्तव्याभागे स्पेवाध्वकर्मतपातक्षिकीर्षाकालस्येवास्ता

राम०
४९

या५

७३

दितिभावः ननु समाप्नोवे मंगलं न हेतुस्तदा गुर्विमेव ह्युत्तरमंगलं चरणं न स्यात् अस्मिन् नपे तु गुरुतरकर्म समाप्नोवुत्तरमंगलस्य हे
 तात्तदनुष्ठानमित्यत आह गुर्विमेव विप्रशंकपावडविप्रशंकपैवननुगुरुकर्म समाप्नोवुत्तरमंगलस्य हेतुत्वेत्यर्थः
 तथोक्तमिति नादर्शचरानुमित्यर्थं तथैव बोधनादिति भावः इति विधाविति इति विधिप्रतिपाद्यमंगलत्वं किमिति सार्थः अननुगमा
 दिति आदित्यस्य चानुगतस्यैकस्य दुर्वचत्वादिति भावः नापीत्यादिविद्योदुरितं अमया प्रारिप्तिस्तस्मात्प्रतिबंधकस्यैव विप्रप
 दार्थतया प्रतिबंधकांतवैपर्ययात्तात्त्र्यापपञ्चिते अतिव्याप्तिवारणापपत्तिवंधोत्तं कारिणी शौचादिहेतुक्रियायां चाति का ५
 प्रसंगवारणापपत्तिरिति प्रारब्धसमाप्नोवुत्तरादुदुरिते प्रतियोगितया स्वनाशजनकेति व्याप्तिवारणापपत्तिरिति क्रियात्वं
 प्रवृत्तिविषयत्वं च विकीर्णजनतावच्छेदको जातिविशेषः एतच्च विनापकस्तवपाठेति प्रसंगे गणेशस्तवस्य मंगलत्वे पितरद्वैत ३
 लकं ह्यभिधातात्मकस्य तूपाठस्यामंगलत्वात्पाठस्यापि विद्यनाशकत्वबोधनाहेतोर्लक्षणांतरमाह विद्येति विप्रध्वंसासा
 धारणाकारणत्वमित्यर्थः विद्यो मंगलं न शब्दावच्छेदकवैजात्याश्रयोदुरितं तेन विनापकस्तवपाठे प्रापञ्चिते कारिणी हेतुनातिव्याप्तिः
 तेषां च शक्तिविशेषसंबन्धेन विद्यपक्षत्वेनानुगमनानुगमः प्रतियोगिविधया कारणतामाह पविद्ये अतिव्याप्तिवारणायासाधा
 मा ३ ननु पाठकतासंबन्धेन विनापकस्तवैव विप्रनाशकः ननु निरुक्तवत्पाठः स्ववच्यमंगलमिति वच्ये
 तवेति प्रारब्धसमाप्नोवुत्तरादुदुरिते प्रतियोगितया स्वनाशजनकेति व्याप्तिवारणापपत्तिरिति क्रियात्वं

प्र० वि०
४२

मात्रे

ता

न२ ध्य५

एतौतिअसाधारणकारणात्तंचविप्रनाशंरुद्धं सत्त्वावच्छिन्नकार्पतानिरूपितकारणांशुपमत्वेविद्युतिआप्रिवारणापुवृत्तं बुद्ध
तंकार्पताविशेषां ध्वंसं प्रतिवसामात्मनः सत्त्वेनैव हेतुत्वान्नोक्तांतिआतिव्याप्तिध्वंसप्रतियोगिनोस्तद्व्यक्तित्वेनापि हेतुहेतुमद्भावे
तादृशकारणतामादायातिव्याप्तिवारणापध्वंसत्वावच्छिन्नोक्तिध्वंसत्वावच्छिन्नोक्तिध्वंसत्वावच्छिन्नत्वंचनध्वंसत्वपर्याप्त्यावच्छेद
कताकत्वं किंतुतद्वत्त्ववच्छेदकताकत्वमात्रं तेन नासंभवइतिभावः निरुक्तधर्मप्रकारेणैव विधिना बोधते अमोनाशुपमाहक्रियाविशे
षस्येसादिविशिष्टपरिचयोद्धिरुक्तधर्मप्रकारेण पूर्वज्ञानं विना प्रवृत्तिविषयात्माभादिति भिरुक्तं पथमे विधिं ज्ञानासंभवादिस धर्मप्रकारेण
यः सत्त्वादेर्विध्वंसजनकत्ववेदमात्रवेद्यत्वादितिभावः शिष्टाचरेतिप्रमाजमाचारेत्यर्थः नैवप्रमातादृशकामनयाप्रवृत्तिविष
येनातिप्रसंगइतिभावः आचारानुपजीवत्वादितिआचारविषयत्वज्ञानाधीनशास्त्रबोधाजनकत्वादित्यर्थः नचिदप्रयोजकमि
मतआहवेदादितिआद्याचारेतिपुरुषांतराचारविषयत्वसम्बन्धस्यस्वीपकासांतरीयोचारविषयत्वस्यवाज्ञानंविनाप्रवृत्त्यनुपपत्ते
स्त्येत्यर्थः अनुपपत्तौ हेतुमाह अमोनाशुपमादिति वेदात्तस्वस्याचारे जातेतद्विषयत्वप्रकारकशक्तियहात्वेदाद्यादधीः वेदाद्याद्वोधा
एवचत्वस्याचारइतिमोनाशुपप्रसंगादित्यर्थः यद्यपि पतंतराशक्तियहवरप्रथमं ईश्वराचारदर्शनादेवशक्तियहः संभवतेव यथापि

राम०
४२

प्र० चि०

४३

नमः

पय

मंगलाचारः आदर्शदर्शनादिविनियतोऽद्वितं न विद्यते नोपघते मंगलत्वं मंगलय दशकालं नानायेति वेति अतः इति पादि
तत्र मंगलपादेन ननु नार्थतया अस्याप्यतया विनियतपदं शारिसितविघ्नपरमेव किंतु न विद्यत इत्येव विनाशपरमस्त
तथावादर्शदर्शनादेरपि नस्तौ देवदेवमंगलत्वं न च नुद्गता सुकुलमिति न हो मातरविधिः किंतु अग्निहोत्रस्मैवानुवादः तथा
चतस्रनित्यतया विघ्नेतरपापानुत्पत्तिकलकत्वेन प्राप्तत्वात् विनियतपदस्य विघ्नपरत्वं न विद्यत इत्यस्य विनाशपरत्वं च न
संभवति अग्निहोत्रानुरोधेन विनियतो न विद्यत इत्यस्यानुत्पादपरत्वं मंगलानुरोधेन विघ्ननाशपरत्वमित्यपगमे च वाक्य पा५
भेद इति वाच्यं तथापि पापसंसर्गाभावत्वात् सामागन्धिः करणेन सर्वेषां जन्मात्वात् पसंभवात् कार्यतावच्छेदककृत्यनाय
यथायोग्यमौत्तरकालिकी तत्त आह अन्यथेति ननु तथाप्यथ शोहे अतिव्याप्तिः प्रथारंभशकाले तदुच्चारणात्पापि शिष्टैः क
रणादिसत्रेष्टापत्तिमाह अथ शोहेति पुरासष्टारंभकाले के संभित्वा कदा तु घटितत्वात् कंगभिदुतचायुना विनियतो जातो र्
ते न तादृशविघ्नोपशमकामशिष्टाचारविषयत्वेन मंगलिको मंगलस्वरूपो स्वार्थेऽकनूपस्य पातः एवं च यथासद्विर्भावेन अंशुसत
द्वेष्टितत्वे शकाले अत्रुष्टानविषयतासंभवादिति ध्येयं ननु यथायात्रा पूर्वकाले पिशुभसूचकतया आदर्शनादिक्रियते तथैवाय

दर्श१

राम०

४३

शरीरपिप्रभुभूतचक्रः स्यादित्याशंकां निराकरोति न चेति शास्त्रारंभे स्त्रारंभसमये एव तथा वादर्शनादिवदमहापितदनु
 घानापत्तिरिति भावः ननु सतिमावरेदित्याहोकास्ततिरित्यत्राह गुणवत्तयेति उत्कर्षवत्तयेत्यर्थे तेनाधारिकर्तृमस्य शयं स
 गित्वमित्यादेर्युदासः उत्कर्षत्वं च शक्तिविशेषसंबंधेनोत्कर्षपदवत्त्वमतो नाननुगमः ज्ञापनं ज्ञानानुकूलं शब्दः तेन व्यापारं
 तादृशेर्नैष संगः न च तथापि उत्कर्षेऽप्यजातिरूपतया त्वं शीतस्त्वेदं प्रतीत्यमेवेत्यादावप्यप्यतिवाच्यं दयादिभूतैर्षयै
 व हारेण तेषामप्युत्कर्षपदवाच्यत्वात् न च तथापि तादृशस्वरूपारव्यानेऽतिव्याप्तिः तस्यापि सति त्वेव कर्तृत्वरूपं कथयामो न स
 मइति सकलशमाशिक्यवहारासंगतेरिति वाच्यं ज्ञानपदेन भ्रमरूपज्ञानस्य विवक्षितत्वात् अत्र रावातेऽप्यगुणकथनं सतिरिति श
 माशिका भगवतस्तत्साक्षितं तत्र योगोभाक्तः न व्यास्तज्ञानविशेषोपधायकः शब्दः सतिः ज्ञाननिष्ठो विशेषश्चावृत्तव्याप्या ज
 तिविशेषः उपधायकत्वं च ज्ञानविशेषशब्दोः ससर्गयोर्द्विधापविष्टमतो नानैगमो दोषा यै न च सति किं दोषो भयविषयक
 समूहात्वन ज्ञाने सांकर्यात्ते विनिगमाना विरहेण निराशक्यतावच्छेदकस्यापि जातित्वस्य दुर्लभादिति वाच्यं तदुभयजजा
 तं समूहात्वन ज्ञानव्यावृत्तवाभ्युपगमात् समूहात्वनमात्रजनकस्तसादोच्यमानाभावात् तत्तत्सत्त्वे च तत्र सति अवयव

७२

वाच्यं

७५

प्र० वि०
४४

रस्यभाक्तत्वादित्याहुः यमुद्दिश्येति यद्वधिकेत्यर्थः तथा च स्वापकर्षबोधजनकातावच्छेदकजातिमतमेव लक्ष्यरांको व्या-
पारः कस्मिन्मस्कारइत्याकांक्षायामुद्दिश्येति स्वत्ववदितत्वेनाननुयोगमेशंकाहपद्धेति नानार्थतैवोतिकापिकादिप्रमेक
वृत्तिजातिविशेषास्त्वनमस्कारपदशक्तावच्छेदका इत्यर्थः ननु करशिरःसंयोगादिकापिकापिकनमस्कारं तु कथं जातिविशे- ३३
षः नोदनत्वाभिवातत्वं संयोगजत्वादिना सांकर्यात् न च संयोगजत्वादिजातयो नानाकार्यतावच्छेदकाननुगमस्यासौषत्वात्
नमस्कारपदशक्तावच्छेदकजातिश्चैकाविद्यविशेषनाशकतावच्छेदकतावच्छेदकजातेर्नानात्वव्यभिचारपत्तेरिति वा
अतथापिशब्दविशेषजनकतावच्छेदकानिघातत्वमादाय सांकर्यस्पृष्टत्वात्तदभयोरेव जनकतावच्छेदकतया नास्तीति वा- ३४
निगमकाभावादिति चेन्न करशिरःसंयोगाद्यनुकूलं चेष्टाविशेषस्यैवाकापिकनमस्कारस्तात्वेष्टानिष्टविशेषस्तत्वेष्टात्वया
प्यां जातिविशेषः स च विद्यविशेषनाशकतावच्छेदकतया सिद्धः ननु तस्यापि नमःपदादिरेव वाचनिकनमस्कारः तत्र कथं
जातिविशेषः नत्वादिना सांकर्यात् न च मकारादिचरमवर्णानंतुं ह्यन्यकमतश्चरममात्रश्रवणेन तज्जातिसाक्षात्कार- राम०
इति वाच्यं निगमनाविहेनैव सर्वत्रकारविशेषस्यापि वाचनिकत्वस्पृष्टत्वादिति चेन्न निगमनाविरहात् त्वमत्तादि ४४
चेत्तिमसादिभ्यामनानाजातिविशेषा एव वाचनिकसंज्ञोत्तरमकारविशेषादिरेव वाचनिकनमस्कारः पूर्वद्वयवर्णर

आप्मानानां तय एव वाचनिकत्वं मित्यभिप्रायात् न आस्तु शाब्दबोधवृत्तिशाब्दमाप्यजातिविशेष एव वाचनिकत्वं अत एव वाचनिक इत्यन्तेन च च न मित्याहुः मानसिकत्वं तु मानसत्वं व्याप्यजातिविशेषः न च स्वप्रत्ययमादापसा कर्तृमिति वाच्यं तस्य स्वप्रत्ययविहृतत्वादिति ध्येयं प्राभाकरमतं आहुपतितिवुद्धिविशेषेति ज्ञानविशेषेति ज्ञानविशेष जन्मत्वं सैव कापिकादिनिष्ठजातिविशेष अजकत्वादित्यभिमानः स एवेति मानसज्ञानाविशेष एवेत्यर्थः अत्र कापिकादौ कापिकादौ तितं प्रति तस्मिन् लिङ्गत्वात् तथा च ज्ञानविशेषजन्मत्वग्रहो न तादृशजातिव्यञ्जक इति भावः न च तथापि चैवैतत् मानसत्वं व्याप्यजातिविशेष एव शक्यता वशेदकः न तु वाचनिकत्वं तस्य मत्वा दिव्याप्यनानात्वात्प्यगमादिति वाच्यं तस्याप्युक्तमेव कत्वात् नानात्वेऽपि प्रत्येकमादापविनिगमनाविरहेण शक्यं वैधेदकत्वस्मदुर्वीरत्वाच्चेति ह दयं न नु मंगलं वेदो वितसमाप्ति साधेन ताकं समाप्तुद्देशका विर्गित शिष्टाचारविषयत्वादिति सैव रापिका नां प्रागुक्तं वेदानुमाने किं तावत् शिष्टत्वात् मित्यत आह स्वीकृतेति वेदविशेष्यक प्रामाण्याभ्यपगमवानिमर्थ आह यगमो निश्चयः तावदेव सद्ग्रासाम्यतो व्याप्तिपशुपत्येदिरुत ह्यचिष्टाया अभिचारवारणादिति भावः चानकपतितो सजायतिरिक्त

चेत्येवं नादिवत्तस्यापि यथाचिच्छायेन वेदनिषिद्धत्वात् लाघवादाह यदेति अन्ये किंविषयेति लोकाविषयेत्यर्थः हेतुः पूर्वोक्तहेतुः तथा चावि
ज्ञातपरस्येव लोकाविषयकत्वमित्यर्थः तच्च जनादौ लोकाविषयकमेत्यादि निघातवारणायति भावः लोकाविषयसंतु प्राग्भूतमेव न न्येवं शि
ष्टं त ५

प्र० वि०

४५ ज्ञा

लेसतीसनेनापि विशेषणी पंतेन तदोपरथा चेष्टापां पश्चादित्था चेष्टा च देहानिषिद्धायां नम्यभिचारः नन्वेवं वेदशारापास्तं
पश्चात्ता क्रियमन्निचेमवेदनादौ अभिचार इत्यत आह आचारे चेति आचारे अविगोतत्वं यद्विशेषणं संतदेहानिषिद्धत्वं
पमित्यर्थः प्रमाणिककृतचेत्यचदनादिकं च न तथा तस्य पूर्वलिखितवेदनिषिद्धत्वादिति भावः अलौकिकविषयसतीसने
नापि विशेषणी पंतेन शिष्टकृतभोजनादौ नम्यभिचारः अलौकिकत्वं च प्राकृतितमे च न तथा पिभ्रांता स्वफलात्मक
अमुदिशुपकृते यागादौ अभिचारः तत्साधनत्वेन तस्य वेदा बोधितत्वादिवाच्ये चेत्येवं दनादौ अभिचार इत्यत आह शिष्ट
चारत्वे चेति अगम्यागमनेति अगम्यागमनायोग्यायाभिमित्तं तृतीयत्वं भ्रांता कृतं यद्गमनमित्यर्थः पश्चात्तु न संगच्छते अ
लौकिकविषयकत्वं विशेषणौ नैव तद्वारणात् केचिन्नु अगम्यागमनस्योभयविशेषणौ नैव वारणं संभवतीत्युच्यते अतएव
तिधानमित्यर्थः ३० वलवदतिष्ठेति निष्पत्त्यादिति भावः तदुद्देशकत्वेनाप्याचारे विशेषणीयः प्रयोजनं चोक्तमेव न चे
वं भ्रमाजमः शिष्टइति फलितं तथा च चर्पटौ रोगगनादौ पाषंडे च शिष्टव्यवहारायतिरित्यत आह। सोके चेति वेदशारापा
पगमेति तथा च सर्वे वेदाः स्वस्वतात्पर्यविषयार्थे प्रमाणमित्याकारकपावद्देदविशेष्यकानां ह्यप्यनिष्पत्तवत्वं शिष्टं

ति ४

राम०

४५

दशकतावच्छेदकं प्रवृत्ते च शिष्टपदं भाक्तं एवं वेदो न प्रमाणमिति यत् किं विज्ञेयं विशेष्यकानाहार्यनिश्चयपवत् शिष्टमेव वे
 दत्वमिति भावः बोद्धव्यमिति स्यात्तत्सर्वणि भूतानीत्यादि यत् किं विज्ञेयं दशप्रमाणानामप्यपगतत्वात् वेदत्वावच्छेदेनैवासाध्यप्रामा
 ण्यमप्यपगतमवत्वाच्चायावत्त्वानां पृथक्पृथक् योरुपादानं ननु क्त्वा दशनिश्चयविशेषणमुपलक्षणं वा नाद्यः सुसुस्पष्टादि
 शायामशिष्टत्वापत्तेः न चेष्टापत्तिः तदानीमपिशिष्टव्यवहारात् नान्यः बोद्धव्य इति व्याप्तेः अनादौ संसारे कदाचित्तेनापि तद
 म्यपगमात् न च तच्छरीरावच्छेदेन तद्व्यपगमो विवक्षितः एकस्मिन्नेव शरीरे कालभेदेन शिष्टत्वा बोद्धता भयदर्शनाद्बोद्धता
 दशायामतिव्याप्तेः तदानीं शिष्टव्यवहाराभावात् अमथाऽनादौ संसारे सर्वस्यैवात्मनो यदा कदा विच्छिद्यत्वेनात्मत्वस्यैव तया
 तस्य सुवचत्वात् अथ तत्पुरुषीयतादृशनिश्चयसमानकालीनोपावतं तत्तत्पुरुषीयास्तादृशनिश्चयविरोधिनिश्चयाभावात्
 इत्वं तत्पुरुषीयशिष्टत्वं शिष्टतोत्तरबोद्धतादशायान्तादृशनिश्चयसमानकालीनस्य बोद्धता कालीनविरोधिनिश्चयव्यक्तेः
 प्रागभावस्यैव यावदंतर्गतस्मात्तान्नातिप्रसंग इति चेन्न यस्य पुरुषस्य शिष्टतोत्तरबोद्धता तदुत्तरैरुनः शिष्टता च तत्र पूर्वशिष्ट
 तादशायामव्याप्तिमध्यवर्तिवैद्यता कालीनविरोधिनिश्चयव्यक्तिसंस्पेक्षतादशयावदं भावांतर्गतस्य तदानीमसत्त्वात् तदुत्तर

प्रमाणानुसारेण प्रमाणमिति निश्चयेनाशोभते चेदः प्रमाणमि
ति निश्चयानुसारं कालावधि तावत्तथा

प्र० कि०
४६

राय

व्यक्तयुः
मा

[illegible]

संभाव्यते तदा तत्समानकालीनसंतुल्यतिसमानकालीनसंवाच्यं अत्रावोवाऽनादिर्वाच्यः अन्यथा तत्र तादृशना ५
 २ भावदभावमादायाति यस्मि ५

राम०
४६

न्तत्वयदेनतत्तद्वत्तवछेदकाजन्मावच्छिन्नत्वविशिष्टतज्जन्मापूर्वकालावच्छिन्नत्वंविवक्षितेऽभयानभ्यपगमजन्मनिशि
 यशिश्ववदिभतेएवएचंचयथोक्तकाकादिशिरावच्छिन्नेपिनातिव्याप्तिःनचैवंतत्रनिश्चयंनेःयातिस्विकरपेरोपादानादनु
 नुगमश्रुतिवाच्यंशिष्टपरस्परनार्थत्वेनाननुगमस्यादोषत्वात्अस्तुवातावदभावकुर्यात्सत्त्वावदमतमधर्मवत्त्वात्तत्त्वं
 केचिन्तुतादशवेदप्रामाण्यभापगमजन्मसंस्कारवत्त्वंशिष्टत्वेतदभ्यपगमोत्पत्तिक्षेरोचनशिष्टःसचसंस्कारोविरोध्य
 भ्यपगमनाश्रयतिशिष्टतोत्तरंवौद्धतादशपांनानातिव्याप्तिःसंस्कारश्चाविनश्यदवस्यत्वेनाविशेषणीयःतेनतदप्रामाण्य
 भुगमेत्पत्तिस्त्रयोनातिप्रसंगःनचचदविषयकतादशसमहातंवनसंस्कारस्यविरोध्यभ्यपगमेननाशेषदस्मृतिरपितुस्या
 दितिवाच्यतादशसमहातंवनसंस्कारस्यविरोध्यभ्यपगमोत्तरंचटंतिजनकत्वेमानाभावात्स्मृतिनाश्रयतावछेदद्वैजात
 स्पतव्यावृत्तपाद्यदस्मृतिलाश्रयतावछेदद्वैजातस्यतव्यावृत्तपाद्यदस्मृतिवदसंस्कारयोनाश्रयताशकभावेनव्यभिचार
 श्रयाहुःनचैवंनिरुक्ताभ्यपगमाववसपिकदाचित्शिष्टव्यवहारस्तद्वत्पिकदाचिदशिष्टव्यवहारोदृश्यतेसकथंस्यादिस
 तत्राहतीर्थिकत्वेपीतिनिरुक्ताभ्यपगमाववनिरुक्ताभ्यपगमयोःसत्त्वेषापीत्यर्थतथाचतदृशिष्टशिष्टव्यवहारोभाक्तइति

चारः नवातादृशशिष्टत्वानुत्पत्तिदशायां भ्रात्या स्वफल्गुलो फलमुद्दिष्टतादृशशिष्टेन कृते तत्फलं जनकत्वेन वेदावोधि
 तेष्वागादौ अभिचारः कर्मस्य पार्थतादृशशिष्टेन कृते निषिद्धकर्मणि अभिचारवारणाया विगितत्वमाचारविशेषणां
 तच्च वेदानिषिद्धत्वं अलौकिकत्वमपि वाच्यं तेन तत्कृतभोजनादौ न व्यभिचारः स एवेति व्याप्यस्य सुतरां व्याप्तिरिति भा
 वः न तु तथाप्यनुमानोपयोगिमास्तव्यवहारोपयोगिस्मादित्यत्र आह आकनिकानामपीति सदाचारः शिष्टाचारः पञ्च
 क्तमविगीततदाचारादेव वेदानुमानंतदोषांतरमाह सर्वज्ञस्येति तत्त्वज्ञस्येति तर्थाः अत्रैव शंक्तेमन्वादिस्मृताविति
 भारतपुराणादावित्यर्थः भरतादिकर्तुं पथोक्तशिष्टत्वमेव नास्तीत्याह स्मृतिकसर्वज्ञस्येति तत्त्वज्ञस्येति तर्थाः अत्रैव शं
 क्तेमन्वादिस्मृताविति भारतपुराणादावित्यर्थः भरतादिकर्तुं पथोक्तशिष्टत्वमेव नास्तीत्याह स्मृतिकर्तुरिति भारता
 दिकर्तुरित्यर्थः असर्वज्ञत्वेऽपि अतत्त्वज्ञत्वेऽपि शिष्टाचारत्वेन संप्राप्तं तद्वैशेषिकशिष्टाचारविषयत्वेन शिष्टत्वेऽभ्रमाजम
 त्वं कर्तव्यं तेवानुमीयतामिति ईष्टसाधनत्वे सति कृतिसाधनामनुमाप्यैव सर्वसंगले प्रवृत्तौ किंमंगलो तादृशकृति
 साधनावोधकत्वेनेत्यर्थः तत्र वस्त्रमशति अलौकिकत्वे सति शिष्टाचारविषयत्वस्यैव बोधितत्वव्याप्यतयाऽलौ

प्र० वि०
४८

परंपरया

किंके मंगलेशिष्टाचारविषयत्वस्य व्यापकीभूतवेदबोधितत्वं विनाऽनुपपन्नत्वाद्देहस्याप्यावश्यकत्वेन च तादृश
व्याप्तो मानाभावः अबाधितसर्वजनानुभवसिद्धत्वादित्युक्तं प्रष्टव्यं वा देशखंडेव ह्यर्थः व्याख्यातमंगलत्वा
दाहस्यं ह्यस्य पादेषितं। श्रीगणपतये नमः मंगलस्य सफलत्वं व्यवस्थाप्य मोक्षसाधनीभूततत्त्वज्ञानचिकीर्षी
वर्तीस्वीपग्रंथो यादनेकप्रहस्यै मोक्षसाधनीभूततत्त्वज्ञानरूपफलवदान्तीसिकी प्रतिपादितप्रतिपादकत्वेन हेतुना मो
क्षसाधनीभूततत्त्वज्ञानजनकतां स्वीपग्रंथस्य प्रतिपादयितुं तादृशहेतुमत्त्वं स्वीपग्रंथस्य दर्शयति। अ५
विविक्ततत्त्वज्ञानेनैवैवमंगलस्य सफलत्वं निरूपणानंतरं जगदेवेति। जगत्सर्ववस्तुत्वविशिष्टपरं। एवकारस्तु या
वदर्थकः तथा वदुः स्वर्पकमग्रंथानां दुःस्वसमस्तधिकरणं वदस्तु तदुद्दिधीर्षुः तदास्यंति कुटुः स्वध्वंसविशिष्ट
चिकीर्षुः परमकारुणिको मुनिः। सैष्टादशसुखिगानिवेदाश्च त्वारेमीमासां आप एव च। धर्मशास्त्रपुराणांचावद्या
येताश्चतुर्दश। स्यात्पूर्वदोधनुर्वेदो गंधर्वश्चेति तेन यः स्यथशास्त्रं च विज्ञेयं विद्यात्वाद्देहवत् इति परिगणितं राम०
सुविद्यास्थानपुशास्त्रेषु ह्येभ्यो हिततमां प्रकृष्टतमां स्याची स्थिकीमायशास्त्रं परिगणयति योजनावस्तुत्वसामाना ४८

अ१ समाप्तिहेतुः मा या४

धिकराणेन दुःस्वयेकमग्रत्वस्यानपातघटादित एवो वस्तुनि दुःखं पंकमग्रत्वस्याधीतत्वेपिन ह्यतिः मुक्तात्मनो विपदा
 कदाचिदुःखं पंकमग्रत्वात्तदुद्धारोच्छाया मुनेरप्राप्ता गीतत्वापत्तिरतस्तत्तन्नीमिति दीधितिः कृतस्तजगतदंतदानीं संसा
 रविशिष्टात्परंतथापि तावच्छेदकावच्छेदेनैव दुःखं पंकमग्रत्वस्य दुःखसमूहाधिकराण्यस्यानपः भगवदात्मनो मुक्ते
 त्मनश्च व्यवच्छेदापविशिष्टांतमिमांस्तु तत्रेति तत्रमापरास्त्रे प्रेक्षावत्परमार्थमिति प्रेक्षावतां मोक्षसाधनी भूततत्त्वज्ञान
 चिकीर्षवतांतं शोपादानकप्रसर्गमिति सार्थः तत्त्वज्ञानादिति तत्वेन ज्ञापतेनेति व्युत्पत्त्या प्रमाणादिषोऽशयदा
 र्यविशेषकप्रमाकरणात्वादिषोऽशयधर्मप्रकारकज्ञानजकारेण सास्त्रादिमर्थः निःश्रेयसाधिगम इति निःश्रेयसापा
 धिगम इति व्युत्पत्त्या निःश्रेयसाधुनी भूततत्त्वज्ञानमिति सार्थः इति तित्तदर्थकमित्यर्थ इति शास्त्रस्य तत्त्वज्ञानसाधनताप्रतिपा
 दितमिति पावते ॥ एतौ प्रथमतः सस्त्रपत्रशास्त्रस्य तत्त्वज्ञानजनकताप्रतिपादकं सस्त्रं कृतवान्ते धितिते पुशास्त्रादिषु
 प्रमाणीषोऽशयार्थेषु प्रमाणात्तत्त्वमत्र विविच्यत इति योजना प्रमाणात्तत्त्वप्रमाणात्तत्त्वसाधनत्वादिषु प्रमाणीषोऽशयार्थेषु
 एतेन मोक्षसाधनी भूततत्त्वज्ञानरूपफलवरो वीक्ष्यकीप्रतिपादितप्रतिपादकत्वमंवासीति प्रतिपादितमिति अपेननुषाङ्ग

कुतो१

प्र० चि०
४७

संनि०

शयघर्थेषु सत्सु प्रमाणात् तत्त्वस्यैव विवेचनं स्यात् अस्यां शंकां निराकर्तुं माह प्रमाणाधीनेति माध्यमिकः प्रसवति संतेन निति रा
तन्मेते ज्ञानमात्रस्यैव तद्वद्विषयकारकत्वरूपं न प्रमात्वं तत्र तस्य विच्छेदमशक्यत्वात् तत्र तत्त्वमेव मानाभावादिति श्रेयं तत्त्वं
प्रतिपाद्यद्विषयित्वं प्रमाकरणात्वादिकं प्रकारिता द्वितीयार्थः तथा च प्रमाणादीनां प्रमाकरणात् प्रकाराज्ञानं नैव यदि न
नर्थः परंपर्येति मोक्षसाधनी भूत तत्त्वज्ञानद्वारेण नैव इति न पुनरिति ३ तिस्रः वृत्तौः भिषेत्तं न पुनरिति नर्थः प्रमाणात् त्वेति
प्रमाणां प्रमाकरणात् प्रकारकावधारणस्य नर्थः तद्विज्ञादसावधारणं हि प्रमातृत्वावधारणं निति प्रमायाः प्रमाणात् त्वेति प्र
माणां प्रमाकरणात् प्रकारकावधारणस्य नर्थः तद्विज्ञादसावधारणं हि प्रमातृत्वावधारणं निति प्रमायाः प्रमात्वं प्रकारकावधा
रणस्याधीनमित्यर्थः विशेषणतावच्छेदकप्रकारकज्ञानं विना विंशिष्य बोधासंभवादिति भावः तच्च प्रमातृत्वावधारणं स्वतः स्त
अपजनकसामग्रीतः स्वंप्रमात्वं एतच्च गुरुमेते परतः तदस्य सामग्रीतः एतच्च मिश्रमहमापनयेषु न च प्रमापदसि च प्रमात्वं प्रका
रकोपस्थितिसंभवइति चाव्यं मानांतरेण प्रमात्वं कारकज्ञाने विना प्रमापदशक्तियदस्यैव संभवादिति भावः प्रमाणापुज्ञानेनेति
प्रमात्वं विच्छेदेनेत्यर्थः तस्य व्यभिचारादिति प्रवर्तके एसाधनतादिज्ञाननिष्ठप्रमात्वं निश्चयस्य व्यभिचारादित्यर्थः सकपपरतसे

न३

धीन५

शिष्टवे७

राम०

४७

प्र२

तत्र ह मत

नविनापि दर्शनादिति भावः सकृपत्वं निष्कंपत्वं प्रवृत्तिनिष्ठो विषयिता विशेषः न तु जातिः सौ शिकत्वानुपपत्तेरिति ध्येयं ननु मास्तां
 प्रवृत्तिमात्रे तस्य हेतुत्वं तथापि निष्कंप प्रवृत्तौ तस्य हेतुत्वे न तज्जनकज्ञाने प्रमात्वनिर्णयोः वश्यमये सित इत तस्यै हव इति चे
 नि३ तिष्ठ पप्रवृत्तौ विमर्शः सौ र्थ निर्णयादेवेति इदमिष्टसाधनसंभवे सवधारणात्मकज्ञानादेवेत्यर्थः अवधारणत्वं च निश्चयनि
 स्थो विषयिता विशेषः तथा च निष्कंप प्रवृत्ता च पितस्या मथा सिद्धत्वात् हेतुत्वमिति भावः पद्यप्यप्यं ग्रंथोऽसंगतः प्रवृत्तस्य प्रवर्त
 केष्टसाधनताज्ञाननिष्ठप्रमात्वनिर्णयापेक्षायाः पूर्वमुक्तत्वेन तस्य प्रवृत्तिहेतुत्वनिराकरणाद्वारा तदनपेक्षा कपनस्य संद
 र्भविरुद्धत्वात् तथापि न चित्तादिमाध्यमिकशं को हारको नोपग्रंथः परंतु शास्त्रस्य मननादि निष्ठनिःश्रेयससाधनताज्ञाने
 प्रमात्वनिर्णयापेक्षायाः पूर्वमनुक्तत्वेन तस्य प्रवृत्तिहेतुत्वनिराकरणाद्वारा तदनपेक्षा कपनस्य संदर्भविरुद्धत्वात् तथापि
 चित्तादिमाध्यमिकशं को हारको नोपग्रंथः परंतु शास्त्रस्य मननादि निष्ठनिःश्रेयससाधनताज्ञाने प्रमात्वनिर्णयजननदा
 रा मतनासौ निःश्रेयसार्थि प्रवृत्तिप्रयोजकत्वेन निश्चयसोपयोगित्वमिति सूत्रवत्तु रा य इति भ्रमेणांतरात् स्थिरां कां तरीं ~~सूत्रं~~ कुरुते अथ
 प्रामाण्यज्ञानेने सस्य मननादि निष्ठमो ससाधनताज्ञाने प्रमात्वनिश्चयेन किमस्य तथा च निष्कंपत्वं तन्निश्चयकं शास्त्रमिति मया

अत्रानुसृत्यरूपनिर्गच्छेदोपपत्तिमात्रं केचित्तिथ्यादिमपेक्षितं त्रिगुणं त्रिगुणं त्रिगुणं

प्र० वि०
५०

यः अग्रे वसवकवुत्तो दशमशपमभ्युपेक्षेते सैव प्रामाण्यसंशयानंतरमितादिना नैष्ठापिकैस्तन्निराकरिष्यत इति नरश्चिदेष इति
अनेतुप्रमात्तत्वावधारणं विना प्रमाणादीनां प्रमाकरणात्वरूपेणावधारणासंभवात् नरूपेणातदवधारणं मास्तु इति पत्वज्ञानजन
कत्वादिनैव तदवधारणं शास्त्रात्मादितांशयेन माध्यमिकशंकोपव्यवशंकते अथेति प्रामाण्यज्ञानेनेति प्रमाकरणात्वरूपेणा
वधारणेनेत्यर्थः अनुतथापि नवैप्रवर्तकज्ञाने प्रमात्वनिश्चयस्य प्रवृत्तिप्रयोजकतया प्रमात्वनिश्चयोऽवश्यमपेक्षितः
सचनसंभवतुपायाभावादित्यतः प्रवृत्तिमात्रेति तस्य प्रमात्वनिश्चयस्य अग्रे वसवप्रामाण्यनिर्गोपाधीनत्वादिसंभव
वमते प्रमात्वनिर्गोपाधीनत्वादित्यर्थः पथाश्रुते प्रमात्वानभ्युपगंगामाध्यमिकेन तन्निश्चयकारणात् व्यवस्थापनस्यासंगत्वाप
तेरित्याहुः नव्यास्तनन्वेवं तथापि प्रवृत्त्यर्थे प्रवर्तकज्ञाने सत्तनंतरंतवज्ञाने प्रमात्वनिर्गोपोऽपेक्षितः सकथं स्यादुपायाभावादिति
नैष्ठापिकशंकायां माध्यमिकः समाधत्ते अथ किं प्रामाण्यज्ञानेनेति अथ प्रवर्तकज्ञानोत्तमनंतरंतवज्ञाने प्रमात्वनिर्गोपेन विमि
सर्थात् तस्य प्रवर्तकज्ञाननिष्ठत्वं निश्चयस्य संवननुप्रमाणादीनामित्यादिना प्रामाण्यनिर्गोपाधीनत्वादिसंभाव
नैष्ठापिकः समाधास्यति प्रामाण्यसंशयानंतरमितादिना प्रामाण्यनिर्गोपाधीनत्वादिसंभावप्रमात्वनिर्गोपाधीनत्वेन स्वीकृतं

राम०
५०

इत्यर्थः अन्यथा प्रतिपक्षप्रत्यक्षपरस्परानुमितौ दृष्टासंगतः न च तथापि व्याप्तिशयानुमितिविधकत्वे मानाद् दृष्टासंगतिः प्रयोजकी भूताभावप्रतियोगिरूपप्रतिबंधकत्वे निवेशनतत्रतयोः प्रतिबंधकत्वमिति २

अत्रातंतथाच प्रमातृनिष्प्रपाद्यैकश्चिदुपायस्त्वपाप्यवश्यं परिहितनी पदसिद्धांतपितुराशयः इत्यनिरसे माध्यमिकेमी
मांसकोनेप्यापिकेन सह विवादमवतार पतिननुस्वत एवौ सादिनेति प्राहुः केचिन्नुननुग्रंथकर्तुः शास्त्रानुकूलप्रवृत्तसंनत
रं शास्त्रे जातैतः प्रमाणादीनां प्रमाकरणात्वादि प्रकारेण ज्ञानं भविष्यति शास्त्रानुकूला प्रवृत्तिश्च विना शास्त्रनिष्ठेष्टसाधा प्रवृत्तक
नता ज्ञानादेः प्रमात्वावधारणं तवमतेन सैभवति तव प्रमातृनिष्प्रपाद्यस्य प्रवर्तित्वे प्रमातृनिष्प्रपाद्यसंभवत्तु पापाभावादि
त्याशयेन माध्यमिकः शंकते ननु प्रमाणादीनामिति शक्यत्वादित्यस्य शास्त्रादशक्यत्वादित्यर्थः तद्विशेषः हितवेति शेषः
प्रमातृत्वेति शास्त्रानुकूलप्रवृत्तिजनकज्ञानस्य प्रवर्तित्वनिष्प्रपाधीनमित्यर्थं ननु प्रमातृत्वावधारणं तु अत्रैवांतरासमाधत्ते अ
थेति प्रामाण्यज्ञानेनेति प्रवर्तकशास्त्रनिष्ठसाधनता ज्ञानादेः प्रमातृनिर्णयेनेत्यर्थः तथाच प्रमातृनिर्णयं विनापि शास्त्रा
नुकूलप्रवृत्तिसंभवेन शास्त्रोक्तिसंभवान्न ततः प्रमाणातत्वावधारणमशक्यमिति भावः अत्रेच प्रामाण्यनिर्णयपाधीनत्वादि
तस्य तवमते प्रमातृनिष्प्रपाधीनत्वादित्यर्थ इत्यौहः प्रामाण्यसंशयोऽतिरेकनिर्णययोर्निष्पन्नप्रवृत्तिप्रतिबंधकत्वात् प्रामाण्य
निर्णयसद्वेतु रित्याशंकते न च यस्येति यस्य संशयोऽतिरेकनिर्णयस्येति प्रवृत्तिप्रतिबंधकावितेश्वरतिरसात्तेर्यस्य ननु प्रमा
२ केचित्तिथारन्यस्याहु रित्यंतोऽयं पूर्वपत्रमैव नुदुः २

प्र० वि०

५१

नेत०

तेष्वपि प्रवृत्तियदंत इत्यनियंत्वा च पस्पसंशयोऽतिरेकनिर्णयश्च पस्पसनिमित्तवंधकः तन्निष्पन्नहेतुरित्यर्थः सम्यक्
प्रवृत्तिपदस्य परत्वेऽनुमितौ व्याप्तिरिति दृष्टान्तसंगतेः न च तथापि व्याप्तिसंशयादेरनुमितिप्रवंधकत्वे मानाभावात् दृष्टान्तसं
गतिः प्रयोजकीभूताभावप्रतियोगित्वरूपप्रतिबंधकत्वनिवेशे च तत्र तयोऽतिरेकत्वादिति वक्ष्यमाणदुषणा संगतिः प्रयोज
रिति वाच्यं व्याप्तिसंशयादेरनुमितिप्रतिबंधकत्वाभिमानेऽदभिधातात्वे तन्निष्पन्नहेतुत्वमेव साधु
अनन्याज्ञानत्वादिना भगवत्प्रामाण्यनिष्पन्नहेतुत्वमादाय सिद्धसाधनापत्तेः एवं च ग्राह्यव्यतिरेकनिष्पन्नप्रतिबंधमेव सिद्धि
शिष्टज्ञाने ग्राह्यनिष्पन्नहेतुत्वाव्यभिचारइति यत्संशय इति दृष्टान्तभावनिष्पन्नात्मकपटादिसंशयप्रतिबंधेऽपि शिष्टज्ञाने
पटादिनिष्पन्नहेतुत्वाव्यभिचारइति पक्षव्यतिरेकनिष्पन्नप्रतिबंधाच संशयनिष्पन्नासाधार्थोपपत्तिरेकज्ञानत्वं प्रवृत्तिवंधकत्वाव
च्छेदकमित्यर्थः सैन्याव्यतिरेकनिष्पन्नोपादानेऽपि दृष्टान्तसंशयनिष्पन्नात्मकपटादिव्यतिरेकनिष्पन्नस्यापि प्रति
बंधत्वेनोक्तव्यमिवास्तदवच्छेदात्तस्यैव पक्षव्यतिरेकज्ञानत्वावच्छिन्नप्रतिबंधकत्वा निरूपितप्रतिबंधतावत्तत्तन्निष्पन्ना
वच्छिन्नकारणतानिरूपितकार्यतावत्वापि निष्पन्नजमानुमिति वदित्वा सिद्धांशोऽपि शिष्टज्ञानेऽपि अधिकरापं ग्राह्याभावात् तत्संशयवदवच्छेद

राम०

५१

भावा ९

मात्र २

विवक्षितं यं

मिचाराभावसंशयस्यापि व्याप्तिनिश्चयाप्रतिबंधत्वात् ^कअभिचारमतिरेकज्ञानमादाप्याप्तिज्ञानेन न व्यभिचारः न च पक्ष
तिरेकज्ञानत्वावच्छिन्नत्वं तस्यैव वच्छेदकता कत्वं तद्वत्पक्षे ^कवच्छेदकत्वं वाप्याप्येदृशीनासिद्धिस्तत्पासिद्धिनिश्चिताप्रामा
ण्यकव्याप्तिव्यतिरेकज्ञानत्वादिनैव प्रतिबंधकत्वात् द्वितीयेत्याह्याभावनिश्चयपक्षस्याह्याभावज्ञानत्वघटीततया आह्याभाव
निश्चयप्रतिबंधे आह्याविशिष्टज्ञाने व्यभिचार इति वाच्यं पदनिश्चिताप्रामाण्यकपक्षे ^कप्रतिबंधे ^कवच्छेदककपक्षे ^कवच्छिन्नव्यति
रेकज्ञानत्वपर्याप्तावच्छेदकता कप्रतिबंधकता कत्वं तद्वत्प्रतिबंधे ^कवच्छेदककपक्षे ^कवच्छिन्नप्रकारकज्ञाननिष्ठतद्वत्प्रतिबंधे ^कवच्छिन्नप्रकार
त्वावच्छिन्नकारणता कप्रतिबंधविवक्षितत्वात् साध्ये च तद्वत्प्रतिबंधे ^कवच्छिन्नप्रकारकज्ञाननिष्ठतद्वत्प्रतिबंधे ^कवच्छिन्नप्रकार
जननतु पर्याप्तत्वपर्यंतं योजनामावाहकत्वात् तस्य साध्यविकलता पक्षे न तत्रागृहीताप्रामाण्यकव्याप्तिनिश्चयपक्षे नैव हेतुत्वात्
साध्यतया अनुमितौ व्याप्तिविरहज्ञानस्य प्रतिबंधकत्वे लाघवाव्याप्तिज्ञानत्वे नैव तत्र हेतुत्वं प्रतिबंधकसत्त्वादेव व्याप्ति संशयाद्
नुमित्यनुसादसंभवात् तस्यावसाध्यविकलोप्यतो व्यभिचारश्च न च ज्ञानत्वेन तज्ज्ञानहेतुत्वमेव साध्यमिति वाच्यं निश्चयपक्षे
पादानुपपत्तेरिति चेन्न धूमो वह्न्याप्यानवति संशयसत्त्वे पर्याप्ततरेण धूमिना वच्छेदकव्यतिरेकेण वा व्याप्तिनिर्णयादनु

त २
धूमो वह्न्याप्यानवति संशयसत्त्वे पर्याप्ततरेण धूमिना वच्छेदकव्यतिरेकेण वा व्याप्तिनिर्णयादनु

मिमुससाधमत्वावच्छिन्नलिंगकवस्तुमिति प्रसेवधमत्वावच्छिन्नविशेषकवन्ध्यासि विरहज्ञानस्य प्रतिबंधकतया धर्मोव
 द्ध्याप्नो न वेति संशयसत्वे धर्मत्वावच्छिन्नलिंगकवस्तुमिति प्रसेवधमत्वावच्छिन्नविशेषकवन्ध्यासि विरहज्ञानस्य प्रतिबंधकतया धर्मोव
 मितिसामान्यं प्रति धर्मलिंगकवन्ध्यासि निश्चयत्वेनैव हेतुत्वस्यावश्यकत्वात् तद्वस्तुतस्तत्त्वसमानाधिकारात् तादृशनिश्चया
 वहि जोतरस्य रणेन तिकत्वरूपं प्रतोपधानघटितजन्मत्वमेवात्र साध्यं तावतापि भगवत्प्रापारपनिश्चयमादाय सिद्धसाधना
 भावात् न चैवमपि प्रापारविषयकेषु साधनतादिनिश्चयजमप्रवृत्तिर्यक्ता वंशतः सिद्धसाधनमिति वाच्यं यत्तावच्छेदकाचछे
 द्धकाचछेदेन साध्यसिद्धेरदृशत्वात् एतेन निष्पन्नप्रवृत्तिं प्रति सामा एयज्ञानत्वेनैव हेतुत्वं ननु प्रापारपनिश्चयत्वेन प्रापारपसंश
 पे तदनुसादस्य एयक्ता प्रापारपमावज्ञानप्रतिबंधकतयेवोपयते निश्चयत्वत्पदकदलद्वयविशेषाविशेषभावं विनि
 गमकाभावान्निश्चयत्वेन हेतुत्वेपि गुरुत्वरकार्यकारणभावद्वयवृत्तपकत्वात् तद्याच निश्चयत्वेन हेतुत्वसाध्यत्वे वाच्यः सुवम
 तुमिति प्रत्यपि व्याप्तिज्ञानत्वेनैव हेतुत्वान्निश्चयत्वेन व्याप्ति संशयादनुमितिसनुसादस्य लाघवाद्याप्तिविशिष्टवैशिष्ट्यावगा
 दित्वा मावादिसिद्धिर्न परामर्शेनैवानुमिति हेतुत्वात् न दभावदेव संभवात् तत्त्वत्वेनैवानुमितेः सर्वसिद्धत्वात् व्याप्ते संशयात्मक

अथ २ त २

परमार्थस्य अपि विशिष्टवैशिष्ट्यावगाहिताभावादिस्यपि निरस्तमिति मावः हेतोः स्वरूपासिद्धिमाह तत्संदेह इति इष्टसाधनानि
प्रत्यक्षप्राप्तास्य संदेहे सतीत्यर्थं संदेहेनेति तत्र मिथसाधनतासंदेहस्यैवोत्पादेनेत्यर्थः अर्थान्तिष्पपादेवेति इदमिष्टसाध
नमेवेति वधारणात्मक निष्पन्नविहरादेवेत्यर्थः पूर्वोक्तनिष्पन्नपक्षनावधारणात्मक इति मावः अप्रवृत्तेरिति निष्पन्नप्रवृत्ति
विरहात्पक्षेतित्यर्थः निष्पन्नप्रवृत्तावधारणात्मक निष्पन्नस्यैव हेतुत्वादिति भावः तत्रतिष्ठं स्पष्टचोत्तयोः प्रामाण्ये
स्युत्तं शपेद्यतिरेकतिष्ठययोः अनुपपत्तावधारणात्मक ज्ञान एव प्रामाण्यप्रहो जातस्तत्र निष्पन्नप्रवृत्तिवाररताप प्रामाण्य
भावज्ञानस्य प्रतिबंधकत्वमावश्यकं तत्र प्रवृत्तिवारणाया प्रामाण्यज्ञानविरहविशिष्टावधारणात्वेनैव हेतुत्वं तदुपमा
ण्यभावज्ञानप्रतिबंधकमिति वाच्यं अत्र प्रामाण्यज्ञानविरहायां वधारणा यो विशेषणविशेष्यभावे विनिगमर्त्तभावेन तद
पेक्षया पौर्वादा प्रामाण्यज्ञानस्यैव प्रतिबंधकतो विस्मादिति चेन्न अवधारणाख्यमिदं विषयिताविशेषस्य स्वरूपसत्तएव
स्वाश्रये प्रामाण्यभावज्ञानप्रतिबंधकतया तत्र प्रामाण्यप्रहस्यैवानुसृत्य प्रामाण्यप्रतिमातः वस्तुतस्तव्यासभावज्ञानस्या
तुमिप्रतिबंधकत्वे मानाभावादुक्ततासिद्धिः न च प्रयोजकीभूताभावप्रतिपोगीरूपप्रतिबंधकत्वं हेतोर्विशेषप्रामाण्यमिति वाच्यं
तेरि २२

ली ९

प्र.चि०
५३

तथाप्यप्रयोजकत्वात्पल्लवार्थोद्यतनुगतत्वेनदृष्टांताभावाच्चनवमतिरेकेतंसुखप्रोदृष्टांतइतिवाच्यं प्रामाण्यनिश्चयत्वे
तहेतुत्वस्यकाप्यप्रसिद्धासाधप्रसिद्धभावेतयतिरेकदृष्टांतस्याभावात्इत्येवद्वयसांसारंप्रामाण्यसंशयनिर्तरमि
तिस्वरूपं पूर्वोत्पन्नेषसाधतादिनिश्चयेप्रामाण्यनिश्चयभावेतरप्रामाण्यसंशयजनकसकलकारणसमधानानंतरमित्यर्थः
इत्येवमेवसाधननिश्चयेप्रामाण्यनिश्चयपाथीतत्वादितिप्रामाण्यसंशयनिवृत्तिद्वाराप्रामाण्यनिश्चयपाथीनत्वादित्यर्थः तथाचइष्टसाधा
नतायवधारणांप्रतिपूर्वोत्पन्नेषसाधततादिनिश्चयेप्रामाण्यभावज्ञानस्यप्रतिबंधकतपात्तनिवृत्तयेप्रामाण्यनिश्चययोः कंचित्
पेक्षितइतिभावःपेक्षितमिमांसकद्वारासाधप्रसिद्धमभेदं निराकर्तुंमोर्मसकतमुत्थापयतिनन्वितिस्वतएवस्वकीयेभ्य
एवस्वजनकसामग्रीस्वजनमसप्रसक्तसामग्रीस्वजनज्ञाततालिंगकानुमितिसौमेभ्यएवेतिपावतस्वजन्येतिस्वप्रमग्न्यन्यत
तस्यज्ञाततयोविशेषणायंचम्राजमेत्वमर्थःतन्निरूपणंस्वस्मिन्प्रामाण्यनिरूपणंस्वस्मिन्प्रामाण्यनिश्चयपइति
पावतश्चस्वस्यैवस्वप्रामाण्यविषयकतपास्वजनकसामग्रीस्वनिष्ठप्रामाण्यनिश्चयपिकेतिगुरुत्वोत्पत्तिस्ववि
षयकलौकिकप्रसक्तस्यस्वनिष्ठप्रामाण्यविषयकतपास्वजनमसप्रसक्तसामग्रीस्वनिष्ठप्रामाण्यनिश्चयपिकेतिगुरारिमिष्टाः
कं मा

ग्राहि२

राम०
५३

व्या

प्रा

तस्यातीदृशतयाप्रमत्तस्यासंभवेन स्वजन्मज्ञाततालिंगकानुमितिसामग्रीस्वनिष्ठप्रामाण्यनिष्ठापिकेति मंदाः ज्ञातताचज्ञातइति
प्रतीतिरिदो ज्ञानजन्मो विषयसमवेतः प्राक्यापरनामदार्थविशेषः तादृशेनैव प्रामाण्यनुमानप्रकारं तु अग्रे विवेचयिष्या
मः संवादि संभ्रातो इति प्रवृत्तिजतकत्वादिहेतुना प्रामाण्यग्रहइति तु नेपापिकाः तद्धेतुकप्रामाण्यबुमितिसकलमीमांसा
कातामपि सम्माता इति मतभेदो दृष्टव्यः केचित्तु स्वतएव स्वकीयेनैव स्वस्वजन्मज्ञाततालिंगकानुमितिसमतमेनैवेति पावतस्वसा
पितादात्म्यसंबंधेन स्वकीयत्वं जन्मत्वं तृतीयार्थः तन्निरूपणमित्यस्य च स्वनिष्ठप्रामाण्यव्यवहारइत्यर्थः पक्षात् तृतीयार्थः भेदः
स्तन्निरूपणमित्यस्यास्वनिष्ठप्रामाण्यपदस्य इत्याहुः केचित्तु स्वतएव स्वकीयनिष्पन्नैव स्वस्वजन्मप्रमत्तस्वजन्मज्ञा
तताल्लिंगकानुमित्यात्मकमतमनिष्पन्नैवेति पावत तन्निरूपणमित्यस्य च स्वनिष्ठप्रामाण्यविषयकत्वमित्यर्थ इत्याहुः
ननु च प्रामाण्यं तादृशान्मतमेव संप्रतिवेत्तिन विप्रतिपत्तिः नैपापिकमते गुरुमिच्छमरे च ज्ञातताया अनभ्युपगमेन विधिकोटेर
प्रसिद्धत्वात् एवं मदनयेपि ज्ञानस्यातीदृशतया स्वजन्मप्रमत्तस्या प्रसिद्धान विधिकोटे प्रसिद्धिः तथा च विप्रतिपत्त्यसंभ
वात् कथं विवादप्रवृत्तिरित्यत आह तन्न विप्रतिपत्तय इति तत्र प्रसाधारणस्वकीयत्वात् त्वेव विप्रतिपत्तय इति पतयत्यर्थः

प्रसक्तजन्म

मत ३९

प्र० वि०
५४

तस्यपक्षेपि

ल

३

न

म

ह

दि३

पारतुबंधिविषयित्वसम्पत्त्यर्थः ज्ञानप्रामाण्यमित्यादि ज्ञानप्रामाण्यं न दप्रामाण्यग्राहिकापावती ज्ञानग्राहिकासामग्रीतज्ज्ञानग्रह
विषयेन वेत्यर्थः विधिकोटिर्निर्मांसकत्रपारां निषेधकोटिश्चनेयापिकानां विधिप्रसिद्धिस्तद्व्यप्यमाणा मेरातत्र ज्ञानेन तज्ज्ञा
नविषये यत्त्वादौ ज्ञानत्वे वा अत्र प्रामाण्यमात्रास्य पक्षत्वे इच्छां हतिन दतितत्त्वकारकत्वरूपप्रामाण्ये इति वाध इति यद्वे ज्ञानपदं
तथा च ज्ञातमिच्छाप्रामाण्यस्य पक्षत्वात् न बाधः पद्यपि प्रशङ्कसमभिव्याहृतेन माधोनुनातदतितत्त्वकारकत्वरूपप्रकर्षविशेषविशि
ष्टज्ञानप्रामाण्यतेभावमुक्तं न हतिप्रत्ययेन तादृशज्ञानत्वं प्रामाण्यत इति प्रामाण्यपक्षे नैव ज्ञातदतितत्त्वकारकत्वविशिष्टज्ञानत्वं
लाभानस्य चेष्टा हतिज्ञानसंभवे वैच्छां हतिन दतितत्त्वकारकत्वे वा भावेन ज्ञानपदमत्र व्यर्थं तथापि तदतितत्त्वकारकत्वविशि
ष्टज्ञानत्वं मत्र न प्रामाण्यपदार्थः ज्ञानत्वभागस्य व्यर्थत्वात् न हतिज्ञानत्वांशे स्वतः परतो चेति विवादाभावात् तदतितत्त्वकारकत्वस्य
तच्छब्दार्थमेवेतज्ज्ञानं भवेन्न च भिन्नतर्पेदस्य तज्ज्ञानपरत्वावश्यकत्वेन ज्ञानत्वांशोपादानेऽपि ज्ञानांतरवर्तितदतितत्त्वकारकत्वं शतो मातया
वाधतादवस्थात तत्तत्तेष्वनुव्यवसायादौ तदतितत्त्वकारकत्वज्ञानत्वयोः त्वान्तरेण विशिष्टे वैशिष्ट्यामिति यावेत् ज्ञाने प्रकारतया तदति राम०
तत्त्वकारकत्वस्य वैशिष्ट्यसंबंधेन ज्ञानत्वे प्रकारत्वाच्छब्दापत्तेः ज्ञानत्वघटितप्रामाण्ये पक्षत्वे विवक्षणीयेषु सर्वेष्ववशिष्टेषु ज्ञानत्व ५४
३ केनापि तदतितत्त्वकारकत्वेन विशिष्टस्य ज्ञानस्य यावत् ज्ञानग्राहकसामग्रीग्राह्यत्वाभावेन
वाचापत्यासाध्यज्ञानप

अविज्ञानग्राहकसामग्रीग्राह्यत्वं न वेत्यादि क्रमेण तत्तज्ज्ञानस्य तत्तत्त्वामाप्स्यमास्यविप्रतिपत्तिरन्यत इति
तत्प्रकारकत्वमवतत्वेनोपादियता ॥३॥

नि० घटितप्रामाण्यस्यैव विवेकशीलपतपागौरवापनेष्वकिंतु धातोस्तद्वृत्तित्वकारकपरतपातद्वृत्तित्वकारकत्वमात्रं तदर्थः तथा च
छादिवृत्तितद्वृत्तित्वाकारकत्वे ज्ञानांतरवृत्तितद्वृत्तित्वकारकत्वे बांशतो वाधवारणापज्ञानपदं तज्ज्ञानक्षिप्रार्थकं तथा च तज्ज्ञान
क्षिप्रार्थकत्वं तद्वृत्तित्वप्रकारकत्वं निश्चितवृत्तित्वमादापतत्वेनैव पश्यतां किं ज्ञानक्षिप्रत्वं पादनेनेति वाच्यं तद्वृत्तित्वकारकत्व
निश्चितवृत्तित्वस्यैव प्रवेशेन पश्चात्तद्विवेकेशेनैव पश्यतां भावात् पश्चिज्ञानच्यक्तिभेदे पितृत्ववृत्तित्वप्रकारकत्वादेर्भेदः तदा तु
ज्ञानपदं तत्तज्ज्ञानपरमपि किंतु ज्ञानवृत्तित्ववृत्तित्वप्रकारकत्वादिति नैव पश्यतां छादिवृत्तित्ववृत्तित्वप्रकार
कत्वादेर्वाधवारणापज्ञानवृत्तित्वप्रवेशः घटत्ववृत्तित्वप्रकारकत्वादेरेकस्यैव ज्ञानेच्छादिसकलसाधारणे तु ज्ञानवृत्ति
त्वमपि नोपादेयं घटत्ववृत्तित्वप्रकारकत्वादिक्रमेव पश्यः पश्ये ज्ञानपदं तु प्रामाण्यपदेन क्वचित्प्रमाकरणात् त्वस्यैव बोधता तदर्थं
वृत्तित्वप्रकारकत्वं तत्प्रामाण्यपदस्य तात्पर्यं ग्राहकं चित्रगुरित्यादेर्विशदिपदमिव साध्ये तु ज्ञानपदं घटत्ववृत्तित्व
प्रकारकत्वाद्याप्रयज्ञानपरममथा घटत्ववृत्तित्वप्रकारकत्वादेः पटादिज्ञानग्राहकसामग्रीयात् तत्ताभावे तन्वाधापत्तं तथा च त
ज्ञानवृत्तित्ववृत्तित्वप्रकारकत्वं घटत्ववृत्तित्वप्रकारकत्वं ज्ञायावत्त्वाप्रयज्ञानग्राहकसामग्रीयात्

सामान्यतो

प्र०चि०

५५

तदुक्तप्रमाणे

दि५

कलसाधा

स्वाभावेतवाधापत्रेनपावतज्ञानवृत्तिघटत्ववतिघटत्वप्रकारकत्वंघटत्ववतिघटत्वप्रकारकत्वेनापावतस्वाश्रयज्ञानग्राहकस्य
अग्रीयाख्येनवेसादिविप्रतिपत्तिशरीरंस्वपदंघटीभूतघटत्ववतिघटत्वप्रकारकत्वादिरंनचज्ञानपदसमाप्तिभिर्व्याहृतप्रामाण्य
पदेनापिबुचिद्व्याप्तिज्ञानादिवृत्तिप्रमाणकरणात्त्वबोधनात्कुतस्तस्यतादृशप्रमात्वतासर्पग्राहकत्वमितिवाच्येसामाम्नोज्ञानप
दससमिवाहारस्यतासर्पग्राहकत्वमितिवाचित्वेपिअभिचारास्पृष्टिदशायांततसदत्वेनवातादृशप्रमात्वतासर्पग्राहकत्व
संभवात्अथवाचिनादिपदद्वयोर्जनगमनैश्चकारणादेष्वापितासर्पग्राहकत्वोनुपपत्तेरितिनाकाप्यनुपपत्तिःवस्तुतस्तद्वदत्त
वतिघटत्वप्रकारकत्वादेर्ज्ञानेष्टादिसौरास्येकत्वेपिज्ञाननिष्ठघटत्ववतिघटत्वप्रकारकत्वत्वादिनासाध्यसिद्धेर्दृष्टपानपक्षेज्ञा
नपदवैयर्थ्यमित्येवतत्वंकेचित्तुतद्वदित्यकारकत्वविशिष्टज्ञानत्वेनपस्यतातच्छब्दार्थस्यप्रकारभेदेनभिन्नतयासर्वेषांविशिष्टा
पादभाशकत्वात्किंतुप्रामाण्यपदार्थत्वेनैवपस्यतंतथाचप्रमाकरणात्तस्यापिप्रामाण्यपदार्थत्वेनतत्रांशतोवाच्यत्वात्प्रज्ञातपद
तदुपादातौनेचज्ञाननिष्ठप्रामाण्यपदार्थस्यपस्यत्वात्प्रमाकरणात्तस्मिन्निष्ठत्वान्नबाधःसाधेवज्ञानपदंस्वाश्रयज्ञानपरमिषाः
तदसत्प्रमाकरणात्तस्यापिआप्तिज्ञानादिवृत्तिज्ञाननिष्ठत्वात्विशेषादसत्प्रकारकत्वादेरपिज्ञाननिष्ठप्रामाण्यपदार्थत्वात्तत्रांश

नाने५

राम०

५५

सू३

कै३

तो वाधस्य दुर्वारत्वाच्च न तत्रानतिष्ठत्वे ज्ञानमात्रनिष्ठत्वं प्रमाकरणात्वारिकं च न तथा तस्य मनःप्रमत्तिवृत्तिरिति वाच्यं आक्षिप्तं
दितिष्टानुमित्यादिरूपप्रमाकरणात्वाच्च ते स्वविशेष्याह मप्रकारकज्ञानत्वस्य च ज्ञानमात्रनिष्ठत्वेन तत्र वाधस्य दुर्वारत्वात् तत्त्वसा
नुगतस्याभावात् साध्ये स्वपदेनाद्यत्वं वतिद्यत्वं प्रकारकात्वाद्यै कोपादन्ते अत्रांशतो वाधस्य दुर्वारत्वाच्च अतएव प्रामाण्यप
दार्थत्वेने वाच्यस्य तत्र प्रमाकरणात्वं विशेष्याह प्रकारकत्वादेवा वाच्यवारणा पज्ञानपदं प्रवृत्तिहेतु ज्ञानविषयपदं प्रमाकरणात्वं
विशेष्याह तत्र प्रमाकरणात्वादिकं तु न तथा लाघवात् न ह्यतितत्पारकज्ञानत्वज्ञानस्यैव प्रवृत्तिहेतुत्वात् साध्ये च ज्ञानपदं त्वामप्रप
रमेवेति कस्य विषयवपितमप्यप्राप्तं तत्त्वस्यानुगतस्याभावेनांशतो वाधस्य दुर्वारत्वात् इति कइदं ज्ञानं प्रमोत्तममिति सामाग्रीया १६
त्यत्र माहायविधिो सिद्धसाधनवारणा पसर्वमिति ज्ञानजनकसामग्रीयात्यत्र ज्ञानगोचरयोमिज्ञानजनकसामग्रीयात्यत्र स्प
सर्वत्र सत्त्वा निर्वेधको यो रप्रसिद्धे च स्पमाणा प्रकारिता विशेषस्पविधिको टित्वे नु निषेधकोरो वाधस्य वारणा पमावदिति सा
यो विशेषाणां न च तादृशयावत्सामग्री जमग्रहोऽप्रसिद्धः शाब्दानुमित्यादिसकलसामग्री जमत्वस्य कुत्रा विग्रहभावादिति वाच्यं
तादृशसामग्री तमापकस्वशाहकत्वा कत्वस्य विवक्षितत्वादिति प्रांचसेद सत्त्वत्वस्यो नुगतस्याभावात् तत्त्वपदस्य दृष्टान्तपर

तत्र प्रमाणात्प्राह वशीर विषये एव तन्मात्रा मा र्पि ग्राहकत्वेन ज्ञान ग्राहकत्वेन यद्दमतसिद्धं तद न्याय्यं तया प्राप्ता एव ग्राहकस्य
दक्षितिरुता वाच्यतया आत्मनश्च प्राप्ता एव ग्राहकताया जेदनाप्यंगीकारावयथाश्रुतमेव सम्यक् आ ५

न ग्राहकसामग्रीत्वव्यापकजनकतानिरूपकग्रहविषयत्वमर्थ इति वाच्यं तज्ज्ञानग्रा ३

प्र० चि०

५६

२३

स्याप्रसिद्धे ५

म६

१७७

त्वेयमेवाधातपस्तीभूतप्रामातपपरत्वेसाध्याप्रसिद्धेतादृशग्राहकत्वव्यापकत्वस्यैवसम्यक्त्वेनसामग्रीपदवैयर्थ्यापत्तेश्च
तेनप्राणप्राहकताकत्वंतज्ज्ञानग्राहकसामग्रीत्वव्यापकत्वंवेत्तवतासम्यग्मित्यपिदिहसंसामग्रीपदवैयर्थ्यापत्तःपक्षेतज्ज्ञातवृत्ति
त्वविशेषणवैयर्थ्यापत्तेश्चतज्ज्ञाहकसामग्रीत्वस्यशाब्दानुमित्यादिसकलसामग्रीनिवृत्तेनतादृशग्रहाप्रसिद्धित्ववस्थाव
द्विधित्वतत्तत्पावदित्तिरमग्रहविशेषरीतथाचतदप्रामाण्यग्राहकतज्ज्ञानग्राहकसामग्रीजन्मपावद्ग्रहविषयान्वेत्तव्यः
तज्ज्ञातग्राहकोत्मादिजन्मपावद्ग्रहविषयत्वंवृत्तीसाधवभायादृशसामग्रीत्तित्तयैकएवपत्रज्ञातग्राहकसामग्रीजान्मोग्राहकसंज्ञा
ध्याप्रसिद्धिर्वावर्तपिदुर्वन्मित्तिवाच्यतावत्तदस्यव्यापकतापरत्वात्तथाचप्रामाण्यविषयितासंबंधेनतादृशसामग्रीजन्मग्रहत्व
व्यापकत्वंवेत्तव्यःव्यापकत्वंवैयर्थ्यापत्तिसंबंधसामानावधिन्नापातद्विधौमोसाभावाप्रतियोगितावच्छेदकतातद्युक्तंयथासामग्री
पदस्यपावत्कारणावाचितपातज्ज्ञानग्राहकसामग्रीजन्मग्राहस्याप्युक्तमेवाप्रसिद्धिःनचसामग्रीपदंशर्गभावपक्षमित्तिवा
च्यंशर्गभावस्यैवैतन्मुपगमादितत्वेनज्ञानग्रहकसामग्रीजन्मग्रहत्वपदेनतज्ज्ञानग्रहमात्रवृत्तिकार्यताप्रतियोगिककारणतादिरूपि
तकार्यताप्रप्राहकस्यविवक्षितत्वात्तज्ज्ञादृशीचकारणताविषयादेज्ज्ञानित्वेनकारणतामाशयेवप्रसिद्धान्वेत्तज्ज्ञानग्रहमा

२३

२४

राम०

५६

२२

त२

त५

ग२

पृथग्भावात् अन्यथा तज्ज्ञानग्राहकसामग्रीजन्यग्रहस्य तज्ज्ञानग्रहस्य तया १
प्राधान्यं तज्ज्ञानग्रहविषयस्यैव सम्यक् १

तद्वृत्तिकार्यताग्रहत्वमेव सम्यक् कथमर्थमधिकमिति वाच्यं पथासन्निवेशे वैषामग्रीजमत्वविशेषणस्यापि वैपथ्यापातदि
ये तस्यैव श्रमारात्वाद्येति वाहुः केचित्तु पावत्वं तज्ज्ञानग्राहके तत्र ग्रहधात्वर्थस्य तज्ज्ञानविषयग्रहस्य विशेषणतया च यावा
त ३ तेष्वनं ज्ञानग्रहस्यैकजनकसामग्रीजन्यग्रहविषयो न वेत्यर्थः तत्र स्यैकजनकत्वादिति जन्यग्रहविषयत्वमादाय विधौ सिद्ध
साधनस्य निषेधेऽसिद्धेऽप्रवारणा पसामग्रीति न च योगिता नानंगिकर्तृत्वे यत्रैक एव ज्ञानग्रहस्य त्रिसाध्या प्रसिद्धिरिति वा
च्यं तज्ज्ञानग्राहणपे पक्षी कुरोपावत्तदस्य वै पथ्येनानुपादेशत्वात् तत्र च पावात् तज्ज्ञानग्रहस्य द्विषयत्वमेवास्त्विति तत्रैकज
नकसामग्रीजन्यग्रहप्रवेशेनेति वाच्यं पथासन्निवेशे वैषामग्रीभावादित्याहुः इदं ज्ञानं घटत्ववनिघटत्वप्रकारकत्वाभाववदित्या
य ४ दिपक्षीधृतप्रमात्वाभावप्रमात्मकतज्ज्ञानं हसामग्रीयावदंतर्गततया प्रतिबंधकवशेन शमारापे ग्रहाद्धाधारणा पतदप्रामाण्या
ग्राहकेति रहस्यपावत्वस्य सामग्रीविशेषणत्वपक्षे सामग्रीविशेषणमेवं तथा च तदप्रामाण्यग्रहाजनके सार्थः पावत्वस्य प्रथम
ग्रहधात्वर्थे चरमग्रहधीत्वर्थे वा विशेषणत्वापक्षे तु प्रथमग्रहधात्वर्थस्यैव विशेषणतया च तदप्रामाण्याविषयकं सार्थं तत्त
दं विशिष्यमस्ति भूतप्रामाण्याभावयस्त्विवापतदप्रामाण्ये सस्यैतत्प्रामाण्याभावे सार्थं प्रथमथा प्रामाण्यस्यैकस्याभावादिते क

प्र० वि०
५८

तिलुप्तसप्तमी कंतथा वसामयी विशेषरापक्षेत स्मिन्नज्ञाते विशेषराता विशेषसंबंधेन तत्प्राप्यापविरोधि प्रकारक
ग्रहाजनकेसर्थः अतु अवसापादिसामग्री चैव ज्ञाने विशेषराता विशेषसंबंधेन प्राप्यापविरोधितो घटत्वादेर्न हजति
केतिना सिद्धिः प्रथमय विशेषरातय ह्येतु न स्मिन्नज्ञाते विशेषराता विशेषसंबंधेन तत्त्वकारकत्वात् तत्प्राप्यापविरो
धि प्रकारक न ह भिन्ने सर्थः अनु अवसापादि न विशेषराता विशेषसंबंधेन ज्ञाने प्राप्यापविरोधि घटत्वादि प्रकार
रक इति ना सिद्धिः अनु अवसापादौ समवर्षसंबंधेन निरुक्त प्राप्यापविरोधितो ज्ञाते तत्त्वकारकत्वादि विशेषराता वि
शेषराता विशेषसंबंधेनेति न च तथापि तज्ज्ञाते घटत्ववति घटत्वप्रकारकत्वादि विरोधित्वेन तदभावावच्छेदकत्वे
न वा तज्ज्ञाती पद्यदिविषयकत्वात् प्रभावे घटत्वप्रकारकत्वादि भिन्नात्मकतज्ज्ञानग्रहणतकता मप्रात ज्ञातक्षिप्रा
माप्या ग्रहादयः न ज्ञाती पद्यदिविषयकत्वादेर्वस्तुगता प्राप्यापविरोधित्वभावेन तज्ज्ञाते प्राप्यापविरोधप्रकारक
त्वस्य तथापि सत्त्वादिविषयतप्रापि प्रतियोगिविध्या प्राप्यापभावेन वाधावात् तज्ज्ञाते प्राप्यापभावत्वभावे वाधका
भावेन तज्ज्ञाने प्राप्यापविरोध्या ह कत्वस्यासत्त्वाच्चरातेन तज्ज्ञाने निष्कारकत्वतिविशेषकत्वादि व्यापत्वेन तदव

राम०
५८

ह३

सा ३

छेदकत्वेतवातज्ञातीपद्यविषयकत्वयत्नप्रकारकत्वादिसमात्मकतज्ज्ञानग्रहसामग्र्यातज्ज्ञानजिष्णुप्रामाण्याग्रहाद्वयः
 तत्रप्रतियोगिविधुपापिप्रामाण्यभावादिति निरस्तं तत्रज्ञानेतिष्यकारकत्वादेरपिभातेवाधकाभावेनतज्ज्ञानेप्रामाण्य
 विरोधिप्राद्वैकत्वस्यैवसत्वात्तत्रचयत्नप्रकारकत्वयत्नवद्विशेष्यकत्वावच्छिन्नोभाववादेप्रमात्मकतज्ज्ञानग्रहतत्कसा
 मग्रीमादापवाधःज्ञानेशभावापविरोधग्राहकत्वस्यतत्रापिसत्वादितिवाच्यंतादृशज्ञानप्रामाण्यस्यापस्यत्वात्तज्ज्ञानव्यक्ति
 निष्प्रामाण्यत्वेनैवपस्यत्वात्तत्रतद्वत्तज्ज्ञानेकदापिनप्रामाण्यविरोधिग्रहस्तज्ज्ञानेशभावापविरोधिग्रहापसिद्ध्यातद
 ग्राहकाप्रसिद्धिरित्यपिनिरस्तं तज्ज्ञानप्रामाण्यपक्षीकरोतदप्रामाण्याग्राहकविशेषरास्पसाधेऽनुपादेयत्वान्नपक्ष
 भेदेनैवसाधमेतत्तत्रचैवंप्रज्ञानेशभावापविरोधिज्ञानतज्ज्ञाननिष्प्रामाण्यस्यापस्यत्वमेवास्त्वितिदशामाण्याग्राहकत्व
 विशेषणोतेतिवाच्यं पस्यत्वेनसंग्रहसंभवेऽसंग्राहकत्वस्याप्यत्वात्तन्ननुत्थापिगुरुत्वेपेइदंज्ञातंनिष्प्रकारकंनिविशेष्य
 कमिसादिभ्रमांकज्ञानग्रहसामग्रीमादापवाधताद्वैकत्वनिष्प्रकारकत्वादिसमात्मकतज्ज्ञानतुभवनिष्प्रकारकत्वात्त
 दिसारणभयरूपतयातत्सामग्र्यापितज्ञानेशभावापविरोधग्राहकत्वात्तद्वत्तन्नपेइदंज्ञानं प्रमाइदंज्ञानं प्रमाताभावव

त्यादि३

त४

नि४५

विदंज्ञानं३

त

हृद्यमेवेति न वाच्यः व्यवहारश्च तादृशेष्वादिरेव न च तथापि यत्र तज्ज्ञाने प्रामाण्यविरोधिप्रकारश्च
 ५१७ हो जातस्तज्ज्ञानप्रवहारस्तज्ज्ञानः तज्ज्ञान

प्र० वि०
 ५१७

इति प्रमात्मकतज्ज्ञातग्रहसामग्रीमादापापि बाधस्तदवस्थः तन्मते प्रमात्वाभावादिभ्रमस्य इदं ज्ञातानुभवप्राप्ताभावा
 दिभ्रमरोगोभयरूपतया तत्सामग्र्या अपि ज्ञाने प्रामाण्यविरोधग्राहकत्वात् इदं ज्ञानानुभवसामग्रीरूपापास्तज्ज्ञानग्रा
 हकसामग्र्या प्रतियोगिविधयापि प्रामाण्यग्राहकत्वादप्रामाण्यस्मृतिसामग्र्या एव तथात्वादिति चेन्न तज्ज्ञाननिष्क
 प्रामाण्यविरोधिप्रकारकग्रहस्य देतज्ज्ञानविशेष्यकप्रामाण्यविरोधिप्रकारकव्यवहारजनकग्रहस्योक्तत्वात् स च युनेरे
 व पेक्षमस्य ताभिषिक्तज्ञाने प्रामाण्यपक्षी कुरतो साध्याहकांतविशेषरोगोपादानेऽसिद्धिः तदनुपादने च बाध इति वा
 व्यंतज्ज्ञानप्रामाण्यस्यापक्षत्वादित्याहुस्तदंतरिदं ज्ञातं निष्प्रकारकं भ्रिमादिभ्रमात्मकतज्ज्ञातग्रहस्यापि निर्दिष्टतावच्छे
 दकं प्रामाण्यविषयकत्वे बाधकाभावेन तदप्रामाण्यग्राहकं विशेषणानुपादातेपि बाधाभावात् वह्नो तज्ज्ञानप्रामाण्य
 तां पक्षवहिर्भावसंगच्छसामान्यतः पक्षसाध्यमते पक्षसाध्यवहिर्भावस्यैवासंभवश्च न व्याकृतादृशसामग्रीजन्मग्रहविष
 पत्वमात्रं न साध्यंतथा सति प्रमात्वकालीनत्वादिविषयकत्वेन कालिकादिपक्षिचित्संबन्धेन प्रामाण्यकत्वत्वादपक्षिचित्
 वेरावाज्ञाने प्रमात्वप्रकारकत्वेन चार्थोतरापत्तेः घटत्ववद्विशेष्यकत्वावच्छिन्नघटत्वप्रकारकत्वस्य घटत्वप्रकारत्वानतिरिक्त

तया

मिदं ज्ञानं
 निविशेष्यकं

राम०

५१७

संबंधेन प्रामाण्यव्यापकत्वसिद्धिः यदित्यस्योक्तं न परं सामान्यतो यत्सर्वतिष्ठत्यप्रकारकस्याप्यनुपपन्नपरं तदा तत्तदप्रयोगोक्तानि मावेति तानानि
तत्तज्ज्ञानस्य विशिष्टता ज्ञानविशेष्यतानिरूपितविशेषणता विशिष्टत्वभावोक्त्याप्याप्यविशिष्टप्रामाण्याप्यप्रकारिताः

यासिद्धसाधतापत्तेः मापतपेप्यनुपपत्तवसापेयत्वादिरप्रकारकमाताभ्युपगमात्तद्व्यतिरेकज्ञानं प्रमानवेति संशयानुपपत्तावि
धिकोक्तिरिराकरणानुपपत्तेः पथा कथं चित्यमात्रज्ञानसत्त्वेऽपि तादृशसंशयसंभवात् किंतु तज्ज्ञानत्वविशिष्टता निरूपि
तविशेषणताविशेष्यसंबंधावच्छिन्नाया विशिष्टप्रामाण्याप्यप्रकारितायां च ज्ञानत्वीयप्रकारिता तदन्तरप्रकारिता संबंधे
न तादृशसामग्रीजनग्रहत्वव्यापकत्वमेव साध्यं विधिप्रसिद्धार्थज्ञानत्वीयप्रकारितांतर्भावः ज्ञानत्वीयप्रकारिता संबंधे न प्रामा
ण्यस्याप्यवत्ता संभवात् पक्षधर्मतावत्तेन तादृशविशिष्टप्रामाण्याप्यप्रकारितायां च ज्ञानत्वीयप्रकारिता तदन्तरप्रकारिता
संबंधे तस्मात्प्रज्ञानग्राहकसामग्रीजनग्रहत्वव्यापकत्वमेव साध्यं यद्वा ज्ञानत्वविशिष्टविशेष्यतानिरूपितविशेषणताविशेष्य
संबंधावच्छिन्नविशिष्टप्रामाण्याप्यप्रकारिता संबंधे वा व्यापकत्वमेव साध्यं अत्रैव ज्ञानं प्रमानवेति संशयानुपपत्तौ वैविधिको
टिर्निराकरणीया तस्या च इदं ज्ञानेति प्रकारकमिदं ज्ञानं निर्विशेष्यकमिमादिप्रमात्मकतज्ज्ञानग्रहमिदं ज्ञानं प्रमात्वाभाववदि
दं ज्ञानं प्रमात्वाभावव्याप्यवदिसत्तादिप्रमात्मकतज्ज्ञानग्रहं चापवायः तत्र धर्मतावच्छेदकं विना प्रतियोगिविधया प्रामाण्याप्य
विषयत्वेपि इदं ज्ञानत्वावच्छिन्ने ज्ञानत्वावच्छिन्ने वा प्रामाण्याप्यविशेष्यत्वात् तत्तदप्रामाण्याप्यग्राहकेति तदर्थं अतः प्रामाण्याप्य
प्रकारिता ज्ञानत्वीयप्रकारितान्यतर

विशेष २

न्य ५

वा २

प्र० वि०
६०

ग्रहप्रतिबंधकी भूततत्त्वाभ्यामाप्यपविष्यपकृत्यहासमवहितत्वेन रदंज्ञानं निष्कारकमित्यादिज्ञानग्रहमादापनवाधतादवस्थं
नवातज्ञातग्रहं दत्तप्रकारकत्वं कनेति प्रकारकत्वं निविशेयकत्वादित्याप्यत्वेन तदवच्छेदकत्वेन वाद्यद्विविधकत्वघटत्वप्र
कारकत्वादित्यमात्मकतज्ञानग्रहं दत्तप्रकारकत्वं न घटत्ववद्विशेष्यकत्वावच्छिन्नमित्यादिभ्रमात्मकतज्ञानग्रहं वासमुपाय
पवाधः गुस्तये च भ्रमस्यानाभिषिक्तज्ञानद्वयस्यैव प्रामाण्यग्रहप्रतिबंधकतया तत्समवहितत्वादेव न वाधः न तदंच विशिष्य
पक्षीभूतप्रामाण्यपरिचायकमन्यथा प्रामाण्यत्वस्मात्तु यत्तस्याभावादितरप्रामाण्यपरत्वाप्यं पथोक्तवाधतादवस्थादिसुक्त
मेव तादृशग्रहासमवहितत्वं च तत्र तादृशग्रहाभावविशिष्टत्वं वैशिष्ट्यवसामग्राविशेषणत्वपक्षे तस्यैव तात्वावहितोत्तरसं
रागस्यैव रागावच्छेदेनैकाविकरणावृत्तित्वं स्वपदं सामऽग्रीपरं यथमग्रविशेषणत्वपक्षे तु तस्यैव रागात्वावहितपूर्वस्यैव रागमत
रस्यैव रागावच्छेदेनैकात्म्यवृत्तित्वं स्वपदं ग्रहपरमिति प्राहुः तनुतदप्रामाण्याग्राहकत्वविशेषणोपादानेपि ज्ञातपदादजन्मशाब्द
बोधमादापवाधजनविषयविशिष्टज्ञानपाहकसामग्रीतिविषयरागीपमतोनायं दोष इति वाच्यं तथापि घटज्ञानपदादिजसशा
ब्दबोधघटज्ञानवानित्याद्यनुमितिस्मृतादिब्रह्मादापवाधस्य दुर्वारत्वात्तत्त्वगुरुमतेस्वप्रामाण्यमवश्यं ज्ञानं गृह्यतेति निपमः भवति

राज०
६०

चेपमनुमितिः शाब्दमिति श्रव्यत्वं कारिकेति तत्त्वमपि गृह्णातीति न वाध इति वाच्यं घटत्ववति घटत्वप्रकारकत्वस्य प्र
 तिज्ञानं भिन्नत्वेनावुमित्यादि वृत्तिरूपेऽपि अनुमित्यादिविषयीभूतज्ञानग्राहकत्वं विचक्षणोपमतोपपद्योक्तशाब्दबोधो
 धिमादापनवाध इति वाच्यं तथापीदं ज्ञानं घटत्वप्रकारकं विशेष्यकमित्याद्यनुमित्यादिमादापवाधस्य दुर्वीरत्वात् न च
 घटत्वादिविशिष्टविशेष्यकत्वेन घटत्वादिसंज्ञाप्रकारकत्वेन च तज्ज्ञानग्राहकत्वं विवक्ष्यमाणोपमतोपपद्योक्तशाब्दबोधादिना
 दापनवाध इति वाच्यं तथोपीदं ज्ञानं घटत्वप्रकारकं घटविशेष्यकं चेत्सादिशाब्दबोधमादापवाधस्य दुर्वीरत्वात् घटत्वादि
 विशिष्टविशेष्यकत्वावच्छिन्नघटत्वादिसंज्ञाप्रकारकत्वेन तज्ज्ञानग्राहकत्वं विवक्ष्यमाणोपमतोपपद्योक्तशाब्दबोधादिना
 माहपदेन गृह्णातीति नैयायिकानामभ्युपगमः किं त्वनुभवसायादिसामग्रीतादृशे वने सम्युपगम इति मैवं तज्ज्ञानग्राहके स
 च ग्रहपदेन तज्ज्ञाननिष्ठशमारण्यविषयकपक्षेऽपि भिन्नतज्ज्ञानग्रहस्य विवक्षितत्वात् परोक्षत्वं साक्षात्कारेण तज्ज्ञानत्वं तादृश
 च ग्रहसंज्ञानसाक्षात्कारेण तज्ज्ञाननिष्ठशमारण्यमनुमित्यादि श्रुतेरिति न कश्चिद्दोषः सिद्धसाधनवारणोपरोक्षेति अतएव दृष्टा माहप
 दाहपदमपि सार्धकं अप्रामाण्यमिति विषयकतज्ज्ञानसौकिकप्रत्यक्षवारणोपरोक्षेति अतएव दृष्टा माहपदमपि सार्धकं अप्रामाण्यमिति

ज्ञानांशेषु न्यत्राप्यत्रावा न्यपि तेन तज्ज्ञानो विषयकस्तानमादाय न बाधः २२ २२ २२ २२ २२

प० वि०
६९

सुप्रामाण्याविषयके। तिपरोऽप्यविशेषां एवं तज्ज्ञानांशेषु संपुक्तसमवायेतरप्रसासति जस्यैव भाववत्त्वेन च तज्ज्ञानांशेषु लौकिक
विषयित्वं न तसा ह्यात्कारत्वं विशिष्टविषयत्वोभावाभावावत्त्वेन वा तज्ज्ञानग्रहो विशेषणीयः नातः प्रामाण्याविषयकज्ञानो
पनोतमातमादाय बाधः तच्च गुरुतपे तद्विशेषणावै पथ्यं तेनोपतीतमातो नंगीकारात् भदनये च तदप्रामाण्याया ह कविशेषणावै
पथ्यं तत्र पेज्ञातस्यांती द्विपतया प्रप्रामाण्यादिविषयकतज्ज्ञानलौकिकप्रसासावा दिति वाच्यं सर्वमते सर्वविशेषणासार्थं
काभावेऽपि सति विरहात् यत्किंचिन्मते सार्थकत्वमावमात्रस्य कर्तव्यत्वात् तपावत्त्वस्य सामग्री विशेषणात् पक्षे सामग्रे वधात्
ज्ञानतिष्ठप्रामाण्याया ह कपरोऽप्यभिन्नत्वेन विशेषणीयापरोऽप्यत्वं च सा ह्यात्कारजत केत रत्वेतादृशी च सामग्री तज्ज्ञानसा ह्या
त्कारजतक सामग्री तज्ज्ञानतिष्ठप्रामाण्यानुमिसादिसामग्री च ज्ञानांशेषु संपुक्तसमवायेतरप्रसासमजमत्वादिना तज्ज्ञानग्रह
विशेषणा देवप्रामाण्याया ह कतज्ज्ञानोपतीतमातस्यामयी माहायत बाधः तच्चैवं च मग्रह एव तज्ज्ञानतिष्ठप्रामाण्याविषयकै
शोऽप्यभिन्नत्वेन जज्ञानांशेषु तादृशसामजमत्वादिना च विशेष्यतां कित ज्ञानग्राहकेति विशेषणेनेति तदप्रामाण्याया ह क सामग्री ज
गतादृशपावद्गृहविषयत्वस्य तदप्रामाण्याया ह कतादृशपावद्गृहविषयत्वस्य वासम्पत्त्वात् तज्ज्ञानाविषयकज्ञानस्य ज्ञानांशेषु

न ४

राम०

६९

३९ संयुक्तसमवायेतर

दृष्ट्वा प्रसाससजमत्वाद्यभाववत्तदेव वारणादिति वाच्यं यथा सन्निवेशे वैयर्थ्याभावात्तत्तच्च तद्व्यापि यत्पटम्ब इत्येव साहच-
 कस्मिन्नेव ज्ञाने विशेष्यतावच्छेदकभेदेन द्वयत्ववत्तिद्वयत्वप्रकारकात्वादिर्ह्यसंमूहालंबनानुमित्तादिनामित्तितापि गृहीतं प-
 रस्परग्राहकतज्ज्ञानग्रहकानुमित्तादिना पृथक् पृथगपि गृहीतं तज्ज्ञानवृत्तिद्वयत्वप्रकारकात्वादप्यस्तीकरणे प्रत्येकमात्रवि-
 खंपकानुमित्तादिकमादापवाधोदुर्वार इति वाच्यं तज्ज्ञाननिष्ठयावत्प्राप्यमाणविषयकपरोक्षेतरत्वस्य विवक्षितत्वात् प्रत्येकमा-
 न्यविषयकानुमित्तादिभ्यस्तथा न चैवं पञ्च एकस्मिन्नेव ज्ञाने विशेष्यतावच्छेदकभेदेन प्राप्यमाणद्वयमिच्छादिसामान्यानुमि-
 तादिसामान्यावाप्रतिबंधाच्च न ज्ञानानुव्यवसायः परंतु परस्परग्राहकतज्ज्ञानग्राहकानुमित्तादिना पृथक् पृथगेव गृहीतं स-
 मूहालंबनानुमित्तादिभ्यस्तज्ज्ञानवृत्तिप्राप्यमाणपक्षीकरणे तज्ज्ञानवृत्तिप्राप्यमाणविषयकपरोक्षेतरत्वज्ञान-
 ग्रहोऽपसिद्ध इति वाच्यं तज्ज्ञानवृत्तिप्राप्यमाणपक्षीकरणे तज्ज्ञानवृत्तिप्राप्यमाणविषयकपरोक्षेतरत्वज्ञानविवक्षणीयं न तु सामान्य-
 मेतज्ज्ञाननिष्ठप्राप्यमाणत्वेन पक्ष्यत्वं साध्ये पित ज्ञाननिष्ठतत्प्राप्यमाणव्यक्ताविषयकपरोक्षेतरत्वेन ज्ञानविवक्षणीयं इति
 न काण्डपुनःपुनः विधिप्रसिद्धिस्तत्तज्ज्ञाने तज्ज्ञाने विषयीभूतयत्त्वादेव निरुक्तानुभवप्रकारिता संबंधेन आपकत्वस्य

न्यतर १

ग्रहो २

व १

८५२

प्र० वि०

६२

विधिकोटित्वेन विधिप्रसिद्धार्थज्ञातत्वं विशिष्टतज्ज्ञानग्राहकत्वविवक्ष्यमाणतज्ज्ञानत्वेन तस्य सिद्धिरिति सर्वचतुरस्रं मतम्
पसाधारणाविप्रतिपत्त्यंतरमाह तज्ज्ञानविषयकेति विधिकोटिः परेषां निषेधकोटिश्च नैपायिकातां च तज्ज्ञातव्यं तवेते त
तावत्मात्रेण ते विधौ सिद्धसाधनं निषेधे चाप्रसिद्धिः अतोऽजमातं ज्ञानविशेषणं ज्ञानाजम् ज्ञातया त्वं न वेत्युक्तेष्वप्युभय
योर्मते विधिकोटौ बाधः अनुव्यवसायज्ञाततासिङ्गकानुमितोरपि व्यवसायव्याप्तिज्ञानजन्यत्वात् गुरुमतेष्वनुमितिः
शास्त्रज्ञानादिमात्रनिष्ठमनस्त्ववतिमनस्त्वप्रकारकत्वादावतीदृशधटितप्रामाण्ये पक्षीकृते बाधः तत्रानुमित्यादिरुपस्य
वसापसापस्यापि परामर्शादियोग्यतादिज्ञानजन्यत्वनियमादतस्तज्ज्ञानविषयकेति ज्ञानविशेषणं तज्ज्ञानविषयो ज्ञानानु
बंधिविषयताप्रयोयस्येति बहुव्रीहिः तत्तदं पक्षीभूतयटत्ववतिघटत्वप्रकारकत्वादिरुपस्य वतिघटत्वप्रका
रकत्वेति पत्त्यनुबंधिविघटत्ववतिघटत्वप्रकारकत्वविषयिताप्रपत्तार्जम् ज्ञानाप्रविषयो न वेत्यादिप्रातिस्विकरूपेणाविप्रप
तिपत्तिशरीरं मिश्रमने व्यापारानुबंधिविषयतामाश्रयवसायस्यापि यटत्ववती सादिप्रामाण्यविषयकत्वात् तत्सर्वविषय
पविधया विशेषणज्ञानादिविधया वा अनुव्यवसायहेतुत्वात् तन्नपे बाधवारणापप्रतिपत्त्यनुबंधित्वं विषयिताविशेषणं हि

राम०

६२

अ१

तज्ज्ञानविषयकत्वं न पक्षीभूतयटत्ववतिघटत्वप्रकारकत्वादावतीदृशधटितप्रामाण्ये पक्षीकृते बाधः तत्रानुमित्यादिरुपस्य
वसापसापस्यापि परामर्शादियोग्यतादिज्ञानजन्यत्वनियमादतस्तज्ज्ञानविषयकेति ज्ञानविशेषणं तज्ज्ञानविषयो ज्ञानानु
बंधिविषयताप्रयोयस्येति बहुव्रीहिः तत्तदं पक्षीभूतयटत्ववतिघटत्वप्रकारकत्वादिरुपस्य वतिघटत्वप्रका
रकत्वेति पत्त्यनुबंधिविघटत्ववतिघटत्वप्रकारकत्वविषयिताप्रपत्तार्जम् ज्ञानाप्रविषयो न वेत्यादिप्रातिस्विकरूपेणाविप्रप
तिपत्तिशरीरं मिश्रमने व्यापारानुबंधिविषयतामाश्रयवसायस्यापि यटत्ववती सादिप्रामाण्यविषयकत्वात् तत्सर्वविषय
पविधया विशेषणज्ञानादिविधया वा अनुव्यवसायहेतुत्वात् तन्नपे बाधवारणापप्रतिपत्त्यनुबंधित्वं विषयिताविशेषणं हि

३ प्रकारकृतानजन्माद्यसर्वतिघटलप्रकारकृतात्तात्सात् इत्यनुमानेन प्रामाण्यग्रहात् तस्यैव पदस्य वति घटस्य

तीपज्ञानपदं च स्वरूपकथनं मापनये च घटत्ववति घटत्वप्रकारकत्वादिविशिष्टप्रामाण्योपस्थितिर्विना कदापि दपिनता
दृशप्रामाण्यविशिष्टग्रह इति विधौ सिद्धसाधनस्य निषेधो वाधस्त्वन संभावनापिनवतथापि मद्मते विधौ वाधः तत्र
येन पज्ञातता घटत्ववति घटत्वप्रकारकत्वविषयकया सिद्धान्तादिजन्मत्वादिवा अंतर्नये हं ज्ञानवान् ज्ञातावत्त्वादिसमुमानस्य
सर्वत्र प्रामाण्यग्राहकत्वात् तत्र प्रामाण्यमात्र प्रकारेणाग्रे सुदीर्घविषयतिनवतथापि घटमहं जानामीत्यनुभवसापेक्षयापि
घटत्वरूपेण घटविषयकत्वात् इति घटत्ववति घटत्वप्रकारकत्वमन्तौ मिश्रनयेन शतो वाधः तदनुभवसापेक्षानुभवसापेक्ष
घटत्ववति घटत्वप्रकारकत्वविषयिणोऽनुभवसापेक्षैव विषयविधया विशेषणज्ञानादिविधपावाजन्मत्वादिति वा अंज्ञान
भेदेन घटत्ववति घटत्वप्रकारकत्वादीत्यतिसाध्यासाध्यासेनाभेदानभ्युपगमात् ज्ञानभेदेन तद्देहाभ्युपगमेपि घटत्ववति घटत्व
प्रकारकत्वत्वादेर्निवृत्त्येव घटत्ववति घटत्वप्रकारकत्वादित्यतिसाधारणस्यैकस्य पक्षतावच्छेदकस्योभ्युपगमात् पक्षतावच्छेदक
सामानाधिकरारेणैव विधिकोटिसिद्धे रूपात्तत्वे वा शतो वाधः नैव संभवात् न च पक्षतावच्छेदकसामानाधिकरण्येन विधिष्वसिद्धे
रूपात्तत्वे प्रामाण्यमात्रस्य नानुभवसापेक्षया तत्त्वसिद्धिः निषेधकोटिसिद्धिश्च पक्षतावच्छेदकावच्छेदेनोद्भूतातोऽनुभवसापे
क्षितिवान्ये एतद्विज्ञातानुभवसापेक्षया तत्त्वसाधकं अपितु विशिष्टप्रामाण्योपस्थितेः प्रामाण्यप्रत्यक्षप्रतिकारणस्य
नेत्यादिकानि मतस्याभावं साधकं सिद्धे च तस्मिन् सामग्रीबलादेव प्रामाण्यस्यानुव्यवसायग्राह्यत्वसिद्धिः ९

प्रत्यक्ष

मनुष्यवसायादिनाप्रामाण्यद्वाराण्यप्रामाण्यप्रसाहोविशिष्टप्रामाण्योपस्थितहेतुत्वात्तद्वितीयानुसंगवसायेन
प्रामाण्यग्रहाभिधानंचामतांतरेणोतिसिद्धंतग्रंथास्मदृश्यमारोकदेशिमतेनैतद्विप्रतिपत्तिनिकरणात्तन्नपेविशिष्टे
विशेषणमितिमापेनअभावादिप्रत्यक्षवततन्मापेनप्रामाण्यप्रत्यक्षस्याप्यनभ्युपगमात्अमथाविशिष्टप्रामाण्यो
पस्थितेप्रामाण्यप्रत्यक्षप्रतितत्रैवव्यभिचारपक्षेनचैवमनवस्थेतिवाच्यवीजांकुरवद्वत्तादित्वात्तन्नचतथापिगुणदिविशे
षकप्रकारितात्वाभिधेयत्वद्यदभिन्नत्वादिप्रकारकज्ञानात्मकसामान्यत्वस्यराप्रसासत्तिजन्यप्रामाण्यविशेषकप्रत्यक्ष
मादायप्रामाण्यसंगर्गकज्ञानमादायचसिद्धसाधनमितिवाच्येविषयतापदेनप्रकारतायाविवक्षितत्वात्तन्ननुतथापिअभिधे
यत्वरूपेणवृत्तादितरणपत्किंचिदभिधेयप्रकारकज्ञानादभिधेयत्वसामान्यत्वस्यराप्रसासत्ताद्यत्त्ववतिवृत्तेत्वप्रकारकत्वा
दिनिखिलाभिधेयप्रकारकतदाप्रत्यक्षमादायसिद्धसाधनंनचमापनयोविशिष्टबुद्धौविशेषणज्ञानहेतुपाकथमज्ञातय
त्त्ववद्विशेषकत्वावच्छिन्नवृत्तप्रकारकत्वादेःप्रकारतयाभानमितिवाच्यंविशिष्टवैशिष्ट्यबोधंयतिविशेषणज्ञावच्छेदकप्र
कारकज्ञानस्यहेतुत्वंननुविशिष्टबुद्धौविशेषणज्ञानस्यैवितिनेपापिकेकदेशिमतेसिद्धसाधनस्यदुर्वारत्वात्तन्नैपापिकेसथास्या

प्र. वि.
६४

२

नानम्यपगमेपितादृशज्ञानमादर्पयतिरापनेर्दुर्वारत्वाच्च किंच घटत्ववद्विशेष्यकत्वावच्छिन्नघटत्वप्रकारकत्वस्य घटत्वप्रका-
रकत्वानतिरिक्ततया नु अवसापमादापैव सिद्धसाधनं मापनेपेप्यनुवसापेयघटत्वप्रकारकत्वादिभानाभ्युपगमादिति चेन्न घटत्व-
वद्विशेष्यकत्वावच्छिन्नघटत्वप्रकारकत्वत्वाद्यतिरिक्तानवच्छिन्नप्रकारतायाविवक्षितत्वात् नित्वच्छिन्नप्रकारतामादापसत्तागुणत्वज्ञा-
नत्ववृत्तादौ विधिकोटिप्रसिद्धिसंपादनापाभावद्वयगर्भता निवेद्य कोटिप्रसिद्धिश्च प्रामाण्यातिरिक्तजातत्वं जेपाधिविभिन्नपदार्थ-
मात्र एव सुलभा जातत्वं जेपाधमतिरिक्तपदार्थस्य किं विदुर्मप्रकारेणैव भाननिपमान् घटत्ववद्विशेष्यकत्वावच्छिन्नघटत्वप्र-
कारकत्वत्वाच्चतिरिक्तनिवच्छिन्नत्वं तादृशघटत्वप्रकारकत्वत्वपर्यासावच्छेदकताकान्तत्वे सति पदवच्छिन्नतन्निर्भेदेन घटत्वप्र-
कारकत्वत्वस्य न्तवद्विशेष्यकत्वावच्छिन्नघटत्वप्रकारकत्वत्वानतिरिक्तत्वेपि नानु अवसापमादापसिद्धसाधनतादवस्थान् घटत्वा-
दिप्रकारकत्वं च स्वरूपतो नानु अवसापे प्रकारः किंतु प्रकारकत्वत्वघटनिरूपितत्वादिरूपेणैव तेन प्रकारत्वस्य निरवच्छिन्नानुव-
वसापप्रकारतामादापसिद्धसाधनं वस्तुतस्तपथा कथंचित्तादृशज्ञानप्रकारत्वेव विधिकोटिपरंतु मत्वावच्छिन्नो ह्यस्य कपिसं-
सोर्गिमादाविवस्वरूपसंबन्धविशेषरूपस्य तावच्छेदकावच्छिन्नत्वाविशिष्टसाध्यस्य वद्विशेष्यकत्वप्रकारकत्वदितावच्छेदकसंबन्ध-

स३

गम०
६४

धेनविधिकाटिसिद्धिरुद्देश्या अतो नोक्तमेणार्थतरंसिद्धसाधनं वानवतयापि निषेधकोटिसाधने वाधस्तदवस्थः दृष्टत्वप्रका
 रकत्वदिरनुभवसापमानस्यमापमवेप्यम्पगमात्तु दृष्टत्ववच्छिन्नकत्वावच्छिन्नदृष्टत्वप्रकारकत्वस्य दृष्टत्वप्रकारकत्व
 नतिरिक्तत्वादिति वाच्यं दृष्टत्ववति दृष्टत्वप्रकारकत्वत्वावच्छिन्नत्वविशिष्टविशेषणात्ता विशेषणात्ता विशेषसंबंधावच्छिन्नप्र
 तियोगिताकतादशज्ञानप्रकारत्वभावस्य निषेधकोटित्वात्तस्य च मापनवेपि दृष्टत्वादवेव प्रसिद्धिसौलभ्यात् दृष्टत्ववति
 दृष्टत्वप्रकारकत्वत्वरूपेण दृष्टत्वं दीनां सर्वेषां पदार्थानां भूमेमानाभावात्तादृशभ्रमस्य दृष्टत्ववति दृष्टत्वप्रकारकत्वत्वं दृष्ट
 तपा दृष्टत्ववति दृष्टत्वप्रकारकारकत्वं ज्ञानजन्यत्वं निषेधकोटौ विशेषणात्ता सामान्यसाध्यतावच्छेदकः संबंधः नि
 षेधकोटिश्च निरुक्तविशेषणात्ता विशेषसंबंधावच्छिन्नप्रतियोगिताकाभावइति पतितं तद्वा संगतं विशेषणात्ता सामान्यतादृ
 शज्ञानप्रकारत्वस्य निरुक्तविशेषणात्ता विशेषसंबंधावच्छिन्नतादृशज्ञानप्रकारत्वाभावेन समविरोधाभावेन विप्रतिपत्तिजन्य
 संशयकोटित्वासंभवादिति वाच्यं विधिकोटौ विशेषणानामस्य साध्यतात्वच्छेदकसंबंधत्वे पि विप्रतिपत्तिजन्यसंशये विशेष्य
 तावच्छेदकावच्छिन्नत्वविशिष्टविशेषणात्ता संबधेनैव विधिकोटैः प्रकारतया भावादेव विशेषसंभवात् अनुमिता विवक्षितविशिष्टाधि

शिष्ट

प्र० चि०
६५

करणाकविबुद्धिमात्रमेवासतिवाद्येविशेष्यतावच्छेदकावच्छिन्नत्वविशिष्टविधेयतावच्छेदकसंबंधेनविधेयमानाम्पु
गमात्पदद्वयवतिघटत्वप्रकारकत्वत्वावच्छिन्नत्वविशिष्टघटत्ववतिघटत्वप्रकारकत्वनिष्ठविशेष्यतासंबंधेनैव
राज्ञानप्रकारत्वंविधिकोटिर्नतुविशेष्यतासामान्येनतादृशसंबंधावच्छिन्नप्रतियोगीयताकज्ञानप्रकारत्वाभावएवनिषेधको
टिःसचमापनयेपिसंयोगादिरूपव्यधिकरणासंबंधावच्छिन्नगुणाद्यभाववत्केवलान्वपितयापठत्वादेवप्रसिद्धिःनचतादृशस
बंधेविशेष्यताविधिकोटिर्मापनयेप्यप्रसिद्धिरतिवाच्यंनिषेधकोटिप्रतियोगिप्रसिद्ध्यर्थमुपमतेविधिकोटिप्रसिद्धेरपेक्षितत्वे
पितेनसंबंधेनविधिकोटिप्रसिद्धेरनपेक्षितत्वात्परनपेक्षयसरावतेनसंबंधेनत्वस्यसिद्धिसौलभ्यात्साध्यतावच्छेदकसंबंधेन
साध्यप्रसिद्धेरनंगतपापरनपेक्षितेनसंबंधेनविधिकोटिप्रसिद्धिविरहेपिस्त्विविरहाच्चश्रमथासंयोगादिसंबंधेनगुणाद्यु
मित्यनुपपत्तेःनचतथापिपरेणविधिकोटिसाधनेदृष्टान्तस्यत्वाभावइतिवाच्यं दृष्टान्तोपन्यासस्यसमपबंधाधीनतयातद्वसि
द्धावपिस्त्विविरहात्तत्कृत्यतीवादिमत्ववद्विशेष्यकत्वावच्छिन्नघटत्वप्रकारकत्वत्वादेःपक्षमात्रवृत्तिधर्मस्यहेतुताव्यतिरेके
रादृष्टान्तस्यसुसंभवाच्चव्यतिरेकसहचारेणैवाव्यतिरेकसंभवेनपरनपेक्षयसिद्धिस्तानुस्मानुमितिरिति

त्य

च

न

राम०

६५

त्वाभावेऽपि स्थिति विरहात् न च तथापि इदं ज्ञानैव घटत्ववति घटत्वप्रकारकं तादृशप्रवृत्तिजनकत्वात् इत्यनुमितापसधर्मज्ञाबद्धा
 तपूर्वाज्ञातघटत्ववाति घटत्वप्रकारकत्वव्यक्तिग्राहिण्यर्थीतरमिति वाच्यं तदनुमिते स्वविषयीभूतघटत्ववति घटत्वप्रकारक
 त्वव्याप्तिज्ञानाजमत्वेऽपि घटत्ववति घटत्वप्रकारकत्वत्वरूपेणातादृशघटत्वप्रकारकत्वव्यक्त्यंतरज्ञानज्ञमत्तपाघटत्ववति घ
 टत्वप्रकारकत्वज्ञानत्वं सामान्याभावस्य तत्रासत्वात् न च तथापि योगजधर्मस्य निरविवक्षितप्रामाण्यप्रकारकनिमित्तप्रमाविशे
 षकसाक्षात्कारमादापसिद्धसाधनमिति वाच्यं न्यायनये विशेषणज्ञानं विना विशिष्टज्ञानासंभवेन तस्यापि प्रामाण्यविषय
 कज्ञानजमत्वं तयोऽगजधर्मस्य निर्विकल्पकौणोध्यप्रमिदं राको वषष्टि केचित्तु जज्ञानविषयके तत्र तस्य ज्ञानं तज्ज्ञानं त
 देवविषयोऽपि विषयीकृतपुरुषगर्भवहृद्गीतिः आश्रयत्वं च वक्ष्यते तत्तदपदं च पक्षीभूतघटत्ववद्विशेष्यकत्वावच्छिन्नघ
 टत्वप्रकारकत्वादिपरंतथा च घटत्ववद्विशेष्यकत्वावच्छिन्नघटत्वप्रकारकत्वात् तद्विषयज्ञानविषयाकं ज्ञानाजमज्ञानविष
 यो न चेति विप्रतिपत्तिः विधिकोऽपि परेऽपि तादृशप्रामाण्यज्ञानविषयकज्ञानं गुह्यमतेऽप्येव घटइति अवसापएवमिष्टमते प्रथमा
 नुभवसायः प्रमत्ते ज्ञानतालिङ्गकानुमितिः नृदजमज्ञानं तान्मेव तद्विषयत्वस्य घटत्ववति घटत्वप्रकारकत्वसत्ता निषेधको
 त्तनकत्वं सार्वत्रिकसंपादकत्वात् ननु गुणमेव न च तथापि तादृशज्ञानाजमज्ञानं तज्ज्ञानमादाय
 तद्वेव योगजधर्मजमविशिष्टरूपे विशेषणज्ञानस्याप्यहेतुत्वेऽपि न सतिः एवं च तद्विषयक
 गन्तावप्रतियोग्यव्यक्तमजन्माते प्रयुक्तं च कर्मण जायताकायो जायतेति प्रतीति साक्षिकः स्व

प्र० वि०
६६

टिप्पणैपापिकाभांतनपेइदंज्ञानंवटस्ववतिघटत्वप्रकारकंतादशप्रवृत्तिजनकत्वादिसंनुमिसादेरप्रिप्रामारापयाहकत्वा
तजस्यचपसादिज्ञानविधयातादशाप्रपविषयकज्ञानजन्तुनिपमात्रप्रसेकदलभातृनिस्तुपूर्ववत्प्रभगवत्ज्ञानवाररामपि
पूर्ववत्स्यांस्तुविशेषोपदेतन्मतेप्रथमज्ञानपरमेवस्वरूपकथनंनतुज्ञानत्वमपितत्रप्रविष्टंवेपथ्यातिद्वितीयज्ञानपदचप्रति
पमनुवंधिविषयतालाभापःनवज्ञानविषयकज्ञानाजमेसेवास्तुकथंतादशप्रकारकत्वाप्ररूपेणप्रवेशरतिवाच्यंभदमते
वाधापनेःअहंज्ञानवान्ज्ञानतावत्त्वादितिज्ञाततालिंगकानुमितेर्ज्ञानविषयकज्ञानजन्यत्वनिपमात्रमिष्टमतेपिज्ञानत्ववतिज्ञान
त्वप्रकारकत्वाहिरूपप्रामारापेपसीस्तेवाधापनेःज्ञानमहंज्ञानासीमनुभवसापस्यज्ञानविषयकज्ञानजन्यत्वनिपमात्रगु
रुमतेपिप्रामारापानुमितिशार्वमात्रयासेप्रामारापवृटितप्रामारापेपसीस्तेवाधापनेप्रामारापानुमितिसादेर्ज्ञानविषयकज्ञान
जन्तुनिपमात्रप्रयद्यदस्यादिवसापस्यस्वनिष्ठघटत्ववतिघटत्वप्रकारकत्वादिरूपप्रामारापवृटितप्रामारापावगाहितान
भूपगमात्तनवतथापिप्रामारापांतरेपसीस्तेतदाप्रपलेनोपेक्षानंगुरुमिष्टयोर्मतेत्यर्थमितिवाच्यं(सर्वमतेसकलविशेषणं राम०
सार्थकत्वविरहेपिस्मृतिविरहात्तननुवृत्तवतिघटत्वप्रकारकत्वाविषयकज्ञानाजमेसेवास्तुद्विंतादशप्रपांतर्मावेनैजन्तुपदेन अधु
प्रामारापावगाहितानुपगमेविषयतानवस्थानात्तादशप्रामारापवतितादशतादशप्रामारापप्रकारकत्वरूप

ज्ञादशज्ञानजन्यत्वसामान्यत्वसामान्यभावस्यविवक्षितत्वादेवपंधर्मतावच्छेदात्पूर्वाज्ञातवृत्तत्ववतिवृत्तत्वप्रकारकत्वव्यक्ति
 ग्राहिण्यज्ञातवृत्तत्वप्रकारकत्वप्रमाणानुमित्यर्थोत्तरासंभवात्तदनुमितेरपिपतकिंचिद्वृत्तत्ववतिवृत्तत्वप्रकारकत्वव्यक्तिज्ञातुतमत्वा विषयक
 निपमादमथात्राप्रयांतमविपिपसधर्मतावच्छेदात्पूर्वाज्ञातवृत्तत्वप्रमाणव्यक्तिग्राहिण्यपुष्पादिपसकवृत्तत्वप्रमासाधका
 नुमित्याऽर्थोत्तरसंगस्यदुर्वारित्वादितिचेन्नपथासन्निवेशेवैपय्यभावात्तच्चयदिविशेष्यकवृत्तत्ववृत्तत्वविशेष्यकत्वावधि
 नवृत्तत्वप्रकारकत्वत्वप्रकारकत्वमामकसामान्यत्वस्यराप्रसासत्तिजन्यंज्ञादशज्ञानत्वस्यरासन्निकर्षजन्यंवाज्ञानविशेष्यक
 वृत्तत्ववतिवृत्तत्वप्रकारकत्वप्रकारकत्वप्रमाणमादापविधौसिद्धसाधनानिबोधेचबाधश्चित्वायं वृत्तत्ववतिवृत्तत्वप्रकारकत्ववि
 शिष्टज्ञानत्वरूपस्य ज्ञानत्ववृत्तत्वप्रमाणस्यप्रकृत्येवस्यत्वात्तवैशिष्ट्यंचसामानाधिकरण्यंतच्चाप्रमाणममत्तःसा
 मामान्यत्वस्यरादिजन्यतत्प्रकारकज्ञानेपिवैशिष्ट्यं वृत्तत्वतपावृत्तत्ववतिवृत्तत्वप्रकारकत्वप्रमाणस्यज्ञानमवश्यंकारणमतो
 नसिद्धसाधनासंबाधःज्ञानत्वस्याप्यानुपस्थितस्यप्रकारत्वाभ्युपगत्प्रमाणनपेप्रमाणानुभवसापेप्रकारतपानतभूतनास
 मवननुतथापिघटादौघटत्ववतिवृत्तत्वप्रकारकत्वप्रमाणकज्ञानत्वस्यरासन्निकर्षजन्यंज्ञानांशप्रकारीभूतज्ञानत्वसामा

प्र० वि०

६७

3

नाधिकरापसंबंधेतद्वत्त्ववतिवृत्तप्रकारकत्वप्रकारकं प्रत्यक्षमादापविद्योसिद्धसाधनं निषेधे च बाधः विशिष्टज्ञानत्वस्य
पक्षत्वेऽपि प्रकारता सामान्यस्यैव कोटित्वात्तादृशविशिष्टज्ञानत्वनिवृत्तादृशज्ञानत्वप्रकारत्वस्य कोटित्वे साध्यापसिद्धेः एवं वि
शेषविशेषणमिति न्यायेन प्रामाण्यप्रत्यक्षमादापविद्योसिद्धसाधनं निषेधे च बाधः संबन्धज्ञानस्याविशिष्टबुद्ध
वहेतुत्वात्तस्यापि वृत्तवतिवृत्तप्रकारकत्वात्प्रविषकज्ञानान्न्यत्वात्तद्विचित्रवृत्तवतिवृत्तप्रकारकविशिष्टज्ञानत्वस्य ता
नत्वात्तिरिक्ततया ज्ञानत्वप्रकारकवद्भाविज्ञानानुपपत्त्यापमादापैव विद्योसिद्धसाधनं निषेधे च बाधः न च मत्तावाच्छ्रुतौ च
कपिसंयोगिसादौ पक्षतावच्छेदकमत्तावच्छिन्नत्वविशिष्टसमवायसंसर्गनंकपिसंयोगसिद्धिदत्तापि वृत्तवतिवृत्तप्रकारकत्व
रूपविशिष्टपक्षतावच्छेदकावच्छिन्नत्वविशिष्टविशेषणतासंबन्धेन विधि कीटि सिद्धे दृष्टतया न तादृशज्ञानादापसिद्धसाधनाव
काशः तादृशज्ञानेषु वृत्तप्रकारकत्वप्रकारेण ज्ञानत्वस्य प्रकारत्वेऽपि वृत्तवतिवृत्तप्रकारकत्वरूपविशिष्टधर्मविशिष्टप्रकारिता विर
हात् वृत्तवतिवृत्तप्रकारकत्वविशिष्टज्ञानत्वनिरूपितवैशिष्ट्यबुद्धावेव ज्ञानत्वस्यातादृशप्रकारत्वसत्तादिति वाच्यं तथापि

७२

७४

७५

राम०

६७

न्या ४ तादृशज्ञानोदापनिवेद्येकधस्य दुर्वारत्वादिति वेन्न वृत्तवति वृत्तप्रकारकत्वस्य विशिष्टधर्मवर्धित्वविशिष्टज्ञानत्वनि
 धविशेषणतासंबंधेन तादृशज्ञानप्रकारत्वस्य विधिकोटित्वात् तादृशविशेषणताविशेषावच्छिन्नप्रतियोगिताकतादृशज्ञा
 नप्रकारत्वभावस्त्वनिषेधकोटित्वात् तादृशभावशून्यापनपेपिसंगतिसंबंधावच्छिन्नगुणाभाववत्केवलान्वपितपावृत्तत्वात्
 सं ४ चेवप्रसिद्धनचतादृशसंबंधविशेषणविधिकोटिर्मापनपेत्वप्रसिद्धतिवाच्यंतिधेवकीटेप्रतियोगिप्रसिद्धयमुभयमतेपयाक
 र्यंविधिकोटिप्रसिद्धेरपेक्षितत्वेपिसाध्यातावच्छेदकसंबंधेनोभयमतेप्रमात्मकविधिकोटिप्रसिद्धेरनपेक्षितत्वात्परनपेचप
 सप्रवर्तेनसंबंधेनचतुप्रसिद्धिसौलभ्यात्केवलसाध्यप्रसिद्धेवविशेष्येविशेषणामिति न्यायेनसहचारणग्रहभावात्साध्यातावच्छेद सं ६
 कसंबंधेनसाध्यप्रसिद्धेरनगतपापरनपेक्षितेनसंबंधेनविधिकोटिप्रसिद्धिविरहेपि सतिविरहश्चैवचतयापिपरेणविधिकोटिसा
 धनेदृष्टान्तस्थलाभावशतिवाच्यं दृष्टान्तेपिमासस्यसमपवंग्रंथीनतयातद्विरहेपि सतिविरहात्ज्ञानत्वत्वादेःप्रमात्रवृत्तिध
 र्मस्यहेतुतयावतिरेकेणदृष्टान्तस्यसुखमत्वाच्चजनचतयापिघटमहंजानामीत्यनुभवसापस्यापिघटत्वरूपेणघटविषयकत
 यातद्वृत्तवृत्तवतिवृत्तप्रकारकत्वाव्यक्तिविशिष्टज्ञानत्वेप्रत्यनयेतेनसंबंधेनविधिकोटिरशंतोवाधःतदनुभवसायानु

प्र० चि०
६८

अवसापस्पष्टत्ववतिवृत्तप्रकारकत्वाप्रपविषयिनोऽनुव्यवसापस्येवविशेषज्ञानादिविधयाजमत्वादितिवाच्यंज्ञानमे
 देनघटत्ववतीसादेर्भेदादनुव्यवसापस्येवविशेषज्ञानादिविधयाजमत्वादितिवाच्यंज्ञानमे
 त्ववतिवृत्तप्रकारकत्वयन्निविशिष्टज्ञानत्वानतिरिक्ततयाज्ञानमेदेनघटत्ववतीसादेर्भेदादनुव्यवसापस्येवविशेषज्ञानादिविधयाजमत्वादितिवाच्यं
 र्वाधविरहाच्चानुव्यवसापानुव्यवसायस्यतदाप्रपविषयकज्ञानजन्यत्वेननुव्यवसापस्यतदनुव्यवसायतमादायेवज्ञानसंबन्धेन
 तत्रविधिकोटिसामान्यान्मात्रनचतथापिमदृशमतेविधौवाधःअहंज्ञानवान्नज्ञाततावत्वादिसनुमितेरापिज्ञानत्वरूपेणवृत्त
 प्रमात्वाप्रपविषयकत्वात्तिज्ञानादिजमत्वादितिवाच्यंतत्रपेपक्षधर्मतावल्लभसाध्यप्रसिद्धेरनंगतयाज्ञातत्वरूपेणवृत्त
 त्ववतिवृत्तप्रकारकत्वानाश्रयीभूतज्ञानांतरविषयकज्ञानादपिचटत्ववतिवृत्तप्रकारकत्वविशिष्टज्ञानतावच्छिन्नज्ञाना
 नुमितिसंभवेनतदनुमितिमादायेवनिरुक्तसंबन्धेनविधिकोटिसंभवाननचतथापिसर्वविषयकत्ववतिसर्वविषयकत्वप्रका
 रकत्वविशिष्टज्ञानतादिरूपेणमारोपयस्वीकृतेभिन्ननयेवाद्यःसर्वविषयकमहंज्ञानापीत्यनुव्यवसापस्यैवोत्तमतयाज्ञातदश
 मारापयविषयकज्ञानजमत्ववियमादितिवाच्यंतस्यापक्षत्वादिसाहुःअज्ञानतामेदेनवृत्तत्ववतिवृत्तप्रकारकत्वादेर्भित्तम

राम०
६८

तेनेवेपंविप्रतिपत्तिः तथाचतज्ज्ञाननिष्ठवृत्तप्रकारकत्वं तज्ज्ञानविषयकज्ञानाजमज्ञानप्रकारेणवेतिष्पुंगुग्राहिकान्यायेनयत्
 किंचिज्ज्ञानव्यक्तिमुपादायविप्रतिपत्तिः विधिकोटिः परेषां तज्ज्ञानविषयकज्ञानाजमंशुस्मेतेतज्ज्ञानमेवमिश्रमतेप्रथमा
 नुअवसापः मदमतेज्ञाततालिंगकानुमितितत्कारकत्वस्यतज्ज्ञानवृत्तिवृत्तत्ववतिवृत्तप्रकारकत्वेसत्तातनिषेधकोटि
 श्रनैपापिकानां तत्र पेइदंज्ञानं वृत्तत्ववतिवृत्तप्रकारकत्वात्तदशप्रवृत्तिजनकत्वादित्यनुमित्यादेरेवप्रामाण्यग्राहकत्वात्तस्य
 चपक्षीदिज्ञानविधयातज्ज्ञानविषयकज्ञानजन्यत्वनिष्पन्नमज्ञानपदं चस्वरूपकथनपरं नुतज्ज्ञानत्वेनप्रवेशः तदि
 षपकेसस्यैवसम्पत्कृत्वातज्ज्ञानसमानाधिकरणत्वेनवचमंज्ञानंविशेषणीपंतेनभगवत्तज्ज्ञानयोगिज्ञानमादायनविधि २६
 निषेधकोटोः सिद्धसाधनवाधावकाशः तज्ज्ञानपदेनैयोगिभिन्नपुरुषीपज्ञानस्यग्रहणात्तनैयापिकसिद्धप्रामाण्याभु
 मितिमादायसिद्धसाधनादिवारणपञ्चजन्यतज्ज्ञानविशेषणदत्तांतरव्यावृत्तिस्तत्पूर्ववत्तनचज्ञानएवेतिपन्नवृत्तत्ववति २७
 वृत्तप्रकारकत्वप्रकारकं निखिलवृत्तत्ववतिवृत्तप्रकारकत्वव्यक्तिविषयकस्मरणतज्ज्ञानेद्विपसैन्निकर्षाभ्यातज्ञानो
 त्पत्तिद्वितीयसराजनितज्ञानविशेषकतज्ज्ञानवृत्तिप्रामाण्यप्रकारकप्रथमानुअवसापमादायविधिनिषेधकोटोः सिद्धसाध

प्र० वि०
६५

पः पूर्ववत्तिस्वेतिव्युत्पत्त्यावस्थातज्ज्ञानविषयकज्ञानपदेनतज्ज्ञानाधिकरणाकालोत्तरोत्तमज्ञानस्यविवक्षितत्वात्विषयदस्य
नवाधावितिवाच्यं ससमानाधिकरणाद्यत्त्ववतिद्यत्त्वप्रकारकत्वानुपस्थितिकालोत्तमतज्ज्ञानव्यक्तिसामागप्यस्यत्वात्स्व
पदंतज्ज्ञानव्यक्तिपरंउत्पन्नानंतव्यक्तिविशेषपरिचायकंननुपपत्तावद्येदकवृत्तंननुतथापिइपंप्रवृत्तिःवृत्त्वपुमाजन्माप
थार्थवृत्त्वप्रकारकप्रवृत्तित्वादित्यानुमित्यापक्षधर्मत्वावलादुत्त्वप्रमात्वप्रमात्वविशिष्टपूर्वानुपस्थिततज्ज्ञानव्यक्तिसा
हिरण्यग्राह्यत्वमादापार्थान्तरंपरनपेसामान्यत्वस्यविहरेषापक्षधर्मत्वावलम्बसाधर्मत्वावद्येदकव्यक्तिज्ञानस्या
नुमित्यनंगत्वात्तन्वतज्ज्ञानविषयकज्ञानजन्मत्वेनपत्रैवापिकसिद्धतद्विन्नमज्ज्ञानंतेनविवक्षितमित्तिवाच्यं तथापि
तंज्ञानोत्पत्तिद्वितीयापक्षणादिजातवृत्त्ववतिवृत्त्वप्रकारकत्वत्वप्रकारकनिश्चितवृत्त्ववतिवृत्त्वप्रकारकत्वम
क्तिविशेषराकत्वठाहिविशेषकभ्रमात्मकस्मरणलक्षणासामान्यप्रसासन्नितमत्तज्ज्ञानविशेषकशामाख्यप्रकार
कप्रत्यक्षमादायविधिनिवेधकोयोसिद्धसाधनवाधापत्तेर्द्विरित्वादितिचेन्नतज्ज्ञानंविषयकारणवाचकस्यअत्रपूर्ववर्ति
मात्रपरत्वात्तथाचतज्ज्ञानाधिकरणाकालोत्तरोत्तमज्ञानात्तमेत्यज्ज्ञानार्थःअवसापाव्यवहितोत्तरोत्तममेवचज्ञानंमिथून
पेशामागप्याहकंतज्ज्ञानाधिकरणाकालोत्तरवर्तित्वेनापिचरमंज्ञानंविशेष्यंतेनतज्ज्ञानपूर्वोत्पत्तितादृशसामान्यप्रसासतिज

राम०
६५

सपरा १

सजागुराँ स्वादो विधिकोटि प्रसिद्धि संपादनाया भावद्वयगर्भता निषेध प्रसिद्धि तज्ज्ञानतज्ज्ञानाभ्युत्थवसापा विषयपदार्थ
प्रामाण्याप्रामाण्यातिरिक्तजा स्वखंडे पाधिभिन्नपदार्थमात्रेवमुलभाजा तखंडे पाधि तिरिक्तपदार्थसकिंचिद्वै प्रकारेणैवभा
ननिपमात्रवस्तुतस्तपथा कथं विना दशज्ञानप्रकारत्वमेव विधिकोटिः परंतु वृत्तत्ववति घटत्वप्रकारकत्वावच्छिन्नत्वविशिष्टो २३
घटत्वप्रकारतानिष्ठविशेषराता विशेषः कोटितावच्छेदकसंबंधः तादृशविशेषराता विशेषावच्छिन्नप्रतियोगिताकतादृशज्ञा
नप्रकारत्वाभावश्च निषेधकोटिः शेषं च दर्शितदिशाऽवसेपमिति प्राहुः **रिति संक्षेपः** नैपापिकमते निषेधकोटिमुपपापतिपरतः २४
पक्ष इति नैपापिकमत इत्यर्थः तात एवेति विशिष्टप्रामाण्या इति शेषः ज्ञाने प्रामाण्याग्रहः ज्ञानविशेष्यक प्रामाण्याग्रहः मीमांस
कतपे विधिकोटिमुपपादयति स्वतस्त्व इति मीमांसकनप इत्यर्थः स्वतस्त्व इत्यस्य प्रामाण्याग्रहोपस्थितिं विनापीति शेषः द्वितीयं २५
तएवैतस्य तज्ज्ञानाधिकरणा कालोत्तरोत्तरं ज्ञानवैशेष्यं ज्ञाने तज्ज्ञानाधिकरणा कालोत्तरवर्ति ज्ञाने प्रामाण्याग्रहस्तज्ज्ञाननिष्ठ प्रामा
ण्यविषयकत्वं स्वतस्त्व इत्यस्य तज्ज्ञानाधिकरणा कालोत्तरोत्तरं ज्ञानं विनापितज्ज्ञानाधिकरणा कालोत्तरमिति शेषः मतवमसाधा
रणं लघुविप्रतिपत्तमाह **स्वाग्र** येति स्वाग्रपज्ञानविषयकग्रहणैव विषयीक्रियते न वेसेऽवकारव्यसासेन पोषणा एवकारश्च पाव
३ सति इत्यस्य तात एव प्रामाण्याग्रह इत्यर्थः स्वतस्त्व इत्यस्य प्रामाण्याग्रहोपस्थितिं विनापीति शेषः नव्यमते तात एवेति (मते ६)

पञ्चवर्तिघटप्रकारकत्वादिनिर्वाहे बुद्ध्याश्रयपरं पक्षी भूतशामाश्रयव्यक्त्याश्रयज्ञानव्यक्तिपरं तथातज्ज्ञानं
प्रकारताच प्रथमविप्रतिपत्तौ न व्योक्तान्यनरूपान्नाद्या तेन तत्रोक्तार्थोतिरोरेको वचाशः ४

प्रकारो २

प्र० वि०
७१
प्रकारो ३

दर्थकः स्वपदं सामामतः पक्षी भूतघटत्ववृत्तिवृत्त्वप्रकारकत्वादिरन्तथा च ज्ञानवृत्तिवृत्त्ववृत्तिवृत्त्वप्रकारकत्वं घटत्ववृत्तिघ
टत्वप्रकारकत्वाश्रयज्ञानविषयकपावद्गृहविषयोनवेति फलितं ज्ञानभेदे नै निष्पद्यत्ववृत्तिवृत्त्वप्रकारकत्वं तज्ज्ञानविषयकपावद्
होविषयोनवेति फलितं इदं ज्ञानं प्रमासमर्थप्रवृत्तिजनकत्वादित्यादिने ज्ञापिकसिद्ध्यामारुपेणुमित्यादिमादापविधिकोऽसिद्धसाधनवा
रणापपावदिति ग्रहविशेषणतदर्थं प्रथमविप्रतिपत्तौ हीधिति कृन्म तोक्तरीता बोधः ॥ ७१ ॥ इदं ज्ञानं निष्पद्यप्रकारकमिदं ज्ञानं धेकी
तत्प्रामाण्यापविषयकयहाभावविशिष्टत्वेन ग्रहविशेषणीयः तत्पदं विशिष्टयस्वीभूतशामाश्रयपरिचर्यपावैशिष्ट्यं च स्वसारा
खाद्यावहितपूर्वप्रमाणान्तरप्रमाणवच्छेदेनैकात्मकृत्तित्वं स्वपदं ग्रहपरं घटत्ववृत्तिघटत्वाप्रकारकत्वाश्रयज्ञानविषयकत्वं च तादृश
ज्ञानं शलौकिकविषयताश्रयत्वसाक्षात्त्वविशिष्टविषयित्वोभयार्थवत्त्वं एवं द्वितीयपक्षे तु ज्ञानविषयकत्वभूयित्तु ज्ञानं शोता
दशोभयामाववत्त्वं तेन प्रामाण्याविषयकज्ञानोपनीतभानमादापनवाधः भद्वैतसाधारण्योभयभावावधानेन वगुहनेनेता
दशविवक्षणां व्यर्थेनेनोपनीतभानातम्भरगमादिना अं सर्वमते सर्वविवक्षणा फल्यभावेपि सति विरहात्पक्षपक्षकिंचिन्मतेसा
र्थकत्वस्य कर्तव्यतात्तु गुरुमतेषु पनीतभानसलाघवेन ग्रहणस्मरणात्मकैकज्ञानरूपतया तद्विषयसावश्यकत्वाच्च सतएव तन्मात्रे
निर्देशे व्यक्तमिदं ज्ञानं प्रमाणाववदित्यादिज्ञानलौकिकप्रत्यक्षमादापगुरुमिष्योनेयेवा च वारणाय तज्ज्ञानाश्रयग्रहप्रतिबं ७

ति २

राम०
७१

प्र० वि०

७२

येव

ध्याप्रामारापस्मत्सादिकालीनानुव्यवसायेन नैवापि कमतेपि प्राप्तापयहातसिद्धसाधनापत्तेः तथा च स्वाश्रयविषयकपा
वत्साह्यात्कार्यकारतावत्वेति प्रहितं साह्यात्कार्यस्वाश्रयशेषं पुनस्तत्वेन लौकिकत्वेन वा विशेषणीयः ते
न प्रामारापविषयकज्ञानोपनीतभानादिमाहापनबाधः तस्याप्यप्यहप्रतिबंधकसमेवहितत्वेन च साह्यात्कारी विशेषणी
यः तेनेदं निष्प्रकारकमित्यादिज्ञानलौकिकप्रत्यक्षमाहापनबाधः अनुव्यवसायमानं ज्ञानप्रामारापमेव पक्षः नातो वाधः प्रकारता
वज्ञानत्वावच्छिन्नविशेष्यतानिरूपितविशिष्टप्रामारापत्वावच्छिन्नप्रकारताघटत्वादिनिष्प्रकारतयोरन्यतरप्रकारताहयाश्रयात् ७५
मथाप्रमातृकालीनत्वादिविषयकत्वेति ~~विशिष्टप्रामारापत्वावच्छिन्नप्रकारताघटत्वादिनिष्प्रकारतयोरन्यतरप्रकारताहयाश्रयात्~~ ७५
प्रेतिमापनवेद्यनुव्यवसायेद्यदत्वादिसकारकत्वाभावाभ्युपगमात्ज्ञानं प्रमानवेतिसंशयोपपत्ताविधिकोटेर्निराकराणानुपप
त्तेष्वप्याकथंचित्तत्प्रमातृज्ञानसत्वेपितादृशसंशयसंभवात्तत्त्वमग्निसमविप्रतिष्ठत्वेपिवोध्यमिमेवसारं प्रमत्तमात्रसाधा
राणां विप्रतिपत्तिमाह स्वाश्रयेति स्वाश्रयेण प्रकारीक्यत एव न वेत्यर्थः ज्ञानभेदेन घटत्ववति घटत्वप्रकारकत्वादेर्निर्गतत्वेन निराम
तेनेपंसामान्यतो घटत्ववति घटत्वप्रकारकत्वादिना च पक्षत्वं तन्नुत ज्ञानवति प्रामारापत्वेन पक्षत्वेत्वाश्रयपक्षत्वज्ञानपरत्वेन ७२

नूकालिकादिपक्षिचित्तं वंचेन प्रकारकत्वादिपक्षिचित्तेपेणवाप्रमातृप्रकाराचार्योतरा
पक्षः घटत्ववति शेष्यकत्वावच्छिन्नघटत्वप्रकारकत्व ५

दि४

स्फुल्ल

प्राग्वज्ज्ञानादिमाद्यपक्षतावेच्छेत्कावच्छेदेनैव सिद्धसाधनापत्तेः २ २ २ २

ग्रा२

क०

प्रामाण्यमात्रस्य पक्षत्वेऽस्तुत्तरग्रंथविरोधः पक्षे सादिना वक्ष्यमाणोत्तयो न रत्तमात्रे तेष्वसाधे च स्वपक्षस्य समभिप्रायत्वात्
रतपास्वाप्रपदं पदापत्रसाध्यात् तत्त्वतस्तदाश्रयपरं न तु सामान्यतो घटत्ववतिवति घटत्वप्रकारकत्वाप्रपदपरं एवकारश्च
पक्षतो घटकावच्छेदो न साध्यात् सिद्धेऽप्यतत्त्वभाषाया मया योगिज्ञाने पक्षज्ञानयोः सविषयकत्वेन सकलपदार्थघटितप्रामा
ण्यमात्रपक्षपातद्विघटनं मकारकत्वादिव्यक्ता वंशतः सिद्धसाधनापत्तेः सर्वघटज्ञानं प्रमेसाद्यनुमितिनिष्ठघटत्ववति घट
त्वप्रकारकत्वादिव्यक्तो वंशतः सिद्धसाधनापत्तेः न च क्रियासंपुत्तेष्वकारस्यान्वपितावच्छेदकसामानाधिकरण्यात् न च घटो
धत्तत्वाभावात् कथं तत्त्वाभिरतिवाच्यं ज्ञानं रजतं गृहाते वेत्यादिप्रयोगात् गृहातिपौ तु योग्येवकारस्यान्वपितावच्छेदकावच्छेद
नैवा योग्यवच्छेदस्य लक्षणापोपस्थितस्य धर्मिरागो मयोग्यवच्छेदस्य बोधकत्वात् इति प्रमेकमेवेति एवं प्रकारेण प्रमेकमेवेत्य
र्थः पक्षपि मिश्रमतेऽनेव विप्रतिपत्तिः भद्वते चेति मनुमितिग्राह्यत्वतदभावौ कोटीयां ताततास्ति गकानुमितिग्राह्यत्वतदभावौ वा
साधे सिद्धसाधनं द्वितीये साधनमेऽप्रसिद्धिः तन्मते ज्ञाततापाः शशविषाणा कल्पत्वात् तथापि तन्मते घटत्ववति घटत्वप्रकारकत्वं
घटत्वविशेषवृद्धत्वप्रकारकज्ञानसाध्यात् घटज्ञाततापस्य साध्यात् घटवृत्तिवृत्तिजन्यतासंसर्गविकाऽनुमिति विषयपक्षवच्छेदकनवेति

वति घटवृत्ति

क०

ततोपेक्षायनयेऽ
प्रसिद्धिः २

यावद्घटज्ञानप्रामाण्यानामेक्यतुर्ववद्विन्नक्रमस्येवकारः स्यात्प्रत्ययसंबन्धेनात्रये अन्यथा योगिज्ञानपरमेत्वरज्ञानयोः सर्वविषय
कत्वेन सकलप्रामाण्याश्रयतया तद्गृह्येन सिद्धसाधनापत्तिः साध्यानुष्ठाप्यपदं सामान्यतो घटत्ववति घटत्वप्रकारकत्वाद्याश्रयपरं

इति ग्रांथासंग्रहः ३
परानुमितिग्राह्यत्वतदभावौ वा ३

[illegible]

३ तादृशयावदुहंतगतस्त

लियो गिप

घा ९

च३
स्वतोऽप्यय ४ व
मिति ४

लतू६

सिद्धसाधनवा
रणाय ७

शर

अष्टमते २

अनुमिति १ त्वे १

जन्यतरितरव्यापकताज्ञानाद्यजन्यानुमिति विधेयतावच्छेदकं न वेति विप्रतिपत्तिः आदिपदास्तु च
लघुवत्तानुपस्थितः अष्टमते अहंज्ञानवानुज्ञातस्मादि
ता ५ घ २

प्र. चि०

७४

घटस्य प्रकारं

प्रकारतया

ति ३

स्तदिर्नैवास्त्वनवैदिसम्पत्तिवाच्यं स्वप्रकोशमर्षादपापं घट इत्याद्यनुमितौ त्मकमवसापग्राह्यत्वमादायाथानिरापनेति
माहः भिन्नास्तु ज्ञानत्वावच्छिन्नव्यापकताज्ञानं पुंज्ञातज्ञानजमाज्ञातत्वात् तस्मिन्नुमितौ त्वेव प्रतिसंधात्तन्विनापि वक्ष्यमाणो बाधादि २
सा घटत्ववन्निघटत्वप्रकारकत्वं न हि रूपेण न ज्ञानस्यासिद्धेरित्याहुः अत्र केचित् योगजधर्मजमयोगिप्रत्यक्षेण सर्वविषय ३
पक्षेन ज्ञानत्वादिसामान्यलक्षणापोऽस्ति ते सर्वस्मिन्नेव ज्ञाने घटत्ववन्निघटत्वप्रकारकत्वत्वसामान्यलक्षणापनीतं घटत्ववती निर्विकल ४
त्वादिप्रकारकप्रत्यक्षेण त्वनिष्ठघटत्ववन्निघटत्वप्रकारकत्वत्वेऽपि घटत्ववन्निघटत्वप्रकारकत्वे त्वेकपेण स्वस्मिन् प्रका
रतया विषयीकरणाजयोश्च प्रामाण्ये चतुर्थविप्रतिपत्तावशतः सिद्धसाधनं वारणापयोगजधर्माद्यजन्यत्वेन पश्यघटक मतस्तद् ५
ज्ञानं विशेषणमिति ताहुः तदुपमस्य ह्यपतिपत्तिस्तदिना सामान्यलक्षणाप्रत्यासत्तेति सामान्यलक्षणां प्रयोजकं प्रत्यासत्ता
प्रत्यासत्तेऽप्युत्पत्त्या घटत्ववन्निघटत्ववन्निघटत्वप्रकारकत्वत्वादिरूपसामान्यलक्षणाप्रत्यासत्तिजमघटत्ववन्निघटत्वप्रकारक व ३
त्वत्वादिसकारकनिविलघटत्ववन्निघटत्वप्रकारकत्वादिविषयकज्ञानलक्षणाप्रत्यासत्तेः त्वेवैव त्वे ज्ञानत्वसामान्य राम ०
लक्षणापोऽस्ति ते स्वस्मिन् प्रकारतया त्वत्वे पुंशतः सिद्धसाधनमिति घटत्ववन्निघटत्वप्रकारकत्वादेः प्रतिज्ञानं विभिन्नतया पश्य ७४

मा ५

तत्र ५ त्वेन व २

उविशेषणं न तु साध्यं घटकज्ञाने

योगजधर्मोप

तावच्छेदकावच्छेदेन स्वाप्नपञ्चदितसाध्यसिद्धसाधनासंभवादंशतं पुक्तं योगजधर्मोपजन्मत्वमिति जन्मत्वमित्यर्थः अथ
इष्टरत्नानस्य सर्वविषयकतया तत्प्राप्त्यर्थः शतः सिद्धसाधनतादवस्थात्वादिपदात्प्राप्त्यर्थं ज्ञानपरिग्रहः विशेषणं यत्
घटकज्ञानविशेषणं न तु साध्यं घटकज्ञाने शतः साध्याप्रसिद्धापत्तेः तथा च योगजधर्मजन्मज्ञानप्राप्त्यर्थं प्रसिद्धातिभावः
योगजधर्मोपजन्मत्वं च प्रत्यक्षसात्त्विकविधिनिर्णययोगजधर्मोपजन्मज्ञानादपत्तं अथ ज्ञानादपत्तं कार्यमात्रजनक
तया तदजन्मजन्मज्ञानाप्रसिद्धेः तदेव ह्यपत्तिपरंप्रसिद्धेरिति प्रतियोगिनस्तादृशजन्मत्वप्रसिद्धात्तदनाश्रयत्वस्याप्रसिद्धेरि
त्यर्थः कथं तर्हि सिद्धसाधनोद्धारस्तत्राह प्राप्तापत्तस्येति घटत्ववति घटप्रकारकत्वत्वरूपेण प्रत्यक्षबोध्यः प्राप्तापत्तस्य
अपेक्षानुसृत्य तदेव वेतीति प्राप्तापत्तस्य अपेक्षानुसृत्य तदेव वेतीति कारिकापाद्यत्वं वति घटत्वप्रकारकत्वत्वारिरूपोद्देश्यतावच्छेदकाव
च्छेदेन प्रतीकतानुमितिरित्यर्थः असिद्धेः प्रत्यक्षावच्छेदकसामानाधिकरण्येन साध्यविषयकत्वात् सिद्धेः नांशतः सिद्धसाधनमिति दो
षरतिशेषः न च तथापि पावहुटप्राप्त्यर्थं नाभेदो सिद्धसाधनं दुर्वारमिति वाच्यं तन्मतेयावत्त्वस्याप्यविशेषणत्वादेव तद्वारा
संभवादिति भावः नन्विदमपुक्तं यदि ज्ञानं अज्ञानेन प्राप्तापत्तमेव तदा साध्ये परस्परतन्मत्प्राप्त्यर्थं अतिपरत्वेकस्यापि साध्य

जन्म ३

स्था ५

एवेद

दुद्देश्या ८

ना २

अतएव

प्र० चि०
७५

वति घट्य ४
तत्र ५

अर्थात्

वति घट्य ४
तत्र ५
अर्थात्
स्पष्टज्ञानावच्छेदकावच्छेदेनावृतेरंशतोवाधायतेः सामान्यतो घटत्वं प्रकारकत्वादपरत्वायां घटज्ञानं सर्वप्रमितनुमित्यादिना
भगवज्ज्ञानादिज्ञानावच्छिन्नसाधनापत्तेः शब्दं शब्दं ज्ञानवृत्तिघटत्ववति घटत्वप्रकारकत्वं स्वाप्यविषयकपावक्षौकिकप्र
त्यक्षप्रकारेण वेतिभिन्नमते विप्रतिपत्तौ साध्ये स्वपदस्य तत्त्वामाण्यव्यक्तिपरतायां चाननीमायेनां शतोवाधायतेः सामान्य
तो घटत्वं प्रकारकत्वपरतापी न दृष्टं यविषयकपावत्प्रत्यक्षविप्रत्यक्षस्य भावात्वाधायते इत्यस्वसाहचर्यद्वेति घटौ
यमिति ज्ञानावच्छिन्नमिति एतज्ज्ञानवृत्तिप्रामाण्यमित्यर्थः तज्ज्ञानावच्छिन्नमात्रपदं कृत्यपरं तथा चैतज्ज्ञानविष
यकपावक्षौकिकप्रत्यक्षप्रकारेण वेत्यर्थः व्याख्याततत्त्वमेतत्तन्नुमीमांसकैः प्रामाण्यमेव स्वतो ग्राह्यमुच्यते प्रामाण्यं च न तद्व
तीतत्प्रकारकत्वादिकमापि तु विशेष्यावृत्त्यप्रकारकत्वादिकं तच्च वक्ष्यामारीमानस्वतो ग्राह्यं संभवतीत्यत आह यद्यपीति ति
शेष्यावृत्तीति स्वाधिकरणावृत्तिप्रमाणानिरूपितविशेष्यताकाव्यत्वमित्यर्थः तेन वद्विगुं जयोगुं जावद्वी इति विपरीतभ्रमेनातिव्या
प्तिः स्वाधिकरणपदं मेदप्रतियोगिविशेष्यतो परं इदं रजतमित्यादिभ्रमो धर्मितावच्छेदकांशो प्रमापि प्रकृत्यवत्त्वात्मावात्तत्त्वः
स्वाधिकरणवृत्तिप्रमाणानिरूपितविशेष्यतावच्छेदकतातिरिक्तप्रकारान्तररूपितविशेष्यताकत्वमात्रस्यैव सम्पत्त्वेऽप्यनुगमार्थनिषेध

अर्थ

जिन विशेष्यता ३

जातुं

३२

स्थप्रकारता

राम०
७५

संज्ञितः २

परस्पर ५

ज्ञानतामि ९

द्वयगर्भजा आट्टहीतया त्वित्वमिति स्वसनाधिकराणां स्वाभावितपूर्ववर्तिस्वसमानाकारनिष्प्रपाविषयविषयकत्वमित्यर्थः
धारवाहिकज्ञानं च न प्रमोसर्वेति निर्विकल्पकव्यधिरागस्तकारकज्ञानयोरनभ्युपगममिति भावः स्मृत्यातिस्मृतौ प्रमाखव स्य
हारविरक्तप्रतिपादः विशिष्टज्ञानत्वमिति पद्यपि विशिष्टज्ञानत्वं न तत्प्रकारकज्ञानत्वं प्रागनुपस्थितेति त्वग्रिमदूषणासंग
ते ज्ञानत्वप्रकारत्वादेरनुपस्थितस्यैव प्रकारत्वाभ्युपगमादमथा सिद्धं तेषां परिहारात्तथाय गृहीतासंसर्गकतदुभय
विषयकज्ञानत्वं परस्परं तदुभयविशिष्टज्ञानत्वं तु तदुभयप्रमात्वमपि वेत्यर्थः असंसर्गग्रहकात्मीनसमुहातं वनमपि परस्परमु
भयप्रमेति भावः प्रामाण्यप्रामाण्यव्यवहारास्य दनिहृत्तसरापायो पसंहितमर्थेनेत्यतिर्यक्तावच्छेदकमिति यावत् (विशे
ष्ट्यावृत्तप्रकारकत्वादित्यानेतथावेतादात्म्यसंबंधेन प्रकथमाश्रयतासंबंधेन प्रकथत्वं च न तदनुमापकसंभवतीति भावः
ननु प्रमाजन्मज्ञाततात्वं हेतुरित्यत आह नापीति प्रमाहितज्ञातताविशेषात् प्रमाहितज्ञातताविशेषो विशेषः प्रमाजन्मज्ञातता
त्वं हेतुरपि तु प्रमाजन्मज्ञाततावच्छेदकत्वात् तस्मात्तस्य ज्ञाततानिष्ठप्रमाजन्मत्वस्य प्रथमं कारणीभूतं व्यवसाये प्रमात्वज्ञानं विमाननुप्रमा (यावत् २
जन्मज्ञाततात्वं न हेतुरपि तु प्रमाजन्मज्ञाततावच्छेदकत्वे जात्यमेव तेन रूपेण तादात्म्यसंबंधेन ज्ञाततैव वा हेतुरित्यत आह अथ नयेति पदि व १
ज्ञानातिद्वयत्वमिति ज्ञानातिद्वयत्वमन्यत्वं ज्ञानानुमित्या ज्ञेयज्ञातता पक्षज्ञान्यतासंसर्गकज्ञानानुमित्येत्यर्थः तद्विषया ५
इत्यप्रकारादिकं गमते गतिरुक्तं ज्ञानमात्रलिंगमिति तादात्म्यादिसंबंधेन भ्रमप्रमासाधारणनिवृत्तज्ञानजन्यज्ञात
तानिष्ठस्येत्यर्थः प्रकृतयोदित्यादिपदाह्वा कट्यनुपारग्रहणमात्र ५

रजत१

जीज३

इति ननु जनेष्वप्रकारकत्वं सैव ब्रूयते उद्देश्यत्वात् सितस्तदप्युपयादयति संबन्धितेति संबन्धितावच्छेदकत्वेण संबन्धिर्न गृह्यते
 त्वस्य संबन्धिक्यस्यार्थमपि गृह्यतीत्यर्थः यथा प्रकृते फलीभूतज्ञाने तद्विषयत्वासिद्धेः अनुव्यवसायस्य सस्य इदं रजतमिति ज्ञाना
 नुव्यवसायस्य मिश्रास्तत्तु अनुव्यवसाये सस्य इदं विषयक रजतत्वप्रकारकं प्रकारकप्रत्ययतयेति शेषः रजतत्वावच्छिन्नत्वेनेति यद्विशेष
 कत्वाकारकधीजमप्यत्यस्य वाधकं विना तत्तद्विशेष्यकतत्त्वकारकमिति नियमादिति भावः एवं च संबन्धितेति ग्रंथोपपत्त्यैव साधु
 रित्याहुः १ अन्यथा अनुव्यवसाये प्रकारिभूतधर्मवैशिष्ट्यान्वगाहिते पुरोवर्तिन इदं रजतं रजतत्वं च न तु रजतत्वेनेति वैशिष्ट्यं ततो
 यार्थः अनुव्यवसाये पुरोवर्तिनितया च रजतत्वविशिष्टं पुरोवर्तिनमित्यर्थः अतएवेति उक्तनियमानुरोधादेवेत्यर्थः प्रमेसेवेति एव
 शब्दस्तुल्यार्थो प्रमेसाकारकज्ञानतुल्योपोऽनुव्यवसाये विषय इत्यर्थः तत्तुल्यतामेवोपयादयति अनुव्यवसायविधमविशेषेति तथा
 च तत्तुल्यतामेवोपयादयति अनुव्यवसाये विशेष्ये तत्त्वकारिभूतधर्मवैशिष्ट्याभासते तथा सामान्यानुव्यवसाये विधमविशेष्ये तत्त्व
 कारिभूतधर्मवैशिष्ट्याभासत इति तुल्यतेति भावः आं च स्त प्रमेसेव ग्रहात् प्रमात्वप्रकारेण गृह्यते इत्यर्थः इत्याहुः तदस्य अप्रमानु
 व्यवसायेन प्रमात्वग्रहस्य शक्यत्वात् प्रमाणाप्यदृक्त्वस्य तद्वती सा हेरनुपस्थितेः अनुव्यवसायस्येति मयि मयि संगते न प्रमात्वमज्ञा

भासा ३

ततो ५

प्र. चि०

७७

आवा ५

तमिति घटकयोः प्रकारित्वविशेषत्वयोर्ब्रह्मसायाविषयत्वादिति भावः न तत्रैव य इति न तद्विशिष्टबुद्धिरित्यर्थः विशेषणज्ञान
 स्पविशिष्टानुभवहेतुत्वादिति भावः ज्ञानग्राहकसामग्र्यात्वेनेति ज्ञानसाक्षात्कारसामग्रीमात्रस्यैव ग्राह्यत्वेनेत्यर्थः अनुपस्थि
 तस्यापीति शेषः अभावप्रतीतावित्यथा घटप्रतियोगिकोऽभाव इत्यादिप्रत्यक्षे प्रतियोगित्वमभावत्वं चानुपस्थितमपि प्रकारस्त
 थानुपस्थितमपि प्रामाण्यप्रकारस्य अभावत्वं वभावत्वाद्भूतोऽखंडो धर्मविशेषः तथा प्रतियोगित्वमपि न तु इत्यादिषु द्वाभ्यां
 माभावत्वं शुभाभावत्वं प्रतियोगित्वं च तस्य इत्यादि घटितत्वेनानुपस्थितस्य प्रकारत्वा संभवाच्च तस्यैव संप्रदीपमानमपि मेव
 मेवोक्तं वस्तुतस्तु विशेष्यतासंबंधेन तद्वर्तमानं वस्तु न प्रकाशितं संबन्धेन तद्वर्तमानमपि प्रामाण्यं विशेष्यता प्रकाशितमपि विशेष्य
 ताप्रकाशितासंबन्धेन विशेष्यविशेषकराणोरपि परस्परवच्छेदावच्छेदकभावाभ्युपगमानुघटविशेष्यकत्वावच्छेदेन घटत्वप्रका
 रकमित्यादि प्रतीतिवदिदं प्रत्यक्षं शेषकारितासंबन्धेन घटत्ववदित्यादि प्रतीतेरपि सत्त्वात् तथोचिता इह प्रामाण्यमेव परमयेऽनुभव
 सापग्राह्यप्रकारित्वविशेष्यत्वयोः प्रागनुपस्थितावपि विशिष्टबुद्धिसंभवात् प्रकारित्वविशेष्यत्वयोः संसर्गमिष्यैवैतदघटत्वात् विशेष
 यविशेषणयोर्ब्रह्मसायत एवोपस्थितेति सेवतत्वं न चेवं तदभाववतितत्प्रकारकत्वरूपेण प्रामाण्यस्याप्यनुभवसापग्राह्यतापत्तेरिति सत

या ५

राम ०

७७

ननु ५

व९
विषय २
संकर ३
वा ५
घो ७
श ३
सा

आहतदेमावतीतिपरतोज्ञायेतेनैवमानुअवसायेन्यत्यतेअनुअवसायाविषयत्वात्प्रमांनुअवसायविषयत्वासंभवात्तया
बध्यवसायविषयकत्वइतिअवसायोपघट्टिरोष्मकंपघट्टकारकस्तद्विरोष्मकतत्त्वकारकत्वइत्यर्थःआंतआंतितेतिआंतैभ
मःआंतितोभमविषयकप्रत्यक्षतयोःसंकरप्रसंगःप्रवर्तकत्वरूपेणाभेदप्रसंगइतिपावतुयावधमकर्तनुअवसायस्यापिपुरो
वर्तिनिरजतत्वप्रकारतयाप्रवर्तकत्वप्रसंगइत्यर्थःपक्षसंकरप्रसंगःभ्रमत्वरूपेणाभेदप्रसंगइतिपावतुयावधमकर्तनुअवसायस्यापिपुरो
मिश्रमत्वप्रसंगइत्यर्थःतस्यप्रवर्तकत्वस्यतदेवताइतिअलोकिभ्रमेतरलोकिप्रत्यक्षमात्मकवाधावतारेलोकिप्रत्यक्ष
त्मकभ्रमएवमनुमित्यात्मकवाधावतारेवोदेमर्थःतस्यैवप्रतिबंधकत्वात्तस्यैवप्रतिबंधकतायोपायकआंतैरभावात्
आंतैरुपनायकत्वासंभवात्आंतैरनुअवसायपुरोवसायेप्रत्यक्षवर्तिनिरजतत्वादिवैशिष्ट्यभासकत्वासंभवादितिपावतुयावधमकर्तनुअवसायस्यापिपुरो
ख्यायामिदमसंगतंवाधावतारेपिनिर्धर्मितावच्छेदकत्वस्योपायकतावाधकाभावादित्येवसंशयवदनुभवात्मकभ्रमस्यापिसंघर्षिता
वच्छेदकत्वनिपमेनानुअवसायस्यनिर्धर्मितावच्छेदकभ्रमत्वासंभवादितिनिगर्वात्तत्रपुरोवर्तिनिरजतत्वादिवैशिष्ट्यभासकत्वा
भावादेवत्रनभ्रान्तिज्ञानुमानादिज्ञानपुरोवर्तीयतामिश्रसंघर्षमितिप्रामाण्यघटकाभ्रतरजतत्वादिवैशिष्ट्यभासकभावादेव

नो २

म० सि०
७८

ति३

अथातिज्ञस्यानुमानादिनास्यपुरुषीप्रामात्रस्यतद्वलमितिप्रामारापघटकीभूतंरजतत्वादिसहमित्यर्थःधर्मधर्मिवेशिष्टमा
वमिति रजतत्वादिपुरोवर्तिनःसमवायस्येत्यर्थःसमवायस्यातिप्रसक्तत्वादितिभाक्तस्मरजतत्वादेःविशेषराताविशेषराता
विशेषःसमवायसंबंधविहृपिताधारतात्वात्तद्व्यावृत्तिरिक्तविशेषराताविशेषःअवसापेअनुमिसाद्यात्मकअवसापेमनसा
येमनसोवहिरस्वोतंआत्मनसप्रवृत्तुराद्यसहकारेणावहिविषयकप्रमासाजनकत्वात्तद्व्यावृत्तुराद्यजन्ममनोजन्मप्रसहेवहिवि
षयकत्वाभावादितिवावत्समवायस्यवहिसत्त्वाभावेपितन्निरूपिताधारतायावहिसत्त्वादिभावःचसुराजन्ममनोजन्मप्रसहेव
त्यात्यस्यलौकिकविषयतानभ्युपगमेपितदतिरिक्तविषयित्वमभ्युपेयतएवअन्यथाधर्मधर्मधर्मिष्वपकृतापास्तपुनपते
रिसमिपेरागसमाधत्तेवसायोपनीतत्वेनेतिवैशिष्ट्यतृतीपार्थःअन्यपश्चात्पविशेषराविशेषयोर्विसत्रअवसायविषयीभू
तयोर्धर्मधर्मिणोरित्यर्थःवैशिष्ट्यांशेप्रसासनेरप्योजकत्वादाधारत्वस्यदंरजतमितिअवसापविषयत्वाच्चहेतुत्वस्यतृतीपार्थ
त्वासंमवात्तद्व्युत्पत्तेतस्यहेतुत्वासंमवायननुचसुराद्यतममनोजन्मप्रसहेमुख्यविशेष्यतातिरिक्तहेतुत्वात्पूर्वानुपस्थितस्यवहिर
थस्यवित्वनाभ्युपेयतस्मत्तंआहविशेषरातापादितिधर्मतिरिक्तापादित्यर्थःतथाचएवमुपस्थितत्वमेवतज्जनास्तीतिभावःएतेनेति

अपि१

स

राम०
७८

अशब्दगंधो विषयीकरोति तत्रास्य विषयं विषयीकृत्यपि

वक्ष्यमाणरीतेत्यर्थः स्वस्वप्रकारेण स्वस्वविषयकत्वेन स्वतः प्रामाण्यग्रहः न स्वस्वविशिष्टप्रामाण्यग्रहः न स्वस्वविशिष्टमा
विषयकत्वं धर्मविषयकत्वे तद्धर्मस्याग्रहस्तद्धर्मविषयकत्वासंभवात् ननु यथाशब्दगंधविषयकप्रसङ्गं स्वयं यमविषयीकृतमा
पितृत्वस्य वृत्तिप्रामाण्यं विषयीकरिष्यति न वत्तथा पितृत्वप्रयत्ना ह कया ह्युत्तरूपस्य मतत्रयसाधारणस्य स्वतस्त्वस्य नोपपत्ति
रिति वाच्यतादृशमतत्रयसाधारणस्य स्वतस्त्वस्याभावे पितृत्वज्ञानविषयकज्ञानात् ननु ज्ञानात् तद्वत्तत्त्वसाधारणस्य
तस्त्वस्य संभवादित्यत आह शब्दगंधवदितितद्ग्रेपीति स्वाश्रयमविषयीकृत्यापि तद्विषयीकरणीयमित्यर्थः ज्ञानं प्रामाण्यमिति
ज्ञानत्वावच्छिन्नविशेष्यता निरूपितविशिष्टप्रामाण्यप्रकारता वा एव भवता प्रामाण्येऽभ्युपगमात् अतएव विप्रतिपत्तावपि यथा
कथं चित्प्रामाण्यविषयतामादायाद्यायांतिरवारणा यतादृशप्रकारकत्वस्य ग्राह्यत्वपदार्थे प्रवेशश्चेति भावः स्वप्रकारोपी
ति स्वस्यापि विषयीकरणीयमित्यर्थः स्वमात्रसाक्षिण इति ज्ञानत्वेन तस्त्ववृत्तिधर्मविषयकत्वस्वभाविन इत्यर्थः स्वधर्मग्रह इति ज्ञान
त्वेन तस्त्ववृत्तिधर्मविषयकत्वा इत्यर्थः एतेन स्वधर्मग्रहा सामर्थ्ये ज्ञानत्वं विना कथं ज्ञानग्रहः इति व्यतिरेकस्य तुल्यवित्ति
वेद्यता नित्यं इति विरस्तं ननु स्वतः तदृशधर्मग्रहेति विज्ञानमर्थं केयमन्यथा ज्ञानेनान्यतरवानह विज्ञादिप्रसङ्गात्तादृशधर्मसा

प्रचि. टी.

विषयं हि तौ
मायः

या

त

प्र

१२ पदिसाभट्टमिश्रमतं

५ कथं वृत्तं लीयादित्यत आह अभिचार इति
अनुवचसायादि सामान्या पुरोवर्तिनिरजतत्वादि
ते न तां प्रत्यक्षं च यदभिचार इति चेत् तत्तत्पि प्रमा

मतं खलु महत्स्यत आह सामर्थ्येति उरुमतं दूषयति परप्रकारा इति मते मुकाशनात् प्रमादमिधममिति या क्तज्ञापमानं ज्ञानमिति जा
यमानं ज्ञानविषयकं ज्ञानमित्यर्थः किंतु ज्ञापमानं ज्ञानमिति पाठः तत्र ज्ञानं ता पमानमिति योजनोपमानं निर्भेदसाधनं ज्ञानमिति क
र्मपदं निष्ठो हिसनेन विषयादनमिहिते विद्वद्भिर्ज्ञातवष्टुविंगेनेत्यादौ जमत्वं रतीपार्थः तथा च सिंगजममनोजमं च ज्ञानविष
यकं ज्ञानमिति समुदायार्थः ध्रमव्यावृत्तमिति वस्तुगता ध्रमव्यावृत्तं यत्प्रमाणं तन्न गृहीपादित्यर्थः ध्रमव्यावृत्तमित्यनेन तत्प्रका
रकज्ञातत्वरूपशामारपवावच्छेदः न ह्युच्यवसायादिसामान्येव प्रामाण्यं ह सामग्रीति भातीत्यर्थः परंतु ज्ञापमानमिति ध्रमविषय
कं ज्ञानमिति शेषः ध्रमव्यावृत्तमिति गृहीपादिति विषयविशेषणं ग्रहधातोरपि विषयात्वेन रथस्याभेदेनावपः प्रामाण्यं पुरोवर्ति
तद्विशेष्यकत्वादिकं तथा धमनसा ज्ञाततां सिंगेन वा ज्ञापमानं ध्रमविषयकं ज्ञानं ध्रमावृत्तिपुरोवर्तिविशेष्यकत्वादिविषयताप्र
यो न स्यात्तु स मायेन प्रमातुव्यवसायासां वितद्विषये पुरोवर्तिनिरजतत्वादिमत्वभ्रमादित्यर्थः अभिचारादिति ध्रममथानुवच
सायादिसामान्या पुरोवर्तिनिरजतत्वादिमत्वग्रहप्रत्यक्षं यदभिचारसंगो हित्यर्थः न च रचोक्तसंकरपादनेन स्यं यस्मिन्
नरुक्तत्वमिति वाच्यं प्रकारभेदान्न एवोक्तसंकरपादनस्य पवर्तकत्वेन संशयापादनं पत्वाच्चेति न्याहः ननु न केवलमनुवच

३ विषयमानुष्यवसायादा

राम

७५

अथ यथावे न ननु तत्र न हि तदप्यसि ५
सामर्थ्यमिति चेत् ५

वसावासिसामग्रीपुरोवर्तिनिरजत्वादिमत्वग्रहजनिकाकिंतु^{सा१}माप्तो^{त२}ज्ञानविषयकतत्प्रकारकप्रत्यक्षज्ञांततालिंगकज्ञानसा
 ध्यकतत्प्रकारकानुमितौवापकारतानिपामकसंबंधेनविशेषनिष्ठतया^१द्वयस्यापिदेतुत्वेनपुरोवर्तिनिरजत्वादिमत्वापित
 जनिकसावभ्रमविषयेपुरोवर्तिनिनास्तीतिकेवलतादृशासामग्राःअन्वयमिवास्तेनदोषापेक्षामिप्रपेक्षांशकत्वेनचेतिष्टस्व
 तेअनुभवसायादिसामग्रागृह्यतोअप्रामाण्यस्यापीतितथापीत्यादिःत्वतोयहायत्नेनियमतोभ्रमानुभवसापग्राह्यत्वापत्तेः
 ननुभ्रमत्वघटकतद्भाववत्वस्पर्शानुपस्थित्याकारणांतराभावादेवनिषमन्नोनतद्भानमित्यस्वेराहअनुभवसायस्येतिज्ञात
 तादिगोचरप्रसायाइत्यादिविषयजमत्वाच्चोतिपुरोवर्तिनिपत्तीपमानधर्मविरहदशायामपिज्ञायमानत्वाच्चेत्यर्थःतत्रापिपु
 रोवर्तिनिउपनीततद्वत्ताज्ञानस्याप्ययाम्युपगमादितिभावःअप्रामाण्यस्यापिस्वतोयाह्यत्वप्रसंगमुद्धरतितद्वत्तातितद्विषयत्वस्य
 तितद्विद्विशेषकत्वस्येत्यर्थःज्ञानग्राहकैतिस्वयज्ञानयाहकसामग्रीमात्रस्यैवग्राह्यत्वादित्यर्थःअप्रामाण्यंवनतादृशसा
 मग्रीमात्रस्यात्यंतदभावहकसामग्रीविलंबेनतद्भूविस्तवातूनवतथापिभ्रमव्यावृत्तंआणपंगृहीयादितिदोषस्तद्व
 स्थितिवाच्यंवाच्यनितारेइष्टत्वात्तदवतारेतस्यैवप्रतिबंधत्वादितिभावःगुरुमुपमाद्येमायमतंवाच्यकमाहमहिचेतिपरतो

अ३५

शा२

क१

प्रामाण्यनिधानादिति१

स२

किंविज्ञानमिदं प्रामाण्यस्य प्रमाणं तस्यैव विशेषः स्वतः प्रामाण्यग्रह इति सर्वेषामेव प्रामाण्यानां साध्याग्रह इत्यर्थः तुल्यन्याय इति भावः ४

ज्ञाने ३९

प्र० चि०

८०

ज्ञापते परत एव ज्ञापते स्वतो नेति यावत् प्रामाण्यज्ञानेऽपि प्रमाणानुमितावपि ज्ञानेऽपि विविधविषयनिर्णायार्थमनुमितिस्तु विशेषः
 कप्रामाण्यानुमित्यर्थमित्यर्थः प्रामाण्यस्य परतो ज्ञेयत्वे इति प्रामाण्यविषयकपरामर्शधारया सावश्यकत्वरूपस्यः फलमुच्यते
 ति प्रामाण्यानुमितिपरामर्शयोरनवस्थाप्यते इत्यर्थः प्रामाण्येन ज्ञापते तैवेति किं विज्ञानमिदं प्रामाण्यमज्ञातमेव स्यात् ननु ज्ञाप
 तितया सति तस्य प्रामाण्य एव मानाभावप्रसंग इति भावः परिशेषादिति स्वाश्रयपक्षमिन्नाग्राह्यत्वे सति प्राप्तत्वादित्यर्थः ननु भ
 वतु गुरुमते स्वाश्रयजनकसामग्र्यामिश्रमतेवानुद्यवसायसामग्र्या प्रामाण्यग्रहः अस्मत्तेनु कथं ज्ञातता सिंगेन प्रामाण्येन नमान
 मिति वेदित्यर्थं द्रव्यं घट इति प्रसंगमप्यज्ञातता सतिः घटविशेषकघटत्वप्रकारकज्ञानजन्यत्वव्याप्यघटत्वप्रकारकज्ञाततेति
 व्याप्तिस्मरणं चेमेकः कालः प्रत्यक्षेण सर्वत्र तथैव कल्पना तर्हि हिंदुपसंख्यविशेषणतात्मकज्ञातते हिंदुपसंनिर्घट्यामिस्मरणाभ्या
 घटविशेषकघटत्वप्रकारकज्ञानजन्यत्वव्याप्यज्ञाततावतीत्यमिति तादात्म्यसंबन्धेन व्याप्यकता परामर्शः तर्हि हिंदुपयोग्यवृत्ति
 ज्ञाततायास्तर्हि हिंदुपयोग्यता तत्र न्यथा स्याति वादिना भदेनोपनीतमनस्याप्यभ्युपगमात् तत्र न विशिष्टविशेषकवेति शिष्टवृ
 द्धौ विशेषतावच्छेदकप्रकारकनिष्प्रपयसहेतुत्वे यो ह दत्वविशिष्टविशेषकवेति शिष्टवृद्धाविदंत्वप्रकारकज्ञानस्य हेतुता न दर्श

त्य

ताश

राम

८०

३२

तदंशं ज्ञातता घटविशेषक घटत्वप्रकारक ज्ञातजन्मा घटवृत्तिघटत्वप्रकारक ज्ञाततायाः घटत्वप्रकारक ज्ञाततांतरवदिसनु
मिसापक्षधर्मतावत्तात्प्रकृतज्ञाने घटत्वतिघटत्वप्रकारकत्वसिद्धिः न च ज्ञानस्यातींद्रियत्वेन प्राथमिकानुमानस्य रेखाध्याप
सिद्धाकथं व्याप्तिग्रह इति वाच्यं पापवृत्तिवत्प्रकारिकं ज्ञाततासाविशेषणतद्विशेषकतत्त्वकारकज्ञातजन्मापद्यापटवृत्तिपटत्वप्रका
रकज्ञानजमेति पक्षे सा मानतो व्याप्तिग्रहसंभवात् न च व्याप्तिग्रहे पियटवृत्तिघटत्वप्रकारकज्ञाततात्वेन प्रकृतहेतोरज्ञानात्कथं
मनुमिति रिति वाच्यं ज्ञातताप्रसङ्गे ज्ञाततायामिंद्रियसंबन्धसंबन्धविशेषणता प्रमाससा घटत्वप्रकारकत्वस्यापनपादिसक्ति
कषादिधेयतासंबन्धेन घटस्य ब्रह्मात्सामान्यतो व्याप्तेरनभ्युपगमे जन्मांतरसंस्कारात्साध्यादिप्रसिद्धाविशेषतएव व्याप्तिग्रह
संभवाच्च न चैवं तद्विशेषकज्ञानजमेत्यादि द्वितीयविप्रतिपक्षपक्षेति विधिर्कोटिरूपस्वतो ग्राह्यत्वस्य न प्राप्तापे नि
र्वाह इति वाच्यं तस्य गुरुमतमिप्रमतसाधारणी स्वतत्त्वरूपतया भट्टमते तदनिर्वाहे पिसतिविरहात् प्रथमाविप्रतिपक्षिर्न तत्र पसा
धारणी द्वितीयप्रतिपक्षिर्गुरुमतमिप्रमतोभ्यसाधारणी तृतीया मिप्रमते साधारणी चतुर्थविगुरुमतमिप्रसाधारणी तेषां
एवं व्याख्यातत्वात् अथ तथाप्येवं हीता ज्ञाततासिंहे न प्राप्तापानुमाने रजतत्वाभाववतीति विशेषणं प्राप्तिप्रसङ्गोत्पन्नत

मात्र

च ३७५

वि५

प्र० चि०

८९

सं५

रमप्राप्तापस्याधितयासिंनेनग्रहापत्तिः इतिज्ञातनरजतत्वाभाववद्विशेषकजनतत्त्वप्रकारकरकृज्ञानजन्मारजतत्वाभाववद्व
तिरजतत्वमकारकृज्ञातर्तयाइत्यनुमानसौकर्यं तनचसाधहेतुभेदेनपरामर्शानुमितिसौकार्यकारणभेदादप्रमाजनत्वव्याप्यत
याज्ञाततापरामर्शानुमितिहेतुरितिकाचसाध्याभाववद्वंतित्वरूपव्याप्तिज्ञानस्यैवतन्मतेज्ञाततानुमितिहेतुतयाहेतुभे
देनकार्यकारणभावभेदाभावभेदाभावादितिबेन्नपुक्ताविद्वंजतमित्यादिप्रमस्यश्रमजन्यज्ञातताप्रमस्येराज्ञाततापरजत
त्वाभाववद्वतित्वग्रहासंभवेनहेतुज्ञानाभावात् अवसापेरतत्वाभावभानपतिबंधकदोषस्यकलवत्तदानीमपिसत्कृष्णेन
तेनैवपतिबंधात्पञ्चहेतुज्ञानंतवतपारीमाध्यापारापस्यापियहस्येष्टत्वात्तथापिभदमतसाधारणविप्रतिपत्तुंदरितिविधि
कौटिल्यस्यमापरापादिघटितयारिभाषिकसुतोयात्यत्वस्यतत्रसत्त्वादेवप्राप्तापस्वतोप्राप्तमितिश्रवाहविरोधानुनवतथापिघ
टमहंजानामीत्यात्मविशेषकज्ञानस्यसर्वसिद्धस्युक्तानुमानत्वानिर्वाहइतिवाच्यंइदंघटविशेषकघटत्वप्रकारकधीमान्घटवृ
त्तिघटत्वप्रकारकज्ञाततावत्वादिसंभुमानस्यैवतथात्वात्ज्ञाततावत्वंचात्मनस्तदीपतामिषामकृत्स्नरूपसंबंधविशेषेणामयापटोज्ञा
तइत्यनुभवात्तन्वातीदृशसन्निवृत्तौनुमित्यनेनज्ञाततायाःप्रसङ्गनिवृत्तद्वतित्वप्रकारकज्ञानेनवातहेतोर्द्विषयसन्निकर्षस्यैव

भावः

प५

तथास्त्विति३

राम०

८९

२. तन्मविशेषकज्ञानप्रकारपक्षानुमानस्यैवानुसरण्यत्वात्
स्थले कथमनुमित्यादिजन्यज्ञाततायाः प्रत्यक्षं १ तत् ५
८९ ५ नाप्राप्तमित्येति

कानुमाने २ भा ३

५२

संज्ञा ३
तस्त ४
तेनम् ५

मावादिति वा अंतरेच्छादिकं हीनं सतद्वि शेषकतत्त्वकारके छारूपहेतुने वोजरूपेण प्रामाण्यप्रसंगे न हि ज्ञाततायाः प्रस
स्य निष्ठतद्वृत्ति तत्त्वकारकज्ञानवत्तुदा पक्षकज्ञातता सिंगेने वशामाण्यप्रहोनामथेति तेवामभ्युपगमः तवात्मघटितमनः
युक्ता विशेषणतोपनयसंनिकर्षाभ्यां तादृशेण ज्ञाततायाः प्रसस्य संभवाच्च व हिरथस्यापि ज्ञाततायाः सत्त्वादिवन्मानसत्त्वादिविरो
धित्वा तद्वस्तुं यस्मिन्ने ज्ञानस्यैव मते ज्ञानेतायाः अपि स्वप्रकाशत्वोपगतेऽस्माया एव तस्यासन्निष्ठघटवृत्तित्वादेर्ज्ञातत्वज्ञा
तताज्ञानत्वयोरेकत्वसत्त्वे सति विरुद्धात् ज्ञाततत्त्वेन ज्ञातस्यैव प्रकाशत्वोपागमात् ज्ञाततास्मिन् ज्ञातत्वं प्रसस्यादिविजातीयं किंतु
केवलं ज्ञातत्वाग्रं यं विनेदसन्निकर्षादिगुरुणा ज्ञानस्यैव विषयत्ववत्तु मते पि स्वस्मिन्नेव स्वजन्यज्ञातता प्राप्तद्वृत्तिष्वटवृत्तित्वा
दभ्रभानं किंतु यदेति तदवसापस्य ज्ञानत्वमानसप्रसस्यत्वादिः प्रसुवा प्रामाण्युपापघटवृत्तित्वादि प्रवर्गेण ज्ञातता प्रसस्य त
तिज्ञाततैव हेतुने नु निपतमिर्दिपसंनिकर्षादित्तु ज्ञातता प्रसस्य पत्रवापुयादिसामग्रीतिष्ठेति तत्र वापुयादिह प्रममवतुचा
पुपत्वादिकं तत्र नास्ति भगवत्साक्षात्कारसंवेदकेवलं प्रसस्य प्रसुवाध्यवाहितोत्तरत्वाद्यं विनिर्भावेन परमश्रेष्ठकार्यतया ज्ञातता सि
गकप्रामाण्यात्तुमितेस्वरूपसतीतद्वृत्ति तत्त्वकारकज्ञाततैव हेतुव्यात्वादिना ज्ञानरूपेण प्रामाण्यमिका नुमानस्य तेषां प्रसस्य

यदा ५

त

३४

तुने २ ५२

प्र० वि०

८२

कमलं

ता

ज्ञानताया

लव

न१ ता

आये विषये

द्विविरहेपिनसतिः निरूपितत्वादिसंबंधेन घटत्वादिविशिष्टवैशिष्ट्यप्रसंगेन संबन्धने घटत्वादिसंसारकज्ञानस्य हे
तुत्वात्तन्वतवाच्यताविषयस्थले उपादानहेतुत्वात्वेनाज्ञाततानुपादानात्कथं प्रामाण्यं इति वाच्यम् तस्मात्पितादशेषादि एव
नैव प्रामाण्यप्रसंगेन वस्तुतस्तु ज्ञातताया उपादिविषयप्रकाशत्वोपगमात् उपादाया एव तस्यासत्प्रतिष्ठारुतितादेश्च ज्ञाने
स्वज्ञातताज्ञानत्वयोरेकसत्वे सति उपादानसंबन्धेन घटत्वाविषयः किं तु सैव तस्मात् उपादानात्तत्तिस्मिन् विशेषात्ताविशेषः सचा
तीर्थधिकरणाभावीयविशेषात्तावदतीर्थविषयेपि वर्तत इत्यतीतादिविषयकस्थले ज्ञाततायानसंभव इति तत्त्वमिमा
नुपापिनस्तु इयं ज्ञाताज्ञानीयैः समुमानादेव जन्मतासंबन्धेन घटविशेषकघटत्वप्रकारकत्वादिरूपेण प्रवृत्तज्ञानसिद्धिज्ञा
नव्याप्यज्ञाततापरामर्शस्य फलेन तथैव हेतुमन्दावकल्पनात् निरूपितत्वादिसंबन्धेन घटत्वादिविशिष्टवैशिष्ट्यप्रसंगेन संबन्धने
शानुमाने ज्ञानादिनिसत्त्ववध्यापकतु प्रसंगेन संबन्धेन घटत्वादिसंसारकज्ञानस्य हेतुताया विशिष्टप्रामाण्योपस्थितिं विना
पितापिविशिष्टवैशिष्ट्यधीसंभवात् इति रातानुमाने ज्ञानादिनिसत्त्ववध्यापकतानवधेदकस्यापि तस्य विधेयतावधेदकताभावात्ताय नाराम०
वाधप्रतिसंधानेमापकतावधेदकप्रकारेण तु प्रितिनिपमस्य सार्वत्रिकत्वे मानाभावात्साधहेतुभेदेन व्यापकताभेदात्तन्तीतिपसमि ८२
न१ विशेषज्ञा हेतुभेदति

५३

कृष्णस्य लेपि ज्ञाततात्पर्येण ज्ञातताज्ञानं सुलभं आत्मघटितमनःसंपुक्तविशेषराताप्रत्यासत्तामनसैव तादृशग्रहसंभवात् ज्ञात आत्मन्यपि १
 तायास्तदीयतातिपामकस्वरूपविशेषसंबंधे सत्त्वात् अतीतादिविषयस्थले ज्ञाततानुत्पादे पितृमूर्धदेवानुमितिः दोषवशेन तद
 भावाग्रहे पितृहोसतो वाधकाभावात् एतवत्तेन तथैव कल्पनात् उक्तेरवधारिताः अप्रामाण्यं विना लाघवादिज्ञानसहकारं तादृशा
 नुमाना न गृह्यते ज्ञाततावच्छिन्नव्याप्यत्वरूपेण ज्ञातताक्तावत्तापरमशस्याप्रामाण्यं विना लाघवादिज्ञावसहकारकां नु
 मित्तावहेतुत्वात् तेन प्रामाण्यं स्वतो प्रत्यं नाप्रामाण्यमिति प्रवासे पप्रतिः ज्ञानत्वावच्छिन्नवैज्ञानिकताज्ञानमात्रजन्यानुमिति विधेय
 तावच्छेदकत्वस्य भदमते स्वतो ग्राह्यत्वपदार्थत्वात् पदिचात्मविशेष्यकज्ञानमयै ह्यरागीयंतदोहं ज्ञानवाच्यज्ञाततावत्तादिसात्मपक्षरा
 नुमानमेवानुसरणीयं न चेद्वै स्ववृत्तिवर्तमानज्ञानवदतीतादिज्ञानानामप्युक्तमप्येव प्रकारेण प्रामाण्यं यहापत्तिरिति वाच्यं इष्ट न्य ४
 तादिति प्राहुः अनभ्यासदशोत्पन्नैति प्रामाण्यव्याप्यवत्तादिनिष्प्रपाकालोनेत्यर्थः तत्संशयशते ईदं प्रमानवेति संशयो न स्यादि प्रामा ५
 त्तर्यः अनिष्प्रयेवेति संशयस्थले ज्ञानग्रहे पि प्रामाण्यस्यानिष्प्रयेवेत्यर्थः न सतः प्रामाण्यग्रहतिनामपि स्वज्ञः प्रामाण्यग्रह
 इत्यर्थः अविशेषादिति भावः धर्मिज्ञानभावादिति धर्मितावच्छेदकं दत्तप्रकारकधर्मिज्ञानभावादित्यर्थः ज्ञाननिष्ठे दत्तविशिष्टबुद्धेः

प्रामाण्यवोदे सति वारहस्पतिरहस्यं ३
 ज्ञानाग्रहे इत्यस्य संशयसर्वमित्यादिः

तामे ३

प्र० वि०

८३

ज्ञानं ५

विशेषज्ञानस्याहेतुत्ववत्तज्ज्ञाननिष्ठेद्वयविशिष्टविशेष्यकबुद्धिसामान्यप्रतिविशेष्यतावच्छेदकेद्वयप्रकारकज्ञानस्याहेतु
 त्वेपिज्ञाननिष्ठेद्वयधर्मितावच्छेदकसंशयप्रतिद्वयप्रकारकधर्मिज्ञानस्यवस्यमारापुज्याहेतुतावच्छेदकत्वावच्छेदकत्वा-
 दितिभावःज्ञाननिष्ठेद्वयतुल्यरूपतुल्यकारिताव्यक्तिःतत्प्रकारिताव्यक्तिसंबंधेनप्रकारितात्वव्यक्तिर्वाज्ञानत्वस्याप्यनुयस्यि
 तस्यप्रकारत्वाभ्यप्यमाहृतज्ज्ञानव्यक्तिसंबंधेनज्ञानत्वमेववारातचोपलस्यरांघर्मितावच्छेदकविशिष्टधर्मिज्ञानस्याहेतु
 त्वमतेऽनुभवसायस्याहेतुत्वेऽनुभवसायानंतरमिदंमारावेतिसंशयोःतुभवसिद्धःतनस्यादनुभवसायनप्रामाण्यनि
 श्चयादित्यपिबोधनचेदंप्रमाणवेत्ति संशयेदंस्वावच्छिन्नेप्रामाण्यनिश्चयस्येवप्रतिबंधकतयाऽनुभवसायस्यप्रामाण्यवि
 शयकत्वेपिद्वयवच्छिन्नेतद्वगगाहत्वाच्छंशयोपयज्जिरितिवाच्यंअनुभवसायस्यप्रामाण्यग्राहकत्वेद्वयवच्छिन्नेतद
 वगाहत्वेपिर्वधकाभावात्तनचेदंत्वंप्रकारकज्ञानाभावात्तद्वयवच्छिन्नेप्रथमानुभवसायनेनप्रामाण्यग्रहसंभवइतिवाच्यं
 मत्रविशिष्टविशेष्यकवैशिष्ट्यबुद्धौविशेष्यतावच्छेदकप्रकारकनिश्चयस्यहेतुत्वेपिद्वयविशिष्टविशेष्यकवैशिष्ट्यबुद्धौ
 विदंत्वंप्रकारकज्ञानस्याहेतुत्वतश्चमयारजतत्वादिकप्रकारकत्वपुरोवर्तिविशेष्यकत्वयोरपिद्वयवच्छेदेनतत्रभानानुपपत्तेःनच

सं नज्ञाना ३

राम०

८३

ज्ञाने

तयोरपिन तदवच्छेदेन तत्र भानमिति वा अंतर्हितं नंतरमिदं जतु प्रकाशकत्वात् इदमिदं विशेषकत्वेनादिसंशयस्यापि दुर्वारत्वा
चने किंच प्रथमा नुव्यवसायानंतरमिदं प्रमाणवेतिसंशयोपपादनेऽपि पत्रघटविषयशेषकज्ञानं सवृत्तसिद्धतात्तनस्मर
रात्मको व्यवसायः तत्रानुव्यवसायानंतरं घटविषयकज्ञानं प्रमाणवेतिसंशयस्यानुभवसिद्धसंशयोपपादनेऽपि पूर्वघटविषयकज्ञानत्वं
प्रकारकज्ञानसत्वेन घटविषयकज्ञानत्वावच्छिन्ने प्रथमानुव्यवसाये नापि प्रामाण्यग्रहे वाधकाभावात् ननु व्यवसाये प्रामाण्यसं
शयामावृत्तदा आद्यघटेन तावद्यव्यवसायोत्पत्तेस्ततोर्थः नुव्यवसायोत्पत्तेः द्वितीयेऽप्यस्योत्पत्तदापादनं मायनये पितृदानीं सं
शयानुत्पत्तेः इदं तादेरनुव्यवस्थितस्यापि प्रकारतया नुव्यवसायात्मकधर्मितावच्छेदकत्वं विशिष्टधर्मिणी सत्तेऽपि प्रामाण्यात्
प्रामाण्यको घुपस्थिति विरहात् नवप्रामाण्यात् प्रामाण्यको घुपस्थित्यात्मकः सघट इत्यादि स्मरणात्मको व्यवसायस्ततोऽनुव्यवसा
यस्तत्रैव व्यवसायोत्पत्तिरतीत्यस्योत्पत्तिसंशयाभावात् पादनं संभवस्तत्र मायनये संशयोत्पत्तौ हेतुत्वं विरहादिति वा अंतर्गतं प्रथमं कोटिद
योपस्थितिसत्तेनानुव्यवसायस्य प्रामाण्यांशे संशयात्मकतया तृतीयस्योत्पत्तौ प्रामाण्यसंशयान्तरे ज्ञानं तन्मतेऽपि वाधकाभावात् पदि च ज्ञानं
निष्ठेदं विशिष्टविशेषकवैशिष्ट्यबुद्धिसामान्येन दिदं प्रकाशकज्ञानस्याहेतुत्वे पितृदशेदं धर्मितावच्छेदकमेतादशेदं प्रका

सत्ये ५

सत्ये

प्र०चि०

28

सप्तमे ३

रक घर्मिज्ञानस्य हेतुतपातदमावा दनु व्यवसायस्य न प्रामाण्यसंशयात्मकसंभव इत्युच्यते तत्त्वतु न्यायनये विप्रामाण्ये पस्थि
तिसत्त्वेनानुव्यवसायस्य प्रामाण्यमिच्छयात्मकत्वे बाधकाभावात् तृतीयं ह्यस्य सशयोक्त्यने संभवादिति चेन्न व्यवसायो स नैव
तुर्थः नुव्यवसायो स नैव तृतीयं ह्यस्य संशयादनात् अनुव्यवसायानंतरं तत्र प्रामाण्या प्रामाण्या प्रामाण्या को घुपस्थिमा
वनुर्थे ह्यस्य पतये प्रामाण्या संशयसंभवात् ननु ह्यस्य क्वापत्ताय स्यादेष तया नुव्यवसायानंतरं संभवे ह्यस्य एव तत्र संशय
तिवाच्यं अनव्यवसायनाशे धर्मिज्ञानाभावेन संशया संभवात् धर्मिज्ञानस्य पृथगहेतुत्वमतेऽपि सन्निकृष्टविधया तदावश्यक
त्वात् नवानुव्यवसायजन्यसंस्कारात् प्रामाण्याशेषेण चतुर्थे ह्यस्य धर्मिस्मरणमिति वाच्यं अनंतरं स्मृतिसंस्कारतत्कार्यकारण
भावादिकसने गोरवात् पत्राये ह्यावुद्धात्मकोऽनुव्यवसायस्तत्र ह्यस्य ह्यया पलापप्रसंगाच्च विषयत्र व्यवसायो स नंतरं सुख
प्रामाण्या प्रामाण्या विषयकोऽनुव्यवसायस्तत्र व्यवसायो सन्नितृतीयं ह्यस्य तच्चतुर्थे ह्यस्य वा इदं प्रमानवेति संशयाभावात्
दनसंभवात् तत्र न्यायनये संशयोत्पादे मत्प्रहविरहात् तत्रापि पंचमस्य एव संशयाभ्युपगमे ह्यस्य ह्यया पलापप्रसंगेऽनवतत्र
विषयायो सति ह्यस्य प्रामाण्या ज्ञानं विनोक्तं ननु तत्र प्रामाण्या प्रामाण्या विषयकत्वात् संभवेन तत्सत्त्वावश्यकत्वात् तत्र संशयाभावा

चतुर्थः

१४ छं५

राम०

28

ज्ञान २५

आदनासंभव इति वाच्यं विशिष्टप्रामाण्याप्रामाण्यज्ञानं विनापि खंडशः प्रामाण्याप्रामाण्यघटकपदार्थोपस्थित्या विशेषेति
 शेषरामितिमायेनानुवसापस्योच्छ्रितप्रामाण्याप्रामाण्यविषयकत्वसंभवात् न वैवं न्यायनपेपिविशेषेति विशेषरामिति
 मायेनानुवसायेप्रामाण्यानिरास्यसंभवात् न संशयसंभव इति वाच्यं न्यायनपेप्रामाण्यानुपस्थितिविशिष्टानुवसायस्यप्रामाण्या
 प्रत्यक्षप्रतिबंधकतया विशेषेति विशेषरामितिमायेनप्रामाण्यानिरास्यसंभवात् धर्मिज्ञानस्य भ्रमहेतुयातदभावादेवोभयमतेवि
 शेषेति विशेषययामितिमायेनप्रामाण्याविशिष्टवृद्धासंभवाच्च ननु तथापि गुरुमतेन वतुर्धर्मिज्ञानो प्रामाण्यासंशयाभावापक्षसं
 भववः ततोपस्यरोप्रामाण्यानिरास्यकव्यवसायनाशेन वतुर्धर्मिज्ञानो तन्मतेपिसंशयो ततोबाधकाभावात् न च तन्मतेसंशयस्य
 धर्मिज्ञानकोटिह्यस्मरणात्मकतया स्वप्रत्यक्षकाव्यवसायनाशे धर्मिज्ञानस्यैवाभावान्न संशयसंभव इति वाच्यं स्वप्रकाशात्
 कथमितिज्ञानजनितसंस्कारेण चतुर्थस्यरोप्रामाण्यांशो दोषेण संशयस्य न भिषिक्तस्वधर्मिस्मरणास्य संभवात् तावता धर्मिज्ञा
 नाभावसंशयाभावापादकतया प्रामाण्यानिरास्यस्य तदनायादकत्वेन प्रामाण्यास्य स्वतो ग्रहे बाधकाभावेति चेन्न तन्मते वतु
 र्धर्मिज्ञानो संशयाभावाय तसंभवेपि व्यवसायासति ततोपस्यरोवासंशयाभावापादनात् न वन्यायनपेपितदानीनसंशयसंश

शे
 नि३
 त४

यध

सह

रक्तज्ञानाभावेपिसामान्यसुखानंगीकर्तुं गुरुनपेक्षं तावच्छेदेन व्यवसाये प्रामाण्यनिष्पद्ये वाद्यकाभावादिति दिक्। माप
नयेपिसंशया संभवमाशंकतेन चित्तिकोटिस्मरणान्निनेतिकोटिस्मरणस्यादिरनु व्यवसायस्तेनेत्यर्थः। केचिन्मानसेसाम
ग्र्यपेक्षया स्मृतिसामग्र्यवत्ताद्यत्र कोटिस्मरणानंतरमनु व्यवसायस्तदभिप्रायेणोदंतत्रादियदाद्यत्रोद्योद्यकमहिम्नाऽनु व्यव
सायानंतरं कोटिस्मरणानंतरमनु व्यवसायपरिग्रहस्ताहुः तदसत्पत्रानु व्यवसायानंतरं कोटिपुष्टिस्तत्रैवनेपापिकैः संशयाभा
वायादनात्तनतद्विशेष्यक इति न भवन्मतेपि व्यवसायविशेष्यको मानसः संशय इत्यर्थः विशेष्ये द्विपसन्निकर्षविरहादिदं शा
नं प्रमानवेतिसंशयस्य धर्मशैलौत्तिकप्रत्यक्षरूपत्वेन विषयविषयाभावसाय रूपस्य धर्मिरास्तत्र हेतुत्वाच्चेति भावः। ज्ञानोप
नोतेति अनु व्यवसायोपनीतेत्यर्थः उपनीतभावेन विषयो हेतुरिति भावः धर्मो द्विपसन्निकर्षादिति ज्ञाने द्विपसन्निकर्षादि
त्यर्थः प्रामाण्यसंशयरूप एवेति प्रामाण्यसंशयात्मक एवेत्यर्थः ज्ञानग्रहः प्राथमिकज्ञानग्रहः एतदाशंकावृद्धमिष्टयोरिव न तु गु
रोस्तन्मते ज्ञाने द्विपसन्निवेशेन हेतुत्वाभावात्संशयरूपकोटिस्मरणरूपतया संशये कोटिस्मरणस्याहेतुत्वाच्चेत्यपि यत्रानु व्यवसाया
नंतरमनु व्यवसायसमकारं वा कोटिपुष्टिस्तत्रैव संशयाभावापत्तिः कृतातत्रैव ज्ञानग्रहस्य न प्रामाण्यसंशयरूपत्वं संभवः।

प्र० चि०
८६

ज्ञान०

वकीधुपस्थिति विरहात्तथाप्यभ्युपेयस्य स्फुटतरंदोषमाह ज्ञानंतीदिपत्व इति ज्ञानांतीदिपत्वमत इत्यर्थः तज्ज्ञानं विनेति ज्ञानं विने
त्यर्थः ज्ञानस्यांतीदिपतया तदंशोक्तिकसंशया संभवेन प्रामाण्यसंशय तदंश उपनीतमानात्मकत्वं निपमादुपनयसन्निकर्षा
र्थज्ञानज्ञानस्यापि सितत्वादि तिभावः ननु साक्षात्कारिसंशयरावसन्निकर्षा पेषितः न तु लोकि केतया चाह ज्ञानवान् ज्ञानता
वत्त्वादित्यनुमानादेव ज्ञानग्रहो भवन् प्रामाण्यसंशयात्मक एव ज्ञापतो न च साध्यप्रसिद्धयंतत्रापि ज्ञानग्रहोऽपेक्षित इति वाच्यं त
त्रापि सद्यश्चर्मतावत्तथासाध्यप्रसिद्धेरंगतया ज्ञानत्वरूपेण प्रकृतप्रामाण्यपानाश्रयीभूतज्ञानांतरज्ञानादेव प्रकृतज्ञानानुमिति
संभवादित्यत आह सिंगं चेति निश्चितं सिंगं चेत्तर्ह्येतत्सिगसंदेहस्य कुचिद्वैगिकसंशयजनकत्वेऽपि न स्याति तस्येति निश्चितं
स्यसिगस्य निश्चयमात्रजनकत्वादित्यर्थः न च सिगसंदेह एव प्रामाण्यसंशयात्मकज्ञानग्रहजनक इति वाच्यं सिगनिश्चयस्यानु
मितिहेतुतया सिगसंदेहादनुमिति रूपसंशयाभावादिति भावः इदमुपलक्ष्यं अनुमितेऽपि कतावच्छेदकमात्रप्रकारकत्वं नियमे
न संशयात्मकप्रामाण्यवादिति प्रामाण्यमाना संभवत्वेऽपि बोध्यं मिश्रमते दोषमाह ज्ञानस्य मानसत्वेति ज्ञानस्य लौकिकमान
सप्रत्यक्षत्वमतेवेत्यर्थः प्रामाण्यज्ञानवदिति प्रामाण्यनिश्चयवदित्यर्थः तत्सामग्र्यपीति ज्ञानलौकिकमानससामग्र्यपीत्यर्थः प्रतिव

राम०
८६

क

धिकाप्रामाण्यानिभावविशिष्टबुद्धित्वावच्छिन्नप्रतिप्रतिबंधिकातन्निष्ठापत्वादितितन्मतेज्ञानलौकिकप्रत्यक्षसामग्र्याएवप्रा
मारापनिष्प्रयोपधापकत्वादित्यर्थःतथावतसत्त्वेकस्यसंशयप्रतिभावःनचोभयकोटिविशिष्टबुद्धिसामग्रीसत्त्वादप्रामारापनि
ष्प्रयोपधापकत्वमेवनास्तीतिवाच्यंअथेसादिनाश्रयशङ्कमानुषदंस्वयमेवसमाधास्मान्त्वात्तप्यपिप्रामारापनिष्प्रयोपधा
नेप्रामारापनिष्प्रप्रत्येवकार्यसहभावेनप्रतिबंधकत्वसंभवात्सामग्र्याःप्रतिबंधकत्वपक्षेनानुधावनमपुक्तंतथापिज्ञानरूप
प्रतिबंधकभावःकार्यसहभूतोनेहेतुःकिंतुपूर्ववत्सर्वहेतुस्मयासिबाधपिषीविनाह्याप्यनुमितिर्नस्यात्स्वोत्पत्तिकालेस्वात्म
कसिद्धिसत्त्वादिसभिप्रायेनतदनुधावनंननुप्रामारापनिष्प्रयोपधैवकज्ञानग्रहसामग्र्याःप्रामारापसंशयप्रतिबंधकत्वे
मानाभावःपस्यनिष्प्रयोऽनुमितित्वानवच्छिन्नप्रतिबंधताप्रतिपोगिकसत्त्वप्रतिबंधकताप्रपस्तनिष्प्रयोपधापकसामग्र्येति
वाप्रतिबंधकत्वेऽप्यपितत्रप्रतिबंधिकेतिवासेरभावादिसतआहअथेतिपनिष्प्रयोपस्यतादृशप्रतिबंधकताप्रपस्तनिष्प्र
सामग्र्यास्तत्राप्रतिबंधकत्वेऽस्यर्थःविशेषदर्शनकालेपीतितदभावतदभावमप्यादिनिष्प्रयोपत्तिकालेपीमर्थःसंशयापत्ते
रितितदभावत्वप्रकारकज्ञानेविनातदभावनिष्प्रयासभवेनतदभावज्ञानस्यैवतत्तदभावोभयज्ञानरूपत्वादितिभावःनचतदभाव

प्र० वि०
८६

दिनिश्चयस्य कार्पकात्वरुतित्वेन प्रतिबंधकत्वादेव न तदा संशय इति वा ^{यय} अज्ञानरूपप्रतिबंधकाभावः एव वर्तते वहेतुरिति ग्रंथकर्तुः
शयादस्य व्याप्रकृते सामग्रीप्रतिबंधकत्वानुधावनस्यासंभवात्प्रतेः केचित्तु ननु तन्निश्चयोपधापकसामग्रास्तदभावज्ञानप्र
तिबंधकत्वे मानाभाव इत्यत आह अन्यथेति तन्निश्चयोपधापकसामग्रास्तदभावज्ञानाप्रतिबंधकत्वे इत्यर्थः विशेषदर्शनका
लेपीति ग्रंथकारे घटादिसंशयोत्तरमात्रोकादिसमवधाने सति घटादिचासुषनिश्चयोत्पत्तिकालेशब्दो नित्यो न वेत्यादौ नि
त्यादिशब्दनिश्चयोत्पत्तिश्च काले चेत्संशयः संशयायनेरिति धर्मभावमप्यस्य नित्यत्वाभावेदिशब्दोपधापनेरित्यर्थ इत्याहु
ननु निश्चयसामग्राः केन रूपेण प्रतिबंधकत्वं न तावत्तदभावं निश्चयजनकसामग्रीत्वेन तद्विशिष्टबुद्धित्वेन सामग्रीहिततदीप
यावत्कारणतदीपकारणतावच्छेदकानां यावतां प्रत्येकाग्रयसंबंधान्वाच्यनुमिशाद्वोधादिसकलनिश्चयकारणस्य चाप्यसं
भवात्तनापितदभावनिश्चयजनकत्वेन प्रतिबंधकत्वसामग्रीत्वस्याविवक्षितत्वादिति वाच्यं कालादेरपि प्रुतिबंधकत्वापातात्स्थ
रावादिन्द्रियसन्निकर्षस्यापि पुरुषत्वादिसंशयप्रतिबंधकत्वापाताच्च तस्यापि पुरुषत्वाभावादिनिश्चयस्वरूपोपत्तान्न वेदादि
तपुरुषत्वाभावादिनिश्चयप्रत्येकाग्रयकत्वाच्च नापितदभावनिश्चयमात्रवृत्तिधर्मावच्छिन्नकार्पकानिरूपितकाशानामप्यतत्वेन प्रति
संभवात्तप्यसत्तानुद्भूतसंस्कारयोग्यत्वासंदेहादिसंशयेपितद्विशिष्टबुद्धिनाशपत्तेः कार्यतावच्छेदकावच्छिन्ननिरूपितकाशानामप्यतत्वेन प्रति
नुगमेनाननुगमाच्चेति चेन्न तदभावनिश्चयोपधापकसामग्रीत्वेनैव प्रतिबंधकत्वात्

अ०

राम०
८७

बंधकत्वाप्यदर्शनाद्यनुत्तरतदभावप्रसङ्गनिष्प्रयोसन्निकातेतच्छंशयापत्तेस्तदवस्थेतत्तदभावीपयस्ततांशुदुष्टसंस्कारयो
 ग्यतासंदेहादिसत्त्वेतेषितद्विशिष्टबुद्ध्याभावापत्तेश्चकार्प्यतावच्छेदकावच्छिन्ननिरूपितायाः कारणातायास्तदननुगमेनाननुग
 माश्चेति चेन्न तदभावनिष्प्रयोपधायकसामग्रीत्वेनेवप्रतिबंधकत्वात्तदुपधायकसामग्रीत्वंवस्वसमानाधिकरणात्तेसतिस्त्वा
 हितपूर्वसंज्ञावृत्तित्वसंबंधेनतद्विशिष्टं सामग्रीत्वंन निविशतेस्वतंतदभावादिनिष्प्रयत्नचैवंदभावमायादर्शनतदभाववच्छेदक ३४
 धर्मदर्शनादेः एयकूप्रतिबंधकत्वव्याघातः तदुत्तरमंततोमानसस्यापितदभावनिष्प्रयस्यावतृप्तत्वात्निष्प्रयसामग्रामेवतद ३५
 तर्भावादिति वाच्यं। सत्यतियससत्त्वेतत्तदभावोभयावच्छेदकादिधर्मदर्शनसत्त्वेवतत्संशयापत्तेस्तत्तदभावोभयानुमित्या
 यजेत्तत्रपरस्परविरोधेनकस्यापिनिष्प्रयानुत्तसापयोक्तनिष्प्रयसामग्रीविरहादितिनिगर्वः अत्रेदमवधेयंतदभावादि
 तिष्प्रयसामग्रीनतद्विशिष्टबुद्धिप्रतिबंधिकातदभावादिनिष्प्रयस्यर्कसहसृत्तित्वेप्रतिबंधकत्वादेवव्याप्यदर्शनाद्यनुत्तरत ३६
 दभावादिनिष्प्रयोसन्निकातेतद्विशिष्टबुद्ध्याभावसंभवेनातिरिक्तप्रतिबंधप्रतिबंधकभावकल्पनेगौरवान्मानाभावा
 दनचक्षानरूपप्रतिबंधकस्यापिकार्षसहसृत्तित्वेन प्रतिबंधकत्वेविनासिमाधपिषांकाप्यनुमितिनस्यादितिवाच्यं प्रतिबंधप्र

कालेऽसत्त्वाद्यभिवासापत्तेः कारणानायाः पूर्ववर्तिताघटितत्वात् न च प्रतिबंधकाभावस्थले स्वरूपसंबंधेन कार्यकालवृत्तिताघ
 टितैवकारणतेति वाच्यं विनश्यदवस्थ प्रतिबंधकसत्तेपितदुत्तरं कार्यपत्तेः न च प्रतिबंधकाभावस्थले स्वरूपसंबंधेन कार्यकाल
 वृत्तित्ववृत्तितातेन संबंधेन तत् पूर्वकालवृत्तित्ववृत्तिताचकारणतेति वाच्यं कारणताद्वयकल्पनापत्तेः न वै वं विकल्पेन मे देस्योरपि कार्य
 सहभावेन प्रतिबंधकत्वविलोपापत्तिरसमवापिकारणादेः कार्यसहभावेन हेतुत्वविलोपापत्तिश्चेति वाच्यं रष्टत्वात् ममुपधापक
 सामग्राः प्रतिबंधकत्वादेव ममुत्पत्तिकालेदाहाभावसंभवात् अथ समवापिकारणादिनाशकसामग्राः प्रतिबंधकत्वादेव विनश्यदव
 स्थ्या समवापिकारणात् कार्यानुत्पादसंभवाच्चेति चेन्न तस्योत्पत्तिरद्वयवहितपूर्वत्वामतरसंबंधेन पदाकार्यं तदा प्रतिबंधकाभावादि
 रिति प्रत्यासत्ताकारणात् तस्यैव कार्यसहभावेन प्रतिबंधकत्वादपि दार्ढ्यत्वात् केचित्तु सामग्राऽरेते सरोकार्यमिति व्याप्तेरप्रतिबंधका
 भावादिरूपतत्तत्कारणाधिकरणस्य त्वविशिष्टसामग्र्यवहितोत्तरस्य त्वमेव व्यापकोटौ निविष्टमित्येव कार्यवृत्तित्वेन कारणत्व
 मित्यस्यार्थः तावदेव प्रतिबंधकोत्पत्तिरसरोत्तमवापिकारणादिनाशसरोवाकार्योत्पादनासंभवात् न तु कार्योत्पत्तिकालोपित्वा
 तं येन कार्यतावच्छेदकसंबंधवृत्तयकारणताप्रविष्टत्वाद्भूतसत्कारणतावृत्तयपकतावैससरोपनैव कार्यप्रसंगे कार्य

प्रचि
२६

मा
को
ति

तदति सकल प्रामाणिक सिद्धं मथाकारिक सामानाधिकार्यापेक्षया यच्च देशिक सामानाधिकार्यं गुरुतत्र देशिक सामाधिक
रापस्यापि कारणात् न तर्भाविषयसंगत सामग्र्या उत्तरस्योकार्पमिति व्योप्तो देशिक सामानासाधुधिकार्यान्तर्भावादेकतिप्रसंगवार
रासंभवात् पूर्ववृत्तित्वादेरपि कारणात् न तर्भाविषयसंगत सामग्र्या उत्तरस्योकार्पमिति व्योप्तो देशिक सामानासाधुधिकार्यान्तर्भावादेकतिप्रसंगवार
प्राशस्त्यतदभावो भयकोटिस्थितिस्तत्वेनोभयकोटिविशिष्टबुद्धेरेवोत्तरपास्तहितमतेनानेद्विपसंन्निधेः प्रामाण्यनिष्पत्तत्वापेक्ष
वैधेदकं येनोभयविशिष्टबुद्धिसामग्रीसत्वेपि प्रामाण्यनिष्पत्तः स्यादित्याशंकते अथेति एककोटिस्मरणो एकमात्रस्मरणो तदारेपः
तन्निष्पत्तः इतीति सनुभवादित्यर्थः निष्पत्तसामग्रीतदस्यादि उभयकोटिविशिष्टबुद्धिसामग्रीसत्वं संशयसामग्र्यां सत्यानेककोटिनि
ष्पत्तौ तत्पत्तिरित्यर्थः इतीति सनुभवादित्यर्थः निष्पत्तसामग्रीतदस्यादि उभयकोटिविशिष्टबुद्धिसामग्रीसत्वं संशयसामग्र्यां सत्यानेककोटिनि
ष्टबुद्धिसामग्रीसत्वेपि प्रामाण्यनिष्पत्तिसमाप्तौ विरुद्धोभयारोपेति दोषसमवहितविरुद्धमावाभावे भयविशिष्टबुद्धिसामग्रीस
माजादेवेत्यर्थः एकपक्षे सन्निधेः कारणात् वैवान्वातस्तारोपत्वेनोपादानं दोषताभाप उभयारोपः विरुद्धमावाभावे भयविषय
कारोपः प्रवृत्तुन दोषस्तत्रकोटिद्वयविशिष्टबुद्धिसामग्रीसत्वेपि वास्तवकोटे निष्पत्तः अथवा विशेषदर्शनादिकं वदामावविरुद्धमित्यादि

विना

राम
२६

प्राप्तासिकनिष्पद्यः क्वापिनस्यात्वरतदभावोभयोपस्थितिसत्त्वेन संशयस्यैवोत्पत्त्याकार्ष्यसहोर्ध्वेन घटोमात्रनिष्पद्यस्य पूर्व
 वर्तितपातसामग्र्यावापतिवन्धकत्वस्य वक्तुमशक्यत्वात् न वदोषस्य मजनकत्वे मानाभावाद्दोषाभावे कोटिद्वयविशिष्टबुद्धिसा
 मग्रीसत्त्वेपि वास्तवकोटिनिष्पद्यस्य च किं जीमिति वाच्यं तथैवानुभवात् न च ध्यानुभवेपि कार्यभावस्य विनाकारणाभावात् मज
 न्मुपगमादेवोक्तवकोटिविशिष्टबुद्धिभावः कथं स्यादिति वाच्यं वास्तवकोटिनिष्पद्यस्य प्राप्तासिकत्वे कार्यकालवृत्तितपातस्य पूर्व
 वर्तितपात उपधापकसामग्र्योवापतिवन्धकत्वात् अतएव दोषस्य संशयजनकत्वेपि संशयपोजकत्वप्रवादः अनुभववत् न दोषा
 भावविशिष्टकोटिद्वयोपस्थित्या देवोक्तवकोटिनिष्पद्यव्याप्यता दोषस्य संशयव्यापकत्वादिति भावः ननु कोटिद्वयविशिष्टबु
 द्धिसामग्रीसत्त्वेपि वास्तवकोटिनिष्पद्ये संशय एव न स्यात् सर्वत्र वास्तवकोटिनिष्पद्योत्पत्त्या तत् सामग्र्यावापतिवन्धकत्वादिसत्त आह
 स एवेति दोषकालीन विरुद्धाभावाभावोभयो एवेत्यर्थः न त्विति न हीत्यर्थः तदानीमिति शेषः एकारोप सामग्र्यावास्तवकोटिनिष्पद्यस्य
 मग्राअपरोपेति अयकोटिविशिष्टबुद्धिसामग्र्याः कार्योपधापकत्वपतिवन्धकत्वस्यैव विरोधादिति विरोधितावच्छेदकस्य वास्तव
 कोटिनिष्पद्योपधापकत्वस्य वस्तुगता तदानीमभावादित्यर्थः न व वास्तवकोटिनिष्पद्य एव न जायते दोषस्य निष्पद्यपतिवन्धकत्वेमा

प्र०चि०

५०

प्रति५

नामावादितिवाच्यनिश्चयत्वस्यार्थसमाजग्रस्तत्वेनकार्यतावच्छेदकतयातदवच्छिन्नापादकामावादितिभावःननुयत्रतदोषस्तत्रको
टिद्वयोपस्थित्यादिसत्त्वैविवास्तवकोटिनिश्चयपक्षसिद्धिर्विरहाभावोमपविशिष्टबुद्धिसामग्र्यात्तत्रप्रतिपक्षवत्तयास्परनि-
श्चयप्रतिबंधकत्वादित्याशंकतेनचेतिउभयारोपसामग्र्याःविरहाभावोमपविषयकारोपसामग्र्याःएकनिश्चयसामग्रीप-
तिबंधकत्वादित्याशंकपरस्परनिश्चयोत्पत्तिबंधसामग्र्याःकारणकत्वापरत्पतयादोषासत्त्वेउभयविषयकारोपसामग्र्येवना-
स्तीतिसमाधत्तेप्रत्येकेतिप्रत्येककोटिविशिष्टसामग्रीद्वयमिन्नापाडुभयविषयकारोपसामग्र्याश्रयादिअर्थःप्रत्येककोटिविशि-
ष्टबुद्धिसामग्रीद्वयंचतत्रनास्तितत्रवास्तवकोटिनिश्चयस्यानुभाविक्तत्वेनतत्रसामग्र्याश्रयास्तवकोटिविशिष्टबुद्धिप्रतिबंधकतयाप्र-
तिबंधकाभावरूपकार्यद्वयमितिसंशयस्यतेकार्यद्वयसामग्रीसुस्यादित्यर्थउपयत्तेरितिसामग्रीद्वयादयिकोकोपयत्तेरित्यर्थःयै४
मारापनिश्चयसामग्रीमप्रतिबंधकर्तृनुधावनमपुनर्मितिवाच्यदोषसांसंशयव्यापकत्वेपिसंशयव्यापकत्वेपिसंशयाजनकतयात-
भावेनसंशयाभावासंशयाभावासंभवविनाकारणाभावकार्याभावस्यानभ्युपगमादिसमिप्रापात्तननुदोषस्यफलोन्नेयतयापत्रप्राप्ता-
रापसंशयोऽनुभवसिद्धस्तत्रवसायोपतिशक्तत्वेद्विस्मयस्यपिदोषोपिदत्तवत्तात्कल्प्यतेत्वयापिप्रामाण्यसंशयार्थेतिउत्तरं

४कारणस्यैवाभावादितिभावःनचेतिप्रत्येककोटिविशिष्टसामग्रीद्वयमिन्नापाकोटिद्वयविषयकारोपसामग्र्याविरहेइतिशेषः

उत्सवादिप्रामाण्यनिश्चयोपपन्नसामग्री (बुद्धे) मत्वादित्यर्थःननुदोषाभावादेवसंशयाभावस्यसुवच्यतयाप्रामा

एतन्निश्चयसामग्री ३

राम

५०

दोषकल्पनादित्यस्त्वेवैषां तस्मादधर्मिज्ञानं चेति मिश्रास्तत्र निश्चयसामग्रास्त्वपानम्पगमात्तस्याः प्रतिबंधकत्वस्य वक्तुमश
 क्यते पिसंशयं प्रतिधर्मिज्ञानस्यापि हेतुपातदभावे कथं संशय इत्यभिप्रायेण समाधत्ते विरुद्धोभययोरेवेति ज्ञानपदं विरुद्धपदोपपत्तौ
 दानं धर्मिज्ञानसाहित्यलाभाय तथा च धर्मिज्ञानसहित विरुद्धोभयविशिष्टबुद्धिसामग्री समाजादेवोभयविषयकरोप एको भवति
 स एव संशय इति योजना प्रकृत्ये च धर्मिज्ञानाभावात् कथं प्रामाण्यसंशयात्मको ज्ञानग्रह इति भावः ननु विरुद्धोभयविषयकरोप
 एव संशय इत्युच्यते यत्तु संशय इत्युक्तं सत्यतिपक्षे विरुद्धोभयविशिष्टबुद्धिसामग्राः परकार्यजनने प्रतिबंधकत्वादित्यत्र हनत्विति न
 तर्ह्येका एव सामग्रीः एककोटिविशिष्टबुद्धिसामग्रीः अथारोपेति अप्रकोटिविशिष्टबुद्धिसामग्रीजन्यकार्यमतिबंध इत्यर्थः अति
 रोधादिति विरोधित्वे मानाभावादित्यर्थः संशयस्यानुभवसिद्धत्वादिति भावः ननु मध्यमं प्रामाण्यमविषयीकृत्यैव ज्ञानधर्मिग्रहः ततः प्र
 णामपसंशयः न च तदनये प्रामाण्यस्य ज्ञानग्राहकसामग्रीग्राह्यत्वात् ज्ञानग्रहे कुतो न प्रामाण्यग्रह इति वाच्यं प्रामाण्यतदभावे भयवि
 षयकारोप सामग्रीः प्रामाण्यनिश्चयप्रतिबंधकत्वात् न चैवं ज्ञानग्राहकत्वात् सामग्रीग्राह्यत्वं च दम्प्यपगतं वाधितमिति वाच्यं अत्रा
 मारापग्रहा समवहितत्वात् सामग्रीग्राह्यत्वस्यैवाप्यपगमादिसमिप्रापेयं तावत् न चेति एकनिश्चयसामग्रीति एकश्रयोत्पत्तीत्यर्थः सा

क४
 श५

स्मरं५
 २६

प्र० वि०
५१

तद्विषयः

मप्याः कारणाकसापहृत्वा^नमुमपविषयकारेपसामा^नयेवतत्रनास्तीसाशयेनसमाधत्तेप्रत्येकेतिप्रत्येककोटिविशिष्टचुद्धिसामग्री
द्वयभिन्नापाठयविषयकारेपसामग्रा^नभावादित्यर्थः प्रत्येककोटिविशिष्टचुद्धिसामग्रीद्वयंवाचनास्त्रिधर्मिज्ञाभस्यारोपहेतुतयात
दभावेनप्रामाण्याभावविशिष्टचुद्धिसामग्रीविरहादितिभावः नवेत्यादिग्रंथस्तत्पूर्ववत्उपसंहरतितस्मादितिप्रामाण्यानिष्पत्तिसामग्री
सत्वात्प्रामाण्यानिष्पत्तिसामग्रीसत्वात्प्रामाण्यापसंशयसामग्र्यसत्वादितियावत्तन्ननुसाधवाइमेद्विपक्षविकर्षीहरेवभ्रमहेतुर्न
तुर्धर्मिज्ञानमपीतिपूर्वमुक्तत्वादिसमसंगतमित्यत्राहधर्मिज्ञानंवेतीतिशङ्काः संशयहेतुवितिसंशयेतिप्रकृताभिप्रायेयापेयमात्रेण
वतदेतुरितिसिद्धांतात्कार्यकारणाभावस्तत्तद्विज्ञावच्छेदककृतद्विभ्रमभ्रमेनतद्विज्ञातद्विज्ञावच्छेदकप्रकारकनिष्पत्त्येनधृतो
विज्ञावच्छेदकप्रकारकनिष्पत्त्येनधृतोविज्ञावच्छेदकधर्मिनिर्णोर्विकल्पकाहृपांतरेणधर्मिज्ञानाद्वानसंशयः संशयान्नवेतिसंशयानंत
रंरक्तोदंशोद्वयंनवेतादिसंशयानुद्वानिष्पत्त्येनधृतोविज्ञावच्छेदकप्रकारकनिष्पत्त्येनधृतोविज्ञावच्छेदकप्रकारकनिष्पत्त्येनधृतो
तत्तत्संसर्गकतत्तत्प्रकारकज्ञानत्वस्माननुगतस्यैवकार्यतावच्छेदकत्वान्नकार्यतावच्छेदकाननुगमस्यादोषत्वात्तदभाववद्विज्ञोष्यक
त्वंतुभ्रमत्ववृत्तंननिविशतेतत्तस्यानुगतस्याभावात्तद्विज्ञावच्छेदकत्वान्नकार्यतावच्छेदकत्वाननुगमस्यादोषत्वात्तदभाववद्विज्ञोष्यक

सं३

राम०

५१

कच्चटकत्वेनातिप्रसंगविरहात्पक्षविशिष्यतत्रतत्रकारोपिनांतर्भावनीयः किंतुतत्रतत्संसर्गमात्रंतथावर्ततद्वर्तितावच्छेदककृतद्वर्मिकसं
योगसंसर्गकतद्वर्षसंपुक्तधर्मप्रकारकज्ञानत्वंतद्वर्तितावच्छेदककृतद्वर्मिकसमवापसंसर्गकतद्वर्षसमवेतधर्मप्रकारकज्ञानत्वादिक
मेवकार्यतावच्छेदकं सामान्यादौसमवायादिसंसर्गभिससत्तादिभ्रमस्थलेतुसामान्यादिविशेष्यकसमवायादिसंसर्गकज्ञानत्वमेव
कार्यतावच्छेदकं सामान्यादौसमवायादिसंसर्गभिससत्तादिभ्रमस्थलेतुसामान्यादिविशेष्यकसमवायादिसंसर्गकज्ञानत्वमेवका
र्यतावच्छेदकत्वेनतदसमेकताद्यप्रसिद्धावपिनृणातिः नवैवंहृष्यः संयोगी नवेत्यादौयत्रकोटिद्वयांश एवनारोपः किंतुविरोधांश एवा
रोयस्तत्रसंशयवृत्त्यादिरूपधर्मिभिषोहेतुत्वंसंप्राप्ततत्रविरोधसंसर्गेनसंयोगाभावांश एवसंयोगस्यप्रकारतयातेनसंसर्गेनहृष्य
दावप्रकारत्वादितिवाच्यंतत्रभावरूपधर्मिज्ञानस्येवहेतुत्वेनहृष्यादिज्ञानस्याहेतुत्वेदृश्यापत्तेः वस्तुतस्तत्तद्वर्माविच्छिन्नतद्वर्मविशिष्ट
ज्ञानत्वमेवकार्यतावच्छेदकं वैशिष्ट्यंस्वव्याधिकरणाधर्मनिरूपिततद्वर्माविच्छिन्नस्वनिष्ठविशेष्यताप्रतियोगित्वसंबंधेनप्रथमस्व
पदविशेष्यतापरं द्वितीयस्वपदंधर्मिपरंस्वधिकरणात्वंतस्मावच्छेदकसंबंधेनस्वाधिकरणावृत्तित्वंस्वपदद्वयमेवविशेष्यतापरंसंबंधा
नमुक्तमस्मादोषतयास्वत्वस्याननुगतत्वेविधिनृणातिः संयोगी नवेत्यादावभावज्ञानमेवहेतुर्नहृष्यादिज्ञानमित्युक्तमेकंनारोपमात्रं प्रतेव

२ धर्मवृद्धिर्ज्ञानसंकारणतावच्छेदकमपि नानुगतं सहचरितसंस्थासंबंधनेन नुगतवाङ्मयस्य हि सन्नित्यादिरूपत्वेनाननुगतसाध्यं नयसहचरितसंविरोधणताविशेषसंबंधनवत्तु यं भूयस्य तत्रित्यमिति वाच्यं सम्प्रदायादिसंबंधेन तत्कोटिसहचरितभयाधर्मोणां ज्ञानकाले संशयस्यात्कटकोटिकलादुपपत्तेः यत्र धर्मिण्येकधर्मसहचरितविशेष्यतापर

अपि तु प्रामाण्यनिश्चयत्वं अतो न तदुत्तरं प्रामाण्यसंशयः

अभिप्रायः भाषायां

प्र० चि०
५२

धर्मिज्ञानस्य हेतुत्वे यत्र प्रमेयत्वं प्रतिबद्धत्वादेर्वाक्यत्र हेतुत्वाभावादि हेतुनात्र प्रसिद्धत्वाभावः प्रमेयत्वप्रकारेण विशेषतः
या अनुमितौ मासते तत्राये ये धर्मिज्ञानस्य विचार इति वाच्यं विशिष्टो देशकवैशिष्ट्यवृद्धौ विशिष्टतावच्छेदकप्रकारकविशेष
ज्ञानस्याहेतुतया तदभावेन तत्राभावत्वस्य धर्मिज्ञानवच्छेदकत्वात् केचित्तु व्याप्तिवृत्तया वगन्त्येवाभावस्य प्रमेयत्वीयत्वे
न तत्र भानमिहाहुः पद्येतावत्ताऽनुव्यवसायपर्यवर्धमितावच्छेदकविशिष्टधर्मिज्ञानाभावान्न तस्य प्रामाण्यासंशयस्य संभवः
इति फलितं तच्च संगतमेव अनुव्यवसायपर्यवर्धमितावच्छेदकविशिष्टधर्मिज्ञानाभावेऽप्यनुव्यवसाये प्रामाण्यभावेऽपि संशयसमान
धर्मितावच्छेदकप्रामाण्यनिश्चयाभावादेव तदुत्तरं तन्मतेऽपि प्रामाण्यसंशयसंभवः विशेषतावच्छेदकप्रकारकज्ञानस्य विशिष्टा
धिकरणवैशिष्ट्यबुद्धिसामान्ये हेतुतया धर्मितावच्छेदकप्रकारकज्ञानं विना समानधर्मितावच्छेदकप्रामाण्यनिर्वाप्यसंभवात्
तथापि ज्ञाननिष्ठेदत्तविशिष्टबुद्धौ विशेषणज्ञानस्याहेतुत्वात् तद्विशिष्टाधिकरणकवैशिष्ट्यबुद्धिसामान्येऽपि विशेषतावच्छेदकप्रकारक
ज्ञानेन हेतुरतः प्रपञ्चमिदं प्रकारकज्ञानाभावेऽपि तदवच्छेदेनानुव्यवसाये प्रामाण्यनिश्चयसंभवात् तदुत्तरमिदं समानवेतिसंशयसंभवः
यस्य ज्ञाननिष्ठेदत्तधर्मितावच्छेदकसंशयविषयोऽस्ति धर्मितावच्छेदकप्रकारकज्ञानं हेतुरेवेति सनुव्यवसायस्य न तदवच्छेदेन प्रामाण्यसंशयः

नानु५

राम०

५२

यो

पत्वसंभवशक्तिमनिवृत्तौ निगर्वधर्मिज्ञानस्य महेतुत्वे पुक्तिमाह मयेति धर्मिनिप्रमशति नुरगादिमाह सवेगेन गच्छतोऽ
 नंतधर्मोद्विपसन्निकर्षे विषयेव धर्मिणो ज्ञानतत्रैव संशयो विषयवापस्या तु न ज्ञानं न तत्रेति धर्मिणो न स्यादित्यर्थः न च तदेतरेवे
 ति मायाधर्मिज्ञानोपपत्त्या यकसामग्रीत्वेन धर्मिज्ञानसामग्र्ये हेतुरिति वाच्यं धर्मिज्ञानसामग्रीत्वमपेक्ष्य धर्मिज्ञानत्वस्य लघुत्वादि
 तिभावः ननु तत्र पेसां धर्मिणां न तेषां मिद्विपसन्निकर्षत्वे विमानाभावः किंच तत्र धर्मिध्विद्विपसन्निकर्षसत्वे तत्र धर्मिणां ज्ञानमेव
 कुतो न जायते दोषविशेषसवतर्द्धमिज्ञानप्रतिबंधक इति चेन्न हिततर्द्धमिकसंशयं सपि स एव प्रतिबंधकः संशयस्यापि तत्र
 मिज्ञानरूपत्वादिति किंच धर्मिज्ञानसामग्रीत्वमपेक्ष्य धर्मिज्ञानत्वस्य लघुत्वादिति भावः ननु तत्र पेसां धर्मिणां न ज्ञानतं तेषां मिद्वि
 पसन्निकर्षत्वे विमानाभावः किंच तत्र धर्मिध्विद्विपसन्निकर्षसत्वे तत्र धर्मिणां ज्ञानमेव कुतो न जायते दोषविशेषसवतर्द्धमिज्ञान
 प्रतिबंधक इति चेन्न हिततर्द्धमिकसंशयं सपि स एव प्रतिबंधकः संशयस्यापि तत्र धर्मिज्ञानरूपत्वादिति किंच धर्मिज्ञानस्य यकहेतु
 त्वेने स रुचोराह को क्तकृत्स्नवेति धर्मिज्ञानस्य महेतुत्वे संशयस्य विषयपस्य वा किंचिदंशोऽतर्द्धत्वं किंचिदंशोऽनुत्कृत्स्नवे
 तिन स्यादित्यर्थः तेन तर्द्धमितावच्छेदककतर्द्धमिकतदुत्कृत्स्नकोटिसहचरितभयो धर्मवत्तयानधर्मितावच्छेदकविशिष्टतर्द्धमिधीरव
 केभ्यमेतत्तत्कोटिसहचरित

म० वि०

१७३

त०

स्पष्टं हेतुः तच्च धर्मिज्ञान हेतुत्वं चिदानसंभवसंवेदितत्कटत्वं च विषयिता विशेषः ननु जातिः चाप्युपस्थादिना संकरात् प्रांशितत्वा
च्च न भ्रमत्वमर्थसमाजयस्तत्पानकार्यतावच्छेदकमिति वाच्यं तादृशधर्मस्य तादृशधर्मिज्ञानं विनाऽनुपपन्नत्वेऽप्यर्थसमाज
यस्तत्त्वस्यैवातिष्ठेत्तत्त्वस्यानुगतस्याभावाच्च धर्मिणी वस्तुतया वाधितो यो विषयस्तद्धर्मिकतुल्यकटकोटिकज्ञानत्वस्यैव का
र्यतावच्छेदकत्वेन भ्रमत्वस्य कार्यतावच्छेदकापवेशाच्च न चेतावतादृशसंशये तादृशविपर्यये च तादृशधर्मिज्ञानस्य हेतुत्वेऽपि
संशयसामागम्ये विपर्ययसामागम्ये च धर्मिज्ञानसामागम्ये स्पष्टहेतुता नापातीति वाच्यं तादृशधर्मिज्ञानस्य हेतुत्वसिद्धौ
पक्षिणो योरिति वाच्यं तादृशधर्मिज्ञानस्य हेतुत्वसिद्धौ पक्षिणो योरिति वाच्यं तादृशधर्मिज्ञानस्य हेतुत्वसिद्धौ पक्षिणो योरिति वाच्यं
तत्त्वं हि न विषयिता विशेषो मानाभावतः किंतु कोटिसहचरितभयो धर्मवद्विज्ञानकालीनत्वमेवोक्तकटत्वं तच्च न कार्यतावच्छेदकमा
र्थसमाजयस्तत्तात्किंच तत्कोटिसहचरितभयो धर्मवद्विज्ञानत्वं कारणतावच्छेदकमपि नानुगतसद्वृत्तित्वस्य संबंधमेवेदं ननु
गुणैस्तात्पर्यस्वस्वद्वित्वत्रित्वादिरूपत्वेनाननुगतत्वाच्च न च सहचरितत्वं विशेषणता विशेषसंबंधेन वक्तव्यमप्यस्तनुवित्वमिति वाच्यं
मवापादिसंबंधेन तत्कोटिसहचरितभयो धर्मिणां ज्ञानकाले संशयस्य उक्तकटकोटिकत्वानुपपत्तेः पक्षधर्मिणो कथमसहचरितधर्मवप

न०

राम०

१७३

रोषविशेषा ४

एव ४

१२३

पृथक् संशयादिहेतुत्वे मानाभावः वस्तुतस्तु धर्मितावच्छेदकप्रकारकधर्मिनिष्प्रयस्य पृथक् संशयाहेतुत्वेपि संशयस्य वि
शिष्टाधिकरणकवैशिष्ट्यरूपत्वे विषयेन विशिष्टाधिकरणकवैशिष्ट्याधिकरणकवैशिष्ट्यानुदिसामान्यमयीमर्पादयैव धर्मिता
वच्छेदकप्रकारकधर्मिज्ञानस्य हेतुत्वमवर्जनीयमित्येव तत्वं विशेषदर्शनेपीति शंखेन पीतो नादर्शमुरवमित्याद्यानुमानिकादिविपरीत
निष्प्रयस्यार्थः दोषांतरादिति दोषविशेषादिसर्थाजुमनद्विशिष्टबुद्धेरिव तद्विपरीतनिष्प्रयप्रतिबध्नात्वादिति भावः दोषांतरात्तत्त्वं ४
शायंति दोषविशेषात् प्रामाण्यसंशय इत्यर्थः तद्वदेति प्रवृत्तिपरतया च न प्रपञ्चापीतत्वादिति भवेति पूर्वोत्पन्नपीतत्वाद्यभा
वानुमित्यापीतत्वाद्यभावप्रकारक व्यवहारप्रवृत्तिपरतया च न प्रपञ्चापीतत्वादिभ्यस्तथाऽपि प्रामाण्यसंशयोतरं प्रामाण्य
निष्प्रयाधीनः प्रमाणव्यवहारः स्यादित्यर्थः प्रवृत्तिपरतया च न प्रपञ्चापीतत्वादिभ्यस्तथाऽपि प्रामाण्यसंशयोतरं प्रामाण्य
पाप्रमाणोत्तरप्रवृत्तिजनकत्वसंभवेपि दृष्टान्तसंगतेऽनुमानिकपीतत्वाद्यभावज्ञानस्य सिद्धशंखादिगोचरप्रवृत्तिजनकत्वासंभ
वात्तादयामवहारेकदाचिदिष्टापत्तेः संभवादोषांतरमाह सस्यात्कारिभिरभ्येति दोषविशेषजन्माजन्मसाधारणतदिद्विजन्मसा
ह्यात्कारिभिरभ्येति तर्थाऽभ्येति प्रवृत्ताभिप्राये विशिष्टसाह्यारमात्रे इति बोधसाह्यात्कारिविशेषदर्शनतितदिद्विजन्मलोकि

७

को ९

मि ९

६

विशेषरा४

सहस्रशंखः पीतः अपमुरगः रक्तः स्फुटिकः इत्यादिदोषविशेषजन्मचासुषम्रमोदयाह्वौ किक प्रसप्तं प्रतिविपरीतनिष्प्रयस्य प्रति
वधप्रतिबंधकभावेपि दोषविशेषजन्मत्वमवश्यं प्रतिवध्यातावच्छेदके प्रवेशनीयमिति चेन्न तत्र फलवत्तात्स्येणैकविलंबेनैव दोष
विशेषोत्पत्तिकल्पनात्सहस्रशंखं वाभावस्य सपथनिर्गोपत्वात् न च शंखो न पीत इत्यादिलौकिकप्रसप्तं प्रसप्तं नंत दोषविशेषाणां प्र
तिबंधकत्वकल्पनामपेक्ष्य दोषविशेषजन्मत्वस्य प्रतिवध्यातावच्छेदके प्रवेश एव लब्धीपानिति वाच्यं पीतः शंख इत्यादिभ्रमोत्पत्तिकाले
निर्धर्मितावच्छेदकपीतत्वाभावादिलौकिकप्रसप्तस्य प्रशमारापज्ञानात्किं दितपीतत्वभ्रमोत्पत्तिकाले तद्वत्तरका ले वा सचर्मिताव
च्छेदकपीतत्वाभावादिलौकिकप्रसप्तस्य च वारणा यत वापि दोषविबंधकत्वावश्यकत्वान् दोषविशेषजन्मत्वस्य भेदकूट रूपतया
विशेष्यभावे विनिगमकामावेन तच्च गुरुतरां नंत प्रतिवधप्रबंधकभावप्रसंगाच्च किंच दोषविशेषविरहस्य सेविपरीतनिष्प्रयस्य ते दोष
विशेषजन्मविशिष्टप्रसप्तानुत्पादेपि दोषविशेषजन्मविशिष्टप्रसप्तवारणा यदोषविशेषानामपि तादृशप्रसप्तं प्रतिविशिष्यते
तुल्यं वाच्यमिति महत्तु गौरवं न च दोषविशेषजन्मत्वप्रतिवध्यातावच्छेदकेन प्रवेशनीयमपि तु तेषामुत्प्रेजकत्वमिति वाच्यं ततथापि विशेष
वराविशेष्यभावभेदेन गुरुतरां नंत प्रतिवधप्रतिबंधकभावस्य दुर्वारत्वादिनिगर्वः ननु यत्राप्यनोरग इत्याद्यपेक्षा बुद्ध्यात्मकत्वे

ना५
शेषाणां ६

प्र० चि०
१५६

किं कविपरीतनिष्प्रयोजनं संस्कृतसांजनायात्मकदोषोत्पत्तिस्तत्तदग्निसंसारोऽप्यसुरगदसादिदोषविशेषजमीभ्रमोत्पत्ति
ये दोषविशेषा जन्मत्वस्य प्रतिवधतावच्छेदकत्वं दोषविशेषाणां मुने जकत्वं वा अवश्यं वक्तव्यं तत्र स्यात् वित्वेन दोषोत्पादाभ्युपग
मेपि भ्रमोपपादना संभवात् तत्रापि चतुर्थसंसारो दोषोत्पादाभ्युपगमे च स्यात् द्रव्यापत्तापप्रसंगात् किंच भ्रमते प्रामाण्यनिष्प्रयस्या
नुमितिरूपतया तत्सत्त्वेपि दोषविशेषजन्मप्रामाण्यसंशयोत्पत्तौ बाधकाभावः प्रसक्तनिष्प्रयान्तद्विशिष्टबुद्धौ तद्विपरितनिष्प्रय
सामान्यस्य प्रतिवधप्रतिबंधकभावे प्रतिवधतावच्छेदकत्वे दोषविशेषा जन्मत्वस्य दोषविशेषाणां मुने जकत्वं वा अवश्यं कत्वा
तत्र नमथा अनुमानिकादिविपरितनिष्प्रयसत्त्वे दोषविशेषजन्मदिष्टो होद्युपनीतमानानुपपत्तेः दोषस्यानुमाविकादिज्ञान
प्रतिबंधकताभावादित्यरूपेण न चेतिन वेत्यर्थः जात्येवेति विशेषणोत्पत्तौ पानवाहुमपवादि सिद्धदोषविशेषजन्मप्रामाण्यसंश
यस्थलीयदोषसाधारणदोषत्वरूपानुगतैकजातिविशिष्टः प्रकृतेकस्मिन् दोषोस्तीत्यर्थः तथा च दोषत्वस्यानुगतस्यैकस्याभावात्
न प्रामाण्यसंशयस्थलीयतत्र तत्संवादादिकं दोषत्वे वाभ्युपगमे प्रतिवधतावच्छेदके तत्र जन्मत्वस्य तेषामुत्पत्तेर्जकत्वस्य वाभ्युप
गमे प्रहोतवन्तं च संशयान्मथा तु यथासाधारणिकं गौरवं न दोषायेति वाच्यं अनुभवसापादेः प्रामाण्यात् हा कत्वकानयेव प्रामा

राम०
१५६

रापसंशयसंभवात्तत्र च सामग्री सत्तात्तदवश्यंभावः तस्याग्रे निरसनीयत्वादिति भावः सांप्रदायिकास्तु यत्तन्निश्चये समनिर्दिष्टजन्मप्र
 त्यक्षरूपस्यैव विपरीतनिश्चयस्य प्रतिबंधकत्वनियमेन तद्विरहाच्छ्रवणेन यतीतस्याद्यानुमानिकादिविपरीतनिश्चयस्यैव सत्त्वे विपरीतः शं
 स्वइत्यादिभ्रमः न तु दोषविशेषाजन्मत्वमपि प्रतिवधतावच्छेदकं प्रत्यक्षेणैव तत्रासुवचं प्रत्यक्षनिश्चयं प्रत्यक्षेणैव तथा निपमातृगुणमि
 प्रयोर्मेतत्तद्विद्वज्जन्मप्रामाण्यनिश्चयस्यैव सत्त्वाच्चैतन्निश्चये तद्विरहात्तरमाह साक्षात्कारिभ्यमेवेति प्रत्यक्षनिश्चये चेत्तर्थाः साक्षा
 त्कारि/विशेषदर्शनमिति समानेन्द्रियजन्मप्रत्यक्षरूपएव विपरीतनिश्चयो विरोधी तर्थाः दि३-मोहादाविति रोषविशेषजन्मे इति
 कृषाचीत्याद्यानुमानिकादिविपरीतनिश्चयस्य प्रतिबंधकत्वाभावदर्शनादित्यर्थः पक्षात्तथा उद्दर्शनादित्यकारप्रभृषादिपदि
 कृत्याचीत्याद्यानुमानिकादिज्ञानस्य प्रतिबंधकत्वादर्शनादित्यर्थः तच्चेति साक्षात्कारिविपरीतदर्शनं चेत्तर्थाः शंखः पीतइत्यादिभ्रम
 एव प्रतिशेषः तथा च दोषविशेषाजन्मत्वं विपरीतरीतिश्च पप्रतिवधतावच्छेदके कथं प्रवेशनीयमिति भावः ननु यथासत्तयोदि
 पसन्निकर्षादौघान्नपीतत्वाभावग्रहस्तथासत्तपि अवसापादौघान्नप्रामाण्यनिश्चयइत्यत आह न चेति न ही तर्थाः जातेति
 विशेषणोत्तीपाकमित्त्वपि न हि प्रामाण्यनिश्चयप्रतिबंधकतावच्छेदकदोषत्वस्यानुगतजातिमान्किपाद्दोषाः स्तीस

५-निकत्रमादावियंदिदु प्राचीत्याद्यानुमा

प्र० चि०

५७

अथ तत्राचदोषत्वस्यैकस्यानुगतस्य प्रतिबंधकतावच्छेदकस्याभावात्प्रामाण्यसंशयस्य स्वीयतत्त्वस्य सांबंध्यादीनां विशिष्य
प्रतिबंधकत्वाभिधाने महजौखमिति भावः इति पद्याभूतग्रंथं यौतपंतिदसत्तरेदं रजतंसुरभिचंदनमित्यादिदोषविशेषाज्मोप
नीतभाने आनुमानिकादिषु परीत निष्प्रपस्यभिन्नैर्दिपजन्मविपरीत निष्प्रपस्यच प्रतिबंधकताया अनुभवसिद्धत्वेन यथोक्त निप
मस्य अभिवातसाह्यात्कारिभ्रमपदस्य लौकिकसाह्यात्कार निष्प्रपपरत्वेदिग्रमादावित्यसंगतः लौकिकप्रत्यक्षेति चेत्तथापि पमे
पिदिभ्रमादौ अभिचारवारणापलोकिप्रसक्तानिष्प्रयान्तद्विशेषवृद्धौ तदभावविश्वविश्वयसामान्यस्य प्रतिबंध्यप्रतिबंधकभा
वेदोषविशेषात्तन्मत्वस्य प्रतिबंध्यतावच्छेदके आवश्यकतया प्रामाण्यनिष्प्रयसत्वेपि दोषविशेषात्प्रामाण्यसंशयवाधकाभावाच्च
केचिन्नु इदं रजतंसुरभिचंदनमित्याद्युपनीतमस्यैव उक्त निपमो अभिचारी सत्त्वरसादेवाहनच जातैवेति न चेत्तस्य न वेत्यर्थः शेषं प
र्वदि साह्युत्तरुत्तरात्साह्यात्कारित्वनिरूपितविषयिताशालिप्रसक्तस्यैव निपजन्मलौकिकप्रसक्तस्यैव विपरीत निष्प्रपस्यप्र
तिबंधकतया तद्विरहात्शंखो न पीत इत्याद्यानुमानिकादिविपरीत निष्प्रयेपि पीतः शंख इत्यादिलौकिकप्रसक्तः संभवति प्रसक्तं च न त
था लौकिकप्रसक्त निष्प्रयस्यैव तथानियमात्तदुत्तरमिप्रयो र्मतेतदिदिपजन्मप्रामाण्यनिष्प्रयस्यैव सत्ताच्चैतमभिप्रेतद्वारात्तस्मात्सा

५४

राम०

५७

यस्य निवेदिजन्यविपरीतनिश्चय

स्यात्कारिभ्रमेवेति साक्षात्कारत्वनिरूपितविषयिताशालिनिश्चयेचेत्यर्थः साक्षात्कारविशेषदर्शनमितिसमानेन्द्रियजमत्तोक्तिकम
तस्य रूप एव विपरीतनिश्चयस्य हिरोधीत्यर्थः सुरभिचंदनमित्यादिदोषविशेषाजमोपनीतभानं प्रत्यानुमानिकादिविपरीतनिश्चय
पत्वप्रवेशः तच्चानियुक्त्यप्रतिबंधकताया अनुभवसिद्धतात्प्रतिबंधादिशिविषयि शैली विशेषप्रवेशः संशयेऽपि चारवारणाप
प्रतिबंधादिशिविषयपत्वप्रवेशः तच्च नियम एव प्रवेशपतेन तु प्रतिबंधतावच्छेदकेऽपि संशयं प्रत्यपि समानेन्द्रियजमत्तोक्तिकविपरी
तनिश्चयस्य विरोधित्वेन व्यर्थत्वाद्यर्थसमाजयस्तत्वाच्च विषयिताविशेषोऽपि नियम एव प्रविष्टः न तु प्रतिबंधतावच्छेदकेऽपि तत्प्र
वेशः व्यर्थत्वात् प्रत्यक्षत्वमात्रस्यैव सम्पत्कृत्वादिति ध्येयं पंडितः मोहादाविति रोषविशेषजमे इमं दिक्प्राचीत्यादिदिक्प्रमादावि
त्यर्थः आदिविपरीतनिश्चयस्य प्रतिबंधकत्वाभावदर्शनादित्यर्थः पदान्त्याः दर्शनादित्यकारेण प्रत्येवादिपंडितं प्राचीत्याद्यानु
मानिकादिविपरीतनिश्चयस्य प्रतिबंधकत्वाभावदर्शनादित्यर्थः पदान्त्याः दर्शनादित्यकारेण प्रत्येवादिपंडितं प्राचीत्याद्यानु
मानिकादिज्ञानस्य प्रतिबंधकत्वादर्शनादित्यर्थस्तथा च दोषविशेषाजमत्वं विपरीतनिश्चयप्रतिबंधतावच्छेदकेन विशेषता
पमितिभावः पद्यपि चक्षुषा समं गोलवस्त्रपित्तद्वयमपि वहिरागच्छतीति सिद्धांतात् स्वच्छद्व्याभिवातेन च क्षुषो विपरीतत्रिपदा

पदान्तं संकचसांजनादिदोषविशेषजन्यवशो रगत्येवमपरिश्रमः त्वार्शनादिति पंडितं प्राचीत्याद्यानुमानिकादिविपरीत

प्र० चि०
५८

शविषयितावि५

मुरवारिसंवंधइतिसिद्धांताच्चपीतःशंखःआदर्शमुरवमित्यादिभ्रमस्यतादृशविषयितासंभवेपिदोषविशेषजन्मदिकृन्मन्वशोरग
त्वधमादरूपनीतभानतपातादृशविषयित्वाभावादिदमसगतंअतएवचतत्रैवयभिचारंणापलोकिकप्रसन्ननिश्चयामतद्विशि
ष्टबुद्धेतद्विपरीतनिश्चयसामान्यप्रतिबंधप्रतिबंधकभावेदोषविशेषाजन्मत्वमविप्रतिबंधतावच्छेदकेआवश्यकंतथापि
लोकित्वत्वरूपविषयिताविशेषस्यव्यापकीभ्रतीभगवज्ज्ञानसाध्याध्याधारणासाक्षात्कारत्वनिरूपितविषयिताविशेषोलोकिकप्र
सन्नद्वयोषविशेषजन्मोपनीतभानेप्यतिशचीत्वंसाक्षात्कारोमिदुर्गतंसाक्षात्कारोमीत्याद्यनुभवात्विपरीतनिश्चयसामान्यप्रति
बंधतावच्छेदकेपितादृशेषशास्त्रिप्रसन्ननिश्चयामत्वमेववृत्तंनंतुलोकिकप्रसन्ननिश्चयामत्वंनेनतत्रदोषविशेषजन्मप्रसन्न
स्मनसंग्रहःलोकिकसन्निकर्षजन्मतावच्छेदकंनुरदंयश्यामीत्याद्यनुभवसिद्धस्तथाप्यीभ्रतो लोकित्वत्वरूपविषयिताविशेषःतेनदोष
जन्मोपनीतभानेलोकिकसन्निकर्षस्मन्यभिचारःनचेदंरजतमित्यादिदोषविशेषाजन्मोपनीतभानेपिरजतत्वंसाक्षात्कारोमीत्याद्यनुभव
सापसत्वेनतादृशविषयितासत्वात्तत्राप्यानुमानिकादिविपरीतनिश्चयस्याप्रतिबंधत्वायक्तिरितिवाच्यंनचरजतत्वंपश्यामीत्यनु
भवसापस्यलोकिककविषयत्वांशेधमत्ववृत्तत्वंसाक्षात्कारोमीत्यनुभवसापस्यापिसाक्षात्कारत्वनिरूपितविषयित्वांशेभ्रमत्वा

राम०
५८

दिति मणिकुतो निगर्वः ननु शंखो न पीत इत्यादि लोकि कचा सुषसत्वे पिपीतः शंख इत्यादि चा सुषभ्रमो दपा दोष विशेषा जन्म त्व
 मवरूप प्रतिवधता वच्छेदक इति वेशनीयमित्यत आह तच्चेति सा ह्यात्कादिविपरीत दर्शनं चेत्पर्यः शंख पीत इत्यादि मस्य सत्त इति श
 र्पेनः नुपया सत्तं पीं द्विपसन्न कर्षा दो दोषान्न पीतत्वाभावग्रह स्या सप्तपि अ वसा पा दो दोषान्न प्रामाण्य निष्प्रपः किंच शंखो न
 पीत इत्यादि अपेक्षानुर्गम कतो कि कचा सुषनिष्प्रप सत्वे पित दग्नि मस्य रोगात्मना त पिन्नाद्यात्म क दोषात् पीतः शंख इत्यादि भ्र
 मो दपा ह्यौ कि क मस्य सत्तं प्रति विपरीत निष्प्रप स्य प्रतिवध प्रतिबंधक भावे दोष विशेषा जन्म त्वमवरूप प्रतिवधता वच्छेदक प्रवे
 शनीय मस्य आह न चेति न चेत्पर्यः जाते वेति अभेदे तृतीया दोषः दोषत्वरूपो धर्मः न हि दोषत्वे मनुगते जातिरस्तीति समुदिता र्थः त का
 या च प्रामाण्य संशया लीय सकल दोष साधारण स्य दोष त्वस्यैकस्या नुगत स्या भावात् तत्तत्तत्स्य संवेधी नामेव प्रातिस्विक रूप रोग
 तिबंधकत्वं प्रतिवधता वच्छेदकत्वं वीवक्तव्य एव च तदपेक्षानु अवसा पादेः प्रामाण्य ग्राहकत्वक स्यैवोचिता ला वृत्तादिति भाव इति
 ग्रंथं योजयंति प्रामाण्य संशयादिति घटवद्भूतत्वमिमादि निष्प्रपे प्रामाण्य संशया भूतत्वं घटवन्न वेत्यादिसंशयवदित्यर्थः प्रामा
 ण्यज्ञाने अवसायस्य प्रामाण्य निरोधे प्रामाण्य संशयः अवसाये प्रामाण्य संशयः ननु पथा घटवद्भूतत्वमिमादि निष्प्रपे भ्रमत्वं संश

चतत हि शेषा जन्म ३

प्र० वि०

५५

यामृततलं वदन्मवेतादिविषयसंशयस्तथा व्यवसायनिष्ठप्रामाण्यनिष्ठपेपिभ्रमत्वसंशयाद्यवसायेप्रामाण्यसंशयः स्यात्
प्रामाण्यनिष्ठपेपिभ्रमत्वसंशयः प्रामाण्यग्रहेपिभ्रमत्वाभावस्य स्वतो ग्रहाभावाभूमत्वसंशये वाधकाभावादिसाशयेनाशंकतेन चित्तिज्ञा
नमात्रं तन्निष्ठप्रामाण्यं विरोधिबुद्धीति तदभावविशिष्टबुद्धीत्यर्थं भ्रमोत्तरमिति भ्रमत्वेन गृहीततन्निष्ठप्रामाण्योत्तरमित्यर्थः वाधक
ज्ञानेति तदभावविशिष्टज्ञानेत्यर्थः अनमथा सिद्धत्वेन भ्रमत्वे भाग्यहीतं तेन विनापीति तदभाववत्तपीत्यर्थः तज्ज्ञानं तत्प्रकारकज्ञा
नं इतीति तत्प्रकारकज्ञानत्वरूपसाधारणधर्मदर्शनादिति शेषः अनमथा सिद्धत्वाधमतया तन्निष्ठप्रामाण्यपक्षेण निष्ठप्रामाण्यस्य
कार्याण्यमोक्षस्य ज्ञानविषयत्वादिति तत्प्रकारकज्ञानविषयत्वरूपसाधर्म्यदर्शनादित्यर्थः विषये घटादौ तथा प्रामाण्यइति संशयः
पश्यते तेन न संबन्धः अनमथा सिद्धिशंकपेति भ्रमत्वशंकासत्तपेत्यर्थः व्यवसायस्येति अनुव्यवसायेन निश्चितइति शेषः घटविष
यत्वे चेति सविषयकत्वे चेत्यर्थः अनुव्यवसायविषयत्वादिति अनुव्यवसायस्य ज्ञानत्वसविषयकत्वप्रकारकानुव्यवसायविषयत्वा
दित्यर्थः न संशयइति ज्ञानत्वसविषयत्वप्रकारकानुव्यवसायस्य ज्ञानत्वसविषयकत्वांशो भ्रमत्वसंशयाधीनो न संशयइत्यर्थः ज्ञानत्वं
सविषयकत्वप्रकारकानुव्यवसायस्य ज्ञानत्वसविषयकत्वांशो भ्रमत्वाभावावच्छेदकतया तादृशानुव्यवसायत्वस्य ग्रहसत्त्वेन व्यवसा

धारण

राम०

५५

य३

स्य ग्रहसत्त्वेनानुव्यवसायेप्राप्ताप्यांशेभ्रमत्वसंशयस्यैव असंभवा नुतदधीनः प्रामाण्यसंभवद्विभावः अविषयेति निर्दिष्टं कृतान्तविषय
 त्वयोरिति ज्ञानत्वसविषयकत्वयोरित्यर्थः । तद्विषयकत्वमिति ज्ञानत्वसविषयकत्वप्रकारकानुव्यवसायः ५

॥

अतस्त्रहसत्त्वेनानुव्यवसायस्य ज्ञानत्वसविषयकत्वग्राहकानुव्यवसायेज्ञानत्वसविषयकत्वांशेभ्रमत्वसंशयस्यैवासंभवादितिमा
 वः न स्यादिति प्रामाण्यप्रकारकानुव्यवसायेप्राप्ताप्यांशेभ्रमत्वसंशयाधीनः संशयो न स्यादित्यर्थः अनुव्यवसायस्येति प्रामा
 ण्यप्रकारकत्वस्येत्यर्थः प्रमात्वनियमादिति प्रामाण्यांशेभ्रमत्वसंशयाधीनः संशयो न स्यादित्यर्थः अनुव्यवसायस्येति प्रामा
 ण्यप्रकारकानुव्यवसायत्वस्येत्यर्थः प्रमात्वनियमादिति प्रामाण्यांशेभ्रमत्वाभावावच्छेदकत्वादित्यर्थः तस्याचपतेति प्रामा
 ण्यांशेभ्रमत्वाभावावच्छेदकीभूतस्य प्रामाण्यप्रकारकानुव्यवसायत्वमित्यर्थः अनन्यथासिद्धमिति ज्ञानत्वसविषयकत्वांशे
 भ्रमत्वाभावावच्छेदकमित्यर्थः तेन विनापीति प्रामाण्याभावसपीत्यर्थः संभवति अनुव्यवसायस्य संभवति तत्र संशय इति अ
 नुव्यवसायेप्राप्ताप्यांशेभ्रमत्वसंशयाधीनोव्यवसायस्य प्रामाण्यांशे संशय इत्यर्थः प्रामाण्यप्रकारकानुव्यवसायत्वस्य प्रामा
 ण्यांशेभ्रमत्वाभावावच्छेदकत्वादिति भावः पूर्वपक्षमनुसृत्य यतिभ्रमत्वमिति अनुव्यवसायसिद्धत्वं भ्रमत्वमिति योजना तातश्च
 तथाच भ्रमत्वसंशय इति अनुव्यवसायेप्राप्ताप्यांशेभ्रमत्वसंशय इत्यर्थः तज्ज्ञाभाज्ञानाभ्यामिति अनुव्यवसायसिद्धत्वं भ्रमत्वमिति
 त्रियोजनात् तज्ज्ञाभाज्ञानाभ्यामिति अनुव्यवसायेप्राप्ताप्यांशेभ्रमत्वसंशय इत्यर्थः तज्ज्ञाभाज्ञानाभ्यामिति अनुव्यवसायसिद्धत्वं भ्रमत्वमिति

॥
॥

कलितार्थसं
 तेन ३

६३

६

प्र० वि०

१००

५ सा

रव ४

सापस्यप्रामाण्यांशेप्रामाण्यानिश्चयानिश्चयानामित्यर्थः अनुभवसाधेप्रामाण्यानिश्चयसत्वेतस्यैवप्रतिबंधकत्वानंद
निश्चयैवभ्रमत्वसंशयधर्मिणोऽनुभवसाधः स्येवाज्ञानादितिभावमद्यपिप्रमात्वनिश्चयस्यकुतोभ्रमत्वसंशयविरोधित्वं
यत्संभवाभावरूपताभावात्तच्चप्रमात्वस्यभ्रमत्वाभावव्याप्यतयाविशेषदर्शनविधयेवतज्ज्ञानस्यभ्रमत्वसंशयविरो
धित्वंप्रमात्वधर्मत्वयोर्विशेषभेदेनैकवसत्वेपिनिश्चिन्नभ्रमत्वाभावाभावाधिकरताप्रपाद्यनित्यतएवभ्रमत्वाभावव्याप्य
त्वस्यप्रमात्वसत्तादितिसाध्यं अनुभवसाधेनास्वरूपतः प्रमात्वनिश्चयेपिभ्रमत्वाभावव्याप्यतयातदनिश्चयात्तच्चपुरोवर्तिनि
प्रमात्वघटकतयातद्वत्त्वग्रहेतदभाववत्त्वग्रहसंभवात्भ्रमत्वग्रहसंभवः भ्रमत्वस्यतदभाववत्त्वग्रहितत्वात्इतिवाच्यंभ्रम
त्वस्यतदभाववत्तांशेनिर्दिष्टतावच्छेदकतयातद्वत्त्वग्रहसत्वेपितद्गृहसंभवात्तच्चतदभावाव्याप्यदर्शनमेवतदभावावच्छेदकी व
भूतधर्मदर्शनमपितद्विशिष्टबुद्धिविरोधितयाचभ्रमत्वाभावावच्छेदकीभूतधर्मदर्शनविधयाप्रमात्वनिश्चयोभ्रमत्वसंश
यविरोधीतिवाच्यंतदभावावच्छेदकीभूतधर्मस्यापिस्वरूपतोनिश्चयोनविरोधीकिंतुतदभावावच्छेदकत्वेनतच्चप्रकृतोनास्ति
अनुभवसाधेनास्वरूपतएवप्रामाण्यानिश्चयात्तदभावावच्छेदकत्वंतुव्याप्यतासंबंधेनतदभावावत्त्वसंसर्गप्रकारभेदेन

राम०

१००

संबंधेनतदभाववत्वंसंगमकारकभेदेनव्याप्यदर्शनावदकधर्मदर्शनयोर्भेदः स्वव्यापकतदभाववत्वंयातदभाववत्त्वेदकत्वंव्या
प्तिभेदाच्चव्याप्यदर्शनावत्त्वेदकधर्मदर्शनयोर्भेदश्च ४

~~व्याप्यदर्शनावत्त्वेदकधर्मदर्शनयोर्भेदः स्वव्यापकतदभाववत्त्वंयातदभाववत्त्वेदकत्वंव्या~~
~~प्तिभेदाच्चव्याप्यदर्शनावत्त्वेदकधर्मदर्शनयोर्भेदश्च ४~~
नयोर्भेदो व्याप्यदर्शनेतदभाववदवृत्तिरूपव्याप्यत्वस्य प्रकारत्वात्तथापि प्रावांनयेयधर्मवत्त्वेदेनतदभावोनिश्चितः स्वरू
पतस्तद्धर्मनिष्पद्योपितद्विशिष्टबुद्धिविशोधीतथाचपेनपुरुषेणाप्रमात्वावत्त्वेदेनधर्मत्वाभावोनिश्चितस्तस्यापिनप्राप्यस्य
धर्मत्वसंशयाधीनः प्रमात्वसंशयसंभवइतिमणिकुतो निर्गवः वस्तुतस्तत्तत्तद्धर्मत्वादिसंशयंविनापिप्राप्यसंशयस्ता
नुभवसिद्धत्वान्नप्राप्यस्य स्वतन्त्रसंभवइत्येवतत्त्वाप्राप्यस्य तत्त्वेप्राप्यसंशयानुपपत्तिरूपंवाधकमभिधीयवद
वभूतत्वमित्यादौधर्मत्वसंशयादिसंशयानुपपत्तिरूपंवाधकमाहएवमितिअत्रापिबुद्धवभूतत्वमित्यादौप्राप्यविनि
श्चयतिरिक्तस्थलेपिनविषयेसंशयइतिनवृत्त्येवसंशयइत्यर्थस्तवमतेस्यादितिशेषः सन्निहितंवाधकमुद्धर्तुंशंकोनचवाच्य
मितितुल्यत्वादितोसंतेनान्विताप्राप्यसंशयात्तद्धर्मत्वभावसंशयात्तद्विषयसंशयः संप्रत्यक्षसंशयः प्राप्यभावादितिनिश्च
योत्तरकारीनविषयसंशयएवंधर्मत्वसंशयस्यावश्यत्वेमानाभावादित्यर्थः सर्वत्रेतिविषयनिश्चयसत्त्वेपिशेषः संशयसंभवेत
निष्पद्योच्छेदइतिवचिह्नपनि
तानविषयमादितिहोक्विषयत्वरूपसाधारणधर्मदर्शनरूपसंशयकारणसत्त्वादेवसंशयोपपत्तिरित्यर्थः २४

प्र०चि०
१०९

अथ पसत्वे विषयसंशयानुत्पादस्यानुभवसिद्धस्योच्छेदस्यार्थः प्रामाण्यसंशयेपीति प्रामाण्यसंशयोत्तरं निश्चिते विष-
ये विषयसंशयानुत्पादमेपीत्यर्थः तस्येति द्वाभ्यां तापसंशयस्येति ननु ममापि साधारणा धर्मवत्ता ज्ञानं ननु सर्वविक्रमिसत आ-
ह मत्तसंशयमिति मत्तादिसंशयमिति मर्थः आदिपदात्प्रमात्वपरिग्रहः ननु निश्चिते विषये मत्तादिसंशयं विना कथं न सं-
शयानुत्पादः विनाकारणाभावं कार्याभावस्यासंभवात् न च तदभावविशिष्टबुद्धौ तन्निष्पन्नस्य प्रतिबंधकतया तिष्ठत्यसत्त्वादेव सं-
शयानुत्पाद इति वाच्यं तर्हि मत्तादिसंशयेपि निश्चयसत्त्वे संशयोत्पादस्यासंभवात् प्रतिबंधकसम्भवादिति चेन्न मत्तादिज्ञा-
नाभावविशिष्टतद्विपरीतनिष्पन्नस्य तद्विशिष्टबुद्धिप्रतिबंधकतया मत्तादिसंशयं विना निश्चिते विषये संशयानुत्पादतश्च
मत्तादिसंशये च तन्निष्पन्नसत्त्वेपि मत्तादिज्ञानभावविशिष्टतद्विष्पन्नस्य प्रतिबंधकस्याभावात् संशयोत्पादत ननु मत्ता-
दिज्ञानस्योत्प्रेजकत्वेनाभावः साध्यात् तद्विपरीतनिष्पन्नत्वेन प्रतिबंधकत्वात् न च विपरीतनिष्पन्नसत्त्वेपि मत्तादिसंशये विषय-
संशयस्यानुभवसिद्धतया प्रामाणिके गौरवमिति वाच्यं तादृशस्थूलाभावात् यत्र पश्यमतोऽयं न च इति मत्तदनुव्यवसाय-
स्ततः प्रामाण्याप्रामाण्यकोट्युपस्थितिसतः प्रामाण्यादिसंशयस्ततो विषयसंशयस्तत्र प्रामाण्याप्रामाण्यकोट्युपस्थितिकाले नि-

२१३

राम
१०९

अथ विनाशचछंशपपूर्वकावेविषयनिष्पत्त्येवाभावात्तरां वपत्रामुव्यवसायेमानसोच्छ्रितप्रामाण्याप्रामाण्यविषयनद
 भावोपस्थितिरूपः तत्रापि चतुर्थसंज्ञाविषयसंशयोत्पादेन बाधकं तत्र पूर्वविषयनिष्पत्त्यासत्वात् न च यत्रापेक्षा बुद्ध्यात्मकोः
 यं न घट इति निष्पत्त्यस्ततो मानसोच्छ्रितप्रामाण्याप्रामाण्योपस्थितिरूपोऽनुव्यवसायः ततः प्रामाण्यादिसंशयः ततो विषयसंदेहस्त
 त्रयत्रयापोक्षा बुद्ध्यात्मकोच्छ्रितप्रामाण्याप्रामाण्योपस्थितिरूपसंनद्ध इति स्मरणात् त्वको निष्पत्त्यः ततस्तदनुव्यवसायः त
 तः प्रामाण्यादिसंशयततो विषयसंशयस्तत्र विषयनिष्पत्त्यविषयसंशयपूर्वसत्त्वसंभवरतिवाच्यं तत्र ह्यरावित्वं च न संशया
 भुवगमेपि स्थितिरहात्संज्ञाविषयसंशयनिर्मेयत्वात् एतेन यत्र तद्विशेषकवटमकारकं ज्ञानं संनद्धवान् प्रामाण्याप्र
 णापेव तदभावावेत्येवं स्मरणात् तत्तत्संज्ञाघटस्मृतौ प्रामाण्यासंशयोऽन्तरं संनद्धवान्न वेमादिसंशयस्तत्र स्मरणात् तत्तत्त
 त्रयत्रयपूर्वद्विजित्वसंभव इति निरस्तं तत्रापि ह्यरावित्वं च न संशयाद्युपगमेपि स्थितिरहात्संज्ञाविषयसंशयनिर्मेयत्वात्
 प्रामाण्यादिज्ञानस्यानुज्ञेयत्वेप्यपि ह्यरावित्वं च न संशयाद्युपगमेपि स्थितिरहात्संज्ञाविषयसंशयनिर्मेयत्वात्
 किंच यत्राविनेव संनद्ध इत्यादि निष्पत्त्येव यत्राविनेव संनद्ध इत्यादि निष्पत्त्येव यत्राविनेव संनद्ध इत्यादि निष्पत्त्येव

प्र० चि०
१०२

इवः प्रांचक विपरीत निश्चयान्नराता ह्यर्प होष विशेषा जमत द्विशिष्ट कचिच्च अमत्वज्ञानमिमननुगम इति वाचं प्रमा

टोनवेत्यादिसंशयः तत्र वातद्विशेषक वृद्धभिन्नतादिप्रकारकज्ञानं प्रमानवासघट्टादिप्रामाण्यसंशयात्मकसमस्तलंबननि
श्चयपक्षतो द्वितीयसूत्राएव सवटोनवेत्यादिसंशयस्तत्र च स्याद्वापयत्यायापत्रे तत्रैव निश्चयस्य विद्यावुद्धिरूपत्वे स्यात् प्रामा
ण्यपापनिश्चयेति भाष्ये निश्चयविरोधितानत्वेनानुगमादिसाहुः तदसत्त्वमत्वादिज्ञानानां र्कदितविरोधिनिश्चयस्य संशयनिश्चय
साधारणतद्विशिष्टवुद्धिप्रतिकंधकत्वादेव अमत्वादिसंशयं विना निश्चयसत्त्वे संशयानुत्पादसंभवेन तादृशविशेषकारणाक
नेमानाभावात् सति विरोधिनिश्चये अमत्वादिज्ञानरूपविशेषकारणाभावविपरीतनिश्चयोन्नतद्विशिष्टवुद्ध्यानुत्पादविशि
ष्टवुद्धिसामान्यात् तादस्य दुर्कारतया विरोधिनिश्चयस्य प्रतिबंधकत्वावश्यं कृत्वा तत्र अमत्तादिज्ञानस्याप्युत्तेजकत्वावश्यं कृत्वा च
अमत्ताविरोधिनिश्चयसत्त्वे अमत्तादिसंशयादस्य संशयानुत्पत्तेः प्रतिबंधकसत्त्वे कास्यासहस्यारामप्यकिंचित्करत्वात् कि
ंच प्रामाण्यनिश्चयविरोधित्वेनाप्यनुगमाः संभवः विरोधित्वस्य प्रतिबंधप्रतिबंधकतावच्छेदकभेदेन भेदात्वरूपतो अमत्वज्ञानस
प्रामाण्यनिश्चयप्रतिबंधकत्वे मानाभावाच्च न चेवंधमत्तादिज्ञानावाप्यनुगमादुत्तेजकत्वमपि कथमिति वाच्यं उत्तेजकाननुममस्या
सत्तादितेदिक् अथेति प्रामाण्यं प्रमापदपहसिनिमित्तं न तदसत्त्वमत्वादिज्ञानावाप्यनुगमादुत्तेजकत्वमपि कथमिति वाच्यं उत्तेजकाननुममस्या

संशे

कल्पनेमानाभावात् सति विरोधिनिश्चये
अमत्तादिज्ञानरूपविशेष
४४
राम०
१०२

२०६

मारापसंशयादिति इदं प्रमानवेत्याकारकसंशयादित्यर्थः न तत् प्रामाण्यमिति तादृशसंशयविषयस्यैव प्रामाण्यत्वमुचितं न ह्यति
रूपकारकत्वं न निश्चितं न तथा संशयविषय इति नैतस्य प्रामाण्यत्वमिति भावः एतन्निश्चयादिति निष्कर्षः प्रहस्यपुत्रस्यैव च प३
प्रामाण्यत्वादिति भावः भवतु एतस्यैव प्रामाण्यत्वं तथाप्येतस्यापि संशयः आनुभविकः सवानुवसापेन तस्य निश्चयकत्वं स्यादिति
ह्यत्र लतावदिति इदं तद्वदिति तत् प्रकारकत्वं प्रामाण्ये तद्वतीत्यादिरूपेणार्थतद्वत्त्वमिति प्रामाण्यं वेति शेषः तथा चेति अत्राप्यानु
वसापेन व्यवसायस्य इदं त्वरनतत्त्वविशिष्टविषयत्वाविषयीकरणेन तत्र प्रामाण्यत्वाभ्युपयत्तेरिति भावः पुत्रान्तरमाह अन्यथेति ध
र्मिणा इति धर्मिणा वच्छेदकांशोऽस्वतः प्रामाण्यग्रहवदित्यर्थः अयं च प्रसाध्यांगको दृष्टान्तः अवर्जनीयमिति रजतत्वप्रकारकत्वं सति त
एव रजतत्वविशिष्टविशेष्यकत्वमपि चेद्वहीत तदा प्रामाण्यग्रहेः विशेषादिति भावः दृष्टान्तसिद्धिं परिहरति अतएवेति धर्म्यशोधर्मिता
वच्छेदकांशे अनुभवात्मीकारेण दृष्टान्तदार्ढ्यतो भयमेव ह्यप्यतिमैव मितिकिं त्विदमितिः अत्र खरूपेण इदं व्यञ्जि विषयो बोध्यः ननु तत्र
इदं त्वमपि प्रकारस्तथा सति तदंशोऽस्वतः प्रामाण्यप्रसंगात् अतः इदं त्वरजतत्ववैशिष्ट्यं पुरोवर्तिनो नानुवसापविषय इत्यग्रिमग्रंथा
संगतेश्च प्रकारकत्वेनेति प्रकारिताविशेषणत्वेनेत्यर्थः यदा प्रकारकत्वेन प्रकारिता संगतिज्ञान इति शेषः ननु व्यवसाये प्रकारिता

प्र० चि०
१०३

ज्ञाने किं नानमिति तदस्य शंकां निराकरोति अमथेति प्रकारित्वस्यानुव्यवसायाविषयत्वस्यार्थः प्रकारकाचीति प्रकारितावीची
त्यर्थः रजतत्ववैशिष्ट्यस्य पुरोवर्त्ये चितरततत्वसमवायस्य तदर्थत्वे रतीयाप्यत्वे इदं रजतत्वे इदं रजतत्वेनेषु ह्येखापत्तिरित्य
र्थः ननु व्यवसायस्येदं रजतत्वादिविशिष्टेदं विषयकत्वाभावे व्यवसायस्य धर्मिणिरजतत्वेदं तादिस्य प्रकारकत्वे मानाभा
वाच्च धर्मशो निष्कारकत्वापत्तिरित्यत आह तथा चेति अनुव्यवसाये रजतत्वेदं तादिस्य प्रकारकास्वाभावेत्यर्थः धर्मिणीति ध
र्मशो व्यवसायस्येदं रजतत्वप्रकारकत्वेत्यर्थः विषये धर्मिणा तस्य व्यवसायस्य निर्विकल्पकत्वं निष्कारकत्वं उपसंहरति
अतस्तिवहिर्विशेष्यकज्ञाने मनसो स्वातंत्र्यादिति भावः ननु बहिर्विशेष्यकज्ञाने मनसोऽस्वातंत्र्यादित्यत्र किं नाम स्वातंत्र्यं न तावत्
सुरादिरूपप्रमाणांतरसहकारेणाजनकत्वं विकार्यादिमूलभूतज्ञानस्य बहिरर्थविषयकस्य प्रमाणांतरसहकारेणापि स्वतंत्र्यं
नदर्थोपस्थिति सहकारेण मनसा जननात् परमात्पदान्न वेमादिसंशयस्य प्रमाणांतरं विनापि को घुपस्विति धर्मिज्ञानस
हकारिणा जननाच्च न वा ज्ञानाद्यसहकारेणाजनकत्वं न हि प्रकृत्यवसायस्योपनयसहकारिणा बहिर्विशेष्यकज्ञानजननं बाधका
भावात् न च मनो बहिरंतरो भवविशेष्यकज्ञाने प्रमाणांतरमंतरेण समर्थं यस्मात्पुनरुपवाचनं वेमादिसंशयज्ञानो भवविशेष्यक

राम०
१०३

२ विशिष्टस्य धर्मिणो विशेषितांशो विशेषणतयैव ज्ञानात् । अस्तु वा बहिरथ चरितो यथा तथा नियमस्तथापि सुखत्वादिमति सुखत्वादि २
 ३ विशेषकत्वादावित्यर्थः । आदिपदाप्रजतत्वादिप्रकारकपुरिग्रहः । अस्मात्तत्र्यादित्यस्य विशेषिष्यप्रकारित्वयोरुपस्थितिं विना ज्ञानजनकत्वासे
 इति वा अंगौ रोहं सुखात्मादिशरीराभेदवुद्धिविलयापत्तेः न च मनो बहिरंतरा भवमुख्यविशेष्यत्वे समर्थमिति चाच्यंतादश
 नियमे मानाभावात् प्रकृतेः पितृविहाञ्च प्रामाण्यभावे रजतत्वादिप्रकारकत्वरूपांतरर्थवदित प्रामाण्यभावे बाधकाभावः अथ
 बहिरविशेष्यकस्य स्य पुरोवर्तिविशेष्यत्वप्रकारित्वयोरप्यनुपस्थितयोरेव प्रकारत्वे मिति नैयायिकस्यापि सिद्धांतात् अथ
 यथा पुरोवर्तिविशेष्यकत्वरजतत्वप्रकारकत्वे योरपि भानानुपपत्तेः मायनये प्रामाण्यभावात् न भुपगमे पितयोर्भावात् भुपगमात्
 किंच तद्विशेष्यकत्वे सति तत्प्रकारकत्वं न प्रामाण्यकिंतु विशेषितासंबंधेन तद्विशिष्टवत्वे सति प्रकारितासंबंधेन तद्वत्त्वं नैव स
 प्रामाण्यत्वाद्यवात्तज्ज्ञानं च विरोधित्वादेः पूर्वमनुपस्थितावपि संभवति तत्र विशेष्यत्वादेः संसर्गताविशेष्यतात्वाभावादिति श्रौवा
 ४ धी मने प्रामाण्यसंशयान् यानुपयत्ना प्रामाण्यनिष्पत्तौ सामग्रीकत्वेनावश्यकत्वेऽनापत्त्या तद्वर्तितत्प्रकारकत्वानुपस्थितिर्वि
 शिष्टतत्प्रकारकज्ञानमेव ज्ञानेन तद्विशेष्यकत्वप्रसङ्गं प्रतिपत्तिबंधकं कल्प्यते स्वरूपेणोदं विशेष्यकत्वं रजतत्वादिप्रकारकत्वं
 २ वा पुज्ञाने गत्यंतरावदं रजतत्वेन ज्ञानमी सनुभवस्य दुरपहृतवोरजतत्वादिति शिष्टविशेष्यकत्वप्रसङ्गं प्रसेवतादशरजतत्वादि
 प्रकारकज्ञानस्य प्रतिबंधकत्वात् एतेन न्यासदशा यन्नेपिन संवत् प्रामाण्यसंशयः किंतु चिदेव तद्वत्त्वपन्नं प्रामाण्यसंशय

न्यासदशा यन्नेपिन संवत् प्रामाण्यसंशयः किंतु चिदेव तद्वत्त्वपन्नं प्रामाण्यसंशय
 न्यासदशा यन्नेपिन संवत् प्रामाण्यसंशयः किंतु चिदेव तद्वत्त्वपन्नं प्रामाण्यसंशय

अतएतेनतन्निष्प्रयस्यैवप्रतिबंधकं कल्पतां लाघवात्प्रतिबंधकल्पनामपेक्ष्यकृतप्रतिबंधकसंकोचस्यैवउचितत्वात्इतिपरास्तं भेदकृतस्य
परस्यरंभिशेषणविशेष्यभावेविनिगमकाभावेनानंतप्रकृतिबंधप्रतिबंधकभावप्रसंगान् ४७

प्र०चि०

१०४

सत्ये

स्तत्रप्रामाण्यसंशयेकिवाधकमितिनिरस्तंप्रामाण्यग्रहाभावविशिष्टस्यवसायस्यसामान्यतएवतद्विशेष्यकत्वप्रसक्तप्र
तिबंधकत्वात्तत्रथैवंतत्रच्छंशयाम्यप्रामाण्याभावविशिष्टबुद्धेवैवप्रामाण्यनिष्प्रयविरोधीसेवकल्पताप्रतिबंधप्रतिबंधक
भावोत्तरकल्पनामपेक्ष्य १०४ तत्रप्रतिबंधप्रतिबंधकभावेवच्छेदकौटौविशेषरात्रयेपस्यैवतद्युत्वादितिचेन्नग्रन्थद्वारा
प्रामाण्यनिष्प्रयैवप्रतिबंधतत्रच्छंशयात्मकप्रामाण्याभावविशिष्टबुद्धनुत्तासमतत्रतत्रोपसिद्धिनिविरोधस्यहेतुत्वमपि
त्वयावक्तव्यमितिमहोदयवापतेतत्रच्छंशयाम्यत्वस्यातत्रच्छंशयमदकूटरूपस्यपरंस्वरंविशेषराविशेष्यभावेनानंतप्रतिबंधकां
तरकल्पनमपेक्ष्यतत्रप्रतिबंधकतावच्छेदकसंकोचस्योचितत्वादितिपरास्तंमेदकूटस्यपरंस्वरंविशेषराविशेष्यभावेवितिगम
काभावनानंतप्रतिबंधप्रतिबंधकभावप्रसंगान्नचानभ्यासदशापन्नज्ञानेपिसर्वत्रनप्रामाण्यसंशयःकिंतुक्विदेवतथाच
उपपन्नप्रामाण्यसंशयस्तत्रप्रामाण्यसंशहेतुत्वेन १०४ तदोषस्यैवप्रामाण्यनिष्प्रयप्रतिबंधकत्वंकल्पनामप्यनुत्पत्तप्रामा
ण्यग्रहएवास्तिनिवाच्यं दोषाणामननुगतत्वादितिग्रन्थानुयापिनस्तदसत् १०४ इदंजनमिति व्यवसायानंतरमिदंरजतत्वं
नजनानामीत्यनुव्यवसायानुपपत्तेःप्रतिबंधकीभूतस्येदंत्वप्रकारकव्यवसायस्यसत्त्वेनइदंत्वविशिष्टविशेष्यकत्वग्रहासं

५८

राम०
१०४

रजतत्वादिप्रकारकत्वे पुरोवर्तिविशेष्यकत्वावच्छिन्नत्वमपि भासते। परंतुरजतत्वादिप्रकारकत्वे रजतत्वादिनिर्दिष्टविशेष्यकत्वावच्छिन्नत्वं ७

मवातनचतस्रे दमंशो निर्विकल्पकत्वे मेवेति वाच्यं जाततिरिक्तपदार्थस्य किंचिद्वर्गप्रकारेणोवप्रकारत्वेन यमात्रनचतस्रद्विशेष्य
 कत्वतत्प्रकारकत्वाभयविषयकप्रत्यक्षत्वं प्रतिबध्नातावच्छेदकमतएव प्रत्येकं भासत एव नतु रदं रदं स्त्वेन जानामातीति निवाच्यं रदं रज
 सा त्वेन जानामीत्यनुपकालेऽभयविषयकप्रत्यक्षस्य प्रतिबंधकसत्वेऽपि रजतत्वप्रकारकत्वभावनवद्वजतत्वविशिष्टविशेष्यकत्वभावेऽपि
 दुर्वात्वापत्तेः किंच ज्ञाने तद्विशेष्यकत्वभावेन माभूत्प्रामाण्यभावे च किंचाधकं न हेतुद्विशेष्यकत्वतत्प्रकारकत्वमात्रं प्रामाण्यपर
 जतरंगयोरिमैरंगरजतेऽतिविपरीतधमेः तिव्याप्तेः किंतु तद्विशेष्यकत्वावच्छिन्नतत्प्रकारकत्वं अवच्छिन्नत्वं च रदमेतद्विशिष्टं एत
 त्प्रकारकमिति प्रतीतिसाक्षिकः स्वरूपसंबंधविशेषः स च संसर्गमप्याद्या प्रतिष्ठति न व्याप्नुयोरुवर्तिनि रजतत्वादिमत्वज्ञानेऽपि रज
 तत्वादिविशिष्टविशेष्यकत्वरजतत्वादिप्रकारकत्वमनुवसायो मास एव एवं जातत्वावच्छिन्नत्वं न भासते। अवच्छिन्नतासंबंधे नतत्
 प्रकारकत्वविशेष्यकं तद्विशेष्यकत्वप्रकारकप्रत्यक्षं प्रतिता दशविशिष्टप्रामाण्यानुपस्थितिकात् न अवसायस्य प्रतिबंधकत्वा
 त्त्वेन च असायत्वस्यैकस्यानुगतस्यानुपस्थित्याभावात् कथं मनुगत रूपेण प्रतिबंधकत्वमनुगतानामेव प्रतिबंधकत्वेन नतेऽपि प्र
 ामाण्यासंशयस्य लोपत न्न अवसायमन्त्रेः प्रामाण्यसंशयानुकूलतत्तदोष्यक्तेर्विप्रतिबंधत्वस्यैव च तयाः मत्रस्य तः प्रामाण्यमिति
 क स्त

प्र० चि०
१०५

अथैवाधकाभाव इति वाच्यं तद्वतितत्प्रकारकज्ञानत्वेनानुगमात् अथैवं द्वितीयानुव्यवसाय एवमापनयेत् कथं प्रामाण्यमानं न
वविशिष्टप्रामाण्योपस्थितिवद्वितीयानुव्यवसायसामग्र्यपुनरेति वाच्यं द्वितीयानुव्यवसायमग्रीत्वास्यानुगतस्याभावात्तत्र
कारणाविशेषमतीनां शांतिस्विकारूपेणानेजकत्वेतदभावानां परस्परविशेषाविशेष्यभावेति निगमकाभावेनानंतप्रतिबंधाप्र
तिबंधकभावापत्तेर्नानायात्मानंतप्रतिबंधकभावोऽभ्युपेतयेति वाच्यं तथासंतितदपेक्ष्यत्वात्प्रामाण्यसंशयस्तुल्यत
नद्यवसायव्यक्तेतत्तदोषव्यक्तेर्वाप्रतिबंधकत्वस्यैवोचितपाऽमन्त्रस्त्वतः प्रामाण्यग्रहस्य दुर्वारत्वादिति चेन्न द्वितीयानुव्यवसा
येपि प्रामाण्यभिनस्यानभ्युपगमात् अथैतच्च प्रामाण्यभानाभिधानमेकदेशिमेतेन न च तथापि गुरुत्वेन व्यवसाये ततः प्रामाण्यमधि
वाधकाभावः तादृशविशिष्टव्यवसायस्य प्रतिबंधकस्य पूर्वमभावादिति वाच्यं प्रामाण्यसंशयान्नयानुपयन्नाकार्यसहभा
वेन तादृशविशिष्टव्यवसायस्यानुगतस्य प्रतिबंधकत्वकल्पनात् किंच गुरुत्वेन व्यवसाये व्यवसायनिष्ठतया प्रामाण्यभानमेव न संभ
वति लौकिकविषयत्वमदात्मवद्वितीयाधिकांशपक्षमासत्तामसस्य प्रतिविषयस्य हेतुतया विशेषणत्वसौक्यविषयत्ववद्विती
सामानाधिकरण्यपक्षमासत्तामससंयुक्तमवापस्यात्मसमवेतमानसप्रसङ्गे हेतुतया व्यवसाये व्यवसायभानासंभवात् व्यवसायो

राम०
१०५

तन्निष्ठाकाले अवसापे विषयलौकिकसन्निकर्षाभावात्तन्निष्ठाकाले विषयलौकिकसन्निकर्षाभावाच्च न च ज्ञानेतरविषयकलौकिक
 कपसस्य प्रत्येव विषयादेर्हेतुत्वमिति वाच्यं ज्ञानेतरत्वं प्रवेशोखादिति प्राहुः अमेतु प्रामाण्यसंशयान्मथानुपपत्त्या सामान्यतः
 प्रामाण्यप्रत्यक्षे विशिष्टप्रामाण्योपस्थिते हेतुत्वं कल्प्यते तेन प्रामाण्यापस्थितिर्विनाः नु अवसायादिनां प्रामाण्यप्रहः
 अथैव द्वितीयां नु अवसापे प्रामाण्यमिधानमेकदेशिमाभिप्रायेण न विशिष्टप्रामाण्योपस्थिते प्रामाण्यप्रत्यक्ष
 तावच्छिन्नं प्रति हेतुत्वे अवसापविरहदशायां पिरवंग्रहः प्रामाण्यघटकपदार्थान्मुपस्थित्या विशेष्ये विशेषणमिति
 न्यायेन मानसप्रामाण्यप्रत्यक्षं न स्यादित्यप्यनौवविशेष्येण मिति न्यायेन प्रामाण्यप्रत्यक्षस्यैवापत्तिः अथ विशेषिता
 धंशैलौकिकप्रामाण्यप्रत्यक्षत्वं कार्यतावच्छेदकं द्वितीयां नु अवसापे प्रथमानु अवसापोपनीतविशेष्यत्वादिविषयकप्रामा
 ण्यभानस्य चेष्टत्वात् अतएवाथैव द्वितीयां नु अवसापे न प्रामाण्यग्रहणमिधानमपि साधुसंगच्छते इति चेन्न तथा सति विशि
 ष्टप्रामाण्यापस्थितिर्विनापि विशेष्यतासंबंधेन रजतत्वादिविशिष्टवत्वे सति प्रकारित्वा संबंधेन रजतत्वादिसंबन्धेन रूपस्यैव
 प्रथमानु अवसापोपनीतमानेवाद्यकाभावात्तत्रपिशेष्यत्वादेः संसर्गत्वात्तावदानस्यैव प्रामाण्यत्वात् न च ज्ञाना
 यो

उ

प्र

ननु

प्र० वि०

१०६

५॥

८

शे लो किक प्रत्यक्षात्मक प्रामाण्य प्रत्यक्षत्वं कार्यतावत्तच्छेदकं प्रथमानु व्यवसाये^त छुंखल प्रामाण्य मानस्य चैव त्वादिति
वाच्यं व्यवसायोत्पत्तिकालि^{प्रामाण्य} ज्ञानोपस्थितिसत्त्वे प्रथमानु व्यवसाये^त डनीत ज्ञान विशेष्य क प्रामाण्य मानस्य डुर्वोत्ता
यत्नेः प्रथमानु व्यवसाये^त छुंखल प्रामाण्य भाता भ्रम गमेतदं नंतरं जतत्त्व प्रकारकत्वं रजतत्ववद्विशेष्य कत्वावधि न्न वेसादिसंय
यानुपपत्तेश्चेति मेवं विशेष्ये विशेषणमिति मायेनाभावादि प्रत्यक्षवत् प्रामाण्य प्रत्यक्षस्यानभ्युपगमात् न वैवमनवस्थेति वाच्यं
वीजो कुरवदनादिसादि^{प्रामाण्य} शितसंक्षेपः उक्तमेवार्थं प्रयोगात्तस्मात्तस्मादिति अनभ्यासदशेति नभ्यासं दशापन्नं स्याद्योत्पत्ति
रागवधिकतत्ती पस्मरावृत्तिसंशयविषयीभूतं यज्ज्ञान प्रामाण्य पदुत्वादिमतिघटत्वादिकारकत्वमित्यर्थः प्र^{ये} कदलव्याक
तित्त अनुपदमेव विवेचनीया साशपिकत्वादिति स्वाग्रयोत्पत्तिशरणवधिकतत्ती पस्मरावृत्तिसंशयविषयत्वादित्यर्थः अत्र
पिपसेकद्वेव्यावृत्तिरनुपदं विवेचनीया पराश्रयत्वादिति सिद्धसाधनमित्येतनेनान्वेषः ननु परमा^{त्रे} याश्रयत्वं वक्तव्यं तत्र
हस्वस्यापीति तथावमात्रपदव्यवच्छेद्यापसिद्धिरिति भावः ननु वृत्तवृत्तिघटत्वाकारकत्वं पाचत्वाग्रपायस्यत्वे सति याश्रयत्वमिति
साधमी पंतज्ञाहमदमतरिति मिश्रमते चैतपि बोध्यं तस्यापीत्यप्रशंकतेन चेति याश्रय प्रामाण्येति याश्रय प्रामाण्य पस्पस्यः याहकस्या

प्र२

राम०

१०६

४ अर्थस्य

पीतिरुक्तेन नैवापिका भिमतस्यापीत्यर्थः तदपेक्षया ग्राह्यप्रामा^{रूप}कापेक्षया पूरत्वाभावात् मिन्नत्वाभावात् स्वयमेव तिस्र्याह्यमा
मारापं स्वग्राह्यत्वेन पराभ्युपगतस्य प्रामारापस्य बृहत्त्ववति बृहत्त्वप्रकारकत्वादेराश्रयस्तदममात्रग्राह्यत्वेसाधे इत्यर्थः अत्रामा
रापेतितादृशप्रामात्रपस्यापि प्रामाएवानुमितीश्वरज्ञानादेस्तद्गृहकत्वेन विषयवाधादनुमितेरप्रामारापं स्यादित्यर्थः प्रामारापानुमि
तेरपि प्रामारापबृहत्कृत्या बृहत्त्वविशिष्टाद्यवगाहित्वेन बृहत्त्ववतीत्यादि प्रामारापाश्रयत्वादिति भावः अत्राह्यप्रामारापापेक्षयेति
पाठे ग्राह्यप्रामारापं स्वाग्राह्यत्वेन नैवापिका भिमतस्य बृहत्त्ववतीत्यादेराश्रयस्तथाच पूर्वोक्त एवाप्येति अनभ्यासदशापन्नेति
अनभ्यासदशापन्नेत्याश्रयोसत्तिस्मरणवधिकृततीयस्मरणवृत्तिसंशयविषयो भूतं पञ्जीनप्रामारापं पट्टत्वादिति बृहत्त्वा
दिप्रकारकत्वमित्यर्थः पक्षे हेतोः सत्त्वप्रदर्शनापभ्यस्तार्थक्यमनभ्यासदशापन्नयदंस्वरूपकथनं ननु पक्षतावच्छेदकविषयार्थं वि
प्रतिपत्तौ तस्य पक्षतावच्छेदका बृहत्कृत्याश्रयत्वेन रूपेण पक्षत्वेऽर्थान्तरापत्तेरनिभेदेपि बृहत्त्ववति बृहत्त्वप्रकारकत्वादेरभिन्नत्वे
नाव्यावर्तकत्वाच्च न च यस्य विषयविशेषवदितप्रामारापत्वाश्रयोसत्तिरतीयस्मरणसंशयवन्नजातसत्त्वस्यासिद्धिवारणा
यतस्य पक्षतावच्छेदकबृहत्त्वमावश्यकमिति वाच्यं बृहत्त्ववति बृहत्त्वप्रकारकत्वादेः प्रातिस्विकरूपेणैव पक्षतया तस्य पक्षव

अथ ५

प्र० चि०
१०७

हिर्मावादेवस्वरूपासिद्धिविरहात् अन्यथा तस्य पक्षत्वे घटत्ववति घटत्वप्रकारकत्वाद्देतद्विशेषणोपादाने पितृस्वरूपासिद्धेर्देव
रत्वात् न च तत्रैव तद्विशेषणमिति वाच्यं कांचनमयः पर्वतो वन्निमानि स्यादा विवाश्रया सिद्ध्यापत्तेः न च घटत्ववति घटत्वप्रकारक
त्वत्वादिना प्रातिस्विकरूपेण न पश्यत्वमपि तु सामान्यतः प्रमापदप्रवृत्तिनिमित्तत्वेन तथा च पश्यविषयविशेषवदितप्रामाण्य
पपदप्रवृत्तिनिमित्तत्वेन ती पश्यणं न संशयस्तत्र भागासिद्धिवारणापतस्य पश्यतावच्छेदकत्वमावश्यकमिति वाच्यं
मापदप्रवृत्तिनिमित्तत्वेन पश्यत्वे साध्योपि स्वपश्यसामान्यतः प्रमापदप्रवृत्तिनिमित्तपरत्वेन हाश्रयमाचक्षात्यत्वस्य प्रतियो
गिनो मापनपः प्रसिद्धा साध्या प्रसिद्धापत्तेः विशिष्य घटत्ववति घटत्वप्रकारकत्वाद्येकैकपरत्वे घटत्ववति घटत्वप्रकारकत्वाद्दे
प्रमापदप्रवृत्तिनिमित्तान्तरेऽशतः सिद्धसाधनापत्तेः न च पश्यतावच्छेदेकावच्छेदेन साध्यसिद्धिरदृश्यत्वेनाशतः सिद्धसाधनं न हो
सामेति वाच्यं साध्योपपदस्य प्रामाण्यवति प्रामाण्यप्रकारकत्वपरतादृशाया तद्वृत्तीभूतप्रामाण्येऽशतोवाधापत्तेर्विप्रतिपत्तेः
घटत्ववति घटत्वप्रकारकत्वत्वादिरूपेण पश्यता प्रमापदप्रवृत्तिनिमित्तत्वेनात्र पश्यत्वेऽर्थोत्तरापत्तेः एतेन ज्ञानसिद्धेन घटत्वव
ति घटत्वप्रकारकत्वेदिमित्तितायस्या घटत्ववति घटत्वप्रकारकत्वव्यक्तं तृतीयपश्यणेन संशयस्तत्र भागासिद्धिवारणापतस्य पश्यताव

राम०
१०७

छेदकघटकत्वमावश्यकं साधे चरत्वाग्रपपदंतज्ज्ञानव्यक्तिपरंपरसंतावछेदकावछेदकावछेदेवसाधसिद्धे रक्षयंतानां
 शतः सिद्धसाधनमन्यासाग्रपपदस्य सामान्यतः पक्षीकृतघटत्वप्रकारकत्वाग्रपपरत्वे पावनद्राह्यत्वाभावस्य चालनीया
 येन सर्वत्र सत्त्वात् सिद्धसाधनापत्तेरितिकस्यचित्प्रलपितमप्यपास्तं तस्य प्रसूतावछेदकघटकत्वे विप्रतिपत्तेन रूपेणापस्य
 त्वादधीतरापत्तेः किंतु ज्ञानभेदेन प्रामाण्यभेदमते वस्तुगमापयज्ञानव्यक्तिरुत्तरतृतीयस्यारोतत्र प्रामाण्यसंशयः प्राति
 सिकरूपेणातज्ज्ञानवृत्तिवृत्त्ववतिवृत्त्वप्रकारकत्वत्वादिना पक्षीकृतसत्तज्ज्ञानयाह्यत्वाभावः साधनीय इति हि कान्त्वा
 ग्रपयाह्यमिति ज्ञानभेदे विवृत्त्ववतिवृत्त्वप्रकारकत्वादेरभेदेन ये स्वपदं सामान्यतः पक्षीकृतघटत्ववतिवृत्त्वप्रकारकत्वादिपं
 र्यावत्वेन चाग्रयोविशेषणायः अथ या सकलप्रामाण्याग्रपसर्वे विषयकेष्वरादिज्ञानयाह्यतया प्रामाण्यनुमितेरपि प्रामा
 ण्यवृत्तकत्वेन वृत्त्ववतिवृत्त्वप्रकारकत्वाद्याग्रपत्वात्तज्ज्ञानतया च बाधापत्तेर्न च तथापि सर्वविषयकत्वं वतिसर्वविषयकत्वा
 दोसैवोतगतत्वेन पावनत्वाग्रपस्यायाह्यबाध इति वाच्यं तस्यापसत्त्वात्तवृत्त्ववतिवृत्त्वप्रकारकत्वादिकं प्रतिज्ञानमन्यदिति
 मते तु स्वाग्रपपदंतज्ज्ञानव्यक्तिपरंपरसंतापिततज्ज्ञानवृत्तिवृत्त्ववतिवृत्त्वप्रकारकत्वत्वादिनेत्युक्तमेव तथा चेतज्ज्ञानवृत्ति

प्र०चि०
१०८

वृत्त्ववतिवृत्त्वप्रकारकत्वं नैतज्ज्ञानयात्यमिति फलितं अमथासामान्यतो वृत्त्ववतिवृत्त्वप्रकारकत्वाद्या अपपरत्वे यावत्तवि
शेषासाप्युक्तमेणावश्यकतया कुत्रापि वृत्त्ववतिवृत्त्वप्रकारकत्वव्यक्तोपावद्वृत्त्ववतिवृत्त्वप्रकारकत्वाद्या अपयात्यत्वासत्वे
न सिद्धसाधनाय नैतनुस्वाप्यपयात्यत्वाभावसिद्धावपि परतो यात्यत्वं न सिद्धं अयात्यत्वे पितुदुपपत्तेरित्यतः साध्यांतरमाह स्वा
यातिरिक्तेति ननु त्रवाधः नैयापिकसिद्धाप्रामाण्यानुमित्यादेरपि प्रामाण्यघटकतया घटत्वादिमत्वावगाहितेन घटत्ववनिवृत्त्य
कारकत्वाद्या अपतया स्वाप्यातिरिक्तत्वाभावात् न च स्वाप्यपदं न सामान्यतो वृत्त्ववतिवृत्त्वप्रकारकत्वाद्या अपपरमपितुतदा
अपः तोपलक्षिततत्तद्यवसायपरमिति वाच्ये सिद्धसाधनाय नैतुदुपपत्तेरपि कसिद्धाप्रामाण्यानुमित्यादिनापि प्रामाण्यग्रहस्वीका
रादिति चेन्न स्वाप्यातिरिक्तमात्रयात्यत्वं स्पसाध्यतात्वा अप्यातिरिक्तमात्रयात्यत्वं यावत्तत्वा अपयात्यत्वे सति यात्यत्वं नातो वा
धतादेव स्थं स्वपदं पूर्ववत्तय स्वीकृतवृत्त्ववतिवृत्त्वप्रकारकत्वादिपरं नैतित्वा प्रामाण्या अपसर्वविषयकभगवन्ज्ञानादिमादाय
प्रामाण्यानुमितिमादापन्नवाधवारणापवावत्तोपादानं पदितु ज्ञानभेदेतवृत्त्ववतिवृत्त्वप्रकारकत्वादिकं विमिश्रितं तदनुस्वाप्य
मपदं तत्र घवसायव्यक्तिपरं यावत्तंच नोपादेयं तथा चैतज्ज्ञानवतिवृत्त्ववतिवृत्त्वप्रकारकत्वं नैतज्ज्ञानयात्यत्वे सति यात्यमिति फ

ने

राम०
१०८

संश

धृति

फलितमितिदिक्। स्वाप्रयेसतीतिसप्तमीमहिआस्वाप्रयसामानाधिकरणपंसंशयविशेषांलम्पतेतथावस्वाप्रयसामानाधिकरणं
पस्तदुत्तरतीयसाराहृत्तिसंशयस्तद्विषयत्वादित्यर्थः। स्वयंप्रसीधतप्रामाण्यपरंनन्विदंस्वरूपासिद्धंयवसायोत्पत्तिस्ततोऽनु
वसायःततःप्रामाण्यकोद्युपस्थितस्ततःप्रामाण्यसंशयइतिअमेरावसायचतुर्थस्यराएवप्रामाण्यसंशयोत्पत्तेर्नचस्थि
तिस्यरायेहमातृतीयत्वंविवक्षितंत्वेचतुर्थस्यराएवप्राप्तिवाच्यंगुरुमतेप्रयोजकत्वापत्तेःप्रामाण्यप्रियायात्मकवसा
पस्तदुत्तरतीयसाराएवविनष्टतयानिम्ययसत्वेसंशयांसंभवरूपस्यानुकूलकस्यासंभवादितिवेत्तयवसहृदःप्रामाण्यप्रामाण्ये
तिसमहासंवनस्मरणत्मकोवसायस्ततोऽद्विषयकंज्ञानमितिस्मरणरूपंधर्मिज्ञानंतत्तत्तीयस्यराएवविषयकंज्ञानंप्रमान
वेतिप्रामाण्यसंशयसंभवाद्विभावःअत्रसंशयविषयत्वमात्रोक्तावयंवदोनवेत्यादिसंशयविषयेवदत्तादौअभिचारस्तत्रवदत्व
तीत्यादिप्रामाण्यप्रययात्त्वत्वाभावविरहादतस्तदुत्तरतीयस्यराहृत्तीतिअयंवदोनवेत्यादिसंशयप्रामाण्यवदत्तादौअभिचारस्तत्रवदत्व
~~प्रामाण्यप्रययात्त्वत्वाभावविरहादतस्तदुत्तरतीयस्यराहृत्तीतिअयंवदोनवेत्यादिसंशयप्रामाण्यवदत्तादौअभिचारस्तत्रवदत्व~~
इतिरेवनेतिनव्यभिचारःतदुत्तरसाराहृत्तिसंशयविषयत्वोक्तावपिअयंवदत्तादिनिमित्तयेप्रामाण्यसंशयाधीनसंशयविषयव

क्षणवृत्तिसंशयविषयत्वमादायस्थानुवेद्यभिचारः स्मादतो धंसघटिततृतीयत्वका भावउत्तरेति धंसघटिततृतीयत्वं २५

प्र० वि०
१०५

दत्तादौ अभिचारोऽतस्तृतीयेति प्रामाण्यसंशयाधीनार्थसंशयश्चतुर्थसंशयस्य सारानिरेवेति तत्र अभिचारः तृतीयसंशयस्य सारानि
संशयविषयत्वमित्युक्तौ पञ्चस्थानुर्नवेति संशयः ततो विशेषदर्शनंततोऽयं स्थानुर्नवेति निश्चयत्ववत्त्वं तृतीयत्वं च तद्धंसाधिकार
राका लब्धसानधिकारत्वे सति तद्धंसाधिकारत्वं तत्तत्पदं च यद्यवसाय अत्र तृतीयसंशयोऽप्रामाण्यसंशयोऽनुभवसिद्धताद
शयत्किंचिदेकव्यक्तिव्यवसायरं ननु स्वाश्रयसामान्यपरंतथा सत्तनादौ संसारे सर्वस्मिन्नेव सारो घटत्ववतीत्यादि प्रामाण्याश्र
यज्ञानध्वंससत्त्वेन तद्धंसाधिकारत्वात् तद्धंसाधिकारत्वात् सारस्यैवाश्रयसिद्धेस्तद्धंसाधिकारतृतीयसंशयस्य सारानि पुरुषांतरीयसंशयमा
दापवृत्तादावर्थे अभिचार इति स्वाश्रयसमानाधिकारोऽतिसंशयविशेषतां न च पुरुषांतरीयसंशयोऽपि तत्पुरुषीयसाश्रयस
मानाधिकार एवेति तदोषतादवस्थमिति वाच्यं स्वाश्रयपदस्य तद्धंसाधिकारत्वात् तत्तथा च तद्धंसाधिकारसमानाधिकारत्वं ननु तत्त
तीयसंशयस्य सारानि संशयविषयत्वादिसर्थः विषयत्वं च कोटित्ववर्षास्य अधिकारत्वं नातः प्रामाण्यसंशयमादाय प्रामाण्यघटका
र्थे अभिचारः अथ यत्र घटविषयकं ज्ञानं स घटः प्रामाण्यप्रामाण्येवेति समूहात्वं न स्मरणात् त्वको व्यवसायस्तत्तस्मिन् व्यवसाये
प्रामाण्यसंशयोऽनंतरसंशयस्तन्नतद्विषयत्वमादापवृत्तत्वे अभिचारः एवं यत्र घटपदश्चेति ज्ञानात् तत्तत्तद्वत्तदभावोपस्थितिः

न२

५५
राम०
१०५

ततः पृथगेन वेति संशयस्तत्र तद्विषयत्वमादाय वृत्तेऽभिचारः पवन्नादौ अप्रपञ्च इति ज्ञानं ततः समवायन दभावो यत्स्थितिस्ततो वृत्तः
 समवायवाचवेति संशयस्तत्र तद्विषयत्वमादाय समवायेऽभिचारस्तत्र प्रामाण्याप्रयत्नात्त्वाभावाभावादि ति चेन्न तदुत्तरेऽप्यत्र तत्र
 देन वसीत्यतः प्रामाण्याप्रयत्नोत्तरं नृतीपस्य गीतस्य प्रसः प्रामाण्याप्रयत्नोत्तरं नृतीपस्य गीतस्य प्रसः प्रामाण्याप्रयत्नोत्तरं नृतीपस्य गीतस्य प्रसः
 दंचकोटितारूपविशेषताविशेषताभावापत्तिवध्यप्रतिबंधकभावात्मका बुक्कतर्कास्फोरणा यवाननुसंशयत्वं हेतुवृत्तकंप्रस
 शांतसाधारणस्य मापमतग्रहमतोऽस्य साधारणस्य च संशयत्वस्यानुगतस्यैकस्य दुर्वचत्वात्तु योजनविरचवृत्तेन संशयप
 दवाव्यत्वं संशयत्वं सर्वसाधारणमनुगतं सुवचमित्यपि निरस्तं तथापि अर्थविशेषणत्वादिति न काप्युपपत्तिः प्रामाण्या
 तिनचाप्रामाण्यासंशया जन्मरसिकसंशयविषये वृत्तादौऽभिचार इति वाच्यं न च प्रामाण्यासंशयजन्मसंशया वि
 षयत्वस्य विषयित्वात् न चैवं प्रामाण्यासंशया विषयमापवति प्रामाण्याप्रकारकत्वरूपे प्रामाण्याज्ञानप्रामाण्यासंशया धीनसंश
 यविषयतया स्वस्यासिद्धिरिति वाच्यं प्रामाण्याप्रयत्नेन वसीत्यतः वृत्तवति वृत्तप्रकारकत्वादिरूपप्रामाण्याविरोधिनी वृत्त
 प्रकारकत्वाभावस्य वृत्ताभावस्य वृत्तवति वृत्तप्रकारकत्वरूपमत्वस्य वृत्तत्वात् न च यत्रार्थविशेषे प्रामाण्यासंशया

नृ
 भवे

प्र० वि०
११०

६

हितसंशयः कदापि न वृत्तस्यार्थे अभिचार इति वाच्यं तद्वद्विप्रामाण्यं पक्षी वृत्ततदाश्रयग्राह्यत्वाभावस्याः साधनीयत्वादिति न वेव
मपि स्वस्वपासिद्धिः धारावाहिकाप्रामाण्यसंशयस्य लेउत्तरोत्तरतरे संशयस्य विशेषराज्ञानविधया पूर्ववर्तितं संशयजन्यत्वाभा ८
दशप्रामाण्यतदीयज्ञानप्रामाण्यसमस्तत्वं न जन्यसंशयस्य च विषयत्वात् न च तन्न दशप्रामाण्यसंशयत्वे न जनकत्वं
विवक्षितमिति वाच्यं चिदपि तथा जनकत्वाभावात् अप्रामाण्यसंशयस्य निश्चयप्रतिबन्धकतायां उच्यते जनकत्वादिति चेन्न
जन्यत्वं हि उच्यते जनकतया प्रयोज्यत्वं तथा च प्रामाण्यविरोधिविषयकबुद्ध्या नाज्ञातत्वं विशिष्टधर्मो वद्विप्रामाण्यप्रतिबन्धकता
कसंशयाविषयत्वं हेतुरिति न कोपि दोषा हेतुद्वयवद्वद्वत्त्वादावर्थे अभिचारमुद्धरन्ति अर्थे निश्चिते योतिस्वार्थवद्वत्त्वादौ अर्थसं
शयः वद्वत्त्वादौ संशयः प्रामाण्यसंशयं विनेति अर्थे निश्चिते अर्थसंशय इत्यनुषज्यते गुरुमतं निरास्य स भदमिप्रोपरमतं निराकर्तुं
तन्मतसिद्धत्वं तत्त्वव्यतिरेकसाधयति विवादेति विवादेति ग्राह्यं ग्रहग्राह्यविषयः तथा च न स्वाश्रयाविषयकापावद्वत्त्वादि
षय इत्यर्थः स्वयं दंपक्षीकृतवद्वत्त्ववतिवद्वत्त्वप्रकारकत्वादियं प्रामाण्यग्रहप्रतिबन्धकामवहितत्वेन वयं हे विशेषराज्ञान
यः तेन न सिद्धसाधनमेवं नृतीयविशतियत्तौ साध्यघटितवसिततत्सर्वमज्ञापिको ध्येतौ च तदुत्तरं स तच्छब्देन पावताविशेषितत्वादशयहं

राम०
११०

सर्वकालीनत्व

रामर्शनीपः संदिह्यमानत्वं च तत्र संदिह्यमानत्वं बोध्यं तेन धर्म्यं तरे संदिह्यमाने ज्ञानत्वाद्येन अभिचारः अतस्तत्सर्वं पूर्ववदिति ज्ञा-
नमेवेन प्राप्य भेदमते प्रकाशं तरेणानुमानाह पदैति अत्र ह्येति एतत् पदार्थं यस्मिन् पदार्थमनभ्यासदशे सादिविशेषणं
तु आचर्यते तत्पदेनैव विशेषसाभात् प्रामाण्यानुमितात्मकं तत्ज्ञाननिष्ठं यस्य तदुन्नयमावाहनादिनिष्ठं यस्य विष-
यत्वाद्धारणाय साध्ये कालीनांतं निष्ठं पुर्विशेषणं पूर्ववत्ती पक्षराष्ट्रित्वं नीतो वाधतादवस्थं । एतज्ज्ञाननिष्ठं पानंतरं निरुती पक्ष-
रा इति शेषः नातो ज्ञानत्वाद्येन अभिचारः संदिह्यमानत्वादित्यस्य अत्र ज्ञाने सादिविशेषणं तरे संदिह्यमाने ज्ञानत्वाद्येन अभिचार-
पन्नेः एवं च साध्ये पितृज्ञान इति पराणीयं अमथात्ती पक्षराष्ट्रित्वं ज्ञाने संदिह्यमाने बटत्वाद्येन अभिचारापन्नेरिति । कतदा अथा-
ग्राह्य इति साध्य इति शेषः बाध इति अमसिद्धिरित्यर्थः सर्वस्यैव प्रमाविषयत्वादिति भावः संवधियरत्वेन समभिध्यातृत्वं परत्वेन स-
मभिध्यातृत्वे संध्याकृत प्रामाण्यात् परत्वं अमथा समभिध्यातृत्वं परत्वं परत्वाभावेन नुतत्वमेतत्वात् त्वत्वं तदमत्वमेतदमत्वं
वा परत्वं मित्तत्वात् हतदितित्वया त्वत्वे वा अथवा त्वत्वे परिशेषेण वा अथवा त्वत्वेन अमथा त्वत्वं मित्तत्वं विवरतां परतो या-
हा त्वमितित्वात् अपातिरिति अत्रात्यमित्यर्थः दुष्प्रतिदित्यनेनास्वरस्योदर्शितः तद्दीनतु एवोक्तं अमेरा खतो या त्वत्वाभावे प्रसाध्यमा-
॥

तथा च

मितिषावः

स्वाविशिष्टग्राह्य

प्र० चि०
१११

त्रेनेवहेनुनास्वाप्रयातिरिक्तमान्त्रास्तत्परंतोयास्तत्वंसाधमिसनुमानद्वयकल्पनेगौरवमिति ननु प्रामाण्यस्य स्वतोयास्तत्वा
मावेप्रामाण्यग्रहः कथं स्यादित्यतः स्वमते प्रामाण्यज्ञानप्रकारमाह यद्यमं चेत्तिरेकितोतिवद्वि विशेष्यकज्ञानमिदं वदन्ति पक्षा
एनवच्छिन्नं राहस्यमर्थविशेष्यकं प्रवृत्तिजनकत्वादिति अतिरेकितोत्यर्थः आद्यातदंभवेनेति प्रमानास्तीति शब्दरूपो यः परकापक्षा
तः स एव निराकरणहेतुत्वादंभवेन तस्य प्रतियोगिज्ञानं विनाऽनुययत्येत्यर्थः तथा च इदं वाक्यं प्रतियोगिज्ञानपूर्वकं अभावज्ञा
नपूर्वकत्वात् तस्मिन्नुमानेन प्रतियोगिज्ञानं विना भावज्ञानासंभवादिति तर्कसहकृतेन प्रमासिद्धिरिति भावः तद्विषयेति प्रमासिद्धौ प्रमा
सविषयाज्ञातत्वादित्यनुमानेन प्रामाविषयसिद्धिरित्यर्थः तदुद्घातेनेति सामान्यतः सिद्धप्रमाविषयदृष्टांतिनेत्यर्थः तत्रैव तादिने
तिवद्वि विशेष्यावृत्तप्रकारकज्ञानविषयो ज्ञेयत्वादित्यनुमानेनेत्यर्थः इदं च प्रामाण्यविशेषस्योक्त्यतिरेकिसाधस्य प्रसिद्धयेन त
द्व्याभ्यस्य यस्य धर्मतावतादिसाकर एवाये सुदृढं न च व्याघातदंभवेन प्रमासिद्धौ वद्विज्ञानं प्रमासमर्थप्रवृत्तिजनकत्वादिति अतिरेकि
तौ वयस्य धर्मतावता प्रामाण्यविशेषलाभोपि किमनेनाचपि नेति वाच्यं एतस्याप्युपायांतरत्वादिति भावः सामान्यतः तद्विज्ञानत्वरूपे
राध्यत्रकुत्र विद्वन्निर्णयः ततः सिद्धौ वद्विज्ञानप्रकारानच्छिन्नत्वसिद्धौ न साध्या प्रसिद्धिरिति वद्वि विशेष्यकज्ञानमिदं वदन्ति पक्षा

अ०

राम०
१११

कारानवच्छिन्नं दाहसमर्थविषयप्रवृत्तिजनकत्वादिति व्यतिरेकिणानसिद्धिरित्यर्थः न च एवमपि नैव पक्षधर्मतावत्तादृ
हि ज्ञानस्य प्रामाण्यविशेषसिद्धे किमनेन व्यतिरेकिणोति वाच्यं तात्पर्येण यत्र कुत्रचिद्विज्ञाने प्रमात्वे ज्ञाते प्रवृत्तिजनकवद्वि
ज्ञाने इदं वद्वि विशेषकं ज्ञानं वद्वि प्रवृत्तिप्रकारानवच्छिन्नमिमाकारकस्य निष्कृपप्रवृत्तुपपुत्रत्वस्यासिद्धेः अतएवोक्तं सामान्यतः
विशिष्टेति हेतुसामानाधिकरण्येन हेतुभावसामानाधिकरण्येन च निश्चयादित्यर्थः ननु व्यतिरेकिणवद्वि प्रवृत्तिप्रकारानवच्छि
न्नत्वं साध्यं त्वनहेतुत्वं हेतुकानुमानेन प्रसिद्धं न हि वद्वि वद्वि प्रवृत्तिप्रकारानवच्छिन्नज्ञानविषयः हेतुत्वदितिसाधनीयमभि
चारात्मा धातादपि तादृशसाध्याप्रसिद्धेऽसिद्धौ वा किं हेतुत्वं हेतुकानुमानेनैत्याशंक्य विराकरोति न चेति साध्यं व्यतिरेकिणि
साध्यात्वात् प्रसिद्धिमिति हेतुत्वं हेतुकानुमानेन सामान्यतः प्रमात्वस्यैव सिद्धिरिति भावः वद्वि ज्ञानस्येति वद्वि विशेष्यावृत्तिज्ञा
नविषयत्वं साध्यमानमित्यर्थः वद्वि विषयकप्रमात्व इति वद्वि प्रवृत्तिप्रकारानवच्छिन्नत्व इत्यर्थः यद्यपीत्युक्तं हेतुत्वं हेतुमा
नेन पक्षधर्मतावत्तात्वात् विवक्षितप्रमासिद्धावपि वद्वि प्रवृत्तिप्रकारानवच्छिन्नत्वरूपेणासिद्धेः अनुमितेऽप्युक्तावच्छेदकप्र
कारकत्वमियमात्रतस्यानुपस्थितत्वाद्युपस्थितौ प्रथमं तदनुमानस्य अर्थत्वात् तथापि स्फुटत्वादिसुवेष्यदेषांतरमाह

सा

अ

पंचि०
११२

संबन्धितः। एतदुपलक्षणं परवाक्यं श्रोत्राप्रमातेन प्रतियोगित्वेन वा प्रमानुमेया आद्यैः प्रसिद्धिः द्वितीयप्रमात्वा २ ✓

तद्दीतिननुपरकीयमाद्यातानवतारेपि स्वीयप्रामाण्यनिवेधानुपपत्त्यैव प्रामाण्यप्रसिद्धिरेष्टमे सत आह स्वयमिति ननु प्रामाण्यप्रमा
ह्यत्वापि प्रामाण्यनिवेधमिति तत्राह प्रामाण्यमिति अज्ञानात् अज्ञापकत्वात् अपि नास्त्विति निवेधकारकव्यतिरेकिण्यनुपयोगः
यिदृशाननुसंवादिप्रवृत्तिर्विसंवादिप्रवृत्तिवारणा विचित्रकारणा जन्मातद्विलक्षणकार्यत्वाद्दृष्टवदित्यनुमानादेव पक्षधर्मत
वत्तानप्रामाण्यात्प्रवृत्तिर्विसंवादिप्रवृत्तिवारणा विचित्रकारणा जन्मातद्विलक्षणकार्यत्वाद्दृष्टवदित्यनुमानादेव पक्षधर्मत
ज्ञानेऽर्थः उक्तप्रामाण्यस्येति उक्तप्रामाण्यत्वेनेति शेषः वैचित्र्यत्वेनेव तस्य मानादिति भावः प्रामाण्येति जन्मंतरीयेऽर्थः
सर्वनामेति सामान्यतः सर्वविषयकस्मरणसहकारेणोऽर्थः विशेषाच्च अप्रकारकत्वादेव आदिपदाद्वहितवतिवत्प्रवृत्तिर्वि
त्प्रकारकत्वपरिग्रहः स्वतः प्रामाण्येति प्रामाण्यस्य स्वतः निवेधेऽर्थः संप्रदायादिदृष्टेति अत्रेदमस्वरसवीजविशेष्यत्वस्य प्र
मात्वस्यैकत्वस्य वैकल्यासावात्कथं सामान्यतः स्मरणनचविशिष्टेव स्मरणीयत्वे त्ववतीत्यादिप्रामाण्यस्य पूर्वज्ञानानुभ
वादितीचाद्यं अथर्ववैत्रादिज्ञानप्रामाण्ये तथात्वासंभवदिति। न्वेतस्य सुग्रहत्वेऽपि प्रवृत्तौ पिकं प्रामाण्यं दुर्ग्रहे वे सत आह
ततएवेति प्रामाण्यसंकाविधूननस्य ततोपि भावादिति भावः साधवात्तद्वतीत्यादिज्ञानं प्रवृत्तिहेतु इति यो च यान्न पतितुष्यति

यत्तत्संबन्धितः

३५

राम०
११२

प्र० वि०
११३

वस्मैवचसिषाधपिषितत्वादिति चेन्न वक्ष्यते विर्यावहित्वप्रकारितातद्वत्त्वेन सार्थतितद्वृत्तिताचवहेवेतत्प्रकारकं ज्ञानमि
ति प्रतीतिसिद्धावच्छेदकतासंबन्धो न बोध्यति वक्ष्यते विशेष्यकोनेति श्रवणविशेष्यकोनेत्यर्थः ननु यथा श्रुतं तस्य तियोगिनो
वदित्वा प्रामाण्यानात्मकत्वाच्च वक्ष्यते गुणजावहीति प्रमात्या प्रेनप्रथमभेदः विशेषणाविशेष्यभावभेदेन भेदात्तवदित्वेति वदित्
त्वानधिकरणोत्तरप्रकारकोनेत्यर्थः न च प्रथमभेदः इहाधिकरणात्वाभावप्रवेशात्तवद्वृत्तिताचवहेवेतत्प्रकारकं ज्ञानमि
रकतातद्वत्त्वेत्यर्थः न च तृतीयाभेदः वदित्वात्प्रताभावतद्वत्त्वेन सार्थतितद्वृत्तिताचवहेवेतत्प्रकारकं ज्ञानमि
विशेष्यकप्रवृत्तिजनकतांशवदित्वप्रकारकनिश्चयत्वादित्यर्थः तेन वक्ष्यते गुणजावहीति विवक्षितप्रमेयमभिचारेन वाचांश
दितेजोविशेष्यकवदित्वप्रमेदाहजनानविशेष्यकवदित्वधर्मो जलव्यापिचारः श्रवतादृशप्रपन्नप्रलोपधानं न सार्वत्रिकं बुद्धे
यः प्रवृत्तिरहीतपन्नज्ञानकार्प्यकाराभावास्तत्स्वरूपयोग्यतावच्छेदकापरिचये दुर्ज्ञेयं बुद्धेस्तत्त्वं सतः तदुपेक्ष्य हेतुं तद्व्याहदाहस
मर्थेति श्रवप्रथमसाधयेदाहसमर्थविशेष्यकत्वावच्छिन्नवदित्वप्रकारताकनिश्चयत्वादित्यर्थः तेन वक्ष्यते गुणजावहीति ज्ञा
नेन व्यापिचारवक्ष्यते वक्ष्यते वदित्वज्ञानेन व्यापिचारणा य निश्चयेति निश्चयत्वं च दाहसमर्थी समर्थोर्वावदित्वप्रकारकत्वमिति एवं दितो

ॐ
राम०
११३

५ वक्रित्वा भाववति वक्रित्वप्रकारकत्वरूपः

पसाध्मेपितृतीये च निश्चयत्वं गोपादेयं व्यर्थत्वात् एवं च श्रेष्ठे चतुर्थे पंचमं योक्तुं प्रथमवदितत्वं विसृजेत् ततोतिष्ठदेवैतवैव
मित्येव पाठः प्रतियोगिहेत्वभावयोरेव आसेराभिमतत्वात् पक्षेषामिति पाठस्तु प्रामादिकः साध्याप्रसिद्धौ तदभावाप्रसिद्धेरिति
अपेननुशामारापवदशामारापमपि प्रथमतो दुर्ज्ञेयमितिकथ्यतदभावोऽनुमेय इत्यत आह तत्रेति तत्र प्रमायां परिदिश्यते इत्य
च फलवाधावतरिति विषयवाधनिश्चयानंतरमित्यर्थः स्मृत्युपनीत इति श्रद्धेस्मृत्युपनोते सतीत्यर्थमत्र मनसाननज्ज्ञानं
तत्राप्यनुमानादेव तज्ज्ञानमित्याह मानांतरतोति न चाशामारापमसिद्धौ कथमनुमानाच्च द्रष्टव्यं वक्रित्वप्रकारकत्वेन
ज्ञानं पक्षोऽस्त्यवक्रित्वाभाववद्विशेष्यकमपह्नितजनकत्वहेतुनावक्रित्वाभाववद्विशेष्यकत्वसाधनेऽर्थो दर्शयामारपसिद्धेरिति
तिश्रुशामारापसपरतस्त्वमीमांसकस्याप्यविवाद इति भावः वक्रित्वप्रकारकत्वादीति प्रसृतसाध्याभावरूपेणार्थव्यापकत
येति पतश्यादिननुश्रुशामारापमसिद्धावपितदभावरूपसाध्याप्रसिद्धाकर्षणव्याप्तिग्रहरसत आह यत्र त्वभावेति भावमिच
साध्याभावेत्यर्थः तां विनेति प्रतियोगिनः साध्याज्ञानं विना तदभावज्ञानासंभवा इति भावः भावव्यायकत्वेति भावरूपसाध्या
भावेत्यर्थः तेन विनापीति भावग्रहे प्रतियोगिज्ञानानुपयोगादिति भावः इतरेति आकाशतरेत्यर्थः तादात्म्यसंबन्धेनेति भावः इतराभ्या

प्र० वि०
११४

वस्तु

न्याभावः आकाशेतरा न्याभावः एष्टि वीत्वारि हेतुस्थले प्रत्यक्षेणापि साध्यप्रसिद्धि संभवाद् आकाशत्वे सङ्गं प्रामाण्यविशि
ष्टानुमिति प्रामाण्यभावविशिष्टानुमितिः न कथंचित्प्रथममित्यनंतरं छेदः प्रामाण्यं प्रामाण्यभावः सानुमित्यनंत
रसाध्यविशेष्यकानुमित्यनंतरं तेनैव हेतुनेति पूर्वोक्तेनैव हेतुनेत्यर्थः तत्रैवं ज्ञाने प्रामाण्यविशिष्टेति प्रामाण्यभाव
विशिष्टानुमितिः इति तस्यार्थः समानप्रकारकसिद्धेरर्जतत्वात् न सिद्धसाधनमिति भावः तदेव सिद्धादिति एवेति मुपपाद
यति एवं चेति तद्वतीति तद्वद्विशेष्यकतदभाववद्विशेष्यकं चेत्सार्थः उपसंहृतं ज्ञानं ज्ञानमित्यत्र वद्वितीयथासिद्धिर्ज्ञानज
न्याकार्प्यत्वादिति च ननु माने नित्यज्ञानवाधेन ज्ञानस्य नित्यत्वसिद्धिरित्यर्थः न विदममुच्यते इदं वद्वितीयप्रकारकं ज्ञानं न व
द्वितीयाभाववति वद्वितीयप्रकारकमित्यनुमितेर्वद्वितीयवति वद्वितीयप्रकारकत्वमविषयी नृत्सर्पिसंभवात् किंच पक्षधर्मता
वसादपि व्यापकतावच्छेदकावच्छिन्नं पूर्वोपस्थितमेव सिद्धति तद्वतीत्यादि प्रामाण्यं तु नाप्रामाण्यभावत्वावच्छिन्नं न वा
तेन रूपेण पूर्वोपस्थितमित्यत्र साहचर्येति वद्वितीयवद्विषयकं च वद्वितीयवद्विशेष्यकं वा द्वितीयाभाववद्वितीयवद्वितीयभाववद्वि
शेष्यकत्वे सति विशेष्यकत्वादित्यर्थः तेन वद्वितीयाभाववतो वद्वितीयवद्वितीयादेर्विषयत्वे पि नासिद्धिः न वा निर्विकल्प

ध

दि

राम०
११४

केचमिचारः न चात्र सप्ततद्वमेवासिद्धं पूर्वोक्तानुमानाद्वह्नित्वाभाववतिवह्नित्वप्रकारकत्वाभावरूपस्य विशिष्टाभावस्य सि
द्धावपि वह्नित्वाभाववद्विशेष्यकत्वाभावासिद्धेरिति वाच्यं पूर्वोक्तविशिष्टाभावानुमानानंतरं वह्नित्वप्रकारकत्वे सतीति सप्तत
द्वमेव सहस्रतेन तेनैव हेतुनावह्नित्वाभाववद्विशेष्यकत्वाभावस्यापि सिद्धेः सविशेष्यकत्वं चानुभवसामादेव सिद्धं विशेष्यत्वा
देरनुपस्थितस्यापि प्रकारतया प्रथमानुभवसामेयितेनानेवाधकाभावात् प्रथमानुभवसामेयनविशेष्यत्वस्य निर्विकल्पको
पस्थित्याद्वितीयानुभवसामेयनतरप्रकारकभानसंभवाच्च न च तत्रापि वह्नित्ववद्विशेष्यकत्वं साध्यमप्रसिद्धमिति वा
च्यं विशिष्टाभ्यासापस्यैवानुभवसाप्राप्त्या तया केवलवह्नित्ववद्विशेष्यकत्वस्यानुभवसामेयनग्रहेवाधकाभावात् न चैव
मनुमानवैषम्यमिति वाच्यं वह्नित्वप्रकारकत्वावच्छिन्नवह्नित्ववद्विशेष्यकत्वरूपविशिष्टाभ्यासापसिद्धार्थमनुमानस्या
वश्यकत्वात् न चैतदनुमानादपि विशिष्टाभ्यासापसिद्धिवह्नित्ववद्विशेष्यकत्वस्यैव साध्यत्वादिति वाच्यं वह्नित्वप्रकारकत्वस्य
पक्षतावच्छेदकतया तद्वच्छिन्नतया वह्नित्ववद्विशेष्यकत्वसिद्धावह्नित्वप्रकारकत्वावच्छिन्नवह्नित्ववद्विशेष्यकत्वर
प्राप्तापसिद्धिः न च पक्षतावच्छेदकस्वरूपसंबंधरूपावच्छेदकतयानुमितिविषयत्वे मानाभावः व्यापकत्वरूपस्यैवावच्छेद

प्र०चि०
११५
त्व

त्वत्तविशेष्यकत्वं समाधनीयं हेतुश्च दाहसमर्थविशेष्यकत्वावच्छिन्नवन्तित्वप्रकारितात्वं वच्छिन्नित्वभ्रमस्य बहिः
कत्वस्मत्तद्विषयकत्वोपगमादिति वाच्यं असातिबाधनिष्प्रपञ्चरूपसंबंधरूपावच्छिन्नतासंबंधेन यक्षतावच्छेदकस्यापिसाध्ये
कारीभ्यमानाभ्युपगमात् अन्यथा मूलवच्छिर्नेह सः कृपिसंयोगी गंधशागभावकालावच्छिन्नोद्धर्त्य गंधवानि साद्य नमिते भ्र
भत्वानुपपत्तेरिति भावः अन्येतु वन्ति प्रकारकत्वमेव पक्षी हस्तावच्छिन्नतासंबंधेनैव नित्वप्रकारित्वं व्यतिरेके दृष्टान्तः तदनं
तरंच इदं वन्ति ज्ञानं वन्तित्ववद्विशेष्यकत्वावच्छिन्नवन्तित्वप्रकारकत्ववरदाहसमर्थवन्तित्वप्रकारत्वात् तत्रैवं तत्रैव व्या
वन्तित्वभ्रमइति ज्ञानविशेष्यकप्रामाण्यज्ञानमित्याहुः अतिरिक्तविषयतापक्ष इति विषयता विशेष्यवृत्तिरिति रक्तपदार्थः
सेवधसप्रकारिकासविशेष्यकाचन तु ज्ञानं सा विशेष्यके सप्रकारकत्वेति मत इत्यर्थः अथमिति दाहसमर्थवृत्तिर्यावन्तित्वप्रकार
कविषयता तन्निरूपकोऽनुभव इत्यर्थः वन्तित्वभ्रमे शतोवाधवारणा पट्टसंतं विषयता विशेषरां वक्तव्यं च भ्रमे भागा
सिद्धिवारणा पर्वन्तित्वप्रकारके तितद्विशेषणमिति भावः अवहीति वद्भिन्नजन्यी वन्तित्वप्रकारकविषयता तन्निरूपको
नेत्यर्थः वन्ति गुंजेशति प्रमायां अभिचारवारणाय वन्तित्वप्रकारकेति विषयता विशेषरां हेतुश्च दाहसमर्थवृत्तिर्यावन्तित्वप्रकार
कविषयता कनिष्ठपत्वं निष्ठपत्वं च दाहसमर्थसमर्थोभियपट्टनि वन्तित्वप्रकारके विषयता कामत्वं तेन वद्ध्यवद्रौ व

ਟੀ ੨

राम०
११५

न
 मुनेयं न
 वं

हित्तज्ञानेनमभिचारः पक्षेऽनुभवपदमेतादृशनिष्प्रपयतेनतादृशवहित्तज्ञानेनमागसिद्धिवाधौकेचित्तुः दाहसमर्थव
 न्निवहित्तप्रकारकविषयताकान्यत्वेहेतुरित्याहुः तदसत्पक्षेवहित्तप्रकारकत्वपदवैयर्थ्यापत्तेः वहित्तसमानाधिकरणोति
 वद्वैयर्थ्यार्थः हेतुश्चाऽएवविषयताप्रपेतिस्वाधिकरणवृत्तिवहित्तप्रकारकत्वपदवैयर्थ्यापत्तेः वहित्तसमा
 नाधिकरणोतिवद्वैयर्थ्यार्थः हेतुश्चाऽएवविषयताप्रपेतिस्वाधिकरणवृत्तिवहित्तप्रकारकविषयताकेनेत्यर्थः वाधवारण
 मस्वाधिकरणवृत्तिवहित्तविशेषणंस्वविषयताहेतुश्चाऽएववतः नवैवतावताश्रमेभावसिद्धावपिनभावरूपग्रामारण
 सिद्धिरित्यत आह वहित्तज्ञानोतिविषयताप्रपेतिस्वाधिकरणवृत्तिप्रकारकविषयताकत्वमित्यर्थः अर्थादितिइयंवहित्तप्रका
 रकविषयतावहित्तज्ञानोतिदाहसमर्थविशेषकवहित्तप्रकारकविषयतात्वात् इयंविषयतास्वाधिकरणवृत्तिप्रकारिकादाहसम
 र्थविशेषकवहित्तप्रकारकविषयतात्वात् ~~यथावहित्तप्रकारकविषयतात्वात्~~ यथावहित्तप्रकारकविषयतात्वात् यत्रैवैवयथा
 वहित्तप्रकारकविषयतात्वात् यत्रैवैवयथावहित्तप्रकारकविषयतात्वात् यत्रैवैवयथावहित्तप्रकारकविषयतात्वात् यत्रैवैवयथा
 कंस्वाधिकरणवृत्तिप्रकारकविषयताकंवादाहसमर्थवृत्तिवहित्तप्रकारकविषयतावत्वात् यत्रैवैवयथावहित्तप्रकारकविषयतात्वात्
 तन्नेव

प्र० चि०
११६

४ शोनेष्टो

कान्तरेदित्यर्थः साध्याप्रसिद्धेरिति विशिष्टस्य प्रामाण्यस्याप्रसिद्धेत्यर्थः ननु यथोक्तपक्षतावच्छेदकस्य वद्रेस्तादात्म्यारोपसाधार
णत्वात्तत्राभावसाध्यको नुमाने द्वितीयासाध्योऽतः सिद्धसाधनतत्रावच्छेदकविषयताया विशेषणीभूतवद्विहितत्वेन वद्वि
त्तसमानाधिकरणत्वात्तत्राचीननयेपक्षतावच्छेदकावच्छेदेन साध्यप्रसिद्धेदृश्यत्वेप्यतः सिद्धसाधनसाधोषत्वादित्यत्राहव
द्विभ्रमेवेति वद्रेस्तादात्म्यारोपेचेत्यर्थः विशेष्यवृत्तित्वादिति मुख्यविशेष्यमात्रवृत्तित्वादित्यर्थः भ्रमत्वेनेति विशिष्टांततीया
द्यः न भ्रमत्वविशिष्टसिद्धसाधनमित्यर्थः तस्य यथोक्तपक्षतावच्छेदकानां ज्ञातत्वादिति भावः इदमुपलक्ष्य सां प्रसिद्धसाध्यक
त्वादेव नाशतः सिद्धसाध्याभावकाशस्यैवोर्ध्वकेचिच्च विशेष्यताया मुख्यविशेष्यमात्रवृत्तित्वासाध्यासत्वात् सिद्धसाधनमिति
संज्ञितो निगर्व इत्याहुः तदसद्विशेषणीताविषयताविरहेतदशेष्यतादशविषयताकत्वविहसत्वेन साध्यसत्त्वसंभवात्तद्वि
भ्रमइति वद्विस्तदात्म्यारोप इत्यर्थः अभिज्ञेतीति मतेयीति शेषः न सेति तथा च वद्वित्वा समानाधिकरणधर्मविच्छेदवद्वित्त्वप्रका
रविषयताकोनेतेव साध्यमिति भावः अवच्छिन्नत्वं च सामानाधिकरण्यं त्रैवमस्वरसर्वजिंरां वसतिबाधः स्यात्तद्वद्वित्त्वप्रमा
णामपि तादशविषयताया वद्वित्त्ववृत्तित्वावद्वित्वा समानाधिकरणवद्वित्त्वत्वावच्छिन्नत्वात्तद्वद्वित्त्वप्रमाणानुमाने

६२

राम०
११६

प्रियादिच्छेद

यां २

मर्मगोचरप्रयत्नजनकत्वे सति मर्मत्वप्रकारकनिश्चयत्वे तदेतदनुना प्रामाण्यानुमाने मर्मोपपत्तौ सति प्राप्तिस्थले अनेकांतिक
प्रतिमितिप्रभावे मर्मत्वधर्मेऽनेकांतिकमित्यर्थः नांतरीयकत्वादिति मर्मोपपत्तिप्रभाधिकारो देशे मर्मोपपत्तौ सत्त्वादिमर्थः यद्यप्यव
देन मर्मोपपत्तौ मर्मत्वधर्मोपपत्तौ मर्मत्वप्रकारकप्रभाजनकज्ञानाद्यवमर्तो मर्मत्वनिश्चयतज्ज्ञाने अभिचारतयापि निश्चयप
वस्थानाद्युपगतसन्निकर्षसंभावेन तयोः कार्यकारणभावग्रहसंभवादज्ञानासिद्धे हेतुरित्यत आह ज्ञानप्रपन्नयो रिति
मानसैति ज्ञानप्रपन्नयो रयनपलसरासन्निकर्षसहकारादिति शेषः न च प्रपन्नो यथा प्रकृतज्ञानस्य व्यक्तेः कदाचिदप्यग्रहात्
कथं तदुपनयति वाच्यं ज्ञानत्वसामान्यसरासन्निकर्षसहकारादिति शेषः न च प्रपन्नो यथा प्रकृतज्ञानस्य व्यक्तेः कदाचिदप्यग्रहात्
प्रकृत्यवच्छेदज्ञानाभावेऽपि ह्यतिविरहाच्च सर्वज्ञानुपधाप्रकृतज्ञानं स्मारं स्मारमेव कार्यकारणभावग्रहसंभवात् तत्प्रपन्नो यथा
योग्यतात्सव्ययोग्यतायाश्च यादृक्त्वादिति भावः अभावसाध्यके वेति अत्र प्रामाण्याभावप्राप्ताया साध्यके वेत्यर्थः निर्वि
कृत्यकस्य सप्रकारकभिन्नस्य निष्प्रकारकज्ञानवदादेरिति पावतसपक्षे त्वेना निश्चयादिसाध्यासाध्यवत्त्वेना नि

प्र० चि०
११७

=

प्रवपादिसर्थः वन्निज्ञानस्य प्रामाण्यानुमानप्रकारकमभिधाय एषिवीज्ञानस्य प्रामाण्यानुमानप्रकारमाह तथेति अपभि
तिगंधवद्विशेष्यक इत्यर्थः प्रसत्ते कदलप्रयोजनं तु एव वत् अ एषिवीज्ञानेति अ एषिवीज्ञानेति अ एषिवीज्ञानेति अ एषिवीज्ञानेति अ
योनेति यावत् विशेष्यवृत्तीति पुंश्चिद्वृत्तिर्वाच्येति वीथिवोत्पत्तिकारकता तत्त्वज्ञेसर्थः एषिव्यवृत्तित्वं एषिव्यनवच्छिन्न
त्वं एषिव्यविशेष्यका इति एषिवीभिन्नविशेष्यक इत्यर्थः विशेष्यभावभेदेन प्रथमतो भेदः एषिवीत्वव्यधिक
रतोति एषिवीत्वानधिकरणो एषिवीत्वप्रकारकोनेत्यर्थः अधिकरणत्वाभावप्रवेशानुपपन्नभेदः एषिव्यवृत्तीति एषि
व्यवृत्तिर्वाच्येति एषिवीत्वप्रकारता तद्यन्नेत्यर्थः एषिव्यवृत्तित्वं एषिव्यनवच्छिन्नत्वं न वत्तीति यावत् अ वच्छिन्नत्वात् तस्मात् तद्वत्त्वा
त्वाभावभेदाभ्यां भेदादिति क्व व्याख्या वीजंतु वन्निज्ञानप्रामाण्यानुमानवद्वेधं ननु एषिवीत्वप्रकारकत्वाभावसाध्यस्य एषि
वीत्वप्रमेयसत्तात्कृतः प्रामाण्यरूपत्वमित्यत आह एषिवीत्वप्रम इति प्रमेयेनेति वैशिष्ट्यवृत्तीत्यर्थः एषिवीत्वप्रमत्वविशिष्ट इत्य
र्थः सिद्धसाधनसाध्यसत्त्वं न चेत्तत्रैव व्यभिचार इत्यत आह न चेति एषिवीत्वप्रम इत्यनुपपत्तेश्चार्थेति अयं एषिवीत्वप्रकारको नु
भवः एषिवीत्ववद्विशेष्यकः एषिवीत्वाभाववद्विशेष्यकत्वे स विशेष्यकत्वात् यन्नैवं तन्नेव यथा एषिवीत्वप्रमेय इति रेवतस

राम०
११७

दिसर्थः विषयता यस्य इति अतिरिक्तविषयताया एव स प्रकारकत्वमिति मत इत्यर्थः अपरं एषिवीत्वेनेत्यादिसर्वस्वोक्तकमेणवद्वि
 शानस्य तत्त्वचक्षोऽर्थहेतुश्चात्र गंधवद्वृत्तिरपि वीत्त्वप्रकारकविषयताकनिश्चयत्वं अयं एषिवीत्तासमानाधिकरणाः एषिय
 वृत्तिः प्रकारेणोपधर्मैः तदवच्छिन्नविषयताकान्यत्वमित्यर्थः तदवच्छिन्नत्वं च न तत्प्रकारकत्वं च तत्प्रकारकत्वं प्रमुष्टतत्राकत्र
 मसाधारण्यसंमात्रप्रमात्रहृत्तिधर्मस्यैव चान्नसिद्धाधिविशितत्वात् हेतौ गंधसमानाधिकरणापरवैयर्थ्यप्रसंगश्च अपि तु तत्
 सामानाधिरूपं तथा च एषियवृत्तिधर्मसमानाधिकरणाविषयताकान्यत्वं यस्यैव सितं न चेवं एषिवीत्त्वप्रमायां बाधः वि
 शेषणोपि विषयतांगकारात् तद्विषयतायाः एषियवृत्तिरपि वीत्त्वसमानाधिकरणात्वादिति वा अविशेष्यतायामु
 त्थविशेष्यमात्रहृत्तित्वात् अथैवात्र रचिबीजत्वात् हेतौ च इदं वा वच्छेदेन एषिवीत्त्वधर्मे जलादिधर्मिकृष्टिवीत्त्वसंशयेव
 व्यभिचारवारणाय गंधासमानाधिकरणाप्रकारकेति तदर्थं गंधवद्वृत्त्यप्रकारकत्वं मेतेन गनेनेन गत्वमिमा घट्टति प्रका
 रकज्ञानेन व्यभिचारजलादिनिर्विकल्पके प्रमुष्टतत्राक एषिवीत्त्वधर्मे च व्यभिचारणाय गंधसमानाधिकरणाप्रकारकेति स्ववि
 धेयार्थकं प्रमुष्टतत्राकधर्मे च एषिवीत्त्वनिविधेयं विषयता च स्वातिरिक्तहृत्तिधर्मो न वच्छिन्नविशेष्यताकत्वेन स्वातिरिक्तहृत्ति

प्र० चि०
११८

धर्मानवच्छिन्नत्वेन वा विशेषणीयातेन इव्यं पृथिवी गंधवती पृथिवी त्वादौ इव्यं त्वगंधवत्त्वादिरूपेण जलादौ पृथिवी त्वममेरा
अभिचारः गंधवत्त्वाच्च विशेषकज्ञानस्य पक्षत्वाभावात् शतो वाधभागाक्षिप्त्वा इति भावः तेनेति गंधासमानाधिकरणा प्रकारकत्वस्य
ज्ञानविशेषणत्वेनेत्यर्थः सशपयवच्छेद इति जलादिधर्मिकपृथिवी त्वसंशयवच्छेद इत्यर्थः इदमुपलक्षणा इदं पृथिवीति भ्र
मेवन अभिचार इत्यपि बोध्यं तावत्वात् हा निश्चयत्वं वेत्ते अकारणतां विशेषणं विहाय निश्चयत्वं वाधवत्त्वमित्यर्थः निश्चयत्वं
पृथिवी त्वविरुद्धो प्रकारकत्वं पृथिव्यमवृत्त प्रकारकत्वमिति यावत् तेन इदं जलमित्यादि प्रमायां इदं तावच्छेदेन पृथिवी त्व
भ्रमेवन अभिचारः विषयतावच्छेदोक्तविशेषणो न विशेषण फलेन गंधवत्त्वादेरूपेण जलादौ पृथिवी त्वभ्रमेवन अभिचार इति
भावः ननु मवच्छेदे पृथिवी भिन्नवृत्ति पृथिवी त्वप्रकारकविषयता कत्वाभावस्य प्रथमसाध्यस्य मत्वरूपत्वेशीता प्राथिवीति भ्रम
स्यापि प्रमातापेक्षितित आह शतितिन वैकदेशि प्रयोगे यायः पृथिव्यो न्यायसि प्रमुष्टतत्ता कदापि अंशे च इदं तावच्छेदेन
पृथिवी त्वप्रकारकं यज्ञान भ्रमाभ्रमरूपं तत्र अभिचार इत्यत आह भ्रमाभ्रमेति चूंशे पृथिव्यं शेषमात्वादिति पृथिव्यवृत्तिधर्मसि
ज्ञानाधिकरणा विषयता कत्वाभावादित्यर्थः ननु तादृशसमूहात्वं न भ्रमस्य पृथिवी जलवृत्तिरेकैव विषयता प्रकारभेदेनैव विषयता

राम
११८

व्यं भेदान्नथाचकं एधिरोतादशविषयताभाववत्त्वमेतत् आह विशेष्यभेदेनेति अत्रिमजकारोऽत्रयोजनीयः स चाप्यर्थः तथा
 च विशेष्यभेदेनापि विषयताभेदादिसर्थः ननु प्रकारभेदेन प्रकारदेनैव मानाभावात् विनिगमकाभावात् एधिवीत्वस
 मानाधिकरणोति एधिवीत्तु निधर्मप्रकारकत्वमवच्छिन्नार्थः एधिवीविशेष्यकत्वं एधिवीत्तुत्वं एवमप्येति एधिवीत्व
 अधिकरणोति एधिअवृत्तिधर्मप्रकारकत्वमर्थः एधिअवृत्तिधर्मसमानाधिकरणोत्यर्थः एधिवीत्तु
 तीति एधिधीत्वप्रकारकत्वमर्थः गंधासमानाधिकरणोति अत्रेदं जलमिसादिज्ञानेयमिच्छारवारणाया प्रकारं तं विषयि
 ताविशेषणतदर्थं अत्र गंधवदवृत्तिधर्मप्रकारकत्वगंधवदवृत्तिधर्मसमानाधिकरणात्त्वामतरस्य मत्वन्तेन एधियां जलभ
 मेजलेप्रमुष्टतनाक एधिवीत्वममेवनम्यमिचारः अयंच द्वितीयसाधये हेतुः ननु प्रथमतरतीययोः एधिवीत्वनिर्विकल्पक्यमि
 चारावज्ञेः त्रितयसाधारणं हेतुमाह अत्र गंधेति एधिवीत्वप्रकारकमेवमिचारचारणाया ह्यसंविषयताविशेषणतदर्थं
 द्वि २ अत्र गंधवदवृत्तिधर्मप्रकारकत्वमनुक्तो प्रथमतरतीयसाधये एधियां प्रमुष्टतनाकजलभमे एधिवीत्वनिर्विक
 ल्पक्यमिचारद्वितीयसाधये एधियां जलभममात्रेयमिचार इति तदुपादानं त्रितयसाधारणं हेतुतरमाह गंधेति अत्रापि वि

रां

म०चि०
११५

विषयता
त्यात्

विषयतापृथिवीत्वप्रकारकत्वेनविशेषणीयाकविनर्थेवैषाहःसाध्याप्रसिद्धेरितिप्रथमतःतीपसाध्ययोःपृथिवीविशेष्यकगंधा
दिप्रकारकज्ञानेपिसत्त्वेनपृथिवीत्वप्रमात्वानात्मकतयातत्सिद्धवपिपृथिवीत्वांशेप्रमान्वस्यासिद्धेरित्यपिबोध्यंकिंतव्याहरे
तिइयंपृथिवीवृत्तिधर्मप्रकारिकापृथिव्यवृत्तिधर्मप्रकारिकावाविषयतापृथिवीवृत्तिःगंधवद्वृत्तितादियंपृथिवीत्वप्रकारक
विषयतापृथिव्यवृत्तिधर्मोसमानाधिकरणांगंधकवद्वृत्तितात्पर्येवंतनैवंपथापृथिवीत्वभ्रमस्यविषयतेतिरूपेणारवंश
ःप्रसिद्धाव्यतिरेकानंतरमेवैतदनुमानात्तत्सिद्धतीत्यर्थःसमर्थमहन्निजनकत्वेतिदाहसमर्थत्वेत्यर्थःप्रामाण्यप्रमाण
प्रामाण्यनुमानातिप्रायेतोदमित्यपिकेचितदाहसमर्थविषयत्वंदाहसमर्थविशेष्यकत्वंतदसामर्थ्यादितिमनसोःसामर्थ्या
दित्यर्थःस्वतःप्रामाण्येतिप्रामाण्यस्यस्यानुव्यवसायप्राप्तत्वापत्तेरित्यर्थःवृद्धित्वप्रकारकेतिवद्वृत्तिमकारकप्रमायास्तु
वसायेसतीत्यर्थःतत्रविषयइतिमानंतरादितिशेषःज्ञानानंतरमितिज्ञाननाशेसतीतिशेषःवृद्धिअवसायेपुरोवर्तिवि
शेष्यकवद्वृत्तिप्रकारकप्रमायांस्मृत्युपपत्तीतिउक्तंस्मृत्युपपत्तीतिउक्तंस्मृत्युपपत्तीतिउक्तंस्मृत्युपपत्तीतिउक्तं
मनसापरिच्छिद्यतेइतियोजनानेचैतावतादाहसमर्थविशेष्यकत्वग्रहेपितदवच्छिन्नवद्वृत्तिप्रकारकत्वस्याविशिष्टस्याग्रहद्वित्व

तथै
ति२

राम०
११५

सिद्धिरिति वाच्यं तदानीमुपनीते वक्षितप्रकारकत्वे वास्थिन्नतासंबंधेन दाहसमर्थविशेष्यत्ववक्षितप्रकारकग्रहीपवाधकाभावा
 दिति भावः ज्ञानोपनीतेति उच्यते तस्मिन्नुपनीतं गंधस्नेहादिमत्वरूपेण तस्मिन्नुपनीतं पुरोवर्तिविशेष्यकत्वं मनसा यत्स्थिघतश्च
 यः शंकते तर्हीति एधि वीत्वोपनयानंतरमिति एधि वीत्वप्रकारकत्ववसायानंतरमित्यर्थः उपनीतइति पुरोवर्तिविशेष्यकत्वे स
 तिरुधि वीत्वप्रकारकत्वरूपेणानुभवसितइत्यर्थः अवसायनाशे सतीति शेषः एधि वीत्ववतीति एधि वीत्वतद्विशेष्यकत्वे ए
 धि वीत्वप्रकारकत्ववसायानां सर्वेषामेवोपनयसत्वात्प्रतिबंधकसमवसायस्यासत्वाद्येति भावः प्रामाण्यमिति स्मृत्युप
 नीतमिति शेषः मनसैवेति मचकारोऽप्यर्थे स्वतएव प्रामाण्यग्रहइति न प्रामाण्यस्य परतो ग्रहइत्यर्थः ज्ञानंतरेति मनसा ज्ञानी
 तरोपस्थापिते ज्ञाने क्वचित्प्रामाण्यग्रहइत्यर्थः ~~यथा~~ यथा हेतुमाह यावज्ज्ञानग्राहकेति यावत्त्वाग्रयग्राहकेति स्वाग्रयविषय
 कयावद्ग्रहविषयत्वमित्यर्थः तदस्येति तादृशत्वतस्त्वाभाववत्त्वे सति ग्राह्यत्वमित्यर्थः ननु यावज्ज्ञानग्राहकग्राह्यत्वाभावादिरूपस्य
 परतास्त्वस्याहानावपितज्ञानविषयकज्ञानाज्ज्ञानविषयत्वाभावरूपस्य परतस्त्वस्याहानिरित्येतत्तथाह मनसा चेति तज्ज्ञान
 विषयकज्ज्ञानाज्ज्ञानत्वादिति यावत्तज्ज्ञानविषयकज्ज्ञानाज्ज्ञानविषयत्वाभावरूपस्य परतस्त्वस्याहानिरित्येतत्तथाह मनसा चेति तज्ज्ञान

स्मृतिकाले वक्रित्वतद्विशेष्यकत्वे सति वक्रित्वप्रकारकत्वस्य ५

प्र०चि०

११०

[illegible]

३

५

शम०

१२०

८५

त्वादर्थक इति शेषः वृत्तं ज्ञानत्वविशेषां करचरणवत्वमिति करचराच्चाचकपदमित्यर्थः नोपलक्षणाभितिनज्ञानवृत्तिधर्मतरे
लोत्पत्तिकमित्यर्थः आवृत्तिरिति लक्षणं यस्य मया वृत्तस्य धर्मो तस्य तदानीं ज्ञानी भावादित्यर्थः विषयतपेति प्रकारित्वेस्य
र्थः तथाच प्रकारितासंबंधेन यत्कुर्यादिति मत्तज्ञानं तद्वृत्तिशरीरत्वज्ञानत्वादिति हेत्वर्थ इति भावः शरीरज्ञानत्वस्येति शरीरत्व
ज्ञानत्वस्येत्यर्थः फलितहेत्वर्थस्येति शेषः अभिचारादिति स्थापनावादे करचरणवत्तरीरत्वोभयप्रकारकभ्रमेव अभिचारादि
त्यर्थः ज्ञान इति यद्विभक्त इति शेषः विषयविशेषात्त्व इति करदिमत्वं विषयेष्ववज्ञाने विशेषणमित्युक्तेऽस्यार्थः शरीरे ज्ञानत्वसे
ति शरीरत्वस्यावत्वस्येत्यर्थः फलितहेत्वर्थस्येति शेषः अभिचारादिति अत्राभेदसंबंधेन शरीरत्वप्रकारकभ्रमेव अभिचारादिस
र्थमभिचारमेव विवृणोति शरीरभ्रमस्यापीति शरीरसंबंधेन शरीरत्वप्रकारकभ्रमस्यापीत्यर्थः असिद्धिरिति अप्रसिद्धिरित्य
र्थः शरीरत्वज्ञानस्य शरीरत्वज्ञानस्य तृतीयाप्यर्थादापदवृत्त्यादानाद्युनराशंकतेनापीतिकरचरादिश्रुत्यर्थः पञ्चरीरत्वेन ज्ञा
नं करचरणान्तेन भवतीत्यर्थः उक्तदोषादिति अप्रसिद्धिरित्यर्थः शरीरभ्रमेवेति शरीरसंबंधेन शरीरत्वत्वप्रकारकभ्रम इत्यर्थः वि
शेषात्वादिति विशेष्यत्वादित्यर्थः पदविशेषात्तावच्छेदकसंबंधत्वादित्यर्थः दीधित्यनुयायिनस्तु करचराणां तत्त्वज्ञान इति

२॥

प्र० वि०
१२९

करचरणान्तरवत्तावच्छेदेन शरीरत्वप्रकारकस्योक्तस्यार्थः शरीरांश इति शरीरत्वांश इत्यर्थः एतेनेसादिग्रंथस्तु पूर्ववत् शरीरस्य
मस्यापीति शरीराभेदोपपत्त्यापीत्यर्थः मुख्यं विशेषत्वस्य साध्यवृत्तकृत्या च साध्याभावादिति भावः करचरणवद्विशेष्यवेति
करचरणचक्षुस्त्वविशेष्यत्वेत्यर्थः शरीरत्वमेवेति शरीराभेदोपपत्त्यादुःविषयतापक्ष इति विषयताया एव सविशेष्य
कत्वप्रकारकत्वमत इत्यर्थः शरीरज्ञानत्वादिति शरीरत्वप्रकारकविषयताप्रतियोगिज्ञानत्वादित्यर्थः इमे स्थाणुशरीरे
तिसमूहात्वं न प्रमाया भागासिद्धिवारणापप्रतियोगिकोदो शरीरत्वप्रकारकेति अत्र वंशभावतया च न वेपथ्यं स्थाणु
शरीरयोः शरीरे इति श्रमाश्रमसमूहात्वं न च न पक्ष इति न तत्र भागासिद्धि इदमुपलक्षणांकरचरणवद्विशरीरत्वप्रकार
विषयताप्रतियोगिज्ञानत्वादित्यपि हेतुः संभवतीति बोध्यं ज्ञायमाना मापमिति स्वस्मिन् स्वप्नामाप्यविषयकं ज्ञानमित्यर्थः स
विषयनिश्चयपक्षितित्वविषयनिश्चयपक्षताया सादयत्वमित्यर्थः विषयनिश्चयार्थविषयनिश्चयपक्षार्थार्थानिश्चयपक्ष
अर्थनिश्चयपक्षमित्यर्थः ज्ञानापनिश्चयपक्ष इति ज्ञानापनिश्चयपक्षमित्यर्थः अर्थनिश्चयपक्ष इति ज्ञानार्थमित्यर्थः एवममम
पि अममभासदशाया मिति अज्ञानापसंशयप्रतिवेधका समवधानदशाया मित्यर्थः परिश्रवेति निष्कृपप्रवृत्तिस्तद्वत्तावच्छेदकमित्यर्थः

राम०
१२९

था

हृत्सेत्यर्थः प्रामाण्यनिश्चयधीनज्ञानादिति पूर्वोक्तार्थनिश्चयविशेषकप्रामाण्यनिश्चयोत्तरवर्तिज्ञानांतरादिसर्थः यंच
मर्थोऽभिदः अत्र यत्स्वस्य निश्चिते तत्र निश्चयेन। अतएवेति निश्चयकार्यप्रतिसर्वत्र निश्चयनिष्ठप्रामाण्यनिश्चयस्या
नयेति तत्त्वादेवेत्यर्थः ज्ञानं प्रामाण्यज्ञानं परप्रामाण्यनिश्चयेति परप्रामाण्यनिश्चयकार्यजनपतीत्यर्थः प्रामाण्यनि
श्चयादेव प्रामाण्यज्ञाने प्रामाण्यनिश्चयादेव प्रामाण्यनिश्चयः प्रामाण्यज्ञानप्रामाण्यनिश्चये प्रामाण्यनिश्चयस्याये
क्षितत्वइत्यर्थः गुरुमतेवेति गुरुमतेपीत्यर्थः प्रामाण्यस्य स्वनिष्ठप्रामाण्यस्य स्वग्राह्यत्वं च विषयत्वे स्वरूपे प्रामाण्याभा
मिति तन्मतसिद्धस्वग्राह्यमात्रोपलक्षणं परग्राह्यत्वे परमात्रग्राह्यत्वे परिशेषानुमानेनेति एतज्ज्ञानप्रामाण्यमेतज्ज्ञान
ग्राह्यं एतज्ज्ञानमिवाग्राह्यत्वादितनुमानेनेत्यर्थः प्रामाण्यांतरेन वेति शब्दादिनचित्यर्थः तत्प्रामाण्यस्यापीति स्वग्राह्यत्वज्ञा
ननिष्ठप्रामाण्यस्यापीत्यर्थः इदमुपलक्षणं मिश्रमतेष्वनुव्यवसायांतरे साग्राह्यमेवं तत्प्रामाण्यपपन्नानुव्यवसायांतरेने
तनवस्थस्यपि दृष्टव्यं तस्यापि प्रामाण्यनिश्चयस्यापि प्रामाण्यप्रामाण्यज्ञानेकाप्येक्षितमिति शेषः नवेति प्रामाण्यनिश्च
ये प्रामाण्यनिश्चयमावइति शेषः प्रामाण्यसंशयात् प्रामाण्यज्ञाने प्रामाण्यसंशयात् औचित्यावर्जितइति व्यवसाये प्रामा

शयेनेति लिङ्गसंदेहवदमगृहीताप्रामाण्यकनिश्चयाभावापरंतथाचागृहीताप्रामाण्यकलिङ्गनिश्चयाभावादित्यर्थः तस्यैवानु
मिति हेतुत्वातिभावः अविरोधादिति बाधकाभावादित्यर्थः लिङ्गादिज्ञानस्यैवेति लिङ्गादिनिश्चयस्यैवेत्यर्थः एवकारानुप्रामाण्यनि
श्चयमवच्छेदस्तत्कालकेतुतत्सत्वेतुङ्क्तैव प्रामाण्यसंशयास्पन्नसार्वभिकत्वे किंतु क्वचित्त्वमित्यत्र किंवा जसत आह पत्ति
मतपुनरित्यर्थः स्वयापीत्यस्य पूर्वतदित्यध्याहार्यतया वसंशयसामग्र्याः ससार्वभिकत्वमुभयानुततामिति भावः एवमिति पथा
निश्चितप्रामाण्यकपरामर्श एव नानुमिति हेतुस्येत्यर्थः तज्ज्ञानेति निश्चितप्रामाण्यकज्ञानेत्यर्थः ज्ञानांतरमर्वेति उत्तरोत्तरं
ज्ञानांतरमेवेत्यर्थः ननु मितिसर्वज्ञानांतरस्यैव प्रवर्तकत्वे तत्समानविषयकज्ञानांतरइति न चामत्र प्रामाण्यनिश्चये केयम
मवनशंकेति सैवाव्यंतादशज्ञानत्वावच्छेदेन प्रामाण्यवन्तानिश्चयाद्वितीयज्ञानानुव्यवसायेन तादृशज्ञानानुव्यवसायेन
तादृशज्ञानत्ववन्ताग्रहादेव प्रामाण्यसंशयासंभवादनुव्यवसायाभावे च धर्मिज्ञानाभावादिति भावः ननु प्रामाण्यस्य स्वतो या
द्यत्वाभावे टीकारुतोऽनुमितोत्तरः प्रामाण्यग्रहाभिधानं विरुद्धमित्यत आह पत्तिरिति निरस्तमस्तेति अत्र प्रामाण्यशंकासामग्री
विरहविशिष्टस्येत्यर्थः उक्तोक्तान्तरभिरुक्ततद्वदिति वक्ष्यतमव्ययंतस्येत्यर्थः इत्यभिप्राय इत्यत्रेतेनाद्यः उपनीतमिति

प्रवेचि०
१२३

येदोषनपमर्षादपाविषमीक्षतमित्यर्थः तदेतिशेषः अतदितितस्मादित्यर्थः तत्रानुमितौ अर्थे निश्चितेति अर्थविषय
कानुमित्युत्तरसेवेत्यर्थः नचैवमनुमितियर्ष्यतानुसरणवैवर्ष्यमितिकाच्यं अनुमानपदस्यार्थे निष्प्रयसामान्यपरत्वा
दितिभावः वस्तुतत्त्वितिवस्तुगतापुनरित्यर्थः परतः पक्षेनापनयेप्रामाण्यग्रहः स्वातः प्रामाण्यग्रहः वर्तकः प्रवृत्ति
प्रयोजकः ननु यदिक्वचिदपिनस्वतः प्रामाण्यग्रहस्तदाः नु व्यवसायपरजतत्वादिसकारकत्वांशे जाके शेषे प्रामाण्यसंश
यापन्ति इत्यत आह एवमिति अनुव्यवसायस्य तत्प्रकारकज्ञानानुव्यवसायत्वस्य प्रामाण्यनियतत्वावधारणानास्तत्
दातादशशकापाप्मत्तएवेतिभावः प्रामाण्यनियतत्वमेवोपयाहयति नहीति घटस्यो नेवटत्वप्रकारकज्ञानोपदं जानामीति
पदत्वेन जानामीत्यर्थः अयेतीत्यनुव्यवसायेन नुरजतत्वादिसकारकज्ञानानुव्यवसायस्य रजतत्वादिसकारकत्वांशे प्रमात्वा
त्कथमनुव्यवसायस्य तदंशे प्रमात्वनिपतत्वमित्यत आह भ्रमेपीति भ्रमस्य लेपीत्यर्थः तथैवसायप्रकाराएवतथाचर
जतत्वादिसकारकप्रभमानुव्यवसायस्यापिन रजतत्वादिसकारकत्वांशे भ्रमेति अत्रासदाशयामिति पुरोवर्तिनि
वारंवारं शरीरत्वादिसकारकज्ञानदशायामित्यर्थः प्रकारानवच्छिन्नत्वादिकमिति धर्माप्रकारकत्वादिकमित्यर्थः आदिनद्वतित

नां

स्ता

म

राम०
१२३

त्वं सर्वाऽसन्निर्दुर्माश्च याधीना वा धर्मा विना सधर्मः तद्धर्माश्च यकार्प्यता वच्छेदक इति पर्ववसितं वृत्ता घधानं वस्तु जन्मत्वं ह्य
स्मात्तु सद्यत इति प्रत्यया दुसतेरपि जन्मत्वात् दंजपि द्वातदधिकराणां स्यात्तद्धर्मसोम निव्याप्यत्वं वक्तव्यं तिलिकं इत्यतिप्रवेशाच्च भिच्चा
रिणो निरासः वा धर्मा विनेति विशेषणा देवान्यथा सिद्धस्य निरास इति भावः दिज्ञानं त्वं वतथेति ज्ञानत्वांश्च यस्य सर्वमेवा सतः
सत्त्वं ज्ञानसामान्यहेतुमनःप्रभृत्यधीनं इति तज्जन्मत्वा वच्छेदकं ज्ञानत्वमित्यर्थः अधिकमिति तथाच नित्यज्ञानसात्वत्स्य हेतुन धो
नतया ज्ञानत्वस्य नकार्प्यता वच्छेदकत्वमिति भावः एतच्चाधीनत्वस्य जन्मत्वरूपत्वे यथाश्रुतमेव न दधिकराणां स्यात्तद्धर्मसो
म निव्याप्यत्वं तत्त्वे तु महाप्रलयोपतत्तत्त्व एव व्यभिचारो बोध्यः यो मादिसाधारणसत्त्वमात्रस्य उत्पत्तिरिक्तकालसत्त्वं
धमात्रस्य तथा च वृत्तादेरपि दंजपि जन्मत्वा वच्छेदकत्वेन स्यादिति भावः पदालिङ्गात् तस्येति स्वरूपं सर्वस्वरूपं पदालिङ्गितं सर्व
मित्यर्थः लौघवादिति उत्पत्त्या वृत्तित्वादिति भावः कृत्वादि जन्मत्वा वच्छेदकं तु न ज्ञेयत्वं किं तु कार्प्यत्वमिति हृदयं ज्ञानत्वमिति नित्य
ज्ञानस्य कारणानधीनत्वादिति भावः अनित्यज्ञानत्वेति ज्ञानत्वावच्छिन्ने तस्य स्यात्तेन नित्यज्ञानत्वावच्छिन्नेति करणे इत्यर्थः इन्द्रिया
दीति आदिना व्याप्तिज्ञानसादृश्यज्ञानपदज्ञानादिसंग्रहः इदं वत्त्वमता वच्छेदेन परमयो नित्यज्ञानाप्रसिद्धा ज्ञानत्वमेवात्मम

प्र० वि०
१२७

नः प्रभृतीनां कार्यतावच्छेदकत्वेनानिमज्जानत्वावच्छिन्नकार्यत्वाप्रसिद्धासाध्याप्रसिद्धिरेवदृष्टव्याएतेनेतिप्रमातृघटत्ववतिघट
त्वप्रकारकानुभवत्वादिकमित्यर्थः ज्ञानत्वावच्छिन्नेतिजन्मज्ञानत्वावच्छिन्नमित्यर्थः क्वचित्त्रयेववाठः जन्मज्ञानत्वावच्छिन्नत्वंतुजन्मज्ञान
निष्ठान्मोमाभावप्रतियोगितानवच्छेदकधर्मावच्छिन्नत्वंजन्मज्ञानत्वान्ननृत्तिधर्मावच्छिन्नत्वमितियावत्सकलतद्वित्तत्वमात्र
स्यात्रत्वप्रत्ययार्थत्वात्ततेनपरनयेत्याहसाप्रसिद्धाजन्मज्ञानत्वस्याशरीरीतादेः कार्यतानवच्छेदकत्वेपिनाप्रसिद्धिः अत्रका
र्षतावच्छेदकत्वमात्रेसाध्येज्ञानसामान्यकारणाशरीरादिविरूपितकारणात्ताप्रतियोगिककार्यतावच्छेदकत्वेनार्थतरप्रसंगः
जन्मत्वसंयोगत्वाभ्यांद्वयत्वावच्छिन्नजन्मत्वदर्शनेनसामान्यविशेषयोरप्येकप्रयोज्यत्वसंभवादतःप्रतियोगिकान्तका
र्षताविशेषांकारणातामिन्नत्वंतादशकारणातावच्छेदकानवच्छिन्नत्वंततेनकार्यतावच्छेदकभेदेनैवकारणाताभेदान्नाथा
तरतादवस्थितिभावः भयवाप्सीसुकार्यतावच्छेदकत्वमात्रकार्यतानतिरिक्तवृत्तित्वंनंतुस्वरूपसंबधविशेषः तथाचज्ञा
नादिसामान्यकारणाजन्मज्ञानतिरिक्तवृत्तित्वेनसिद्धसाधवारणापेवप्रतियोगिकान्तकार्यताविशेषांशेषंएववदिस्मादः
तदसत्त्रयावच्छेदकत्वस्यकार्यतानतिरिक्तवृत्तित्वरूपत्वेप्रिमानुमाणेपितथाशदेननिरुक्तकार्यतानतिरिक्तवृत्तित्वस्यैव

राम०
१२७

साध्यस्य परामर्शोऽप्रीत्युक्तत्वाद्दोतत्रयमिवासाधनस्यासंगतत्वापत्तेः स्वस्यसंबन्धविशेषरूपकार्यतावच्छेदकत्वमान्न
रत्वेचसंदर्भविरोधापत्तेः तस्य पूर्वाप्रकाशत्वादिति ध्येयं। ज्ञानत्वसाक्षाद्याप्येति धर्मत्वमात्रसत्तादौ व्यभिचारीति व्याप्य
तंत्रस्य सत्त्वैव व्यभिचारवारणापसास्यादिति ननु भवत्वैव व्यभिचारः नवज्ञानत्वपदमनुभवत्वपरंप्रसक्तत्वे व्यभिचारता
दवस्थातकिंच साक्षाद्याप्यत्वं न तद्व्याप्याप्यत्वसत्तितद्व्याप्यत्वं प्रमात्वाप्रमात्वयोर्हेत्वसिद्धेः तयोस्तादृशस्य स्वस्यैव
व्याप्यत्वात्तापित ~~तद्व्याप्या~~ व्याप्यामूनरुतित्वे सत्तितद्व्याप्यत्वं प्रमा। प्रामास्यतरत्वं प्रमेतत्वं प्रामाण्यवत्त्वादिव्याप्य
तवाप्रमात्वाप्रमात्वयोर्हेत्वसिद्धितादवस्थातनापितद्व्याप्यतामूनरुतित्वे सतीत्यादिरूपं प्रमाः प्रमाणापत्तेरत्वाद्दोतत्र
ज्ञानभिन्नज्ञानत्वादौ व्यभिचारात्वाधकाभावे सतीति विशेषणत्रयोपरतिवेचः तावन्मात्रस्यैव सार्थकत्वात्तादृशा
नुभववत्त्वमूनरुतितया स्वरूपासिद्धेश्च उच्यते ज्ञानत्वसाक्षाद्याप्यधर्मत्वं ज्ञानसाक्षाद्विभाजकोपाधित्वमवतिचत्र
मत्वं प्रमात्वं च याचज्ञानं द्विविधं वि- वाविद्यावेति प्रथमं विभागात् अथ च विभागोपि प्रथमं दस्य चाशब्दः ननु वैशे
षिकस्य तत्र निर्विकल्पकसाधारणार्थाविद्यात्वस्य भ्रमभिन्नज्ञानत्वरूपासिद्ध्यापत्तेः पक्षज्ञानत्वसाक्षाद्याप्यधर्मत्वभ्रमत्व

नुमित्वात्मकपीतः शंस्वइतिज्ञानएव न तु शंस्वाद्यंशेतोकिप्रत्यक्षात्मकेतत्रअभिचारस्तत्रविषयतातिरिक्तरूपेणप्रमाणप्रम
हेतुभिन्नोहेतुः शंस्वएवतजमत्वेनसाध्यात्वात्तस्यमंशतोवाधोपितत्रैवदृष्टव्यः ननुसाधेप्रमायदेनभ्रममित्रज्ञानविवक्षणाचोक्तदोष
इत्यरुचेराहकारणोतिव्यक्तिभेदेतिव्यक्तिविशेषस्यर्थः यत्सन्निकर्षव्यक्ताः प्रमाणातनिताप्रमेवजनितातज्जमेनसिद्धसाधनादि
सर्थः अथप्रमेतिप्रमाऽनिसप्रमात्प्रमाव्यावृत्तेतिअप्रमाव्यावृत्तत्वेनभ्रमभिन्नवृत्तित्वंजन्मज्ञानत्वाद्यवक्षिचकार्यतामा
दायसिद्धसाधनायतेस्तादृशकार्यतामादायभ्रमेपिसाध्यसत्वेनहेतौविजातीयोतवेपथापिनेष्वकिंतुएकमात्रविशेषकभ्र
मोहवृत्तित्वेएकमात्रविशेषकेसुपादानात्अप्रमात्वस्यापिप्रमाभ्रमोभयसमहासंवनवृत्तित्वेपिनप्रवृत्तासिद्धिः नचतथा
पिरहात्वाद्यवच्छिन्नकार्यत्वतियोगिककारणाताप्रयात्मादिजन्मत्वेनसंयोगभिन्नेसर्थः पक्षतावच्छेदकसामानाधिकरण्येन
साध्यासिद्धेरदृशत्वाच्चनभागासिद्धिः भ्रमभिन्नप्रमेववायस्यः अप्रमायामपिसाध्यसत्वेनअप्रमाविजातीयेतिविशेषणव
हेतोमयमितिवाचंकारणजन्मेतन्नेनकारणजान्प्रतियोगिककार्यतावत्त्वविवक्षणात्अप्रमाविजातीयेतिभ्रमत्वाद्यव
च्छिन्नकार्यताप्रतियोगिककारणाताप्रयद्वजन्मत्वेनचसिद्धसाधनंतादृशजन्मतामाराअज्ञानमानेतंकंयदृशयतिमदितिअ

प्र० वि०
१२५

प्रमाणावर्तकधर्मावच्छिन्ने सत्यविवरणप्रमातेति अत्र भाष्यादिति न चेश्वरज्ञानाकाशो दोषमिवावतिवायं जन्मत्वे सतीति आ
यायादके विशेषणानुमाने जन्मत्वाभाववाधेन पक्षधर्मतावत्वात् अनंतरं वा जन्मत्वविशेषितेन विशिष्टभावेन उक्त
साध्यसिद्धिः मिश्रास्तु अत्र प्रमास्यात् अत्र प्रमाविजातीयकार्प्यं न स्यादित्यर्थः अत्रेवाप्रमातादात्म्यस्य प्रमाविजातीयकार्प्यं
मत्वत्वस्य इत्याहुः कचित्तु अत्र प्रमास्यात् जन्मप्रमानस्यादित्यर्थः अत्र प्रमातात्पभाव एव च प्रमात्वेनातः परमते जन्मपदव्यावृत्त्या
प्रसिद्धिः आकाशादेवेव तादृशत्वात् अत्रेवाप्रमातादात्म्यप्रयोजकमित्यस्य जन्मप्रमाभिन्नत्वमाप्यमित्यर्थ इत्याहुः न व्यासस्तु
प्रमास्यात् प्रमाभिन्नः स्यात् जन्ममात्रविशेषकत्वे सति रजतत्वप्रकारकत्वाभाववान् स्यादिति यावत् ईश्वरज्ञाने च रजमात्रवि
शेषकत्वाभावेनाप्यसत्त्वान्मयमिवावस्तादृशज्ञानस्यैव पक्षत्वात् पक्षतावच्छेदकसामानाधिकरण्येन विपर्यये सा सिद्धे सदे
शपत्वाद्वा न विपर्ययानुमाने भागासिद्धिरग्रेः प्रमातादात्म्यप्रयोजकमित्यस्य रजतमात्रविशेषकरजतत्वप्रकारकभिन्नत्वेमाप्य
मित्यर्थ इत्याहुः पथाश्रुतानुमानाभिप्रायनाह अत्रमेतिसंयोगत्वावच्छिन्नं प्रतिद्वयत्वेन जनकत्वादिद्वयमपि द्वयंतयेतितज्जन्म
त्वेन सिद्धसाधनमित्यर्थः ननु विवक्षितानुमानमदुष्टमेवेति तत्र दृष्टमाह अत्र प्रमासाधारणोति अत्र प्रमासाधारणकारणजन्मत्वमेव अ

१५ गम०

१२५

प्रमातादात्मप्रयोजकं प्रमातादात्मव्याप्यं नन्वापादकीकृततादृशजन्मत्वाभावइतितर्कोपि अप्रयोजकइत्यर्थः तथा च तदुप
 जीवकमनुमानमपिसुतरमप्रयोजकमिति अयेरर्थः इदमुपलक्षणं प्रमावृत्तिनिरासकं नित्यवृत्तिनिरासकं नित्यवृत्तिनिरासकं नित्यवृत्तिनिरासकं
 मर्थांतरं वेत्तव्यं प्रमावृत्तिनिरासकं नित्यवृत्तिनिरासकं नित्यवृत्तिनिरासकं नित्यवृत्तिनिरासकं नित्यवृत्तिनिरासकं नित्यवृत्तिनिरासकं
 गुणजन्मत्वमादाय पर्यवस्यतीति मावः प्रमावृत्तिनिरासकं नित्यवृत्तिनिरासकं नित्यवृत्तिनिरासकं नित्यवृत्तिनिरासकं नित्यवृत्तिनिरासकं
 त्वमात्रसाधेबाध इत्यमते एयादानं प्रमाः प्रामाण्यतरत्वादिति न चेत्त्वरज्ञाने व्यभिचार इति वाच्यं अनित्यत्वे सतीति विशेषण
 नूनच जन्मज्ञानत्वादित्येवास्त्विति वाच्यं अखंडभावत्वात् चास्तु प्रमेति पक्षे चास्तु पक्षे इति स्वरज्ञानबाधवारणाय साध्ये च तदुप
 तलभाय देतो प्रमापदं चास्तु प्रमेति व्यभिचारवारणाय अनित्यपदमीश्वरज्ञाने व्यभिचारवारणाय प्रमाजनकेति व्यक्तिभेदस्य व्यक्ति विशेषस्य प्रमात्रं
 जनयति यत्सन्निकर्षादिव्यक्तिः तस्याः प्रमाप्रतिबंधकत्वेन चास्तु प्रमाजनकत्वेन च प्रमायास्तज्जन्यत्वास्तिदूसाधनमित्यर्थः अत्र प्रमाः प्रामा
 ण्यतरप्रतिबंधकत्वं न तत्कारणीभूताभावप्रतियोगित्वं किंतु प्रमाः प्रामाण्यतराजनकत्वमित्यभिप्रत्या प्रमाप्रतिबंधकत्वेनेत्युक्तं स्वविरोधी
 ति स्वविरोधी प्रतिबंधकत्वेनोऽनुभवइत्यर्थः सच भ्रमराव प्रमाप्रतिबंधकत्वात् न स भ्रमत्वनिपमादिति भ्रमप्रतिबंधकजन्यत्वं प्रमायासि

प्र० स्व.
१३०

अत्रात्रप्रतिबंधकग्राह्याभावविषयकस्मृतिबंधकानुभवसामग्रीजन्यतया लौकिकप्रत्यक्षं निश्चयात्प्रमाणमंशतः सिद्धसाधनस्यासतोऽर्थी
तरस्यारण्यसाध्ये अनुभवपदं स्मृतौ नमप्रतिबंधकगुणजन्यत्वात् न्युपगमात् स्मृतिसामग्र्याऽनुभवाप्रतिबंधकत्वाच्च स्मृतौ न्यभिचारवारणाय
तथापि स्वप्रतिबंधकग्राह्याभावविषयकमानसज्ञानप्रतिबंधकसामग्रीजन्यतया मानसेतरा तु भवेदंशतः सिद्धसाधनं अयतद्वतितत्प्रकारकानुत
रस्यपक्षतया तद्वच्छेदेन साध्यसिद्धेरुद्देश्यत्वान्नांशतः सिद्धसाधनं दोषयतद्वच्छेदकावच्छेदेन सिद्धसाधनं तु नास्त्येवमानसप्रसक्षं सा
मग्र्या ज्ञानांतरा प्रतिबंधकतया मानसप्रमायामेव साध्यसिद्धेः नचैवसाध्येऽनुभवपदवैयर्थ्ये लौकिकप्रत्यक्षप्रमायां ग्राह्याभावस्मृतेरप्रतिबंध
धकतया स्वविरोधिग्राह्याभावस्मृतिप्रतिबंधकीभूतानुभवसामग्रीजन्यत्वस्य तत्रैवाभावेन सिद्धसाधनविरहात् इंशतः सिद्धसाधनस्य
चादोषत्वात् दूतिवाच्यसाध्यस्वविरोधित्वं न स्वप्रतिबंधकत्वं अपितु स्वविरोधिविषयकत्वस्वविशेष्यस्वप्रकाराभावविषयकत्वमि
तियावत्तथाचग्राह्याभावस्मृतेरपि लौकिकप्रत्यक्षप्रमाविरोधितया तत्रापि स्वविरोधिग्राह्याभावस्मृतिबंधकीभूतानुभवसामग्री
जन्यत्वसात्वेन सिद्धसाधनस्यैव संभवादिति चेन्न न व्यनये सामान्यतः प्रसक्षं सामग्रीत्वेनैवानुमितिप्रतिबंधकतया मानससामग्र्या
पि अनुमितिप्रतिबंधकत्वाल्लस्य सामग्रीत्वं च स्वसमानाधिकरणत्वे सति स्वव्यवहितपूर्ववर्तित्वं प्रत्यक्षविशिष्टत्वं तेन नातिप्रसंगः

हेरंब
१३०

अतएवानुमितिकादेरपिनोते जकत्वं न वा लौकिकत्वसमानविषयकत्वयोः प्रवेशः संप्रदायमतेपिमानसप्रत्यक्षं जायतो वासुधाद्यतिरिक्तं प्रत्यक्षं
जायतामित्यादि इच्छादशायां मानसमानविषयकत्वयोः प्रवेशः प्रत्यक्षं सामग्रीसत्वेपि अनुमेतेरनुदयातत्र दिङ्मावकृताभावविशिष्टमा
नससामग्रीत्वेन मानसेतरक्षानं प्रतिबंधकत्वावश्यकत्वाच्च तथा च ग्राह्याभावविषयकमानसप्रत्यक्षप्रतिबंधकसामग्रीजन्यतया मान
सेतरानुभव इत्याद्याह्याभावविषयकानुमितिप्रतिबंधकसामग्रीजन्यतया मानसप्रमायाः पिसिद्धसाधनसंभवेन पक्षीकृतप्रमाया
त्र रोवंसिद्धसाधनस्य दुर्बलत्वात् मानसप्रत्यक्षं प्रतिमानसेतरज्ञानसामग्रीत्वेनैव प्रतिबंधकतया स्मृतिसामग्र्याः पिसानसप्रत्यक्षप्र
तिबंधकत्वेन ग्राह्याभावविषयकमानसप्रतिबंधकस्मृतिसामग्रीजन्यतायादयैव स्मृतावपिसाध्यसंभवाद्देतारनुभवपदवैयर्थ्यं
चेति नैव मानसेतरानुभवेऽशतः सिद्धसाधनस्योक्तक्रमेण प्रमासावरावसिद्धसाधनस्य च वारणाय प्रतिबंधकप्रदेन ज्ञानसाक्षा
द्विज्ञकोपाध्यवच्छिन्नप्रतिवध्यतो निरूपितप्रतिबंधकतायां विवक्षितत्वात् ज्ञानसामग्र्यादिभाजकोपाधित्वं च ज्ञानत्वव्याप्यविभाज
कोपाध्यव्याप्यत्वे सति ज्ञानविभाजकोपाधित्वं तादृशं च प्रमात्वप्रमात्वे स्मृतित्वाभित्वेन नतु अनुमितित्वादिः मानसत्वादि अतो सो
तौ नानुभवपदवैयर्थ्यस्मृतिसामग्र्यामनसेतरक्षज्ञानसामग्रीत्वेन मानसप्रत्यक्षप्रतिबंधकत्वेपि मानसत्वस्यैव तत्प्रतिवध्यतां वहे एक

नयातादशविभाजकोपाधेस्तत्प्रतिबध्यताननवपेदकत्वा

प्र० ख०
१३१

तदिति भावः अप्रमावदिति प्रमाप्रतिबंधकज्ञानस्य प्रमावदित्यनेन प्रमाप्रतिबंधकदोषजन्यत्वादेव तत्र साध्यसत्त्वादिति भावः अत्र योजक
तं निवस्यति दरादिति सन्निधौ चेति तज्ज्ञानेन तदभावज्ञाना ज्ञानेन चेति शेषः। विशेषविशेषिण्या फत्वाभावप्रमाविरोधि पुरुषज्ञानजनकत्वं
स्थणुत्वाभावप्रयोजकत्वं तथा चान्येयव्यतिरेकसिद्धमेव प्रमाविशेषतया चमिति भावः ननु तथापि साध्यधिकरणदृष्टांत इत्यत आह
अप्रमायामितिलिङ्गादिभ्रमस्य चेति न विरोधि प्रमाप्रतिबंधकस्येति शेषः तथा च सिद्धिभावः ननु तथापि साध्यधिकरणदृष्टांत इत्यत आह
तज्ज्ञानकत्वं प्रमाजनकव्याप्तेर्विशेषस्येति प्रमोपधायकत तज्ज्ञानादिव्यक्तिविशेषस्येत्यर्थः अप्रमाप्रतिबंधकत्वं अप्रमात्वावच्छिन्नप्रति
बंधकत्वं प्रमाजनकत्वं तत्तत्प्रमाव्यक्तित्वावच्छिन्नजनकत्वं अस्ति अस्तु सिद्धस्य धनात् प्रमात्वनिष्कार्यता वच्छेदकत्वस्योद्देश्या सिद्ध्याः अर्थतर
त उपसंहरति इति नेति अतिरिक्तगुणसिद्धिः। प्रमात्वावच्छिन्नकार्य्यतानिरूपितकारणता कगुणसिद्धिः। ननु प्रमात्वावच्छिन्नस्य प
सत्तात्तदवच्छेदेनैव साध्यसिद्ध्या तादृशगुणसिद्धिरित्यत आह किंचेति। अर्थतरस्य पदार्थतरस्या गुणपदवाच्यस्या तथा च प्रमा
पत्वावच्छेदेन साध्यसिद्धेर्वाधरति भावः दोषो दृष्टांतत्वेनोपपत्तेः। ननु प्रमाजनकत्वादिना तदनुगम इत्यत आह प्रमेति प्रसक्तं कालात्मा
राचति प्रसक्तं तन्मात्रजनकत्वं तदन्यज्ञानाजनकत्वे सति जनकत्वं तच्छब्देन यथायथं प्रमाभ्रमयोः परामर्शप्रसिद्धिमिति गुणत्वेना

हेरंब
१३१

भिन्नतस्य सङ्गि परामर्शो देरपि सान्निधिकत्वे कतया विषयविधयाः स्वविषयक प्रमाजनकत्वात् भ्रमजनकत्वेनाभिमतस्यापि तादेव विषयक
 प्रमाजनकत्वादिति भावः ॥ उत्पत्तिपूर्वपक्षरहस्य ॥ १॥ रावमप्रमायि स्वतरावस्यादिति प्रमात्ववदप्रमात्वमपि कार्य्यतानवच्छेदकमेव स्यादित्य
 र्थः रावकार्थमेव विवृणोति न तु परत इत्यादि न तु कार्य्यतावच्छेदकमित्यर्थः ॥ असाधारणकारणादेवेति मनुप्रायकसाधारणकार
 णताक्रांततत्तद्यत्किं तरावैत्यर्थः अहेतुत्वात् अहेतुतायाः स्ववचत्वात् आगंतुकेति प्रमाजनकेत्यर्थः तानुतावेताप्रमां प्रतिविशेषदर्श
 तापित्राद्यभावानां कारणत्वमस्तु प्रमत्वस्य कथं कार्य्यतावच्छेदकं तत्तद्यत्किं त्वेनेव कार्य्यकारणभावसंशयात् इत्यत आह अपि चेति
 त्रियमाश्चेति कार्य्यकारणभाववृत्तकनिश्चयइत्यर्थः न व्यक्तेरेव न तत्तद्यत्क्योरपि न तु चेत्तद्यत्किं तावच्छिन्नप्रतियोगितानुयोगिताकीपी
 ति यावत् कार्य्यकारणभावघटकनियमप्रतियोगितानुयोगित्वयोः स्वरूपसंबंधविशेषात्स कावच्छेदकतानभ्युपगमेतु ततोपादेयं त
 द्यत्किं कुतो नवच्छेदकतदाह व्यभिचारदूतिप्रसंगाच्चेति यदि सामान्यरूपेण प्रतियोगित्वा अनुयोगितावतत्तद्यत्किं तेन तदव्यभिचा
 रः तद्यत्किं मंतरेणपि सामान्यधर्मावच्छिन्नोत्पत्तेः यदि च प्रतियोगित्वमनुयोगित्वं च द्वयमेव तत्तद्यत्किं तेन यदि वा प्रतियोगित्व
 तद्यत्किं तेन अनुयोगित्वमसामान्यरूपेण तदा अतिप्रसंगः आद्ये तद्व्यतितावच्छिन्नप्रतियोगित्वसमव्यक्तित्वेनापि कारणत्वप्रसंगात्

प्र. ख.
१३२

कारणतयादिति त्राह्यभिचारदित्तद्व्यक्तिमंतरेणापि सामान्यधर्मवर्धित्वस्योपपत्तेः यदि च कार्यतापित्तद्व्यक्तिनेन

अंत्ये सामान्यधर्मावच्छिन्नाद्यत्वं तरोत्यत्तिसमये पित्तद्व्यक्तेरुपादप्रसंगादित्यर्थः सामान्यरूपेण कार्यतातत्तद्व्यक्तिनेन तत्राह प्रतिप्रसं
गादितितदघटप्रत्यपितद्रासमस्यकारणापत्तेः इत्यर्थः नियमनिरूपकं नियतत्वावच्छेदकं कार्यतावच्छेदकमिति यावदलगुण गुणत्वा
वच्छेदककारणकारणतावच्छेदकमिति यावत् अख्येयं प्रकृतचाख्येयं तच्च परिशेषात् प्रमात्वमेवेति भावः रूपसंख्येति शब्देति प्रमायाम
पि प्रमात्वावच्छिन्नेपि विशेषदर्शने विपरीतज्ञानोत्तरप्रसक्षमात्रहेतुननु प्रमासामान्यव्यभिचारान्नदुत्तरप्रमात्वं तत्प्रमाघटविशेषेण
समवदन्यथासिद्धाशब्दपित्ताद्यभावेपिन प्रमात्रहेतुशब्दश्चैत्यप्रत्यक्षत्वावाच्छिन्नं प्रत्येव तद्वेतुलासिन्नादिसत्त्वेपि शब्दव्यवस्था
नुमित्युदयात्पटादौ श्वेतप्रत्यक्षादयाच्च न चैतावता ह्यतस्त्वं तथा सत्ये तन्महान सत्वविशिष्टवद्भूतमिति प्रतिपरा मर्शविशेषका
कारणतामादायैव तदुपपत्तेः प्रतिवादि सुत्तरमित्यरुः चेवाह किं चेतियत्कार्यं विना नीययत्कार्यं ये ह्ययावै धर्मवत्कार
णविजातीयेति तद्व्यक्तिकार्यता प्रातियोगिककार्यताश्रय इत्यर्थः यद्वा तद्व्यक्तिधर्मानवच्छिन्नकार्यताश्रय इत्यर्थः यमजयोर
रपि दृष्टविशेषप्रयोन कशति भावः आकास्मिकं तेति निर्निमित्तकतेत्यर्थः न च घटप्रत्यक्षावौ व्याभिचारः ताद्विपटप्रत्यक्षाविवि
जातीयं न तत्कारणविजातीयकारणजन्यं इंद्रियसन्निकर्षादीनां प्रत्यक्षेपिकारणत्वादित्यत आह घटज्ञानेति घटज्ञानजाती

हेरंब.
१३२

घ

किं ३

यघटप्रत्यक्षादितद्विजातीयकार्यघटज्ञानविजातीयकार्यघटप्रत्यक्षादिवैराग्यरूपेण्यतस्तामान्यतोव्याप्तौअप्रमाकारणेतिअप्रमावृत्तिका
 र्थताप्रतियोगिककारणतान्यकारणताप्रतियोगिककार्यताअप्रत्यक्षार्थतातद्वत्तद्वत्तिधर्मावच्छिन्नकार्यताअप्रत्यक्षार्थतानुवातेनतत्तत्प्रमा
 प्रतितत्तसिन्नाभायानांकारणत्वंसिद्धतुनप्रमात्वस्यकार्यतावच्छेदकत्वंसिद्धंनप्रमामात्रजतेयतियत्सन्निकर्षव्यत्यादितज्जन्यत्वेनसिद्धसाधनं
 नमेवंप्रमात्वावच्छेदेनसाध्यसिद्धेरुद्देश्यत्वात्प्रमात्वेतादृशजन्यत्वरूपसाध्यस्वस्वरूपसंबन्धरूपावच्छेदकत्वसिद्धेःएवंचतादृशीसिद्धिर्वापि
 नप्रतिबंधिकापक्षतावच्छेदकावच्छेदेनसाध्यानुमितिप्रतितादृशसिद्धेरैवप्रतिबंधकत्वादितिभावःपूर्वोक्तार्थांतरदोषमुद्धरतिएवंचेतिप्रमादेतुले
 प्रमात्वावच्छिन्नंप्रतिहेतुत्वेआवश्यकंइतिशेषःनसिद्धसाधनमितिप्रमात्वनिष्कार्यतावच्छेदकत्वस्योद्देश्यस्यासिद्धाच्चार्थंतरमित्यथःप्रमा
 त्वविशिष्टस्यपक्षतयातदप्रमात्वावच्छेदेनैववच्छेदेनैवतादृशजन्यतासिद्धाउद्देश्यसिद्धेःतादृशसिद्धेर्नुगतकारणसंभवस्यैवपूर्ववाधक
 त्वेनाभिधानात्इतिभावःअनित्यप्रमात्वमितिविषयभेदेनानित्यप्रमात्वस्यएकस्याभावात्अनित्यत्वविशिष्टघटत्ववतिघटत्वप्रकारकत्वा
 दीत्यर्थःएवंसर्वत्रकार्यतावच्छेदकमितिपक्षधर्मतावलादुणजन्यतावच्छेदकत्वसिद्धिरितिभावःहेतोर्नीलत्ववत्त्ववारणायवाधकंविनेतिका
 र्यमात्रेतिनचमेयतादौअकार्यवृत्तित्वरूपवाधकसत्वेनन्यमिचाराभावात्किंमात्रपदेनेतिवाच्यंवाधकंविनेत्यत्रअकार्यवृत्तित्वस्य

५४ ✓

प्र.ख.
१३३

पवाधकाप्रवेशात्तसेयत्वेव्यभिचारवारणायतदुपादानाकार्यमात्रवृत्तिधर्मत्वंचकार्यन्यावृत्तिधर्मत्वंयेनसंबंधेनकार्यतावच्छेदकत्वं
तेनकार्यन्यावृत्तित्ववाच्यंतेनमहाकालादित्यतानासिद्धिः प्रत्येकेतिनीलसामग्र्यानीलंघटसामग्र्याचघटस्तयोःसमाजादर्थवसा
नंपन्नंविशिष्टंनतुविशिष्टनिर्वायनीलन्नकपालत्वादितानाद्विशिष्टंप्रतिहेतुत्वअतएवनीलसामग्र्यभावादेवनीलाभावसंभवेनीलितरघ
टत्वादिकमप्यर्थसमाजसिद्धिमितिभावःअत्रेदंचित्यं प्रमात्वमपिअर्थसमाजप्रस्तं तथा हि प्रमात्वंतत्तद्विशेष्यकत्वावच्छिन्नतत्प्रकारका
त्वंतथाचतत्प्रकारकज्ञानसामग्रीसत्त्वान्नकारकत्वंतत्तद्विद्रियजन्यसन्निकर्षादेःतद्वृत्तिअसंसर्गाग्रहादेश्वसत्वात्तद्विशेष्यकत्वाव
च्छिन्नत्वमितिअनित्यघटत्वाज्ञानत्वादौव्यभिचारमुद्गरतिघटेतिअनित्यघटत्वानत्वादावित्यर्थःवाधकमितिअस्तीतिशेषःअसंभवात्का
रणतावच्छेदकत्वमेववाधकमितिभावःतत्रापिघटज्ञानत्वादावपिअनुगतभोजकादृष्टहेतुकत्वंअनुगताभोजकादृष्टजन्यतावच्छेदक
त्वंप्रकृतैवतादृशादृष्टविशेषसिद्ध्यापिगुणजन्यत्वसिद्धिरप्रत्युद्देवेतिभावाः।अन्यथेतिघटज्ञानंप्रतिभोजकादृष्टस्यकारणत्वेत्य
र्थःइत्मापाततःअदृष्टत्वेनहेतुत्वेपिविशेषरूपेणहेतुत्वेमानाभावादितिबोध्यंपूर्वानुमानेअस्ममनोयोगादिजन्यतावच्छेदकता
धानसिद्धंपक्षधर्मतावत्वाकारणविशेषजन्यतावच्छेदकत्वमेवसिद्धमिदानींसाक्षादेवतत्साधयति एवमिति यद्यपि अनेतापि सा

हेरंब.
१३३

२०

हात्कारणविशेषजन्यतावच्छेदकत्वं न सिद्धति तादृशकारणताभिन्नकारणता ~~अनित्य~~ अनित्यप्रमात्वावच्छिन्नस्य आत्ममनोयोगवृत्तिकारणतातत्त्व
तियोगिककार्यतावच्छेदकत्वसंभवात्तथापिकारणताभिन्नत्वस्यकारणताभिन्नवृत्तीत्यर्थः न च चक्षुरादिनिष्ठकारणताप्रतियोगिककार्य
तावच्छेदकत्वेनार्थांतरं वा धान्नैवं प्रतियोग्यं तमापि हीयतां वाधादेव नार्थांतरत्वमिति वाच्यं तैथैवोद्देश्यत्वात् अनित्यज्ञानात्वाप्येति अनि
त्यज्ञानत्वेनैव विचारवारणाय व्याप्याजं व्याप्यत्वं न्यूनवृत्तित्वं तत्समानाधिकरणा न्योन्योभावप्रतियोगितावच्छेदकेन मितियावत्तथा श्रुते
अनित्यज्ञानत्वेनैव विचारतादवस्थात् अनित्यज्ञानत्वाव्याप्यत्वमनित्यज्ञानत्वा न्यूनमित्यपि केचित् अनित्यघटज्ञानतादौ व्यभिचारकार्यता
वच्छेदकेति अनित्यत्वविशिष्टकारणता तायाः प्रमा अप्रमा समूहात्वं न माराम न तादृशकारणतावच्छेदकावच्छिन्नत्व प्रतिनासिद्धिः
अप्रमापदेनैव मात्र विशेष्यकघटत्वाभाववति घटत्वप्रकारकज्ञानं वा विवक्षितं तथा च यथा श्रुतमेव साधु एव भवेति बोध्यं प्रमात्वं
व्यभिचारवारणाय हेतौ प्रमावृत्तीति प्रमावृत्तिवत्त्वत्वांशेया प्रमातृत्वं न ज्ञानावृत्तित्वं प्रमात्वा न्यत्वं वा तेन न प्रमात्वस्य विचारका
~~रणावच्छेदो~~ ~~प्रमावृत्तीति तन्मावृत्तित्वं~~ प्रमावृत्तितया स्वरूपा सिद्धिः चाक्षुषप्रमेति घटत्ववति घटत्वप्रकारकचाक्षुषत्वेत्यर्थः ननु य
दि प्रमासामान्येऽनुगतो हेतुः सिद्धतरा चाक्षुषसामग्री प्रमासामग्रीभ्यां चाक्षुषप्रमासिद्धौ नीलघटत्ववच्चाक्षुषप्रमात्वस्यानका

प्र. ख.
१३४

यथावच्छेदकत्वं अतोबाधः स्वरूपा सिद्धिर्मेवं प्रमाभावे साक्षात्कारप्रमाया वा यदि नानुगतो गुणो स्तीत्युच्यते परैस्तदैस्तदनुमाना
गीकारात् अनतिरिक्तवृत्तित्वमात्रावच्छेदकत्वमिति केचिच्चक्षुषभ्रमेति वाक्षुषभ्रमत्वे व्यभिचारवारणाय वृत्त्यंतं घटत्वप्रमाभिन्नवाक्षु
षावृत्तित्वे तदर्थः तेन न स्वरूपा सिद्धिः दृष्टांता सिद्धिवारणाय वाक्षुषत्वमखंडाभावघटकं न च तद्वारणाय ज्ञानत्वेनैव प्रवेशोऽस्तीति वाच्यं ज्ञा
तत्वाक्षुषत्वयोस्तत्त्वशरीरत्वात् गगनादौ व्यभिचारवारणाय कार्यतावच्छेदकेति दृष्टांती रजताभेदभ्रमात्त्वस्याविशेषकारणजन्यताव
च्छेदकत्वं साधयति अनित्येति रजतप्रमावृत्तीति पूर्ववद्रजतांशे प्रामाण्यज्ञानावृत्तीत्यर्थः रजतवृत्तिप्रकारं रजतविशेषकत्वावाच्छिन्न
रजतत्वप्रकारितरं रजतावृत्तिप्रकारं रजतत्वाभाववद्विशेषकत्वावाच्छिन्नरजतत्वप्रकारिताकं तादृशप्रामाण्यस्यैव पक्षत्वे तथैव
वस्तुमुचितत्वादिति ध्येयं। प्राथमिकानुमाने कश्चिदुपाधिमाहृतन्मतमुत्थापयति यत्प्रमापक्षेयं ~~तदस्तीति नैव~~ असाधारणका
रणजन्यत्वे प्रमाया अप्रमाकारणविना तीयकारणजन्यत्वे साध्येन च पक्षेतरत्वमिति च नो प्राप्तिरिति शेषः पक्षेतरत्वं स्यानुपाधित्वे
वीजद्वयविषयस्याव्यावर्तकविशेषणवत्वं व्यतिरेके असाधारणत्वं च न तत्राद्यमात्रनास्तीत्याह तरेति प्रामाण्ये लोपात् प्रमवि
शेषणस्य तन्मते ईश्वरज्ञानरूपविषयव्यावर्तकत्वात् ईश्वरकिं गिकर्तृतन्मते भवत्यस्य प्रमाया एव विषयत्वेन तद्व्यावर्तकत्वा

द्वारं धीरे
१३४

दियर्थः। तनु उभयमतसिद्धि विपक्षस्य व्यवर्त्तकत्वं उभयाधिहेतव्रमित्यर्थः। गौरवादिति व्यावर्त्तक। तच्चात्र नास्तीत्यात आह उभयसिद्धि
ति उभयसिद्धि विपक्षस्य व्यवर्त्तकत्वं तत्र तच्चो द्रास्ये वनतु उभयसिद्धोयो विपक्षः तच्चावर्त्तकत्वं तत्रमित्यर्थः गौरवादिति व्यावर्त्तकत्वं नोभयमता
सिद्धि विपक्षस्तु उभयमतसिद्धिः तथापि नोपाधिवतोऽवश्यं व्यावर्त्तकत्वे तु उभयमतसिद्धित्ववाच्यं तथाचोभय एतत्प्रवेशे गौरवमित्यर्थः नाह
मय्यत्रास्तीत्याह व्यतिरेकद्वयतत्त्वं तदपि भगवज्ज्ञानस्येत्यस्य तन्मातृत्वादितिः तन्मातृत्वं तन्मते भवता पक्षत्वेनाभिमतस्येति यावत्सपेक्ष
त्वाद् व्यतिरेके साध्यसपक्षत्वात् तनुत्वे तु मानेषु दोषाभावजन्यतावच्छेदकत्वेनैवार्थांतरमिति ननु ज्ञान्यत्वसिद्धिरित्याशंकतेन निति ननु
तथापि प्रमायाः स्वतन्त्रत्वेन कलव्याघात इत्यत आह आगंतुकेति आगंतुकत्वं प्रमाकारणत्वं अभावः कारणतावच्छेदकेन कारणमिति
मिश्रममतमुपापयति निति तथाच दोषाभावसहितव्याक्तविशेषत्वमेव कारणतावच्छेदकभावात् प्रमाणश्चेत्यप्रमा अतन्यथा
सिद्धत्वेन अनन्यथा सिद्धत्वेपि तस्य बाधकत्वापत्तेरिति भावभूयो वयवेतिभूयो वयववच्छेदेन सन्निकर्ष इत्यर्थः तथाच प्रमाया
गुणो दोषाभावश्च कारणं प्रमायां दोषो गुणाभावश्च कारणं तु न्याय्यव्यतिरेकानुविधायित्वादिति भावः अप्रमा प्रतिगुणाभा
वस्य हेतुत्वं न संभवतीत्याशंकते अथेति असदर्थविषयकत्वे इति अस्मैषिषयकं ज्ञानां भ्रम इत्यभिप्रायेन सदर्थविषयकेति सदर्थ

प्रमाणावच्छिन्नेऽप्रमाणावच्छिन्ने हेतुप्रमाणादेष प्रमाणा स्वाभाव्या भेदाः दोषाभावो व्यभिचारी चेत्यर्थः दोषाभावस्येन्द्रियनिष्ठतयेव
 हेतुत्वाभ्युपगमादिभिर्भावः दोषाननुगमस्यादोषत्वं स्वप्रमाणा व्यभिचारं च ~~य~~ कर्तमाशंकते अथ दोषं नैकमिति नापीति मन्त्रार्थः साकल्य
 मवधारणस्वाभावे आह पित्तादेरिति अननुगततत्वेनेति व्यभिचारितयेति शेषः तदभावात्सकलभ्रमहेतुत्वाभावात् अंशे आह असंभ
 वाच्चेति स्वप्रमाणां स्वध्वंसेषिपित्तादेर्ज्ञतकत्वादिति भावः नापीति न च घटाभावस्य स्वप्रमाहेतुत्वेन घटस्यापि दोषत्वं स्यात्स्याच्च सिद्धभाव
 स्यानुमिति हेतुतया सिद्धेऽपि दोषत्वमिति वाच्यं । सकलप्रमाहेतुत्वस्यैवात्र विवक्षितत्वात्कचित्साकल्यार्थकमात्रपदघटितरावपा
 ७: अन्योन्याश्रयादिति प्रमासामान्यकारणताग्रहे दोषत्वग्रहः दोषत्वग्रहे च दोषाभावत्वग्रहात्प्रमासामान्यकारणताग्रहः इत्य
 न्योन्याश्रयः पित्तादेरिति तथा च पित्ताद्यभावस्य प्रमासामान्यहेतुत्वात्पित्रादौ लक्षणमव्याप्तिरिति भावः एवंहीति स्वप्रमाभिन्नप्र
 माप्रतिबंधकत्वं न तादृशप्रमासामान्यप्रतिबंधकत्वं पित्तादेरपिशंखत्वादिप्रमायामप्रतिबंधकत्वेनाव्याप्यापत्तेः किंतु या किंचि
 तादृशप्रमाप्रतिबंधकत्वमेव तद्व्यंतथाचार्यदोषद्वितीयाभावः इदमुपलक्ष्यं किंचित्प्रमाप्रतिबंधकत्वे विवक्षिते स्वप्रमाभिदृ
 त्वविशेषणवैयर्थ्यं च बोध्यं तस्मादिति स्वप्रमायां स्वस्यादोषत्वात् नोक्तव्यभिचारकार्यानुगमाच्च कारणाननुगमो न दोषायेति भा

प्र. ख.
१३६

वः स्यादेतदिति उच्यते इत्यंततः पूर्वपक्षः प्रमामिति प्रमाभ्रमेव अकुर्वति ज्ञानहेतुस्तोमेप्रमावायाछेन्नं प्रतिचातुरनके ज्ञानहेतु
स्तोमेज्ञानस्य सामान्यसामग्रीसत्त्वद्वितीयावत्तरगभ्रमः ५० रगभ्रमरावनतुवंशत्वप्रमेति यावत्तथाचज्ञानसामान्यसामग्र्यासंयोगे
दुकरसांजनदोषादंशेन वंशत्वप्रमांशद्वंद्वरगभ्रमतदभावेवंशत्वप्रमाद्वितीयावत्तरगभ्रमः ५१ अन्वयव्यतिरेकाभ्यां वंशत्वप्रमास्थले दोषाभावो हेतु
कृत्तत्त्वार्थः द्वांतीति अतो हेतोरित्यर्थः ॥ तथा दोषाभावो हेतुतत्र हेतुमाह सत्त्वादिति भावः ॥ ननु संदुकरसांजनदोषाभावः कथं वंश
त्वप्रमा हेतुः तस्मिन् सत्यायेत्वं वंशत्वप्रमोत्पत्तेरित्यत आह संदुकरसांजनाभावः चाक्षुषवंशत्वप्रमायामेव हेतुरित्यभि
प्रायः दोषाभावत्वेन कारणता प्रमात्वेन कार्यता इत्यापि प्रायेण व्यभिचारमाशंकते गौरौ ह्यमिति दोषासंस्कारस्य वंशत्वप्रमाहेतु
तस्मिन् सत्त्वे दोषरूपमिथ्याज्ञानजन्यसंस्कारसत्त्वे तत्र गौरौ ह्यमिति अभेदभ्रमेन तु संस्कारस्य न तामेव्याता न जन्यसंस्कारस्य त
थाच यदा विशेषादर्शनं तदा भेदभ्रमः यदा विशेषदर्शनं तदा शरीरभेदप्रमा इति भावः ॥ ननु विशेषादर्शनासत्त्वेपि गौरौ ह्यमिति प्रमा
द्व्यात्सन तत्र हेतुरित्यत आह तदसत्त्वद्वितीयावत्तरगभ्रमः ५२ अन्वयव्यतिरेकाभ्यां प्रमाकरणत्वेन कृत्तत्वमाशंकते दूरेत्यादिना सजातीयसंयोगे
विशेषदर्शनसत्त्वे इत्यर्थः गुणस्यपि अन्वयव्यतिरेकाभ्यां प्रमाकरणत्वेन कृत्तत्वमाशंकते दूरेत्यादिना सजातीयसंयोगे

ग्रहः १

हेरंब-
१३६

सजातीयसंयोगे तवभावेनेति सत्त्वादिति भावतावदिति तावत् दूरवर्तिविशेष्यककेशत्वप्रकारकसाक्षात्कारत्वावच्छिन्नप्रत्येवदुतरकेशसंयोगे
हेतुः तदुतादृशप्रमात्वावच्छिन्नेत्यर्थः। तथाच भ्रमप्रमासाधारणकेशसाक्षात्कारहेतुतयानतस्य गुणत्वप्रमाआधारणाकारणस्यैव गु
• गुणत्वादिति भावः तदभावात्केशसाक्षात्कारमयाभावात् अथ तावत् दूरवर्तिक्षणसाक्षात्कारत्वस्य वदुतरकेशसंयोगकार्यतावच्छे
दकत्वे गौरवमतः केशप्रमात्वेनैव तत्कार्यतेत्यत आह तवापीति तावत्प्रमाया तावत् दूरवर्तिविशेष्यकचाक्षुषकेशत्वप्रमात्वावच्छिन्ने स
हेतुर्वदुतरकेशसंयोगहेतुः ननु दूरवर्तिकेशप्रमायादेव दोषाभावे व्यभिचारीत्यत्र दूरत्वलक्षणदोषसत्वादित्यत आह तवापीति दू
रत्वं तत्र दोषरावन अन्यत्र कृप्रदोषस्य च तत्राभावोऽस्येवेति भावः दोषजन्यत्वे दोषसत्वे अप्रमात्वापातात्प्रमानुदयापातात्केचित्तु
दोषजन्यत्व इति सति दोषे तस्यान्यथा सिद्धिग्राहकाभावे तन्नून्यत्वस्यैव शक्यत्वादिति भावः तथाच यथा श्रुतमेव साधिसादुगन्तनि
तितथाच आगंतुकविशेषदर्शनरूपत्वं यदितदेत्यर्थः यदि चाभावाभावोऽतिरिच्यते तदा नैतदोषांकापीति भावः स हेतुविशेषादर्शना
भावो हेतुः गुणत्वे तत्र भ्रमप्रतिबंधकत्वेन भावत्वेन विशेषदर्शितत्वेन जभावत्वाजिरिक्तरूपेण आगंतुकभावानपेक्ष्यज्ञानसामग्रीज्ञ
न्यत्वं स्वतस्त्वमिति भावः ननु षोडशस्यराकस्याभावात् न दोषाभावत्वं कारणतावच्छेदकं न वा विशेषदर्शनो भावाभावत्वेन गौरवा

प्र-२७-
१३७

किंतु विशेषदर्शनत्वेन नाघवादिपरुचेत्राह किं त्वेति पिप्तादय एव दोषाः प्रमाकारणीभूताभावप्रतियोगिनः आवश्यकत्वादिति वि-
शेषदर्शनस्य दोषत्वेऽपि विशेषदर्शनमेव भ्रमस्थले कुतो न भवति अतस्तत्रापि पिप्तादय एव प्रतिबंधका वाच्यः तदा सर्वपिप्तादय ए-
व दोषाः संतु आवश्यकत्वादित्यर्थः उदुद्धमिण्या ज्ञानवासनाया एव च दोषलोपगन्धमानोक्तदोषदूतिभावोक्तत्वेति पिप्तादीनां ना-
नात्वेन व्यभिचारः विशेषदर्शनप्रतिबंधकत्वेनानुगम इत्यर्थः नानात्वेऽपि व्यभिचारभावमुपपादयति क्वचिदिति तत्तदप्रमाया तत्तदो-
षः कारणमित्यर्थः इत्यननुगमात् इति व्यभिचाराभावात् इत्यर्थः अत्यथेति अन्यथा तत्तदप्रमा एतत्तदोषस्याकारणत्वेऽपि दादितो-
ऽप्रमानस्यादिति पिप्तादिकवित्प्रमाकारणं न स्यादित्यर्थः अनुगमात् अननुगमेन व्यभिचारात् यद्यप्ये अप्रमाया विशेषदर्शनमेव हे-
तुमिति वादिनां अप्रमाया पिप्तादिकारणमेव न भवतीत्युच्यते इत्येति तु तद्वाधकमसंगतं तथापि अप्रमा सामान्यविशेषदर्शनमेव हेतुः विशेष-
दर्शनरूपा प्रमाया पिप्तादिकारणमिति मतमवगम्य एतद्वाधकमुक्तं तथा च पिप्तादितो अप्रमाया विशेषदर्शनरूपा अप्रमान-
स्यादित्यर्थः एतद्वाधकं पश्चात्परिहरणीयं सर्वत्रेयादिना सर्वत्र विशेषदर्शनरूपा प्रमाया तद्विना प्रमाया च ननु भवति अननु-
गत एव दोष अननुगतानां तत्तदभावानां कथं प्रमाकारणत्वमित्यत आह माण्यादेरिति दाहप्रतिबंधकस्य मस्यादेननुगमेऽपि

हेरंब-
१३७

तदभावानां कारणत्व इत्यर्थः अननुगमोपदोषत्वादिति तदभावस्य प्रमाप्रतिहेतुत्वे व्यभिचारादि दोषरहितत्वादित्यर्थः तत्र उपेक्षयात्
अप्रमाप्रतिअन्यथासिद्धत्वात् शंखदूतिभ्रमेपीतत्वाभावविशेषदर्शनस्य व्यभिचारं स्फुटत्वादुपेक्ष्य रूपिण्डुलुक्पेक्षेति युक्तं ३२
तरमाहृषिण्डुदेरिति पिण्डादेरुपेक्षेत्वे प्रमाप्रतिहेतुत्वाप्रतिबंधकत्वे विशेष प्रमेवेति सर्वत्र प्रमारूपविशेषदर्शनं कुतो न भवतीत्यर्थः प्रमा
रूपविशेषदर्शनं प्रति प्रमारूपविशेषदर्शनस्य हेतुत्वं हेतु दोष इत्यत आहृषिण्डुस्येति व्यभिचारात् प्रत्यक्षरूपविशिष्टप्रमायां व्यभि
चारात्तनु प्रत्यक्षरूपविशेषप्रमायामपि विशेषदर्शनं हेतुरिति न व्यभिचार इत्यत आहृषिण्डुस्येति तस्मादनाय इत्या अननुगतानामेवपि
दादि तदभावानां अननुगततत्तद्भ्रम प्रमेप्रतिहेतुत्वं वा व्यमित्युक्तं प्रमाण्या प्रमायाः स्वतस्त्वमिति भावः अयेति तदंशे प्रत्यक्षप्रमायां
तदंशे इन्द्रियसन्निकर्षा गुण इत्यर्थः ननु तदंशं प्रत्यक्षा प्रमायामपि तदिन्द्रियसन्निकर्षस्य हेतुत्वेन कथं तस्य गुणत्वमित्यत अप्रमांश
मित्यदंशे अप्रमा तदर्थस्य धर्मिणि असत्त्वेन तदंशे इन्द्रियसन्निकर्षा भावा दोषो हेतुर्न तु इन्द्रियसन्निकर्ष इत्यर्थः अथ न तत्त्वा
दि प्रमायामपि दोषजन्यता किमिति नो व्यत इति तदस्य निज्ञासायामिह प्रमांश इति रजतत्वाद्यंशे प्रमायां दोषो हेतुर्न चेत्य
र्थः अलोपत्वेति प्रमाया अकारणत्वे सति भ्रमकारणत्वस्य दोषत्वरूपत्वादिति भावः प्रमांश इत्येति रजतत्वाद्यंशे अप्रमात्वप्रसं

प्र.ख.
१३८

गाच्चैत्यर्थः। तदंशे दोषजन्यत्वस्य तदंशे प्रमितं व्याप्यत्वादिति भावः। नन्वेवं अप्रमायां इंद्रियासन्निकर्षस्य दोषवशात्तानेऽप्रमायाः साक्षात्कारित्वं न स्यात्तदं इंद्रियासन्निकर्षजन्यत्वादित्यत आह साक्षात्कारित्वं चेति धर्मोऽप्रमातदंशे इंद्रियासन्निकर्षजन्यत्वादित्यर्थः। अप्रमांशे दोषो हेतुरित्युक्तं दूषयित्तानेदुत्येति अंशस्य तिव अवच्छेदकस्येत्यर्थः। ननु विषयत आयातवच्छिन्नकार्यतानिरूपितकारणाश्रयमेव तदंशे हेतुत्वमित्यनुशयादाह अप्रमांशे चेति तदिंद्रियासन्निकर्षजन्यत्वं तसाक्षात्कारित्वप्रयोजकं रावं च तदंशेऽप्रमातदंशे इंद्रियासन्निकर्षश्चेत्वास्तितदा तदजन्यत्वेन अप्रमायाः तदंशे साक्षात्कारित्वं न स्यादित्यर्थः। दोषस्य च तद्वहेतुत्वे जन्यतासंबंधेन दोषस्यापि साक्षात्कारित्वप्रयोजकत्वेति प्रसंगः। भ्रमानुमित्यादेरपि साक्षात्कारित्वप्रसंगेन अनुगमश्च व्यभिचारः। भ्रमत्वमित्यादिति भावः। ननु प्रमात्वस्यानुगतत्वात्तत्प्रयोजकः कश्चिद्वश्यं स्वीकरणीयः। दोषाभावस्य प्रतियोग्यननुगमेनातनुत्वात्त एव च गुणद्वयाश्रये न शक्यते प्रमायामिति सर्वोऽप्रमायामित्यर्थः। प्रमाऽप्रमायां च प्रमारूपाऽप्रमायां च आंशिकप्रमाया चेति यावदोषवदिति अतिरिक्तकारणत्वमात्रे दृष्टांतः। दोषाभावस्य दोषाणां अभावकूटस्येत्यर्थः। तदेव मन्त्रयव्यतिरेकादोषाभाव एव कारणं ननु गुणद्वयस्थिते आह उच्यते। ननु च प्रमा सामान्यं प्रत्येव तत्त्वनिष्ठविषयतासंबंधेन स्वपरसाधारणस्य तानसामा

हेरंब.
१३८

न्यसगुणत्वसंभवात्प्रमात्रेनानुगतोगुणकर्ममुच्यते इति वाच्यं तत्र कारघटितत्वेन प्रमात्रस्य राकस्याभावाद्घटत्वघटत्वादिस
कलप्रमासाधारणेनानुगतोगुणः संभवतीत्यभिप्रायारूयोवयवेतिभूयोवयवावच्छेदेनेन्द्रियसन्निकर्षइत्यर्थः यथार्थेति लि
गज्ञानादिषु सर्वत्र संवृध्यते यथायथं यथायोग्यं प्रत्यक्षप्रमायां भूयोवयवेन्द्रियसन्निकर्षइत्यादिक्रमेणेति यावन्ननुभूयो
वयवेन्द्रियसन्निकर्षो न प्रत्यक्षप्रमामात्रे गुणः संभवति रूपादिप्रत्यक्षेण मुखदिप्रपक्षे च व्यभिचारात् नापि सावयवप्रत्य
क्षप्रमायां उपचयादिजन्यतत्प्रमाया व्यभिचारात् नापि सावयवलोकि कप्रत्यक्षप्रमायाः अनुभूयमानतदावीपस्थिते तादृ
शप्रमोत्यापत्तेः तादृशप्रत्यक्षमात्रे एव तस्य हेतुतायाः स्ववचनेन प्रमात्रांतर्भाववैयर्थ्याच्च पटादिपिहितघटादिस्थिते नि
र्विकल्पकस्यानुत्पत्तेः किंच भूयोवयवेत्यधिकं न च किंचिदपिहितपटादिपिहितघटादेः प्रमापत्तेः तदवश्यं वाच्यमिति वाच्यं एव प्र
त्यक्षमात्रं प्रत्येव प्रतिबंधकसत्तात् अन्वयानिर्विकल्पकोत्यापत्तेः भूयस्त्वमपि दुर्बलं तथा हि भूयस्त्वं न बहुलं द्विकपालारूपा
घटतदभावात् न चावयवपदं अवयवावयवसाधारणारंभकपरमिति वाच्यं सर्वसाधारणारंभके तस्य निर्वर्तुमशक्यत्वात् किंचि
दपिहितपटादिपिहितघटादिप्रमापत्तेः नापि विशेषणविशेष्योभयसन्निकर्षजन्यप्रत्यक्षप्रमासामान्ये तथा भ्रमस्थले

प्र-स्व.

१३५

स्थलेपि उभयसन्निकर्षसत्वात् न च दुभयप्रतियोगिक एकः सन्निकर्षः तथा भ्रमस्थले तु विशेषणां शोभानरूपं सन्निकर्षः विशेष्या
शोभं यो गदिरिति ते कः सन्निकर्षः गद्यमाणा वोपस्थले च नोभयप्रतियोगिकः कोपिसन्निकर्ष इति वाच्यं प्रमास्थलेपि विशेष्या
संयोगः विशेषणां शोभं युक्तु समवाय इति विशेषण विशेष्योभयप्रतियोगिकैकसन्निकर्षस्य काचिदप्यभावात् अथ विशेष्या
घटिता विशेष्यैर्द्रियसन्निकर्षहेतुरित्याशयः न च विशेष्यं सामान्यतो वा प्रमाविशेष्यवाराजज्ञानविशेष्यवानाद्यो भ्रमस्थलाति
व्याप्तेः न हिरजतं न तथा न वारुत तत्तददृष्टिनां लोऽनुगमाविति वाच्यं तत्र तत्प्रत्यक्षप्रमायां तद्दृष्टिसन्निकर्षस्य हेतुत्वे नो
क्तत्वात् इति चेन्न अतीतानागतप्रमायां विशेषणज्ञानस्येव प्रत्यासत्तित्वेन तत्र व्यभिचारात् सुरभिचरं गुरुत्वानघट इत्याद्यु
पनीतप्रत्यक्षे सामान्य नक्षणाजन्यप्रत्यक्षे च व्यभिचाराच्च अतीतानागतविशेषणविशेष्ययोर्मानसप्रमायां तदसंभवाच्च न च
तत्र उभयविषयकमेकं ज्ञानमेव विशेष्यघटिता विशेष्यैर्द्रियसन्निकर्षरूपमिति वाच्यं तादृशसन्निकर्षस्य भ्रमस्थलेपि सत्वात्
विशेषणां शोभं लौकिकत्वेन विशेषणेपि रंटी पुरुष इत्यादि लौकिकप्रत्यक्षप्रमायां तदसंभवात् अथ विशेष्यवृत्तिविशेषणस्य स
न्निकर्षजन्यप्रत्यक्षप्रमायां तत्रैतत्तद्वर्त्मिकतत्प्रत्यक्षप्रमायां तद्वर्त्मिकवृत्तिस्तस्यैर्द्रियसन्निकर्षो हेतुरित्यावद्यद्वा विशेषणवतो वि

शेषस्येन्द्रियसन्निकर्षस्तथातद्वस्मिकतत्तद्धर्मप्रत्ययैः सप्रमायां तद्धर्मवतस्तद्धर्मिण इन्द्रियसन्निकर्षो हेतुरितियावत्तत्रचशुक्तौ इदं
जतं इति भ्रमकालेशुक्तिवृत्तिशुक्तिवस्य शुक्तिववत्याश्चशुक्तेश्च इन्द्रियसन्निकर्षसत्वात् शुक्तिवप्रमाप्रसंग इति वाच्यं शुक्तिवप्र
त्यक्षमात्रप्रतिबंधकस्य दोषविशेषस्य सत्वादिति चेन्न तद्धर्मि वृत्तेरित्यस्य तद्धर्मवत इत्यस्य च वैयर्थ्यापत्तेः न चैवं रजतत्वस
न्निकर्षसत्वेन श्चाक्तधर्मैकरजतत्वप्रमापत्तिरिति वाच्यं तज्जाप्रसिद्धत्वेनापादनासंभवात् न चशुक्तौ रजतत्वप्रमापत्तिरिति वा
च्यं केवलरजतत्वाप्रमात्वस्य कार्यतानवच्छेदकत्वं नापादनासंभवादिति उच्यते तद्धस्तन्निकर्षरावतप्रत्यक्षप्रमामात्रे गुणः त
स्य च सामानाधिकरण्यमत्यासत्तिः तद्धटकः संबंधः कारणस्यादिकारणताकार्प्यस्य विशेष्यतेति क्वचिद्वाधिकरणे प्रमाणाप
त्तश्चशुक्तौ इदं रजतमित्यादि भ्रमकालेशंखपीतत्वादिव्रमकाले चशुक्तिवद्येत्यादिप्रत्यक्षप्रमानुल्यादः प्रतिबंधकीभूतपिंडादिदो
षविशेषसत्वात् न चैवं तादृशदोषविशेषाभावरावहेतुरस्तगुणसत्वेपितस्यावश्यकत्वादिति वाच्यं तादृशदोषविशेषाभावस्य
जन्यघेत्यादिप्रत्यक्षत्वावच्छिन्नं प्रत्येव हेतुत्वात् न च तत्र प्रमात्वात्तर्भावः तत्सत्वे घेत्यादिनिर्विकल्पस्याप्यनुत्पत्तेः न चैवं सामान्य
सामग्रीजनिकास्तु किं विशेषसामग्रीकल्पनेन अस्तु वासैव सामान्यसामग्रीप्रत्यक्षप्रमात्वावच्छिन्नं प्रत्यपि हेतुः किं सामग्री

प्र. स्व.
१४०

तरकल्यतेन सामान्यविशेषयोर्नैकसामग्री प्रयोज्यत्वमिति प्रवादस्य निर्युक्ति कत्वादिति वाच्यं असत्यपि तादृशप्रत्यक्षसामान्यप्रतिबंधकदोषविशेषश्रुति कत्वादिविरहिणे श्रुति कत्वादि प्रमानुसारादेन न उक्तस्त्वगुणहेतुत्वस्यावश्यकत्वात्। भ्रमजनकीभूतदोषश्च न प्रमाप्रतिबंधकः येनावश्यकत्वात्तदभावएवकारणस्यादिति मणिरुक्तेति गर्हः। सन्निकर्षत्वस्य राकस्याभावात् अननुगतः परमत्रविभवतीत्यः। केचित्तु तद्व्याप्यसन्निकर्षएव तत्प्रत्यक्षप्रमाहेतुः उक्तसामानाधिकरण्यप्रत्यासत्तिरिति तदसद्व्याप्यत्वप्रवेशे गौरवादिति दिक्। ननु तथापि यथार्थलिंगपरामर्शस्य प्रमात्वमिति न गुणत्वसंभवद्विव्याप्यभ्रमवानपर्वतद्वतियथार्थपरामर्शेन बाधानवतारदशायां लाघवप्रतिसंधानसहकारेण वापर्वतो महानसीयवद्विमान इत्यनुमितिजननकाले प्रमानुमिति प्रसंगात् एवं वद्विव्याप्यभ्रमवानपर्वतद्वतियथार्थपरामर्शेन पर्वतीयवद्विबाधवुद्धिसहकारेण पर्वतो महानसीयवद्विमान इत्यनुमितिजननकाले प्रमानुमित्युत्पत्तिप्रसंगाच्च कूटलिंगस्थलीयप्रमानुमितौ व्यभिचाराच्च किंच गंधप्रागभावकालावच्छिन्नो घटो गंधवानि त्यादावपि प्रमानुमित्युत्पत्त्यापत्तिः परामर्शस्य यथार्थत्वादिति मैवं बाधभ्रमाभावलाघवभ्रमाभावयोरपि पृथक् हेतुत्वेनाद्यदोषद्वयानवकाशात् न चैतयोर्हेतुलोपगमे हततादृशगुणेनेति वाच्यं असत्यपि लाघवप्रतिसंधाने बाधभ्रमे साध्यविरहिणि पक्षे परामर्शोत्प्रमानुमित्यनुसारात्तादृशगुणहेतुत्वस्यावश्यकत्वात्

हरिव.
१४०

नवातृतीयः तत्रैश्वरीयद्याप्यप्रमायाः सत्तासाध्यवद्विशेष्यकत्वस्यैव कप्रकृतेपरामर्शनिष्ठयाश्च तथा कूटलिंगपरामर्शस्यापि यथार्थताच्च
वस्तुतोवस्तुगत्यायतन्याप्यतत्प्रमातृप्रमानुमितौगुणः घटोद्वयसत्तादित्यादिकूटलिंगपरामर्शस्यापि यथार्थताच्च
ज्ञानसत्तातन्वात्रजललेनैवपर्वतपक्षी कृतकूटलिंगेन जलं वद्विमदिति वद्विप्रमात्वमिति सत्र कागतिरिति वाच्यं वद्विसामानाधिकरण्यज्ञा
नेसामान्यतोऽधिकरणत्वरूपेण पर्वते वद्वि व्याप्यस्ववद्वेखेभावाकृष्टमिदं सातपिति चेत्फलवत्तादेवन च हेतुभेदेन हेतुतावच्छेदकसंबंध
भेदेन च व्याप्तेर्भेदादननुगमः साध्यता वच्छेदकसंबंधेन तद्दन्त्यादन्नित्वरूपाया व्याप्तेरत्र प्रवेशगतनचकेव लान्निधिनीतभावः तत्र प्रमात्वस्य
कार्यतानवच्छेदक ताद्विवर्त्तनीयतदप्रमाया अप्रसिद्धेः । अस्तु वा तत्र तत्सामानाधिकरणत्वेनैवानुगमः नवाचतुर्थगंधप्रागभावकालावच्छि
न्नघटो गंधवानित्यस्यापि प्रमात्वाद्गंधप्रागभावकालावच्छिन्नत्वविशिष्टसमवायसंबंधेनैव श्रुतसमवायसंबंधेनापि घटगंधस्य प्रका
रता न्यपगमादिति दिक् । ननु तथापि यथार्थसादृश्य ज्ञानस्य प्रमोपमितौ न गुणत्वं भवः खरस्वधर्माः श्वइत्यतिदेशवाक्यार्थस्य प्र
भवप्रमोपमितौ व्यभिचारात् न च सादृश्य ज्ञानस्य प्रमोपमितौ न न्यप्रमोमिताविदनिश्चालनमिति वाच्यं गोभदशः खरइत्यतिदेशवाक्य
प्रमोपमितौ व्यभिचारात् खरे गोसादृश्य प्रमायाः भावतन्वगोसमानधर्मवत्त्वेन केनापि धर्मेण खरेप्यस्तीति वाच्यं अप्रमासाधा

म. स्व.
१४१

रण्या तमेवं तत्कार प्रक प्रमोपमितौ तद व्यभिचारी आलक्ष्य धर्म ईश्वरीय साधारणः तत्प्रमैव गुणः सच क्वचित्सादृश्यं क्वचिदन्यः द्रव्यस्तपलक्ष
णपर इति न चेवं प्रमा सासा न्य प्रत्येव ईश्वरीय साधारण व्याप्य प्रमाया गुणत्व संभव इति वा अं ईश्वरीय साधारण ग्राह्य प्रमावदितर स्या अपि
तथा लेखति वेर हात ननु यथापि यथार्थ वाक्यार्थ ज्ञानस्य शब्द प्रमाया गुणत्व संभव वाक्यपदं हि यत्किं चित्परं वा प्रकृत वाक्यं परं वा नाद्यो
ऽति प्रसंगात्तां स्यो ननु गमा तशु कालक वाक्य जन्य शब्द प्रमाया व्यभिचाराश्च मैवं वाक्यार्थ ज्ञान यदेत न तत्त्वत्वा ज्ञानस्योक्तत्वा तथा
च तच्छब्द प्रमाया यथार्थतत्त्व ज्ञानमेव गुणः विशेष्यता संबंधेन सामानाधिकरण्यं प्रत्यसत्तिरिति यत्र तदस्त्वितरेव शब्द प्रमाशु कालका
दि स्थले ईश्वरीयमेव तत्सु लभमिति न काप्यनुपपत्तिः न चान्योन्याश्रयः शब्द प्रमाया यथार्थ वाक्यार्थ ज्ञान रूप गुण जन्यत्वे सिद्धे वैदिक प्रमा
हेतु वाक्यार्थ प्रमा रूप गुणाश्रयत्वेनेश्वर सिद्धिरिति वाच्यं प्रकारांतरेण पि ईश्वर सिद्धेरुक्तत्वात् ज्ञानस्या सार्वत्रिकत्वेन शुकदि स्थले यथार्थ
वाक्यार्थ ज्ञानाभावग्रहासत्तद्ग्राह्यकारणत्वग्रह संभवाच्च अन्यथा पर्वतादौ वद्रेः संदेहात् धर्मकारणत्वग्रहोपि तत्र न स्यादिति संक्षेपः
विशेष दर्शनं विशेष प्रमातेन पुरुषे प्रमा स्थापकत्वाप्यवत्ता ज्ञानात् तत्त्व न स्यात्करणत्व प्रमा विशेष दर्शन हेतुरेवति विशेष दर्शन साम
ग्येवै सार्थः तद्वेतोरेवेति न्यायादिति भावः नन्वेवं यत्र विशेष दर्शनाभावः कथं तत्र न प्रमेत्यत आह तद्वतिरेकेति तद्वतिरेकादिशेष

हेरं व.
१४१

दर्शनसामग्री व्यतिरेकात्तदभावः प्रत्यक्षप्रमायाऽभावः अन्यथाविशेष दर्शनसामग्य भावासत्वेन नुविशेष दर्शनमपि विशेष दर्शनाहेतुरेवेति
विशेष दर्शनस्य हेतुत्वं दुष्यति ह्येतत् आहृतं त्रापीति विशेष दर्शनेपीत्यर्थः । तदपेक्षायां विशेष दर्शनापेक्षायां अनवस्थानादित्यद्यपि विशेष
दर्शनस्य पुस्तकनियमाभावात्त्वानवस्थाप्रसंगः तथापि तन्मूलोभूतप्रत्यक्षमाद्य तत्प्रसंग इति भावः अथ व्याप्य दर्शनसामग्रीचेत्कारणं त
दा तत्पूर्व व्याप्य दर्शनसामग्रीसत्वेन सर्वस्याएव व्याप्यप्रत्यक्षप्रमाया व्याप्यवत्ताविषयकत्वनियमेन पुरुषत्वप्रत्यक्षप्रमाया अपि पुरु
षत्वव्याप्यकत्वादिसत्त्वविषयकत्वनियमात् लिंगोपहितलैंगिकभाननयेऽनुमिताविवतत्र प्रामाण्यसंशयो न स्यात्प्रामाण्यवच्छेदकत्वेन गृही
तस्य कत्वादिसिद्धिश्च कत्वावच्छिन्नपुरुषत्वकप्रकारकत्वस्यानुव्यवसायेन निश्चयादित्याह एवमिति एवं व्याप्य दर्शनसामग्याः प्रत्यक्ष
मात्रकारणत्वे व्याप्यविषयकव्यापकप्रत्यक्षनियमे व्यापकप्रत्यक्षमाया व्याप्यविषयकत्वनियमेन अनुमिताविवेति लिंगोपहित
लैंगिकभाननयेऽनुमिताविवेत्यर्थः कत्वादिसिद्धिरित्यद्यपि अनुव्यवसायेन पुरुषत्वव्याप्यकत्वादिसिद्धिश्च कत्वावच्छिन्नपुरुषत्वप्रका
रकत्वग्रहे तद्विशेष्यकत्वावच्छिन्नतत्प्रकारकत्वमसि गृह्यतां जन्यसामाग्रीकत्वादिति प्रामाण्यस्य तस्मात्पत्तिः तथापि अनुव्यवसायेन
तद्विशेष्यकत्वावच्छिन्नतत्प्रकारकत्वेन गृह्यते प्रामाण्यसंशयानुपपत्तेः विधेयोद्देश्यतावच्छेदकत्वेन भावसमानयो धर्मः

प्र. ख.
१४२

तद्विरोधकत्वावच्छिन्नत्वं विधेयप्रकारकत्वे गृह्यत एव बाधकाभावादप्यथा अनुव्यवसायानंतरं प्राप्ता एष्ये वास्मिन्नजतत्वं प्रकार-
कं न त्वेति अपि संशयः स्यादिति भावः ननु विशेषदर्शनस्य हेतुत्वे पूर्वव्याप्यवलोपनयसत्तात्पत्यसमात्रस्यैव उपनीतव्याप्यवत्विषयकत्वा-
नियमात्कथं कुत्रचित्पुरुषत्वप्रद्वेये प्रमायां प्राप्ता एष्य संशय इति उक्तदोषतादवस्थमिति कुत्रचित्प्राप्ता एष्य संशयानुबोधाय द्विशेषद-
र्शनविनापि प्रत्यक्षप्रमास्वीकार्यता कथमित्याशंकते तवापीति अपि भिन्नक्रमे विशेषदर्शनं विनापीत्यर्थः तस्य हेतुत्वादिति तत्र च प्रा-
मा एष्य संशय एव न भवतीति भावः ममापीति तद्वेतुः तसामग्रीतत्रेव संशयविषय्योत्तरप्रत्यक्षप्रमायामेव तच्चेतनां विशेषदर्शनहेतु-
नां तादृशप्रातिबंधसंशयोद्युत्तरप्रत्यक्षतद्दर्शनेषु च व्याप्यदर्शनत्वं विशेषदर्शनसामग्र्यत्वेपि व्याप्यदर्शनसामग्रीत्वेऽनुगमेत्याहवा-
द्विशेषदर्शनत्वेनैव कारणत्वं न तु तत्वेन गौरवात् अनुमित्यात्मकविशेषदर्शनस्य लेतसामग्र्याः प्रत्यक्षजनकत्वा संभवाच्चेति न विषये-
नुमितिसामग्र्यावलवत्वेन व्याप्यनुमितिरेव प्रथममुत्पाद्यत इति भावः यद्यप्यत्र तद्विशेषकतद्व्याप्यप्रमात्वेन कारणता तद्विशेषकतद्वि-
परीतत्वा नोत्तरतद्विशेषकतस्य प्रत्यक्षप्रमात्वेन कारणता समवायघटितसामानाधिकरण्यप्रत्यासत्तिः व्यक्तिविशेषकरजतत्वं
प्रमात्वादेव प्रसिद्धत्वेन कार्यता नष्टे एकत्वासंभवेपियावद्विशेषसामग्रीबाधादेव नष्टादौ रजत्वादिप्रमोद्य इति प्रवेशकार्यका

हरं व.
१४२

रणभावो न संभवति संशयोत्तरं तत्संशयप्रमाया व्यभिचारात् आलोकाद्वाराद्यधीन संशयविपर्ययोत्तरमा लोकादिसमवधाने मतिज्ञा
यमाने प्रत्यक्षप्रमानिश्चये पुरुषत्वाद्यवच्छेदकी भूतकरादि मत्वज्ञानाज्जायमाने संशयविपर्ययोत्तरपुरुषत्वादि प्रत्यक्षप्रमानिश्चये च
व्यभिचाराच्च पुरुषत्वादि ग्राप्यत्वेन तत्र ज्ञानाभावात् व्याप्तेन नुमैगे नाननुगमाच्च अथास्तु गत्याय न द्वाप्यस्वरूपरसाधारण्यप्रमात्वेनै
व कारणतात्तद्विपरीतज्ञानोत्तरतत्प्रत्यक्षप्रमात्वेन च कार्यताविशेषताद्यदित सामानाधिकरण्यप्रत्यासत्तिः संशयोत्तरसंशयस्य ले
खस्यापि स्वव्याप्यत्वेन पूर्वसंशयस्यैव तद्व्याप्यप्रमात्वात् अतएव संशयोत्तरमा लोकसमवधाने सति जायमाने प्रत्यक्षप्रमानिश्चये च
छेदकी भूतकवादि मनुज्ञानाज्जायमाने विपरीतज्ञानोत्तरतत्प्रत्यक्षप्रमानिश्चये च न व्यभिचारसंशयेः वच्छेदकी भूतकवादि मत्वज्ञानयो
रेव वस्तुगत्या तद्व्याप्यप्रमाकारणत्वात् पूर्वत्रेश्वरीयतद्व्याप्यप्रमामादौ यैव विशेष्यतासंबन्धेन तद्व्याप्यप्रमाया राव सुत भवात् अत
एव तदभावनिश्चयोत्तरमा लोकसमवधाने सति जायमानो तत्प्रत्यक्षप्रमानिश्चये तत्तद्व्याप्ये तद्व्याप्यताभ्रमा जायमाने विपरी
तज्ञानोत्तरप्रत्यक्षप्रमानिश्चये च तद्व्यभिचारः दूष्यरीयतद्व्याप्यप्रमाया एव सुत भवात् तन्वैवंपुरुषत्वादिविपरीतनिश्चयोत्तरं वि
नापि व्याप्यदर्शनादिति पुरुषत्वादि प्रत्यक्षप्रमापत्तिः दूष्यरीयतद्व्याप्यप्रमासत्तादिति वाच्यं तद्विपरीतज्ञानोत्तरतत्प्रत्यक्षप्रमानिश्च

प्र. ख.
१४३

यत्वेन कार्यं तात्तद्विशिष्टं ज्ञानाविरोधित्वेन च कारणतेति सामान्यकार्यं कारणभावांतरसत्वेन सामानाधिकरण्याभावादेव तदनुसृज्यते.
तद्विपरीतप्रमोत्तरे विनापि व्याप्यदर्शनादिकं प्रमात्मकतत्त्वस्य निश्चयवारणाय सामान्यकार्यं कारणभावस्यावश्यकत्वात्प्रमानु-
निरूपकसंबंधेन तद्वद्व्याप्यत्वेन रूपयाराव व्याप्तिरत्र प्रवेशाद्व्याप्यतनुगमेनापि नानुगमः केवलान्नयि स्थले पूर्वोक्तेव वीतिरि-
त्तित्वेन तथा सति प्रमा सामान्यं प्रत्येव तेन रूपेण कार्यं कारणभावस्य स्ववक्तव्यता कार्यतावच्छेदकद्विशिष्टविपरीतज्ञानोत्तरत्वप्रवेश-
स्य व्यर्थत्वापत्तेः। मूले संशयविपर्ययोत्तरप्रमापर्ययानुधारणस्यासंगतत्वापत्तेरपि तद्विशेष्यतद्व्याप्यप्रमात्वेन तद्विशेष्यकत-
द्विपरीतज्ञानोत्तरतद्विशेष्यकत्वं तद्व्याप्यप्रमात्वेनैव कार्यकारणभावः उत्तरत्वं चाहोकाभावाधीनविपरीतनिश्चयादिव्याप्यत्वं संसर्गमा-
प्याद्या कार्यतावच्छेदकघटकं तेनाहोकादिसमवधानाधीनतदुत्तरप्रत्यक्षप्रमायां न व्यभिचारान्वातद्व्याप्ये तद्व्याप्यत्वमज्ञा-
यमाने तद्विपरीतनिश्चयोत्तरप्रत्यक्षे व्यभिचारः यत्र यत्र प्रत्यक्षे व्यभिचारसंभवस्तत्र व्याप्योत्तरत्वस्यैव संसर्गत्वात् तद्विशेष्य-
कतद्व्याप्यप्रमात्वेन कारणता तादृशतद्व्याप्यप्रमोत्तरतद्विशेष्यकतत्त्वस्य तद्व्याप्यप्रमात्वेन कार्यता संशयविपर्ययोत्तरप्रमाप-
देव तद्व्याप्यमोत्तरतादृशप्रमापरमिति मणि कृतो निगर्धः। ताद्विति एवं संशयाद्युत्तरप्रत्यक्षप्रमायां विशेषदर्शनस्य कारण

हरिव-
१४३

ते तथा त्वेपि अनुमितिसामग्रीसत्वेपि प्रत्यक्षेति सिषाधधिषाविरुद्धिश्चेत्तद्विशेष्य कतद्धिधेयकलौकिकप्रत्यक्षसामग्र्याः तद्विशेष्य
कतद्धिधेयकानुमितिप्रतिबंधकत्वादित्यर्थः अनुमितिसामग्रीविरुद्धादिति शेषः तद्विधेयके सुपादानात्पूर्वतो वद्विमानित्यत्र पूर्वतप्र
त्यक्षसामग्रीसत्वेपि न पूर्वतस्य प्रत्यक्षकिं नु अनुमितिरेव लौकिके सुपादानात्पूर्वतेव ह्युपनीतमानसामग्रीसत्वेपि न नुमिति
रेव तस्य प्रत्यक्षकेचित्तु अन्यत्र मित्रविषयकप्रत्यक्षे तथा त्वेपि अनुमितिसामग्र्याः प्रत्यक्षप्रतिबंधकत्वेपि अत्रेति समानविषयानु
मितौ प्रत्यक्षसामग्र्याः प्रतिबंधकत्वादित्यर्थः इति वदन्ति तन्न पुरुषत्वभ्रमस्य विषयकं प्रत्यक्षसामग्रीप्रतिबध्यता वच्छेदकाया
समानविषयकप्रत्यक्षस्य त्वे प्रत्यक्षसामग्र्यभावरूपकारणभावाद् अनुमितिसामग्रीविरुद्धादेव तव्यभिचार इति ध्येयं ननु प्रत्यक्षप्र
मासामग्र्या अनुमितिप्रतिबंधकत्वे किं मानमित्यत आह तत्रेति तत्र संशयोत्तरप्रत्यक्षस्य त्वे इति दूत्येवनानुमितौ मित्यर्थः अत एव
तिक्कचिज्ज्ञाने विशेषदर्शनजन्यत्वादेवेत्यर्थः ज्ञातमित्यस्य ज्ञानमिति शेषवाधकं भ्रमानुज्ञापकं बोध्यं भ्रमत्वेन ज्ञाप्यं अन्यथा क
स्यचिदपि ज्ञानस्य विशेषदर्शनजन्यत्वादेवेत्यर्थः ज्ञातमित्यस्य ज्ञानमिति शेषवाधकं भ्रमानुज्ञापकं बोध्यं भ्रमत्वेन ज्ञाप्यं अ
न्यथा कस्यचिदपि ज्ञानस्य विशेषदर्शनाजन्यत्वे पुरुषज्ञानपुरुषत्वभ्रमस्य नापीतितद्विपरीतज्ञानमेव तज्ज्ञानेन वाधवाक

प्र. ख.
१४४

मित्यर्थः॥ अनन्यथा सिद्धमिति प्रमातेन सा तं बाधकमित्यर्थः तथाच करमो जन्यपुरुषविप्रमस्यापि प्रमातेन सा तत्त्वो धकलमिति भा-
वः॥ तद्वर्णनात् ज्ञापत्वा तथाच तदनुमेयकचित्प्रत्यक्षप्रमायां विशेषदर्शनं न ज्ञायते स्वीकरणीयमिति भावः प्रमोत्तरप्रत्यक्षप्रमाप्रतिध्या-
प्यदर्शितस्याप्यन्यथ्यभिचारमशंकानिराकरोति न चेति विशेष दर्शने पिच्छे स्यात्प्यव तादर्शनेयितकावः त इति धर्मः तद्वृत्तिभ्रम-
विरोधित्वमिति यावत्प्रमाहेतुः प्रमोत्तरप्रत्यक्षमायाकारणतावच्छेदकीः पीतः शंख इत्यत्र यद्विशेष दर्शनं तद्भ्रमविरोधेन तत्सत्तेपी-
तः शंख इति प्रमोत्तरप्रतिभावावयवः यद्यप्यत्र श्वेत्यविशेष दर्शनमपि भ्रमविरोधे वदोषविशेषाद्यजन्यभ्रमं प्रत्येव तस्य विरोधित्वात्तथापि त-
द्विशेष दर्शनं प्रत्यक्षभ्रमविरोधितं दृष्टितत्प्रत्यक्षभ्रमविरोधितं तत्र प्रमोत्तरप्रत्यक्षप्रमाकारणतावच्छेदकमित्यर्थः तथाच पीतः शं-
ख इत्यपि भ्रमविशेष दर्शनं तत्प्रत्यक्षभ्रमविरोधीति भावः ननु श्वेत्यविशेष दर्शनं कुतो न पीतत्प्रत्यक्षप्रमविरोधि इत्यत आह प्रत्य-
क्षेति प्रत्यक्षविशेष दर्शनं प्रत्यक्षविपरीतनिश्चयः तदेव विरोधेन तु व्याप्य दर्शनं आनुमानिकविपरीतनिश्चय इत्यर्थः॥ दिदुन्मोहेति
तथा दर्शनात्प्राचीनत्वव्याप्यस्योदय शालि त्ववतीयमिति विशेष दर्शना हंनगौर इति आनुमानिकविपरीतनिश्चययोवप्रतिवं
धकदर्शनात् ननु प्रत्यक्षात्मकप्रीतत्वविपरीतनिश्चयः एव कुतो न संभवतीत्यत आह तच्चेति तच्च प्रत्यक्षात्मकतद्विपरीतनि

देवं.
१४४

श्रव्य श्रव्ययपि प्रत्यक्षधर्मे प्रत्यक्षविपरीतनिश्चयसावकु तोनसंभवतीत्यत आह तद्विरोधि इति यद्विशेष प्रमविरोधितत्वावः प्रमाहेतुरिति त
भीषः प्रमाहेतुरिति यथोऽसंगतविशेषदर्शनस्य प्रत्यक्षप्रमोविरोधिता तथापि यत्प्रत्यक्षभ्रमविरोधितद्वन्ति तत्प्रत्यक्षभ्रमविरोधित्वं तद्
मोत्तरप्रत्यक्षप्रमाकारणतावच्छेदकं तच्च प्रत्यक्षते विशेषदर्शनं विपरीतनिश्चय एव न विशेषदर्शनमित्यर्थः ननु विशेषदर्शनं कथं न प्रत्य
क्षभ्रमविरोधी इत्यत आह प्रत्यक्षेति प्रत्यक्षविशेषदर्शनं प्रत्यक्षविपरीतनिश्चयः तदेव विरोधीत्यर्थः किंच यद्विशेषदर्शनं भ्रमविरोधि
यत्प्रत्यक्षप्रमा नुपधायकवस्तु तोयद्वयवहितोत्तरं यत्प्रत्यक्षभ्रमो न भवतीति यावत्तद्भावः तत्र त्वरूपं तद्विशेषदर्शनमिति या
वा प्रमाहेतुश्च तद्मोत्तरप्रत्यक्षप्रमा फलोपधायकं यद्विशेषदर्शनं व्यक्तेरव व्यवहितोत्तरं यत्प्रत्यक्षभ्रमो न भवति सैव विशेषदर्शनं व्य
क्तिः तद्मोत्तरप्रत्यक्षप्रमा फलोपधायकेति वस्तु स्थितिरिति संबन्ध इत्यर्थः प्रकृते स्वेत्यत्र विशेषदर्शनं एवं न भवति तदुत्तरमापेपी तत्प्रमस्य उ
त्तरैरिति भावः ननु श्रव्यविशेषदर्शनोत्तरं कथं पीतत्वं प्रमः विशेषदर्शनस्य भ्रमप्रतिबंधकत्वादित्यत आह प्रत्यक्षेति यत्प्रत्यक्षपूर्ववत् अथ
पीतत्वं विपरीतप्रत्यक्ष निश्चय एवात्र कथं न जायत इत्यत आह तच्चेति तथा च विशेषदर्शनं प्रमात्वेन कारणता प्रमोत्तरप्रत्यक्षप्रमात्वेनैव का
र्यता तथापि तादृशविशेषदर्शनं सत्त्वे विपीतः शंख इत्यनंतरं न श्रव्यप्रमा रोपरूपप्रतिबंधकसत्त्वादिति भावः अनुमित्यादिरिति प्रमा इति

प्र. ख.

१४५

शेषः सत्येति यथा अपरामर्शादिरूपगुणस्य कारणत्वमित्यर्थः ननु यत्र तेषां भ्रमः प्रमाचनस्ति तत्र अनुमित्यादिसामान्यकरणपरामर्शा-
द्यभावादेरतेषां सभावः किं गुणस्य कारणत्वेन इति चेन्न अनुमित्यादिभ्रमेऽपि यथार्थपरामर्शादिरूपगुणाभावाच्चकारणमस्तु न दोषः य-
त्र तु यथार्थपरामर्शाद्यभावोऽस्ति अथ यथार्थपरामर्शादिरूपदोषोऽपि नास्ति तत्र अनुमित्यादिसामान्यकरणपरामर्शाद्यभावात् एकोऽपि
सभावः किं वाधस्य कारणत्वेन इत्यस्यापि सुवचनेन विनिगमनाविरहादुभयोरपि हेतुत्वात् वेदे तु वैदिकस्य हेतुभ्रमादिभ्रमप्रमादो विप्र-
लिप्ताकरणापाठवंप्रमायार्थशब्दप्रमात्वे के लौकिकस्य लेप्रमाद्यभावावभ्रमात् सत्त्वावतत्रे हि लौकिकस्य लेऽभयोरैव के-
सत्त्वेन लाघवात् यथार्थवाक्यार्थज्ञानस्यैव हेतुत्वेन ह्युक्तत्वादित्यर्थः अन्यथा सिद्धत्वात् अन्यत्र कृते वा अन्यथा सिद्धत्वात् तादृशोऽपि
यार्थशब्दबुद्धिजनकः अन्यथा यथार्थवाक्यार्थज्ञानं विना तादृशवाक्याप्रयोगे तत्र लौकिकस्य लेवक्तुं ज्ञानं वक्तुं वाक्यार्थज्ञानं त-
स्य वाक्यार्थज्ञानस्य अहेतुत्वाच्च वा हेतुत्वाच्च माद्यभावसत्येयथार्थशब्दबोधोऽस्ति भ्रमादिभ्रमैर्ननु त्यतिरिति सोऽपि कारणमि-
त्यभिप्रायचाता अस्तु चेति न चेति नित्यनिर्दोषत्वात् नित्यविशिष्टभ्रमादिदोषाजन्य अनुपूर्वीमत्तात्मा माहोऽप्यपत्तौ प्रमाजनकत्वात् ३ हेरं च
पपत्तौ अपरिदृष्टः न कृतः फलमुखस्यैतिकार्यकारणभावग्रहोत्तरकाहीनमा तव ह्यैव ज्ञानस्यैत्यर्थः कथं तस्यादोषत्वमित्यतः १४५

आरुपूर्वमिति कारणताग्रहपूर्वफलानुपास्थित्याकार्यानुपस्थित्याकारणताग्रहसमयेगौरवज्ञानाभावाभावादित्यर्थः उक्तका
 र्यकारणभावस्यव्यभिचारमाशङ्कते लोके इति लोकिकानुपूर्व्यामित्यर्थः ननु लौकिकस्य लेब्ध्या वा तद्वाक्यप्रमात्वेन कार्यताव
 तु यथार्थवाक्यार्थज्ञानत्वेन कारणतेति यदुक्तं तद्वैदिकस्य लेब्ध्या वा तद्वाक्यप्रमात्वेन प्रमाणाभावाद्देहस्य वक्तुरभावात् अतो
 लौकिकस्य लेब्धिभ्रमादिदोषाजन्यवाक्यत्वेन कारणता इत्येवाह अथेतिकर्तृस्मरणादेः अश्रूयमानकर्तृकत्वादेः बाधकासकृत्तक
 त्वेवाको धेत्तिर्दोषत्वेवाक्यार्थज्ञानत्वेन वक्तुरश्रूयमानत्वेन प्रमाणाभावाद्देहस्य वक्तुरभावेन वैदिकस्य लेब्ध्या वा तद्वाक्यप्रमात्वेन
 अथैवैवस्य दोषाजन्यत्वे किं मानं मित्यत आह वेदेति तित्यत्वेनेति नित्यानुपूर्वी कत्वेनेत्यर्थः यथाश्रुतं तु न सम्पत्केवलं नित्य
 त्वस्य लौकिकसाधारणत्वात् निराकरिष्यमानत्वात् इति प्रतिमन्तरे चैषाश्रुतिरन्याविधीयते एवं यतो वेदाश्च इत्यादिना वेदस्यापि
 तु श्रुतेरित्यर्थः दोषाजन्यवाक्यत्वेन कारणताशाब्दप्रमात्वेन कार्यतारातस्य व्यभिचारमाशङ्कते भांतेति संवादात् घटादिरूपविषयस्य
 बाधितत्वात् प्रमाणेशाब्दप्रमाजनकेतभावाद्दोषजन्यत्वाभावात् तथा च न जन्यप्रमाया व्यभिचार इति भावः देवेति चैत्यवंदनं इत्या
 साधनमित्यादि साधनतादिज्ञानं विना प्रयुक्तचैत्यं वंदेत्यादिकं वाक्यमित्यर्थः शुकेति वद्विना सिंचतीत्यादिशुकवाक्यं कवाक्यमि

लर्थः प्रमाणस्यातश्चाप्रमाणजनकस्यातनुशाब्दप्रमानुपजीविप्रमाणवाधितात्मकेतरवाक्यत्वेनकारणताशाब्दप्रमात्वेनकार्यता
 वाच्यावेदस्त्ववेदस्त्वैवभवत्येवतथाचवाहिनासिंचतीत्यादिशुक्वाकृकादिवाक्याशाब्दानुपजीविप्रमाणप्रत्यक्षादिप्रमाणमेव
 तद्वाधिकार्यकत्वेननतरदितिनान्नव्यमिचारइत्येतआहप्रमाणेप्रमाणानपेक्षत्वेनप्रमाणबोधितार्थकतरत्वेतवद्भिनासिंचती
 त्यादिवाक्यार्थस्तुभ्रमजनकबोधितराएवप्रमाणबोधितइतिवभावः यथार्थवाक्यार्थज्ञानत्वेनकारणताशाब्दप्रमात्वेनकार्य
 तावाक्यंतुव्यापारइतिबोध्यंरातस्यैवव्यमिचारमाहृत्नितिवाक्यंपयसांसीचतीत्यादिवाक्यमित्यर्थः। कथंप्रमाणंकथंप्रमाज
 नकमित्यर्थः गुणजन्यत्वाभावात्तथार्थवाक्यार्थज्ञानजन्यत्वाभावात्तुचेतिगुणजन्यत्वात्तथार्थवाक्यार्थज्ञानजन्यत्वात्तव
 कृतास्यविषयत्वाच्चवक्तुकिंवितात्पर्यकत्वाभावाच्चवक्तुकिंविदोषेष्टयाउच्चरितत्वाभावाच्चेयावत्तुशुक्वाक्यस्यप्र
 माजनकत्वाभावेहेतुः नतुभ्रान्तप्रतारकवाक्यस्यतस्यवतुवतुकिंवितात्पर्यकत्वात्तदितिशुकादिवाक्यंभ्रान्तप्रतारकवाक्यंचनप्र
 माजनकमित्यर्थः संवादेनअवाधितार्थविषयकशाब्दबोधजनकत्वेनसाधेवाधादितिप्रमाजनकत्वाभावस्यवाधितत्वादित्यर्थः अ
 थवक्तुतातवाक्यार्थबोधो नप्रोग्यताकुत्रचिदपितस्याअभावात्सर्वत्रैवावश्यकृततातथकिंचिद्वक्तव्यार्थबाधस्यसत्ताकिंतुप्ररु

तवाक्यकारणीभूतवक्तुज्ञानविषयवाक्यार्थबोधो योग्यतावाच्यातथास त्यारुघटवतीतिघटवतिघटोनास्तीतिभ्रमस्यभिन्नविषयत
याघटोस्तीतिभ्रान्तप्रतारकवाक्ये अहेतुत्वादित्यर्थः तथाचतद्विषयस्य बाधितालकांस्ततिरितिभावः कुत्रचिद्घटवतिघटोस्तीतिपाठः
तदाघटवतिभ्रमस्यभिन्नविषयतयाघटोस्तीतिभ्रान्तप्रकारकवाक्योअहेतुत्वादित्यर्थः ननुशुकादिवाक्यस्यलेभ्रान्तप्रकारकावावाक्या
स्यलेचप्रकृतवाक्यकारणीभूतवक्तुज्ञानविषयवाक्यार्थाप्रसिद्धः तद्वाधरूपयोग्यतायाः अभावादेवनश्वरप्रमादूयतआरुकिंचेत
वाक्यार्थबोधः प्रकृतवाक्यार्थबोधलाघवादेकपदार्थैः परपदार्थसंसर्गबोधमात्रंयोग्यताननुप्रकृतवाक्यस्यतआरुसंवादेनेतिअवधा
क्यकारणीभूतवक्तुज्ञानविषयत्वमपिविशेषणंगौरवादित्याशयः वाक्यार्थस्तुभ्रान्तप्रतारकवाक्यार्थस्तुशुकादिवाक्यस्यलेभ्रान्तप्रता
रकवाक्यस्यलेचननुशुकादिवाक्यारुवतुअन्वयबोधः किंतुसनप्रमादूयतआरुसंवादेनेतिअवाधितार्थविषयकत्वेनेत्यर्थः यथार्थ
लिङ्गपरामर्शत्वेनकारणताप्रमात्वमितिहेनकार्यताएतस्यव्यभिचारमाशंकतेएवमितिप्रत्यभिज्ञानात्तयोवद्विरनुमितः सएवात्रदू
तिप्रत्यभिज्ञानादित्यर्थः गोत्वादिप्रतिगोत्वाव्याप्यद्वयत्ववतीयमित्यादिभ्रमपरामर्शजन्यगोत्वाद्येकव्यक्तिसाध्यकप्रमानुमितौ
असंभवाच्चव्याक्त्यंतरविषयकत्वासंभवाच्चेत्यर्थः तथाचरातस्यामेवानुमितौव्यभिचारइतिभावः अथातत्रगोत्वानुमितिरेवतभवतिकिं

प्र. स्व.
१४७

तन्मगो तादात्म्यप्रमानुमितिरेव जायते इति निहो क रोति नापीतिसंसर्गो बोधादिति संसर्गेण समवायादिता आरोप्याद्वा ता गोत्वव्या
प्तिभावादित्यर्थः तथा च यत्संबंधने यस्य व्याप्तिज्ञान तत्संबंधने तस्यानुमितिः प्रकृते तु समवाये न गोत्वव्याप्तिज्ञानं कथं तादात्म्यनगौर
त्वमिति इति भावः अनुधूमप्रमाद्वि मतिबुद्धनुमितिभ्रम एव वद्विद्या तस्य धूमवत्त्वविषयकत्वात् तथा च कथं व्यभिचारदुल्लत आहलिं
गेति तथा च प्रमानुमिति तेन कार्यता यथार्थं हि गपशमर्शितकारणतारा तस्य तत्र व्यभिचारस्तदत्र स्थरावेति भावः भ्रांतेति आसोक्त
त्वात् यथार्थं वाक्यार्थज्ञानजन्यत्वात् यत्प्रमाणशब्दः तत्र यथार्थं वाक्यार्थज्ञानजन्यत्वमिति नियमात् भ्रांतप्रतारकं वा किं शुकादिवा
क्ये च ईश्वरीयवाक्यार्थज्ञानेन जनकमित्यर्थः नन्वेव चेत्शुकादिवाक्ये दतुल्यमेव जातमित्यत आह शुकादीति दोषाभाववादिना दो
षाभावस्य कारणतावच्छेदकत्वादिना तस्मिन्नेति दोषाजन्यत्वेनैव तुल्यत्वादिति भावः शब्दाभासोच्छेदः भ्रमजनकशब्दोच्छेदः ईश्वरकर्तृ
कत्वात् ईश्वरीयवाक्यार्थज्ञानजन्यत्वस्य कार्यमात्रकारणत्वादिति भावः तद्वाक्यार्थस्येति भ्रमजनकवाक्यार्थस्य अपत्तेन वा
पितत्वेनेत्यर्थः संप्रदायविद इति अस्वरसोऽवयवं तद्वा जंतुयथाशब्दप्रमातेन कार्यं तद्यथार्थवाक्यार्थज्ञानत्वेन कारणता इति का हेनव
र्यकारणभावसत्ताद्वैदिकस्य ते तज्जन्येव शब्दप्रमेति परिशेषात् तदाश्रये श्वरसिद्धिः तथाशब्दभ्रमत्वेन कार्यता वाक्यद्वारा अ १४७

यथोर्थवाक्यार्थज्ञानत्वेनकारणतादुतिकार्यकारणभावसत्तादिसंवादिगुणकादिवाक्यस्थलेपितु ज्ञान्यएवभ्रमइतिपरिशेषादय
थार्थवाक्यार्थज्ञानानकश्चनसिद्धतुशाब्धभ्रमंप्रति एवंकार्यकारणभवेचेन्मानाभावः तदाशाब्धप्रमाणप्रत्यपितत्कार्यकारणभा
वेमानाभावदुतिहितेः सकर्तृकत्वाद्यनुमानेनैवईश्वरसिद्धिः ननुप्रमायागुणजन्यत्वेनित्याहअब्रुमइत्यादिनायोग्यतानएक
पदार्थः परपदार्थसंसर्गरूपाअतीजानागतसंसर्गस्थलेव्यभिचारात्किंतु एकंपदार्थः परपदार्थसंसर्गाधिकरणत्वरूपाएवमि
तिअन्याभिधानेविसंवादिनिवृत्तिरित्यतः एवंयोग्यताज्ञानयथार्थवाक्यार्थस्यवाधितत्वात्सत्तादितिकारणापटनन्यसंवादादि
वाक्यस्थलेतुयोग्यताज्ञानं प्रमेवेत्यर्थः तत्रवाक्यार्थस्यावाधितत्वादितिभावः अथयोग्यताचेदुणः तद्वत्कदाचित्स्वरूपसतियो
ग्यतावर्ततेतेशाब्धप्रमाकथंनजायतेइत्यतआहकचिदितितथाचराब्धबोधसामान्यकारणयोग्यताज्ञानाभावादेवकार्यभावइ
तिभावः अथयत्रविस्तुबोधेठ्याहरिरस्तीतिवाक्यप्रयुक्ततात्पर्यभ्रमेणयथार्थयोग्यताज्ञानसत्तासिंहप्रमायाज्ञातात
त्रापिहाष्टाअथयत्रैविक्यंप्रमाणंस्याइत्येवाहन्नितिअन्यपरात्अन्यतात्पर्यकातात्पर्यज्ञानस्यकारणत्वपक्षेआहतवि
नैवेतिजात्यर्थभ्रमंविनैवेत्यर्थः संवाद्यपरवाक्यमवाधितापरवाक्येवंचतएतद्वाक्यस्याकथंनप्रमाणत्वेतव्यवहारइत्यतआह

प्र. २४-
१४८

तात्पर्यविषये चेति तात्पर्यविषये वक्तुं बोधेच्छाविषयस्यार्थस्य इति न प्रमाणमिति न प्रमाणत्वेन व्यवक्रियते न ननु शब्दप्रमायां वक्तुं
यथार्थवाक्यार्थज्ञानस्य हेतुत्वकल्पने गौरवं यद्यपि तथापि लौकिकस्थले प्रमाणशब्दप्रतिपत्तयस्तुल्यकल्पनात् शब्दप्रमायां नपि तदे
व हेतुः अन्यथा प्रमाया जनकत्वे प्रमाणात् प्रमाणत्वप्रयोजकमपि तत्र स्यात् इत्याह स्यादेतदिति शब्दप्रमायां हेतुत्वात् हेतुत्वेन क्त
तस्यात् अन्यथा प्रमाया जनकत्वे प्रमानत्वप्रयोजकज्ञानस्यादिति भावः अथ प्रमाणशब्देऽपि न यथार्थवाक्यार्थज्ञानं हेतुरित्येवेति यत
एव प्रमाणशब्दप्रतिपत्तयार्थवाक्यार्थज्ञानं हेतुवत्तरेत्यर्थः वक्तुं ज्ञानानुमानमिति प्रमाणशब्देन वक्तुं यथार्थवाक्यार्थज्ञानानुमानमि
त्यर्थः एवं चेद्विदुः स्वतंत्रवाक्यार्थगोचरयथार्थज्ञानजन्यप्रमोपधायकशब्दादित्यर्थः स्वतंत्रशब्दाप्रयोज्यत्वं रातेनाध्यायकस्य वेदज
न्यवाक्यार्थगोचरयथार्थज्ञानजन्यतया न सिद्धसाधनं न चैवं शब्दवाक्यार्थज्ञानजन्यप्रमाणशब्दे व्यभिचार इति वाच्यं तत्रापि परमे
श्वरज्ञानमादाय साध्यसात्त्विक इति भावः इति श्वरसिद्धिः इत्यनेनानुमानेनापीश्वरसिद्धिः प्रमाणशब्दत्वं हि शब्दस्य प्रमोपधायकत्वं हि न
नु शब्दस्य प्रमोपधायकत्वकथं यथार्थवाक्यार्थज्ञानपूर्वकं तं विना संभवति प्रमाप्रतिपत्तयार्थवाक्यार्थज्ञानस्य हेतुत्वादित्यत आह हेतुव-
आवश्यकेति यथार्थेति यथार्थतज्ज्ञानत्वात् प्रमाजायत इत्युपपादितमित्यर्थः ननु कथं प्रयोजकं प्रमोपधायकशब्देन का १४८

प्र३

र्थता यथार्थवाक्यार्थज्ञानत्वे कारणता इति कार्यकारणभावसत्त्वादित्येवाह तथापीति वाक्यार्थज्ञानं यथार्थवाक्यार्थज्ञानं तेन विना यथार्थ
वाक्यार्थज्ञानं विना कथं तत्कथं प्रमाणवाक्यं शब्दस्वरूपं अथ वाक्यमात्रशब्दवाक्यार्थज्ञानं न कारणं न च नियतपूर्ववर्तिभावात्कथं कारणं
नेति वाच्यं इत्यर्थं प्रयोज्यस्य वाक्यार्थज्ञानं भवति प्रतिप्रयुक्तविधानंतरं तावदेव तादृशयदा वाक्यार्थज्ञास्यतीति दृष्टसाधनता ज्ञा
नं ज्ञानं जायते ततो वाक्यप्रयोगं क्रियते इति नियतपूर्ववर्तिवाक्यार्थज्ञानं किंतु तदनाथासिद्धमित्येवाह प्रहत्यादीति उद्देश्यत इति
पथक इच्छानंतरं इति बुद्धवाक्यप्रयोग इति प्रथमवक्तुवाक्यार्थज्ञानमित्यन्यः प्रथमं पूर्ववर्ति अन्यथासिद्धं किंतु तदन्यथासिद्धं अ
थ केन अन्यथासिद्धमित्यत आह तादृशपदसमूहस्यैव प्रत्येकपदहेतोरिव प्रत्येकपदहेतोस्तत्तत्तदज्ञानत्वेन अथेतियत्तात्पर्यं को
वेदः तत्र प्रामाण्यमित्यर्थः अवयवेदं विना वेदार्थगोचरज्ञानं न जातमेतावता किं वेदे नैव वेदार्थज्ञानं उत्पत्स्यते ततः तत्प्रतीतीत्युच्यते
उच्चारणं भवेदित्यत आह न चेति तत्र वैदिकस्य वेदे वेदवेदार्थज्ञानं भविष्यति ततः तत्प्रतीतिरुच्यते उच्चारणं भवेदिति पक्षे न चेत्यर्थः अ
न्योन्येति किं परोच्चारितवेदादेवेदार्थज्ञानं भविष्यति तदा ~~प्रतीतीत्युच्यते~~ प्रतीतीत्युच्यते उच्चारणं भावात्किं वास्योच्चारितवेदात्
स्वस्य वेदार्थज्ञानं भविष्यति तदा तत्प्रतीतीत्युच्यते उच्चारणं भवेदनाद्यातदा परस्यैव वेदार्थज्ञानं कथं न च अन्योच्चारितवेदस्याचनव

प्र. स्व.
१४२

स्था नातनां सः स्वस्य वेदार्थं ज्ञाने सति तत्प्रतीतीक्यावदोच्चारणं वेदे उच्चारिते अस्माद्देवार्थं ज्ञानमित्यन्योन्याश्रयादित्यर्थः तस्यानव-
स्था अन्योन्याश्रयभंगाय वेदाजन्यवेदार्थप्रतीतिरुक्त्या अवश्यं वेदाच्चारणे हेतुर्वाच्यमिति भावः अत इति यतो वेद उच्चारणे वेदजन्यवे-
दार्थप्रतीतीक्या हेतुवत् इत्यर्थः सकलवेदार्थदर्शिना वेदाजन्यसकलवेदार्थदर्शिना स वेदः तत्र तस्मिन्नर्थे इति भावः तस्याप्रमायां ता-
दृशेणैव गुण इत्यर्थः तस्य वेदस्य अस्मादादि वेदार्थप्रतीतीक्योच्चारितत्वभावादिति भावः तादृशीक्या वेदाजन्यवेदार्थप्रतीतीक्या तदाश्रयः
वेदाजन्यवेदार्थप्रतीतीक्याश्रयः स्वतंत्रोतिशब्दाप्रयोज्य ज्ञानवत्पुरुषश्चेष्टसिद्धिरित्यर्थः मीमांसाहीति अस्य वेदस्यायमेवार्थः अयनार्थ-
र्थ इति विनिगमकप्रमाणसहकारादित्यर्थः वेदार्थतिवेदार्थयथार्थविदोऽध्यायकस्यैव वेदार्थप्रतीतीक्यास्तिसा एव गुण इत्यर्थः ननु
अध्यायकस्यैव वेदार्थप्रतीतिकथं वेदार्थस्यातींद्रियत्वादित्यत आह एवमिति एवं प्रकारेण विनिगमकप्रमाणसहकारेण
तियावतादृशं वेदार्थज्ञानवानतथाच विनिगमकप्रमाणसहकारेण वेदार्थज्ञानवत्पूर्वाध्यायकेनेति अध्यायकेनेत्यंतपूर्वप्रती-
कसमं र्थः आनादिरिति तथाचानाद्यनवस्थानवृषणाच इति भावः न वेति ततः तद्वाक्यात् अर्थप्रत्ययः शाब्दबोधः तस्मादित्यर्थः शाब्द-
बोधसामान्यकारणतात्पर्यं ज्ञानाभावादिति भावः तत्परत्वं तात्प्रतीतिद्वयोच्चारितत्वं वेदानुपूर्व्यानिष्ठत्वादिति भावः शाब्दखंडोपा- १४२

विषयमानत्वात्प्रागुक्तमदूषयित्वैव प्राभाकरमतं आह प्राभाकरास्त्विति प्रामाण्यमिति घटत्वादप्रामाण्यमित्यर्थः प्रामाण्यं नैकं किंतु घटत्वा
प्रामाण्यं घटत्वा प्रामाण्यं प्रत्येकमेव पक्षः अत एवेति स्वतः उत्पत्तिकं स्वतोपाहं चेत्यर्थः घटत्वप्रकारक ज्ञानसामग्रीजन्ययावज्ज्ञानवृ
त्तित्वं स्वतः उत्पत्तिकत्वं घटत्वप्रकारक ज्ञानसामग्रीजन्ययावज्ज्ञानविषयत्वं स्वतोपाहत्वं ननु प्रामाण्यं अनुभवत्वागर्भवत्कथं स्वतः उत्प
त्तिकं समुद्यद्वेत्तेरित्यत आह तथा हीति ज्ञानमात्रसामग्रीजन्यं ज्ञानसामग्रीजन्यज्ञानमात्रवृत्तिः अवभात्रपदं साकल्यार्थकं ननु प्र
मायागुणादोषाभावजन्यत्वा प्रामाण्यं कथं ज्ञानसामग्रीजन्ययावज्ज्ञानवृत्तिगुणादोषाभावा जन्यज्ञानावृत्तित्वादित्यत आह ननिति
(अपेक्षते प्रमेति शेषः ननु गुणादिवेन्नकारणं तदा तद्वै भ्रमोत्पत्तिरसमये कथं तत् प्रमोत्पत्तिर्निति ज्ञानसामान्यसामग्र्यात्यन्तव्यापिवा
रइत्यत आह सर्वेति अथ ज्ञानं चेत्वा यथार्थं तदा अथार्थः क इत्यत आह अथार्थस्त्विति व्यवहारः प्रवृत्तिः बाध्यत्वाद्भ्रमत्वेन ज्ञानत्वा
ज्ञानमपि प्रमात्वेन ज्ञायते तथा कथं ता यथार्थमित्यत आह ज्ञानं द्विती प्रबोध्यते न भ्रमत्वेन ज्ञायते बाधकाभिमतं तेषां बाधकाभिमतज्ञानं प्रमा
नत्तुल्यत्वप्रमात्वेन रूपेण तथा च प्रमात्वादिति समुदायार्थः प्रमा च भ्रमत्वेन न ज्ञायते अत्यथर्विद्यात्यभावादिति भावः न नैव मिदं ज्ञानम
यथार्थमिति कथं व्यवहार इत्यत आह ज्ञाने चेति प्राचीनैरुच्यते इति शेषः विपरीतव्यवहारेति अथार्थप्रवृत्तिजनकत्वं निवृत्त इत्य

प्र.ख.
१५०

र्थः तथाच तत्र भाक्तो व्यवहार इति भावः अथ अयथार्थ व्यवहारस्य लक्षणया समर्थनेऽपि अप्रमातव्य व्यवहारस्तत्र कथं समर्थनीयः स बोध
यायथार्थेन ज्ञानस्या प्रामाण्याभावाद् प्रामाण्यं परतत्तद्यत्त इति प्राचीनैर्वाक्यं उच्यते इत्याह अथेति प्रामाण्यत्वे प्रामाण्यरूपत्वेऽतएव
नंतरंतस्य च सर्वधीवृत्ति तादिति पूर्णीयं न तेति शुक्लैरजतज्ञानं कथं मप्रमाणत्वेन व्यवहिय इत्यर्थः परतत्तद्यत्त इति प्राचीनैर्वा
कथं उच्यते इत्यर्थः किंत्विति अयथार्थं प्रवृत्तिजनकत्वमित्यर्थः तथाचना प्रमातव्य व्यवहारानुपपत्तिरिति भावः अयथार्थं प्रवृत्तिजनक
त्वतज्जननयोग्यतं तच्च स हकारि योगित्वं अथात्समवहितसंवेधेन तादृशप्रवृत्ति स हकारि मत्वमेव्यः वसवदोष स हकारुते ज्ञान
सामान्य सामग्री हेतु को धर्म धर्मिणो रसंसर्गग्रहः दोष हेतुक धर्म धर्मि संसर्गग्रहाधीनो दोष स हकारुत ज्ञान सामान्य कारण क
लापाधीनेता धर्म धर्म विषयक ज्ञान तद्यदक त्वा संसर्गग्रहश्चैत्यमि प्रामाण्य प्रामाण्यं परतत्तत्परत इति प्राचीन प्रवाद संगमयति त
च्च तितच्चा प्रामाण्यं ज्ञान सामग्र्या दोषानुप्रवेशात् धर्म धर्मिणो रसंसर्गग्रह रूपं उत्पन्ने ज्ञाने उत्पन्न धर्म धर्मि विषयक ज्ञान दूयो दोष
हेतुत्वा का संसर्गग्रहाद् दोष हेतुक धर्म धर्मिणो रसंसर्गग्रहा दोष स हकारत्वा दोष स हकारुत ज्ञान सामान्य कारण कलापाद्वा तज
ज्ञान दूयो रेकत्वा संसर्गग्रह सहितं भवतीति योजना सहितमित्यनेतरं भवतीत्यध्याहारा दोषानु प्रवेशेदित्यथाधीनत्वं पंचम्यर्थं अनु

हेरं.व.
१५०

पश्चात्स्यसंसर्गग्रहे एवमुत्तरत्रापि परत उत्पद्यते अतः उत्पद्यते अतः परतः उत्पत्तिकत्वव्यवहारविषय इति यावत्तनु ज्ञानमात्रेति न पुन
रप्रमात्वाश्रये ज्ञाने जन्यता संबंधेन ज्ञानसामान्य सामायातिप्रसक्तत्वादित्यर्थः तथा वा प्रमात्वावस्थमात्रेपि परत उत्पत्तिकत्वव्यवहा
रापत्तिरिति भावः। अथाप्रामाण्यं परतोग्रह्यत इति सिद्धं तः कथं संगच्छते इत्यत आह तन्नीयत इति बाधकाद्यापकश्रय्येभ्योप्य प्रका
रकप्रवृत्तिजनकत्वात्तस्य विपरीतप्रवृत्तिजनकत्वस्य तेन ज्ञानेन तदनुव्यवसायेन ज्ञानानुव्यवसायेनादृष्टानीत्याधिकोक्तं शेषतश्च
वस्य कारणत्वं दूषयति ज्ञानस्वरूप इति नैयायिकमतेनापि दूषणमाह ज्ञानायथार्थेत्यादिनां नांतरीयकारित्येनेन यथार्थत्वं यथार्थत
विशिष्टं दोषाभावात् तेषामायते इति शेषं नन्वेवं भ्रमोपि ज्ञानसामाग्रीमात्रात्स्यात्किं दोषस्य कारणत्वेनेत्यत आह असदर्थविषयेति अ
सदर्थः। ननु भ्रमस्य दोषमात्रकारणकत्वे ज्ञानत्वं न स्यात् विषयकत्वं विशेष्यादृतिप्रकारकत्वं इंद्रियाणां मिति इंद्रियाणां असन्निरुष्टा सदर्थवि
षयकज्ञानजनने सामग्र्याभावादित्यथः ननु भ्रमस्य दोषमात्रकारणकत्वे ज्ञानत्वं न स्यात् अतो दोषसहकृतज्ञानसामान्यसामग्र्याहेतुत्वं वा
च्यं रावं चैव दोषाभावसहकृताया एव तस्याः प्रमाहेतुत्वं वाच्यं अन्यथा ज्ञानसामग्र्यैव प्रमासामग्रीतजन्यत्वे भ्रमस्यापि प्रमानुपसंगा
दित्याशंकतेन नितियथार्थत्वयथार्थत्वावच्छिन्ने अन्यथा ज्ञानसामग्र्यैव प्रमासामग्रीतजन्यत्वेन भ्रमस्यापि प्रमात्वं प्रसंगादिति

प्र.व.

१५१

भावः सैव सामग्रीति तथा च दोषनिरपेक्षतान सामग्रीजन्यत्वे सैव प्रमात्व व्याप्यमिति भावः सैव मानसामान्यसामग्ये वविरोधादोषतद
भावयोर्विरोधात् अथ तदंशे दोषभावः तत्प्रमायाकारणं चाच्यत इत्यत्रापि दूरे रजतमिति भ्रमस्य लेखनं तदंशे दोषोऽस्ति तथापि शुक्तिवांशे
तदभावोऽस्येवेत्यत आह अथ यथार्थं यथार्थत्वे इति नांतरीयकौ अन्यथा सिद्धे यथाऽस्मन्मतेऽयं यथार्थत्वविशिष्टो दोषः अन्यथा सिद्धः
तथा भवन्मतेऽपि प्रमायां दोषभावः अन्यथा सिद्ध इत्यर्थः यथा श्रुतं तु न सम्यक्पूर्वं स्वयमेव असदर्थविषयकता दोषादित्युक्तत्वात्
मंप्रति दूदान्ती दोषकारणत्वे विवादाभावात् ननु प्रामाण्यस्य स्वतः उत्पत्तिकत्वमुपपादितं स्वतो ग्राह्यत्वं कथमित्यत आह यथार्थत्वे
ति अर्थस्य स्वविशेष्यस्य स्वविशेष्यस्वविषयीभूतप्रकारकत्वमिति निष्कर्षः । इदमिति दूरे तु विषयितया ज्ञानवृत्तियुक्तमवतमि अर्थ
स्य विशेष्यस्य तथा च तद्विशेष्यकत्वे सति तत्प्रकारकत्वमिति निष्कर्षः । इदमिति दूरे रजतमिति ज्ञानमित्यनेन स्वार्थमिच्छय रूपमित्यस्या
नयः तथा च दूरे रजतमिति स्वार्थमिच्छा रूपं ज्ञानमित्यर्थः स्वस्येति स्वस्वरजतत्वा श्रयविशेष्यकत्वं रजतत्वप्रकारकत्वं चेत्यर्थः परिच्छिन्नस्य
रिच्छित्तविषयीकरोतीति यावत् ननु विशेष्यादृत्य प्रकारकत्वं तत्कथं स्वतो ज्ञेयमित्यत आह तदतिरिक्तं चेति ज्ञानोऽद्विषयितप्रकारकत्वा
द्यतिरिक्तं न प्रामाण्यपदवाच्यमित्यर्थः मानाभावात् प्रामाण्यपदवाच्यत्वे मानाभावात् अस्तु वेति तदपि तद्विशेष्यकत्वे सति तत्प्रकारकत्व

दूरं च

१५१

मपितथा चतद्विशेष्यकत्वे सति तत्प्रकारकत्वरूप प्रामाण्यमपि स्वतो ज्ञायतां परतो वा योज्यायीति विचारो वा अस्त्यर्थः किं तदिति किं त
स्य स्वतो यादृक्त्वनिरूपणे प्रयोजनाभाव इत्यत आह पर ताविति प्रत्युपयुक्तं प्रामाण्यं स्वतो ग्राह्यं परतो ग्राह्यं वेत्येव विवादः किं त्वितिरा
वं रूपोऽर्थमर्थ इति निश्चय रूपज्ञानं तद्वदिति ॥५॥ नेत्यर्थः ननु प्रामाण्यं स्वतो ग्राह्यं परतो ग्राह्यं वेति द्विविवादः तदारा तस्यापि प्रामाण्यत्वे
न स्वत ग्राह्य त्वविवादविषयत्वात् कथं तस्य स्वतो ग्राह्यत्वनिरूपणे ५॥ त्वकारकत्वरूपज्ञानप्रामाण्यनिश्चयधीनमित्यर्थः तथा च रा तस्या
पि परस्परया प्रत्युपयुक्तत्वमिति भावः सर्वमिति रजतरूपो यमित्याकारकं स्वार्थनिश्चय रूपं सर्वं हि ज्ञानं कृत्स्नमपि तत्राव उत्पद्यत इ
त्यर्थः परोक्षेपेति तद्विशेष्यकत्वे सति तत्प्रकारकत्वनिरश्चयापेक्षेत्यर्थः अत एवेति यत्राव प्रत्युपयुक्तं विशेष्ये प्रकारिभूतधर्मव
त्वं स्वयमेव परिष्ठित इति भवन्मतेऽपि प्रत्युपयुक्तप्रामाण्यस्य स्वतो ग्राह्य इत्यर्थः रातजज्ञानमिति प्रामाण्यनिश्चयनिरपेक्षं ज्ञा
नमित्यर्थः न स्वार्थनिश्चय रूपमिति प्रामाण्यनिश्चयस्यैव स्वार्थः निश्चये प्रति हेतुत्वादिति भावः अर्थमिति अर्थनिश्चयकारण
त्वेनाभिमतं प्रामाण्यज्ञानं व्यर्थफलान्नकमित्यर्थः प्रामाण्यनिश्चयत्वरूपकारणतावच्छेदकना क्रांतत्वादिति भावः अथ तदा
किं प्रामाण्यज्ञानं व्यर्थफलान्नकमित्यर्थः प्रामाण्यनिश्चयत्वरूपकारणतावच्छेदकना क्रांतत्वादित्येति भावः अथ तदा किं प्रा

प्र. २७.
१५२

माणाज्ञाने प्रामाण्यनिश्चयो न भवतीत्यत आह यदा द्वितीयां प्रमाणविति संशयो न स्यात् प्रत्युपयुक्तप्रामाण्यसंशयो न स्यादित्यर्थः
प्रत्युपयुक्तप्रामाण्यसंशयः अनुभवसाक्षिक इति भावः निश्चित इति तथा च भवन्मते प्रत्युपयुक्तप्रामाण्यं अर्थस्य तथा त्वंकथं त
त्र संशयः तेन अर्थस्य तथात्वेन प्रत्युपयुक्तं प्रामाण्यं किंतु तद्वति तत्प्रकारकत्वेन प्रत्युपयुक्तमिति भावः अनुभवमतीकृत्य हन
हीतिसत्यत्वासत्यत्वसंशयः प्रामाण्याप्रामाण्यसंशयः सत्त्वादिति तथा च ज्ञानत्वावच्छेदेनैव प्रामाण्यस्य हीतत्वात्तद्वत्ताज्ञा
ने सति कथं प्रामाण्यसंशय इति भावः सवेति कारणेति असंसर्गाग्रहप्रयोजकदोषसंशयादित्यर्थः अथ तत्संशयस्य निवर्तककद्र
त्यत आह सचेति ज्ञानांतरात् एककोटिज्ञानाहमृतिसाधारणत्वात् ज्ञानसामग्रीजन्यत्वस्मृतिवृत्तितात्ताननेवं अनुभवेशवत्प्र
मात्वव्यवहारः स्मृतौ अप्रमात्वव्यवहार इति कथमित्यत आह स्मृत्यनुभवयोरिति सापेक्षत्वं संस्कारसापेक्षत्वं निरपेक्षत्वं सं
स्कारनिरपेक्षत्वं इन्द्रियाणां संस्कारसापेक्ष्यं प्रमापदस्य संकेतात् संस्कारनिरपेक्ष्यं प्रमापदस्य संकेतादित्याभप्रायः यथार्थेति यथा
र्थो न भावमानमिति व्यवहारस्तु संस्कारनिरपेक्ष्यं तथा इष्यत इत्यर्थः । भीमासकैकदेशि संवादमाह अब्रुम इति प्रामाण्यसंश
याच्च प्रत्युपयुक्तप्रामाण्यसंशयाच्च स राव विशिष्टज्ञानत्वसंशय राव तां तरादिशि ह ज्ञानत्वे निश्चयाद्वत् अर्थतया तस्या

हे. व.
१५२

निश्चय इति शेषः तत्संशयाभावसहितस्येति विशिष्टज्ञानत्वसंशयाभाव अर्थतथा च निश्चययोरुभयोः प्रवर्तकत्वेनैव चात्र ता
 घवात्राकस्य विशिष्टज्ञानत्वनिश्चयस्य कारणत्वं कल्प्यत इत्यर्थः ननु प्रामाण्यपदश्च निश्चयः प्रवृत्तिप्रतिकारणं न तु अर्थत
 था तमेव न तु विशिष्टज्ञानत्वमित्यत आह अपि चेति सामान्यं प्रामाण्यपदश्च भ्रमव्यावृत्तेः भ्रमभिन्नेतदति क्रमेव्यवहारातिक्रमे
 अग्रहीतासंस्तोति प्रमात्वपस्थितेः पूर्वलेक्षणा उपस्थितिसामग्री विरहात्सामग्री विरहात्समुदायोपस्थितिसामग्री विरहात्तथा च
 ग्रहीतासंस्तोति प्रमात्वपस्थितेः पूर्वलेक्षणा उपस्थितिसामग्री विरहात्सामग्री विरहात्समुदायोपस्थितिसामग्री विरहादित्यर्थः यथाश्रुतं तु तत्सम्पदपरतये विशि
 ष्टज्ञानस्य विशेषणज्ञानाजन्यत्वात् ज्ञानालक्षणा नगीकृता च **य** विशिष्टज्ञानसमवेत्तमाणा एतदा तत्त्वतो न गृह्यत इति प्र
 मायाः स्वप्रकाशत्वव्याघातः यतः स्वस्ववृत्तिप्रामाण्यादिविषयकत्वमेव स्वप्रकाशत्वमित्यत आह स्वप्रकाशताहीति स्वमात्रला
 क्षिणी स्वविषयकत्वमात्रं स्वप्रकारत्वं ननु स्ववृत्तिप्रामाण्यादिविषयकघटितमितिसमुदायार्थनिष्कर्षे अन्यथा तदघटि
 तत्वे तस्य विशिष्टज्ञानत्वरूपप्रामाण्यस्य अतएवेति यत एव ज्ञानसामग्रीजन्यत्वव्यापकं न प्रामाण्यमतरावेत्यर्थः तथा ला
 पतेः प्रामाण्यापत्तेः व्याप्यसत्त्वादिति भावः न चास्त्विति प्रामाण्यं स्वतः अप्रामाण्यं परत इति प्राचीनमीमांसकग्रंथैः प्रभाक

अ

अ

निश्चयइतिशेषः तत्संशयाभावसहितस्येतिविशिष्टज्ञानत्वसंशयाभावअर्थतथाचनिश्चययोरुभयोः प्रवर्तकत्वेगौरवात् तत्र
घवात्त्राकस्यविशिष्टज्ञानत्वनिश्चयस्यकारणत्वंकल्प्यतइत्यर्थः ननुप्रामाण्यपदशक्यनिश्चयः प्रवृत्तिप्रतिकारणेतुअर्थत
थात्वमेवनतुविशिष्टज्ञानत्वमित्यतआहअपिचेतिसामान्यं प्रामाण्यपदशक्यंभ्रमव्यावृत्तेभ्रमभिन्नेतदति क्रमेव्यवहारातिक्रमे
अग्रहीतासंस्तोतिप्रमात्वपस्थितेः पूर्वलेक्षण उपस्थितिसामग्रीविरहात्सामग्रीविरहात्समुदायोपस्थितिसामग्रीविरहात्तथाच
ग्रहीतासंसर्गादरेकदेहापस्थितिसामग्र्याविरहेणसमुदायोपस्थितिसामग्रीविरहादित्यर्थः यथाश्रुतंतुतस्म्यकपरतयेविशि
ष्टज्ञानस्यविशेषणज्ञानाजन्यत्वात् ज्ञानालक्षणाजगीकत्वाच्चयथविशिष्टज्ञानसमवेत्ताप्रामाण्यंतदातस्वतो नगह्यतइतिप्र
मायाः स्वप्रकाशत्वव्याघातः यतः स्वस्ववृत्तिप्रामाण्यादिविषयकत्वमेवस्वप्रकाशत्वमित्यतआहस्वप्रकाशताहीतिस्वमात्रला
क्षिणीस्वविषयकत्वमात्रंस्वप्रकारत्वेननुस्ववृत्तिप्रामाण्यादिविषयकघटितमितिसमुदायार्थनिर्घृष्टंअन्यथातदघटि
तत्वेतस्यविशिष्टज्ञानत्वरूपप्रामाण्यस्यअतएवेतियतरावज्ञानसामग्रीजन्यत्वव्यापकंनप्रामाण्यमतरावेत्यर्थः तथात्वा
पत्तेः प्रामाण्यापत्तेः व्याप्यसत्वादितिभावः नचास्त्वितिप्रामाण्यंस्वतःअप्रामाण्यंपरतइतिप्राचीनमीमांसकग्रंथः प्रभाक

प्र. ख.
१५३

रामिति । स्वत उत्पत्तिकत्वपरत उत्पत्तिकत्वपर व्याख्यातमीमांसकन व्यैक्तः अन्यथैव व्याख्यायत इत्यर्थः व्याख्यायंते तवे वाद अविद्य
माणप्रामाण्यमीमांसकग्रहप्रामाण्यपदं वाच्यमित्यर्थः स्वतः सिद्धत्वेन परतोऽनुपपद्यमानत्वेन उच्यत इत्यस्य मीमांसकेरिति शि
षः तथाच परतोऽनुपपद्यमानत्वेन स्वतस्त्वमिति भावः अप्रामाण्यं परत इति मीमांसकग्रंथमुपपादयति विद्यमान इति मेदग्रहप्र
शक्तिमेदग्रहस्य सकल कारणसत्वे उत्तरकालेति प्रागभावस्योत्तरकाले सत्त्वरूपप्रागभावपरिपालनसंश्लेषत्वेनाप्रामाण्यप
रत उत्पद्यत इति प्रामाण्यं अत इति मीमांसकग्रंथस्यार्थः आद्यं स्वतो ग्राह्यत्वेनोक्तं प्रमात्वपर्येते पूर्वक्षणे उपस्थितिसामग्रीवि
रहादित्यर्थः तथाच प्रामाण्यं अत इति मीमांसकग्रंथ उपपादितः तथाच प्रामाण्यं स्वतो ग्राह्यत इति यथास्तमुपपन्नगव इति भा
वः ॥ उत्पत्तिवाद्ग्रहस्य ॥ प्रमात्वगुणस्य कार्यतावच्छेदकमित्यभिधानेन पृथगिति अथ किमिति यत्प्रमात्वे कार्यतावच्छे
दकमुच्यते तत्प्रमात्वे किमित्यर्थः मिश्रास्तु प्रामाण्यनस्वाश्रयग्राह्यमित्यादि स्वतो ग्राह्यत्वाभावसाधकानुमानैस्वरूपेष्ट्य
गिति अथ किमिति यत्प्रामाण्यं पक्षीरूपस्वाश्रयग्राह्यत्वाभावः साध्यते तत्प्रामाण्यकिमित्यर्थः इत्याहुः निर्विकल्पकादिव्या
वृत्तेनातिविशेषः एव प्रामाण्यतच्च भावत्वादिवत्सप्रतियोगिकं तेन रंगत्वस्य प्रमा रत्न तस्य प्रमा इत्यादि व्यवहारोपपत्तिर्यस

पक्षे ३

हेरं व.

१५३

मवायवत्तत्सर्वप्रतियोगिकमेवलाघवात्तननुप्रतियोगिभेदाद्विभिन्नगौरवात्। हमेरंगरजतेद्रुतिसमूहा लवंनप्रमायारंगत्वप्रति
योगिकप्रमातरजतत्वप्रतियोगिकप्रमात्वयोः सांकर्यप्रसंगाच्चतत्तत्प्रतियोगिकत्वविशिष्टनिरूपिताधिकरणत्वविरहाच्चनातिप्रसंगा-
इतिकेषांचिन्मतमाशंका निराकरोति न ता वज्जातिरिति प्रत्यक्षत्वद्रुतिज्ञानत्वविशिष्टप्रत्यक्षोत्पत्तिसमयेप्रमात्वस्यापि विशिष्टप्रत्यक्ष
विषयत्वेन तदनंतरप्रामाण्यतरभावोपस्थित्यस्य संशयानुपपत्तेरनेवंचेत्स्याणुत्वादेर्योग्यव्यक्तिशक्तिनयास्थाण्ड्रियसन्निकर्षेभर्मि
तावच्छेदकप्रकारकप्रत्यक्षदर्शयोंस्थाणुत्वस्य प्रत्यक्षग्रहात्कथं तत्संशयरोषप्रतिबंधात्तदानीनस्थाणुत्वस्य प्रत्यक्षमिति चेत्तस्मात्वेप्सु
वचतादित्यत आह प्रमात्वसंशयोत्तरं अप्रमेयत्वाच्चेत्यर्थः अन्यथा संशयोत्तरं स्थाणुत्वादिवुद्धिः प्रामाण्यवुद्धिरपि प्रत्यक्षस्यात्तनानुमि-
तिः तादृशस्थले प्रत्यक्षसामग्र्यावलवत्वात्तन्चेष्टापत्तिः अनुमितौमित्यनुव्यवसायादिति भावः ननु तत्र अनुमिनोमीत्यनुव्यवसायो
सिद्धइत्यरुचेवाहसाक्षात्वादिनेति प्रमात्वं विना साक्षात्त्वं निर्विकल्पके साक्षात्त्वं विना प्रमात्वमनुमित्यादेरेकत्वसाक्षात्कारिप्रमायो
ननुभयोः समवेशः। संशय इत्यर्थः आदिना चाक्षुषत्वादिपरिग्रहः ननु गुणगतजात्योः शंको न दोषाय द्रव्यत आह वीजेति **उत्कर्ष**
तस्य शंकरस्य ननु तदकत्वादिना संकर्यात्कथं तावत्वं मंदत्वं जातिरित्यत आह भावत्वादेरिति उत्कर्षरूपतयेति उत्कर्षस्तत्तातिवि

प्र.स्य.
१५४

नाऽन्यनिर्वक्तुं शक्यते इत्यभिप्रायतन्ना नात्वात् तावत्तदिः ककारवकारादिभेदेन नात्वात् नन्वेव प्रमातेष्वपि चाक्षुषत्वदि व्याप्यनि
ष्ठ प्रत्यक्षत्वविरुद्धमनमित्यादिसाधारणं चैकमनोन संकर इत्यत आह प्रमातेति । अननुगतः अनुगतबुद्ध्यसंभवः ननु अनुगतबुद्धि
रेवासिद्धे इत्यत आह किंचेति वस्तुतस्तन् न निर्विकल्पकेऽपि प्रमात्वा

इति

प्रत्यक्षत्वं च विना मणीः

मथुरानाथी व्याख्याविलसिताः

हरिव.
१५४

४४
२८

४४
२८